

(Early 2014) **SPECIAL ANNOUNCEMENT** for Ordinary Form Masses.

To learn about this forthcoming announcement, visit: ccwatershed.org/vatican

HERE PRESENTED is the complete* *Missale Romanum Cum Lectionibus*. Very little has changed since this was first printed in the 1970s. For instance, the most current edition of the Missal still retains all the rubrics telling the priest when he must face “ad orientem” (e.g. cf. numbers 133-134).

These four (4) volumes seem to have been designed for traveling priests. They include the texts and readings that must be spoken in “read Masses.” In other words, they include the so-called *Spoken Antiphons*. When Pope Paul VI officially promulgated the *Novus Ordo Missae* on 3 April 1969, he noted that these “adapted” texts (called *Spoken Antiphons*) are to be used in “Masses without music.” But, the Pope also stressed that the *Graduale Romanum* (revised in 1970 by the *Ordo Cantus Missae*) must be used for sung Masses.

If you would like to “sing the Mass” (instead of “replacing the Mass”) as the Second Vatican Council desired, you might consider the *Lalemant Propers*: a collection of very simple settings (in English) for all three Liturgical Years (ABC) and published with Ecclesiastical approval. **CCWATERSHED.ORG/LALEMANT** — *Free online, also available in print!*

* This is the Second Edition of the Roman Missal, approved on 27 March 1975. Minor changes were made from the First Edition (1970), for example, the elimination of the subdeacon's role (e.g. cf. §65 and §142-152). Pope John Paul II would promulgate the Third Edition, which also contained minor changes, such as the addition of Masses for recently canonized saints.

ORDO MISSÆ CUM POPULO

ORDO MISSÆ CUM POPULO

Ritus initiales

1. Populo congregato, sacerdos cum ministris ad altare accedit, dum cantus ad introitum peragitur.

2. Cum ad altare pervenerit, facta cum ministris debita reverentia, osculo altare veneratur et, pro opportunitate, illud incensat. Postea cum ministris sedem petit.

Cantu ad introitum absoluto, sacerdos et fideles, stantes, signant se, dum sacerdos, ad populum conversus, dicit:

In nomine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti.

Populus respondet:

Amen.

Deinde sacerdos, manus extendens, populum salutat, dicens:
Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei,
et communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis.

vel:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Episcopus, loco Dóminus vobíscum, in hac prima salutatione dicit: Pax vobis.

Vel:

¶. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino Iesu Christo.

¶. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

¶. Et cum spíritu tuo.

3. Sacerdos, vel diaconus vel aliis minister idoneus, potest brevissimis verbis introducere fideles in Missam illius diei.

Deinde sequitur actus pænitentialis. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pauza silentii. Postea omnes simul faciunt confessionem:

Confítior Deo omnipoténti et vobis, fratres,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et vos, fratres, oráre pro me
ad Dóminum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

Loco præcedentis actus pænitentialis unus e sequentibus adhiberi potest:

I. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pauza silentii.

Postea sacerdos dicit:

Miserére nostri, Dómine.

Populus respondet:

Quia peccávimus tibi.

Sacerdos:

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.

Populus:

Et salutare tuum da nobis.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

II. Sacerdos fideles invitat ad pænitentiam:

Fratres, agnoscámus peccáta nostra,
ut apti simus ad sacra mystéria celebránda.

Fit brevis pauza silentii.

Deinde sacerdos, vel alius minister idoneus, sequentes, vel alias, invocationes cum Kýrie, éléison profert:

Qui missus es sanáre contritos corde: Kýrie, éléison.

Populus respondet:

Kýrie, éléison.

Sacerdos:

Qui peccatóres vocáre venísti: Christe, éléison.

Populus:

Christe, éléison.

Sacerdos:

Qui ad déxteram Patris sedes, ad interpellándum pro nobis: Kýrie, éléison.

Populus:

Kýrie, éléison.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereátrur nostri omnípotens Deus
et, dimíssis peccátis nostris,
perdúcat nos ad vitam ætérnam.

Populus respondet:

Amen.

4. Sequuntur invocationes Kýrie, éléison, nisi iam præcesserint in aliqua formula actus pænitentialis.

¶. Kýrie, éléison.

R. Kýrie, éléison.

¶. Christe, éléison.

R. Christe, éléison.

¶. Kýrie, éléison.

R. Kýrie, éléison.

5. Deinde, quando præscribitur, cantatur vel dicitur hymnus:

Glória in excélsis Deo
et in terra pax homínibus bonæ voluntátis.

Laudámus te,
benedícimus te;
adorámus te,
glorificámus te,
gratías ágimus tibi propter magnam glóriam tuam,
Dómine Deus, Rex cælestis,
Deus Pater omnípotens.
Dómine Fili unigénite, Iesu Christe,
Dómine Deus, Agnus Dei, Fílius Patris,
qui tollis peccáta mundi, miserére nobis;
qui tollis peccáta mundi, súscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad déxteram Patris, miserére nobis.
Quóniam tu solus Sanctus, tu solus Dóminus,
tu solus Altíssimus,
Iesu Christe, cum Sancto Spíritu: in glória Dei Patris.
Amen.

6. Quo hymno finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū
in silentio orant.

Tunc sacerdos, manibus extensis, dicit orationem; qua finita,
populus acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

7. Deinde lector ad ambonem pergit, et legit primam lectio-
nem, quam omnes sedentes auscultant.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamat:

Deo grátias.

8. Psalmista, seu cantor, psalmum dicit, populo responsum
proferente.

9. Postea, si habenda sit secunda lectio, lector eam in am-
bone legit, ut supra.

Ad finem lectionis significandam, lector subdit:

Verbum Dómini.

Omnes acclamat:

Deo grátias.

10. Sequitur Allelúia, vel alter cantus.

11. Interim sacerdos incensum, si adhibetur, imponit. Postea
diaconus, Evangelium prolatus, ante sacerdotem inclinatus,
benedictionem petit, submissa voce dicens:

Iube, domne, benedícere.

Sacerdos submissa voce dicit:

Dóminus sit in corde tuo et in lábiis tuis:
ut digne et competénter annúnties Evangélium suum:
in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Diaconus respondet:

Amen.

Si vero non adest diaconus, sacerdos ante altare inclinatus
secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne válezam nuntiáre.

12. Postea diaconus, vel sacerdos, ad ambonem pergit, mi-
nistris pro opportunitate cum incenso et cereis eum comitantibus,
et dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondeat:
Et cum spíritu tuo.

Diaconus, vel sacerdos:
Léctio sancti Evangélii secúndum N.,
et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.
Populus acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde diaconus, vel sacerdos, librum, si incensum adhibetur, turificat, et Evangelium proclamat.

13. Finito Evangelio, diaconus vel sacerdos dicit:

Verbum Dómini,

omnibus acclamantibus:

Laus tibi, Christe.

Deinde librum osculatur dicens secreto:

Per evangélica dicta nostra deleántur delicta.

14. Deinde fit homilia, quæ habenda est omnibus diebus dominicis et festis de præcepto; aliis diebus commendatur.

15. Homilia expleta, fit, quando præscribitur, professio fidei:

Credo in unum Deum,
Patrem omnipoténtem, factórem cæli et terræ,
visibílum ómnium et invisibilium.
Et in unum Dóminum Iesum Christum,
Fílium Dei unigénitum,
et ex Patre natum ante ómnia sǽcula.
Deum de Deo, lumen de lúmine,
Deum verum de Deo vero,
génitum, non factum, consubstantiálem Patri:
per quem ómnia facta sunt.
Qui propter nos hómines et propter nostram salútem
descéndit de cælis.

Ad verba quæ sequuntur, usque ad factus est, omnes se inclinant.

Et incarnátus est de Spírito Sancto
ex María Vírgine, et homo factus est.
Crucifíxus étiam pro nobis sub Póntio Piláto;
passus et sepultus est,
et resurréxit tértia die, secúndum Scriptúras,
et ascéndit in cælum, sedet ad déxteram Patris.
Et íterum ventúrus est cum glória,
iudicáre vivos et mórtuos,
cuius regni non erit finis.
Et in Spíritum Sanctum, Dóminum et vivificántem:
qui ex Patre Filióque procédit,
Qui cum Patre et Fílio simul adorátur et conglorificátur:
qui locútus est per prophétas.
Et unam, sanctam, cathólicam et apostólicam Ecclésiam.
Confiteor unum baptísma in remissióne peccatórum.
Et exspécto resurrectióne mortuórum,
et vitam ventúri sǽculi. Amen.

16. Deinde fit oratio universalis, seu oratio fidelium.

Liturgia eucharistica

17. His absolutis, incipit cantus ad offertorium. Interim ministri corporale, purificatorium, calicem et missale in altari collocaunt.

18. Expedit ut fideles participationem suam oblatione mani-festent, afferendo sive panem et vinum ad Eucharistiae cele-brationem, sive alia dona, quibus necessitatibus Ecclesiæ et pau-perum subveniatur.

19. Sacerdos, stans ad altare, accipit patenam cum pane, eamque aliquantulum elevatam super altare tenet, secreto dicens:
Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánuum hóminum:
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deinde deponit patenam cum pane super corporale.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedictus Deus in sæcula.

20. Diaconus, vel sacerdos, infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitatis consórtes,
qui humanitatis nostræ fíeri dignátus est párticeps.

21. Postea sacerdos accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum super altare tenet, secreto dicens:

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vinum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánuum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spíritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

Si vero cantus ad offertorium non peragitur, sacerdoti licet hæc verba elata voce proferre; in fine populus acclamare potest:

Benedictus Deus in sæcula.

22. Postea sacerdos, inclinatus, dicit secreto:

In spírito humilitatis et in ánimo contrito
suscipiámur a te, Dómine;
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

23. Et, pro opportunitate, incensat oblata et altare. Postea
vero diaconus vel minister incensat sacerdotem et populum.

24. Deinde sacerdos, stans ad latus altaris, lavat manus, di-
cens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniuitáte mea,
et a peccáto meo munda me.

25. Stans postea in medio altaris, versus ad populum, exten-
dens et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres:

ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Populus respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de mánibus tuis
ad laudem et glóriam nómínis sui,
ad utilitátem quoque nostram
totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ.

26. Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super
oblata; qua finita, populus acclamat: Amen.

PRÆFATIO I DE PASSIONE DOMINI
De virtute Crucis

27. Tunc sacerdos incipit Precem eucharisticam.

Manus extendens, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos, manus elevans, prosequitur:

Sursum corda.

Populus:

Habémus ad Dóminum.

Sacerdos, manibus extensis, subdit:

Grátias agámus Dómino Deo nostro.

Populus:

Dignum et iustum est.

Sacerdos prosequitur præfationem manibus extensis.

In fine autem præfationis iungit manus et, una cum populo, ipsam præfationem concludit, cantans vel clara voce dicens:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánnā in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánnā in excélsis.

28. In omnibus Missis licet sacerdoti celebranti illas partes Precis eucharistice cantare, quæ in Missis concelebratis cantari possunt, prout in fine Missalis notatur.

In Prece eucharistica prima, seu Canone Romano, ea quæ inter parentheses includuntur omitti possunt.

39. Sequens præfatio dicitur in Missis de mysteriis Crucis et Passionis Domini.

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:

Quia per Filii tui salutíferam passiónem
totus mundus sensum confitendæ tuæ maiestatis accépit,
dum ineffábili crucis poténtia
iudícium mundi et potéstas émicat Crucifíxi.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis,
tibi confitémur, in exsultatióne dicéentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra glória tua.

Hosánnā in excélsis.

Benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO I DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De mysterio paschali et de populo Dei

48. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Cuius hoc miríficum fuit opus per paschále mystérium,
ut de peccáto et mortis iugo ad hanc glóriam vocarémur,
qua nunc genus électum, regále sacerdótium,
gens sancta et acquisitionis pópulus dicerémur,
et tuas annuntiarémus ubique virtútes,
qui nos de ténebris ad tuum admirábile lumen vocásti.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatióibus,
cumque omni milítia cælestis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnia in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnia in excélsis.

PRÆFATIO II DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De mysterio salutis

49. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Qui, humánis miserátus erróribus,
de Vírgine nasci dignátus est.
Qui, crucem passus, a perpétua morte nos liberávit
et, a mórtuis resúrgens, vitam nobis donávit ætérnam.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatióibus,
cumque omni milítia cælestis exércitus,
hymnum glóriæ tuæ cánimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnia in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnia in excélsis.

PRÆFATIO III DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De salvatione hominis per hominem

50. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
Ad cuius imménsam glóriam pertinére cognósrimus
ut mortálibus tua deítate succúrreres;
sed et nobis providéres
de ipsa mortalitaté nostra remédium,
et pérditos quosque unde períerant, inde salváres,
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitaté lætántium.
Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De historia salutis

51. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

Y. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim nascéndo vetustátēm hóminum renovávit,
patiéndo delevit nostra peccáta,
ætérnæ vitæ áditum præstítit a mórtuis resurgéndo,
ad te Patrem ascendéndo cælestes iánuas reserávit.
Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cónimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO V DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De creatione

52. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Qui ómnia mundi eleménta fecísti,
et vices disposuísti témporum variári;
hóminem vero formásti ad imáginem tuam,
et rerum ei subiecísti unívéra mirácula,
ut vicário múnere dominaréтур ómnibus quæ creásti,
et in óperum tuórum magnálibus iúgiter te laudáret,
per Christum Dóminum nostrum.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VI DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De pignore æterni Paschatis

53. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
In quo vivimus, movémur et sumus,
atque in hoc córpore constitúti
non solum pietatis tuae cotidiános experímur efféctus,
sed æternitatis étiam pignora iam tenémus.
Primítias enim Spíritus habéntes,
per quem suscitásti Iesum a mórtuis,
paschále mystérium sperámus nobis esse perpétuum.
Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucúnda celebratióne clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO VII DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De salute per obœdientiam Christi

54. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Quia sic mundum misericórditer dilexísti,
ut ipsum nobis mítteres Redemptórem,
quem absque peccáto
in nostra voluísti similitúdine conversári,
ut amáres in nobis quod diligébas in Fílio,
cuius obœdiéntia sumus ad tua dona reparáti,
quæ per inobœdiéntiam amiserámus peccándo.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnna in excélsis.

PRÆFATIO VIII DE DOMINICIS « PER ANNUM »
De Ecclesia adunata ex unitate Trinitatis

55. Sequens præfatio dicitur in dominicis « per annum ».

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Quia filios, quos longe peccáti crimen abstulerat,
per sanguinem Filii tui Spiritusque virtúte,
in unum ad te dénuo congregáre voluísti:
ut plebs, de unitate Trinitatis adunáta,
in tuæ laudem sapiéntiæ multifórmis
Christi corpus templumque Spíritus noscerétur Ecclésia.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confítentes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SS.MA EUCHARISTIA
De sacrificio et de sacramento Christi

56. Sequens præfatio dici potest in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Qui, verus æternúsque Sacérdos,
 formam sacrificii perénnis instítuens,
 hóstiam tibi se primus óbtulit salutárem,
 et nos, in sui memóriam, præcépit offérre.
 Cuius carnem pro nobis immolátam
 dum súmimus, roborámur,
 et fusum pro nobis sanguinem dum potámus, ablúimur.
 Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
 cum Thronis et Dominatiónibus,
 cumque omni militia cælestis exércitus,
 hymnum glóriæ tuæ cánimus,
 sine fine dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnā in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO II DE SS.MA EUCHARISTIA
De fructibus sanctissimæ Eucharistiae

57. Sequens præfatio dicitur in Missis votivis de Ss.ma Eucharistia.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Qui cum Apóstolis suis in novíssima cena convéscens,
 salutíferam crucis memóriam prosecutúrus in sǽcula,
 Agnum sine mácula se tibi óbtulit,
 perféctæ laudis munus accéptum.
 Quo venerábili mystério fidéles tuos aléndo sanctífcas,
 ut humánum genus, quod cóntinet unus orbis,
 una fides illúminet, cáritas una coniúngat.

Ad mensam ígitur accédimus tam mirábilis sacraménti,
 ut, grátiae tuæ suavítate perfúsi,
 ad cælestis formæ imáginem transeámus.

Propter quod cælestia tibi atque terréstria
 cánticum novum cóncinunt adorándo,
 et nos cum omni exércitu Angelórum
 proclaimámus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE BEATA MARIA VIRGINE
De maternitate B. Mariæ V.

58. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V., ad ditta suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grárias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
 Et te in . . . beátæ Mariæ semper Virginis collaudáre,
 benedícere et prædicáre.
 Quæ et Unigénitum tuum
 Sancti Spíritus obumbratióne concépit,
 et, virginítatis glória permanénte,
 lumen æternum mundo effúdit,
 Iesum Christum Dóminum nostrum.
 Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
 adórant Dominationes, tremunt Potestátes.
 Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
 sócia exsultatióne concélébrant.
 Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
 deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnia in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnia in excélsis.

PRÆFATIO II DE BEATA MARIA VIRGINE
Ecclesia, verbis Mariæ, laudes Deo persolvit

59. Sequens præfatio dicitur in Missis de B. Maria V.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 in ómnium Sanctórum provéctu te mirábilem confitéri,
 et potíssimum,
 beátæ Vírginis Mariæ memóriam recoléntes,
 cleméntiam tuam ipsius grato magnificáre præcónio.
 Vere namque in omnes terræ fines magna fecísti,
 ac tuam in sécula prorogásti misericórdiæ largítatēm,
 cum, ancillæ tuæ humilitatēm aspícens,
 per eam dedísti humánæ salútis auctórem,
 Fílium tuum, Iesum Christum, Dóminum nostrum.
 Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
 ante conspéctum tuum in æternitatē létántium.
 Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
 deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnia in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnia in excélsis.

PRÆFATIO DE ANGELIS
De gloria Dei per Angelos

60. Sequens præfatio dicitur in Missis de Ss. Angelis.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Gráttias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
Et in Archángelis Angelísque tuis
tua præcónia non tacére,
quia ad excelléntiam tuam recúrrit et glóriam
quod angélica creatúra tibi probábilis honorétur:
et, cum illa sit amplio décoré digníssima,
tu quam sis imménsus
et super ómnia præferéndus osténderis,
per Christum Dóminum nostrum.
Per quem multitúdo Angelórum
tuam célebrat maiestátem,
quibus adorántes in exsultatióne coniúngimur,
una cum eis laudis voce clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE S. IOSEPH, SPONSO B. M. V.
De missione S. Ioseph

61. Sequens præfatio dicitur in Missis de S. Ioseph, addita suo loco mentione celebrationis diei, prout in singulis Missis indicatur.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Gráttias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
Et te in . . . beáti Ioseph
débitis magnificáre præcóniis, benedícere et prædicáre.
Qui et vir iustus, a te Déiparæ Vírgini Sponsus est datus,
et fidélis servus ac prudens,
super Familiam tuam est constitútus,
ut Unigénitum tuum,
Sancti Spíritus obumbratióne concéptum,
patérna vice custodíret,
Iesum Christum Dóminum nostrum.
Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

PRÆFATIO I DE APOSTOLIS
De Apostolis pastoribus populi Dei

62. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum, præsertim sanctorum Petri et Pauli.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Qui gregem tuum, Pastor ætére, non déseris,
sed per beátos Apóstolos contínua protectióne custódis,
ut iisdem rectóribus gubernétur,
quos Fílii tui vicários eidem contulísti præésse pastóres.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatióníbus,
cumque omni milítia cælestis exércitus,
hymnum glóriæ tuae cánimus,
sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE APOSTOLIS
De apostolico fundamento et testimonio

63. Sequens præfatio dicitur in Missis Apostolorum et Evangelistarum.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℟. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℟. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Quóniam Ecclésiam tuam
in apostólicis tribuísti consístere fundaméntis,
ut signum sanctitatis tuæ
in terris manéret ipsa perpétuum,
et cælestia præbéreret cunctis homínibus documénta.
Quaprópter nunc et usque in sǽculum
cum omni milítia Angelórum
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO I DE SANCTIS
De gloria Sanctorum

64. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicens. Dici potest in memoriis Sanctorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grárias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grárias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui in Sanctórum concilio celebráris,
et, eórum coronándo mérita, tua dona corónas.
Qui nobis eórum conversatióne largíris exémplum,
et communióne consórterum, et intercessióne subsídium;
ut, tantis téstibus confirmáti,
ad propósitum certámen currámus invícti
et immarcescibilem cum eis corónam glóriæ consequámur,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cumque multíplici congregatióne Sanctórum,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO II DE SANCTIS
De actione Sanctorum

65. Sequens præfatio dicitur in Missis « de Omnibus Sanctis », de Sanctis Patronis et Titularibus ecclesiæ, et in sollemnitatibus et festis Sanctorum, nisi præfatio magis propria sit dicens. Dici potest in memoriis Sanctorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grárias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grárias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Tu enim Sanctórum tuórum confessióne mirábili
Ecclésiam tuam nova semper virtúte fecúndas,
nobisque certíssima præbes tuæ dilectionis indícia.
Sed étiam, ad mystéria salútis implénda,
et ipsórum insígni incitámur exémplo
et pia intercessióne perpétuo commendámur.
Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confítēmur, in exsultatióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS MARTYRIBUS
De signo et exemplo martyrii

66. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
Ss. Martyrum. Dici potest in memoriis ipsorum.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
 Quóniam beáti mártiris **N.** pro confessióne nóminis tui,
 ad imitatióнем Christi,
 sanguis effúsus tua mirabília maniféstat,
 quibus pérfícis in fragilitáte virtútem,
 et vires infírmas ad testimónium róboras,
 per Christum Dóminum nostrum.
 Et ídeo, cum cælórumb Virtútibus,
 in terris te iúgiter celebrámus,
 maiestáti tuæ sine fine clamántes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnā in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO DE SANCTIS PASTORIBUS
De præsentia sanctorum Pastorum in Ecclesia

67. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis
Ss. Pastorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

- ℟. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubique grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.
 Quia sic tríbus Ecclésiam tuam
 sancti **N.** festivitáte gaudére,
 ut eam exémplo piæ conversatiónis corróbores,
 verbo prædicationis erúdias,
 gratáque tibi supplicatióne tueáris.
 Et ídeo, cum Angelórumb atque Sanctórum turba,
 hymnum laudis tibi cámimus, sine fine dicéntes:
 Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnā in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnā in excélsis.

**PRÆFATIO DE SANCTIS VIRGINIBUS
ET RELIGIOSIS**
De signo vitæ Deo consecratae

68. Sequens præfatio dicitur in sollemnitatibus et festis Ss. Virginum et Ss. Religiosorum. Dici potest in memoriis ipsorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
In Sanctis enim, qui Christo se dedicáverunt
propter regnum cælórum,
tuam decet providéntiam celebráre mirábilem,
qua humánam substántiam
et ad primæ originis révocas sanctitátem,
et ad experiénda dona,
quæ in novo sǽculo sunt habénda, perdúcis.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS I
De universali restaurazione in Christo

69. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo ómnia instauráre tibi complácuit,
et de plenítudine eius nos omnes accípere tribuísti.
Cum enim in forma Dei esset, exinanívit semetípsum,
ac per sanguinem crucis suæ pacificávit univérsa;
unde exaltátus est super ómnia
et ómnibus obtemperántibus sibi
factus est causa salútis ætérnæ.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatióibus,
cumque omni militia cælestis exércitus,
hymnum gloriæ tuæ cánímus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS II

De salute per Christum

70. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Qui bonitáte hóminem condidísti,
ac iustitia damnátum misericórdia redemísti:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominatiónes, tremunt Potestátes.
Cæli caelorumque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélebrant.
Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS III

Laudes Deo pro creatione et reformatiōne hominis

71. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Qui per Fílium dilectionis tuæ,
sicut cónditor géneris es humáni,
ita benigníssimus reformátor.

Unde mérito tibi cunctæ sérviant creatúræ,
te redémpti rite colláudant univérsi,
et uno Sancti tui te corde benedícunt.
Quapropter et nos cum ómnibus te Angelis celebrámus,
iucúnda semper confessiōne dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS IV
De laude, dono Dei

72. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
Quia, cum nostra laude non égeas,
tuum tamen est donum quod tibi grates rependámus,
nam te non augent nostra præcónia,
sed nobis profíciunt ad salútem,
per Christum Dóminum nostrum.
Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confiténtes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS V
Proclamatio mysterii Christi

73. Sequens præfatio dicitur in Missis, quæ præfatione propria carent, nec sumere debent præfationem de tempore.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
per Christum Dóminum nostrum.
Cuius mortem in carítate celebrámus,
resurrectióнем fide vívida confitémur,
advéntum in glória spe firmíssima præstolámur.
Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO COMMUNIS VI
De mysterio salutis in Christo

74. Sequens præfatio, e Prece eucharistica II (p. 631) de-
prompta, dicitur in Missis, quæ prefatione propria carent, nec
sumere debent præfationem de tempore.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grátias ágere
per Fílium dilectionis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquiréns
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret et resurrectióne manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO I DE DEFUNCTIS
De spe resurrectionis in Christo

75. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In quo nobis spes beatæ resurrectiōnis effúlsit,
ut, quos contristat certa moriéndi condicio,
eósdem consolétor futuræ immortalitatis promissio.
Tuis enim fidélibus, Dómine, vita mutátur, non tollitur,
et, dissoluta terréstris huius incolátus domo,
ætéerna in cælis habitatio comparátur.

Et ídeo cum Angelis et Archángelis,
cum Thronis et Dominatióibus,
cumque omni milítia cælestis exércitus,
hymnum gloriæ tuæ cónimus,
sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO II DE DEFUNCTIS
Christus mortuus est pro vita nostra

76. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
 per Christum Dóminum nostrum.

Ipse enim mortem unus accépit,
 ne omnes nos morerémur;
 immo unus mori dignátus est,
 ut omnes tibi perpétuo viverémus.
 Et ídeo, choris angélicis sociáti,
 te laudámus in gáudio confítentes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnā in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO III DE DEFUNCTIS
Christus, salus et vita

77. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ℣. Dóminus vobíscum.
- ℟. Et cum spíritu tuo.
- ℣. Sursum corda.
- ℟. Habémus ad Dóminum.
- ℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ℟. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens ætére Deus:
 per Christum Dóminum nostrum:

Qui est salus mundi, vita hóminum,
 resurréctio mortuórum.

Per quem maiestátem tuam adórat exércitus Angelórum,
 ante conspéctum tuum in æternitaté létantíum.
 Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
 deprecámur, sócia exultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
 Pleni sunt cæli et terra glória tua.
 Hosánnā in excélsis.
 Benedíctus qui venit in nómine Dómini.
 Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO IV DE DEFUNCTIS
De vita terrena ad gloriam cælestem

78. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
Cuius império náscimur, cuius arbítrio régimur,
cuius præcépto in terra, de qua sumpti sumus,
peccáti lege absolvimur.
Et, qui per mortem Fílli tui redémpti sumus,
ad ipsius resurrectiónis glóriam
tuo nutu excitámur.

Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cánimus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

PRÆFATIO V DE DEFUNCTIS
De resurrectione nostra per victoriam Christi

79. Sequens præfatio dicitur in Missis defunctorum.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
Quia, etsi nostri est mériti quod perímus,
tuæ tamen est pietatis et gratiæ
quod, pro peccáto morte consúmpti,
per Christi victoriā redémpti,
cum ipso revocámur ad vitam.

Et ídeo, cum cælorum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestati tuæ sine fine clamántes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánnā in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánnā in excélsis.

Aliae formulæ breviores introductionis et conclusionis pro
præfationibus, quæ ad libitum adhiberi possunt, præsertim a
Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpre-
tationibus, inveniuntur in Appendix (pp. 665-667).

PRECES EUCHARISTICÆ

PREX EUCHARISTICA I
SEU CANON ROMANUS

80. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Te igitur, clementissime Pater,
per Iesum Christum, Filium tuum,
Dominum nostrum,
suplices rogamus ac petitimus,
iungit manus et dicit:
uti accepta habeas
signat semel super panem et calicem simul, dicens:
et benedicas **†** haec dona, haec munera,
haec sancta sacrificia illibata,
extensis manibus prosequitur:
in primis, quae tibi offerimus
pro Ecclesia tua sancta catholica:
quam pacificare, custodire, adunare
et regere digneris toto orbe terrarum:
una cum famulo tuo Papa nostro N.
et Antistite nostro N. *
et omnibus orthodoxis
atque catholicis et apostolicis fidei cultoribus.

81. Commemoratio pro vivis.

Memento, Domine, famulorum
familiarumque tuorum N. et N.

Iungit manus et orat aliquantulum pro quibus orare intendit.

Deinde, manibus extensis, prosequitur:

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cóngnita est et nota devótio,
pro quibus tibi offérimus:
vel qui tibi ófferunt hoc sacrificíum laudis,
pro se suísque ómnibus:
pro redemptióne animárum suárum,
pro spe salútis et incolumentatíris suæ:
tibique reddunt vota sua
æterno Deo, vivo et vero.

82. Infra Actionem.

Communicántes,
et memóriam venerántes,
in primis gloriósae semper Vírginis Maríæ,
Genetrícis Dei et Dómini nostri Iesu Christi:
† sed et beáti Ioseph, eiúsdem Vírginis Sponsi,
et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum,
Petri et Pauli, Andréæ,
(Iacóbi, Ioánnis,
Thomæ, Iacóbi, Philíppi,
Bartholoméi, Matthéi,
Simónis et Thaddéi:
Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti,
Cornélii, Cypriáni,
Lauréntii, Chrysogoni,
Ioánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni)
et ómnium Sanctórum tuórum;
quorum méritis precibúsque concédas,
ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

88. Manibus extensis, prosequitur:

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias:
diésque nostros in tua pace dispónas,
atque ab ætérrna damnatióne nos éripi
et in electórum tuórum iúbeas grege numerári.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

90. Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Quam oblatiōnem tu, Deus, in ómnibus, quásumus,
benedictam, adscíptam, ratam,
rationabilem, acceptabilémque fácere dignérис:
ut nobis Corpus et Sanguis fiat dilectissimi Fílii tui,
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

91. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincete et aperte, prout natura eorundem verborum requirit.

Qui, prídie quam paterétur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem in sanctas ac venerabiles manus suas,
elevat oculos,
et elevátis oculis in cælum
ad te Deum Patrem suum omnipoténtem,
tibi grárias agens benedíxit, fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super patenam, et genuflexus adorat.

92. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et hunc præclárum cálicem
in sanctas ac venerábiles manus suas,
item tibi grátiás agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérfni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratióñem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

93. Deinde dicit:

Mystérium fídei.

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

94. Postea, extensis manibus, sacerdos dicit:

Unde et mémores, Dómine,
nos servi tui,
sed et plebs tua sancta,
eiúsdem Christi, Fílii tui, Dómini nostri,
tam beátæ passiónis,
necnon et ab inferis resurrectiónis,
sed et in cælos gloriósæ ascensióñis:
offérimus præcláræ maiestáti tuæ
de tuis donis ac datis
hóstiam puram,
hóstiam sanctam,
hóstiam immaculátam,
Panem sanctum vitæ ætérnæ
et Cálicem salútis perpétuæ.

95. Supra quæ propítio ac seréno vultu
respícere dignérís:
et accépta habére,
sicuti accépta habére dignátus es
múnera púeri tui iusti Abel,

et sacrificium Patriarchæ nostri Abrahæ,
et quod tibi obtulit
summus sacerdos tuus Melchisedech,
sanctum sacrificium,
immaculatam hóstiam.

96. Inclinatus, iunctis manibus, prosequitur:

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus:
iube haec perférri per manus sancti Angeli tui
in sublímē altáre tuum,
in conspéctu divinæ maiestatis tuæ;
ut, quotquot ex hac altáris participatióne
sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sanguinem
sumpsérimus,
erigit se atque seipsum signat, dicens:
omni benedictióne cælesti et grátia repleámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

97. Commemoratio pro defunctis.

Manibus extensis, dicit:

Meménto étiam, Dómine, famulórum
familiarumque tuárum N. et N.,
qui nos præcessérunt cum signo fidei,
et dórmiant in somno pacis.

**Iungit manus et orat aliquantulum pro iis defunctis, pro
quibus orare intendit.**

Deinde, extensis manibus, prosequitur:

Ipsis, Dómine,
et ómnibus in Christo quiescéntibus,

locum refrigérii, lucis et pacis,
ut indúgeas, deprecámur.

Iungit manus.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

98. Manu dextera percutit sibi pectus, dicens:

Nobis quoque peccatóribus fámulis tuis,
et extensis manibus prosequitur:
de multitúdine miseratiónum tuárum sperántibus,
partem aliquam et societátem donáre dignérис
cum tuis sanctis Apóstolis et Martýribus:
cum Ioánne, Stéphano,
Matthía, Bárbara,
(Ignátko, Alexándro,
Marcellíno, Petro,
Felicitáte, Perpétua,
Agatha, Lúcia,
Agnéte, Cæcilia, Anastásia)
et ómnibus Sanctis tuis:
intra quorum nos consórtium,
non aestimátor mériti, sed véniæ,
quésumus, largítor admitte.

Iungit manus.

Per Christum Dóminum nostrum.

99. Et prosequitur:

Per quem haec ómnia, Dómine,
semper bona creas, sanctificas, vivificas, benedícis,
et præstas nobis.

**100. Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque
elevans, dicit:**

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sǽculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 647.

PREX EUCHARISTICA II

101. **V.** Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.
V. Sursum corda.
R. Habémus ad Dóminum.
V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi, sancte Pater,
semper et ubíque grátias ágere
per Filium dilectionis tuæ Iesum Christum,
Verbum tuum per quod cuncta fecísti:
quem misísti nobis Salvatórem et Redemptórem,
incarnátum de Spíritu Sancto et ex Vírgine natum.
Qui voluntátem tuam adímplens
et pópulum tibi sanctum acquírens
exténdit manus cum paterétur,
ut mortem sólveret
et resurrectióнем manifestáret.
Et ídeo cum Angelis et ómnibus Sanctis
glóriam tuam prædicámus, una voce dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

102. **Sacerdos, manibus extensis, dicit:**

Vere Sanctus es, Dómine, fons omnis sanctitatis.

103. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Hæc ergo dona, quæsumus,
Spíritus tui rore sanctifica,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut nobis Corpus et † Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi.

Iungit manus.

104. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.

Qui cum Passióni voluntarie traderéatur,
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem et grárias agens fregit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

Hostiam consecratam ostendit populo, reponit super paten-
nam, et genuflexus adorat.

105. Postea prosequitur:

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accípiens et cálicem,
íterum grárias agens dedit discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbete ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et æténi testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemoratiónen.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et ge-
nuflexus adorat.

106. Deinde dicit:

Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

107. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Mémores igitur mortis et resurrectiōnis eius,
tibi, Dómine, panem vitæ
et cálicem salútis offérimus,
grátiás agéntes quia nos dignos habuísti
astáre coram te et tibi ministráre.

Et súpplices deprecámur
ut Córporis et Sánguinis Christi partícipes
a Spíritu Sancto congregémur in unum.

Recordáre, Dómine,
Ecclésiæ tuæ toto orbe diffúsæ,
ut eam in caritáte perfíctias
una cum Papa nostro N.
et Epíscopo nostro N.*
et univérso clero.

In Missis pro defunctis addi potest:

Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie)
ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Filii tui,
simul fiat et resurrectiōnis ipsius.

Meménto étiam fratrum nostrórum,
qui in spe resurrectiōnis dormiérunt,
omniúmque in tua miseratiōne defunctórum,
et eos in lumen vultus tui admítte.

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in «Institutione generali Missalis Romani», n. 109, notatur.

Omnium nostrum, quásumus, miserére,
ut cum beáta Dei Genetríce Vírgine María,
beátis Apóstolis et ómnibus Sanctis,
qui tibi a sǽculo placuérunt,
aetérnæ vitæ mereámur esse consórtes,
et te laudémus et glorificémus
jungit manus
per Fílium tuum Iesum Christum.

108. Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnípoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sǽculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 647.

PREX EUCHARISTICA III

109. *Sacerdos, manibus extensis, dicit:*

Vere Sanctus es, Dómine,
et mérito te laudat omnis a te cóndita creatúra,
quia per Filium tuum,
Dóminum nostrum Iesum Christum,
Spíritus Sancti operánte virtúte,
vivíficas et sanctíficas unívrsa,
et pópulum tibi congregáre non désinis,
ut a solis ortu usque ad occásum
oblátio munda offerátur nómini tuo.

110. *Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:*

Súpplices ergo te, Dómine, deprecámur,
ut hæc múnera, quæ tibi sacránda detúlimus,
eódem Spíritu sanctificáre dignérís,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et **†** Sanguis fiant
Fílli tui, Dómini nostri Iesu Christi,
iungit manus
cuius mandáto hæc mystéria celebrámus.

111. *In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincte et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit:*

Ipse enim in qua nocte tradebáтур
accipit panem
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:

accépit panem
et tibi grátias agens benedíxit,
fregit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradétur.

*Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super paten-
nam, et genuflexus adorat.*

112. *Postea prosequitur:*

Símili modo, postquam cenátum est,
accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem,
et tibi grátias agens benedíxit,
dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:
hic est enim calix Sánguinis mei
novi et ætérfi testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemorationem.

*Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genu-
flexus adorat.*

113. *Deinde dicit:*
Mystérium fídei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectiónem confitémur,
donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Domine,
donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectiónem tuam
liberásti nos.

114. *Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:*

Mémores ígitur, Dómine,
eiúsdem Fílii tui salutiferæ passiónis
necnon mirabilis resurrectiónis
et ascensiónis in cælum,
sed et præstolántes áltérum eius advéntum,
offérimus tibi, grátias referéntes,
hoc sacrificiúm vivum et sanctum.

Réspice, quásimus, in oblatiónem Ecclésiæ tuæ
et, agnoscens Hóstiam,
cuius voluísti immolatióne placári, concéde,
ut qui Cörpore et Sángüine Fílii tui refícimur,
Spíritu eius Sancto repléti,
unum corpus et unus spíritus inveniámur in Christo.

Ipse nos tibi perficiat munus ætérmum,
ut cum éléctis tuis hereditátem cónsequi valeámus,

in primis cum beatíssima Vírgine,
Dei Genetríce, María,
cum beatís Apóstolis tuis et gloriósis Martýribus
(cum Sancto N.: *Sancto diei vel patrono*)
et ómnibus Sanctis, quorum intercessiόne
perpétuo apud te confidimus adiuvári.

Hæc Hóstia nostræ reconciliatiónis proficiat,
quásimus, Dómine,
ad totius mundi pacem atque salútem.
Ecclésiam tuam, peregrinántem in terra,
in fide et caritáte firmáre dignéris
cum fámulo tuo Papa nostro N.
et Epíscopo nostro N. *,
cum episcopáli órdine et univérsō clero
et omni pôpulo acquisitiónis tuæ.
Votis huius familiæ, quam tibi astáre voluísti,
adéstō propítius.

Omnes filios tuos ubíque dispérsos
tibi, clemens Pater, miserátus coniúnge.

† Fratres nostros defúnctos
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sǽculo transiérunt,
in regnum tuum benígnus admítte,
ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénniter satiémur,
jungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

* *Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in «Institutione generali Missalis Romani», n. 109, notatur.*

115. *Accipit patenam cum hostia et calicem, et, utrumque elevans, dicit:*

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sácula sáculórum.

Populus acclamat: Amen.

Deinde sequitur ritus communionis, p. 647.

116. Quando hæc prex eucharistica in Missis pro defunctis adhibetur, dici potest:

† Meménto fámuli tui (fámulæ tuæ) N.,
quem (quam) (hódie) ad te ex hoc mundo vocásti.
Concéde, ut, qui (quæ) complantátus
(complantáta) fuit similitúdini mortis Fílli tui,
simul fiat et resurrectiónis ipsíus,
quando mórtuos suscitábit in carne de terra
et corpus humilitátis nostræ
configurábit cónpori claritátis suæ.
Sed et fratres nostros defúnctos,
et omnes qui, tibi placéntes,
ex hoc sáculo transíerunt,
in regnum tuum benígnus admítte, ubi fore sperámus,
ut simul glória tua perénneriter satiémur,
quando omnem lácrimam abstérges ab óculis nostris,
quia te, sicuti es, Deum nostrum vidéntes,
tibi símiles érimus cuncta per sácula,
et te sine fine laudábimus,
iungit manus
per Christum Dóminum nostrum,
per quem mundo bona cuncta largíris. †

PREX EUCHARISTICA IV

117. **V.** Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum est tibi grátias ágere,
verè iustum est te glorificáre, Pater sancte,
quia unus es Deus vivus et verus,
qui es ante sácula et pémanes in ætérmum,
inaccessibilem lucem inhábitans;
sed et qui unus bonus atque fons vitæ cuncta fecísti,
ut creatúras tuas benedictiónibus adimpléres
multásque létificáres tui lúminis claritáte.
Et ídeo coram te innúmeræ astant turbæ angelórum,
qui die ac nocte sérviant tibi
et, vultus tui glóriam contemplántes,
te incessánter glorificant.
Cum quibus et nos et, per nostram vocem,
omnis quæ sub cælo est creatúra
nomen tuum in exsultatióne confitémur, canéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra glória tua.
Hosánna in excélsis.
Benedictus qui venit in nómine Dómini.
Hosánna in excélsis.

118. Sacerdos, manibus extensis, dicit:

Confitémur tibi, Pater sancte,
quia magnus es et ómnia ópera tua
in sapiéntia et caritáte fecísti.
Hóminem ad tuam imáginem condidísti,
eíque commisísti mundi curam univérsi,
ut, tibi soli Creatóri sérviens,
creatúris ómnibus imperáret.
Et cum amicítiam tuam, non obcédens, amisísset,
non eum dereliquísti in mortis império.
Omnibus enim misericórditer subvenísti,
ut te quæréntes invenírent.
Sed et fóedera plúries homínibus obtulísti
eósque per prophétas erudísti
in exspectatióne salútis.
Et sic, Pater sancte, mundum dilexísti,
ut, compléta plenitúdine téporum,
Unigénitum tuum nobis mítte: Salvatórem.
Qui, incarnátus de Spíritu Sancto
et natus ex María Vírgine,
in nostra condiciónis forma est conversátus
per ómnia absque peccáto;
salútem evangelizávit paupéribus,
redemptióñem captívis, mæstis corde lætitiam.
Ut tuam vero dispensatióñem impléret,
in mortem trádidit semetípsum
ac, resúrgens a mórtuis,
mortem destrúxit vitámque renovávit.
Et, ut non amplius nobismetípsis viverémus,
sed sibi qui pro nobis mórtuuus est atque surréxit,
a te, Pater, misit Spíritum Sanctum

primítias credéntibus,
qui, opus suum in mundo perfíciens,
omnem sanctificatióñem compléret.

119. Iungit manus, easque expansas super oblata tenens, dicit:

Quésumus ígitur, Dómine,
ut idem Spíritus Sanctus
hæc múnera sanctificáre dignétur,
iungit manus
et signat semel super panem et calicem simul, dicens:
ut Corpus et Sanguis fiant
Dómini nostri Iesu Christi
iungit manus
ad hoc magnum mystérium celebrándum,
quod ipse nobis relíquit in fóedus ætérnūm.

120. In formulis quæ sequuntur, verba Domini proferantur
distincete et aperte, prouti natura eorundem verborum requirit.
Ipse enim, cum hora venísset
ut glorificaréetur a te, Pater sancte,
ac dilexisset suos qui erant in mundo,
in finem diléxit eos:
et cenántibus illis
accipit panem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accépit panem, benedíxit ac fregit,
deditque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat
Accípite et manducáte ex hoc omnes:
hoc est enim Corpus meum,
quod pro vobis tradéatur.

Hostiam consecratam ostendit populo, deponit super patenam, et genuflexus adorat.

121. Postea prosequitur:

Símili modo

accipit calicem,
eumque parum elevatum super altare tenens,
prosequitur:
accípiens cálicem, ex genímine vitis replétum,
grátias egit, dedítque discípulis suis, dicens:
parum se inclinat

Accípite et bíbite ex eo omnes:

hic est enim calix Sanguinis mei
novi et ætérfni testaménti,
qui pro vobis et pro multis effundétur
in remissiónem peccatórum.

Hoc fácite in meam commemorationem.

Calicem ostendit populo, deponit super corporale, et genuflexus adorat.

122. Deinde dicit:

Mystérium fidei:

Et populus prosequitur, acclamans:

Mortem tuam annuntiámus, Dómine,
et tuam resurrectióne confitémur, donec vénias.

Vel:

Quotiescúmque manducámus panem hunc
et cálicem bíbimus,
mortem tuam annuntiámus, Dómine, donec vénias.

Vel:

Salvátor mundi, salva nos,
qui per crucem et resurrectióne tuam
liberásti nos.

123. Deinde sacerdos, extensis manibus, dicit:

Unde et nos, Dómine,
redemptiónis nostræ memoriále nunc celebrántes,
mortem Christi
eiúsque descénsum ad ínferos recólimus,
eius resurrectióne
et ascensióne ad tuam déxteram profitémur,
et, exspectántes ipsíus advéntum in glória,
offérimus tibi eius Corpus et Sanguinem,
sacrificium tibi acceptáble
et toti mundo salutáre.

Réspice, Dómine, in Hóstiam,
quam Ecclésiae tuæ ipse parásti,
et concéde benígnus ómnibus
qui ex hoc uno pane participábunt et cálice,
ut, in unum corpus a Sancto Spíritu congregáti,
in Christo hóstia viva perficiántur,
ad laudem glóriæ tuæ.

Nunc ergo, Dómine, ómnium recordáre,
pro quibus tibi hanc oblationem offérimus:
in primis fámuli tui, Papæ nostri N.,
Epíscopi nostri N.*,
et Episcopórum órdinis univérsi,

* Hic fieri potest mentio de Episcopis Coadiutoribus vel Auxiliariis, ut in « Institutione generali Missalis Romani », n. 109, notatur.

sed et totius cleri, et offeréntium,
et circumstántium,
et cuncti populi tui,
et ómnium, qui te quærunt corde sincéro.

Meménto étiam illórum,
qui obiérint in pace Christi tui,
et ómnium defunctórum,
quorum fidem tu solus cognovísti.

Nobis ómnibus, filiis tuis, clemens Pater, concéde,
ut cæléstem hereditátem cóseQUI valeámus
cum beáta Vírgine, Dei Genetríce, María,
cum Apóstolis et Sanctis tuis
in regno tuo, ubi cum unívrsa creatúra,
a corruptióne peccáti et mortis liberáta,
te glorificéntus per Christum Dóminum nostrum,
jungit manus,
per quem mundo bona cuncta largíris.

124. *Accipit patenam cum hostia et calicem, et utrumque elevans, dicit:*

Per ipsum, et cum ipso, et in ipso,
est tibi Deo Patri omnipoténti,
in unitáte Spíritus Sancti,
omnis honor et glória
per ómnia sǽcula sǽculórum.

Populus acclamat: Amen.

RITUS COMMUNIONIS

125. *Calice et patena depositis, sacerdos, iunctis manib⁹, dicit:*

Præcéptis salutáribus móniTI,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Extendit manus et, una cum populo, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed líbera nos a malo.

126. *Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:*

Líbera nos, quássumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,
ut, ope misericórdiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beatam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Jungit manus.

Populus orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potéstanS, et glória
in sǽcula.

127. Deinde sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:

Dómine Iesu Christe, qui dixísti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.

Iungit manus.

Qui vivis et regnas in sácula sáculórum.

Populus respondet: Amen.

128. Sacerdos, ad populum conversus, extendens et iungens manus, subdit:

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

129. Deinde, pro opportunitate, diaconus vel sacerdos subiungit:

Offérite vobis pacem.

Et omnes, iuxta locorum consuetudines, pacem et caritatem sibi invicem significant; sacerdos pacem dat diacono vel ministro.

130. Deinde accipit hostiam eamque super patenam frangit, et particulam immittit in calicem, dicens secreto:

Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

131. Interim cantatur vel dicitur:

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

Quod etiam pluries repeti potest, si fractio panis protrahitur. Ultima tamen vice dicitur: dona nobis pacem.

132. Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me
per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitáribus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærere mandátis,
et a te numquam separári permíttas.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícium et condemnatióne:
sed pro tua pietáte
prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

133. Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad populum versus, clara voce dicit:

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum populo semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur áнима mea.

134. Et sacerdos, ad altare versus, secreto dicit:

Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.

Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

135. Postea accipit patenam vel pyxidem, accedit ad communicandos, et hostiam parum elevatam unicuique eorum ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Communicandus respondet:

Amen.

Et communicatur.

Eo modo agit et diaconus, si sacram Communionem distribuit.

136. Si adsint sub utraque specie communicandi, servetur ritus suo loco descriptus.

137. Dum sacerdos sumit Corpus Christi, incipit cantus ad Communionem.

138. Distributione Communionis expleta, sacerdos vel diaconus vel acolythus purificat patenam super calicem et ipsum calicem.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus, et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

139. Tunc sacerdos ad sedem redire potest. Pro opportunitate sactum silentium, per aliquod temporis spatiū, servari, vel psalmus aut canticum laudis proferri potest.

140. Deinde, stans ad sedem vel ad altare, sacerdos dicit:
Orémus.

Et omnes una cum sacerdote per aliquod temporis spatiū in silentio orant, nisi silentium iam præcesserit. Deinde sacerdos, manibus extensis, dicit orationem post Communionem. Populus in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

141. Sequuntur, si habendæ sint, breves annuntiationes ad populum.

142. Deinde fit dimissio. Sacerdos, versus ad populum, extensis manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Populus respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit populum, dicens:

**Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.**

Populus respondet:

Amen.

Quibusdam diebus vel occasionibus, huic formulæ benedictionis præmittitur, iuxta rubricas, alia formula benedictionis sollemnior, vel oratio super populum (cf. pp. 668-678).

143. Deinde diaconus, vel ipse sacerdos, manibus iunctis, ad populum versus dicit:

Ite, missa est.

Populus respondet:

Deo grátias.

144. Deinde sacerdos altare osculo de more veneratur, ut initio. Facta denique debita reverentia cum ministris, recedit.

145. Si qua actio liturgica immediate sequatur, ritus dimissionis omittuntur.

ORDO MISSÆ SINE POPULO

ORDO MISSÆ SINE POPULO

Ritus initiales

1. Sacerdos, facta cum ministro debita reverentia, signat se,
dicens:

In nōmine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti.

Minister respondet:

Amen.

2. Tunc sacerdos, ad ministrum conversus et manus exten-
dens, eum salutat, dicens:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Adhiberi possunt etiam sequentes formulæ salutationis:

℣. Grátia Dómini nostri Iesu Christi, et cáritas Dei,
et communicátió Sancti Spíritus sit cum ómnibus
vobis.

℟. Et cum spíritu tuo.

Vel:

℣. Grátia vobis et pax a Deo Patre nostro et Dómino
Iesu Christo.

℟. Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi.

Vel:

℟. Et cum spíritu tuo.

3. Postea sacerdos et minister faciunt confessionem:

Confítor Deo omnipoténti et tibi, frater,
quia peccávi nimis
cogitatióne, verbo, ópere et omissione:

et, percutientes sibi pectus, dicunt:
mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa.

Deinde prosequuntur:

Ideo precor beatam Mariam semper Virginem,
omnes Angelos et Sanctos,
et te, frater, orare pro me
ad Dominum Deum nostrum.

Sequitur absolutio sacerdotis:

Misereatur nostri omnipotens Deus
et, dimissis peccatis nostris,
perducat nos ad vitam æternam.

Minister respondet:

Amen.

4. Tunc sacerdos ascendit ad altare, illud veneratur osculo,
et accedit ad missale in sinistro latere altaris collocato, et legit
antiphonam ad introitum.

5. Sequuntur invocationes Kýrie, eléison, quas sacerdos dicit
alternatim cum ministro.

Sac.: Kýrie, eléison.
Sac.: Christe, eléison.
Sac.: Kýrie, eléison.

Min.: Kýrie, eléison.
Min.: Christe, eléison.
Min.: Kýrie, eléison.

6. Deinde, quando prescribitur, sacerdos et minister simul
dicunt hymnum Glória in excélsis Deo.

7. Quo finito, sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et, facta aliqua pausa silentii, extendit manus et dicit ora-
tionem; qua expleta, minister acclamat:

Amen.

Liturgia verbi

8. Tunc minister vel ipse sacerdos legit primam lectionem,
psalmum et, si habenda est, secundam lectionem necnon alterum
cantum.

9. Deinde sacerdos, inclinatus, secreto dicit:

Munda cor meum ac lábia mea, omnípotens Deus,
ut sanctum Evangélium tuum digne valeam nuntiare.

10. Postea, iunctis manibus, dicit:

Dóminus vobiscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos:

Léctio sancti Evangélii secúndum N.,
et interim signat librum et seipsum in fronte, ore et pectore.

Minister acclamat:

Glória tibi, Dómine.

Deinde sacerdos Evangelium legit. Quo finito, librum oscu-
latur, dicens secreto: Per evangélia dicta deleántur nostra
delicta.

Minister autem acclamat:

Laus tibi, Christe.

11. Quando dicendum est, sacerdos et minister simul dicunt
symbolum.

12. Postea fieri potest oratio universalis seu oratio fidelium,
in qua ipse sacerdos etiam intentiones profert, ministro respon-
dente.

Liturgia eucharistica

13. Minister corporale, purificatorium et calicem super altare
deponit, nisi iam initio Missæ ibidem sint posita. Sacerdos ad
medium altaris accedit.

14. Tunc minister affert patenam cum pane, quam sacerdos accipit et aliquantulum elevatam super altare tenet, dicens:

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus panem,
quem tibi offérimus,
fructum terræ et óperis mánum hóminum,
ex quo nobis fiet panis vitæ.

Deponit deinde patenam cum pane super corporale.

15. Postea sacerdos infundit vinum et parum aquæ in calicem, dicens secreto:

Per huius aquæ et vini mystérium
eius efficiámur divinitatis consórtes,
qui humanitatis nostræ fieri dignátus est párticeps.

16. Postea accipit calicem, eumque aliquantulum elevatum
super altare tenet, dicens:

Benedictus es, Dómine, Deus univérsi,
quia de tua largítate accépimus vínum,
quod tibi offérimus,
fructum vitis et óperis mánum hóminum,
ex quo nobis fiet potus spiritális.

Deinde calicem super corporale deponit.

17. Postea, inclinatus, dicit secreto:

In spírito humilitatis et in ánimo contrito
suscipiámur a te, Dómine,
et sic fiat sacrificium nostrum in conspéctu tuo hódie,
ut pláceat tibi, Dómine Deus.

18. Deinde, stans ad latus altaris, lavat manus, dicens secreto:

Lava me, Dómine, ab iniquitaté mea,
et a peccáto meo munda me.

19. Stans postea in medio altaris, versus ad ministrum, extensis et iungens manus, dicit:

Oráte, fratres,
ut meum ac vestrum sacrificium
acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister respondet:

Suscípiat Dóminus sacrificium de máibus tuis
ad laudem et glóriam nóminalis sui,
ad utilitatem quoque nostram
totiusque Ecclésiae suæ sanctæ.

Deinde, manibus extensis, sacerdos dicit orationem super
oblata; qua finita, minister acclamat: Amen.

20. Tunc sacerdos dicit Precem eucharisticam, iuxta normas,
que in singulis Precibus eucharisticis (pp. 623-646) indicantur.

21. Post doxologiam in fine Precis eucharisticæ, iunctis máibus, sacerdos dicit:

Præcéptis salutáribus mónihi,
et divína institutióne formáti,
audémus dicere:

Extendit manus et, una cum ministro, pergit:

Pater noster, qui es in cælis:
sanctificétur nomen tuum;
advéniat regnum tuum;
fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra.
Panem nostrum cotidiánum da nobis hódie;
et dimítte nobis débita nostra,
sicut et nos dimíttemus debitóribus nostris;
et ne nos indúcas in tentatióne;
sed libera nos a malo.

22. Manibus extensis, sacerdos solus prosequitur, dicens:
Líbera nos, quássumus, Dómine, ab ómnibus malis,
da propítius pacem in diébus nostris,

ut, ope misericordiæ tuæ adiúti,
et a peccáto simus semper líberi
et ab omni perturbatióne secúri:
exspectántes beatam spem
et advéntum Salvatóris nostri Iesu Christi.

Jungit manus. Minister orationem concludit, acclamans:

Quia tuum est regnum,
et potésta, et glória
in sǽcula.

23. *Tunc sacerdos, manibus extensis, clara voce dicit:*
Dómine Iesu Christe, qui dixisti Apóstolis tuis:
Pacem relínquo vobis, pacem meam do vobis:
ne respícias peccáta nostra,
sed fidem Ecclésiæ tuæ;
eámque secúndum voluntátem tuam
pacificare et coadunare dignérис.

Jungit manus.

Qui vivis et regnas in sǽcula sǽculórum.

Minister respondet: Amen.

24. *Sacerdos, ad ministrum conversus, extendens et iungens manus, subdit:*

Pax Dómini sit semper vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Et sacerdos, pro opportunitate, pacem dat ministro.

25. *Postea accipit hostiam, eamque super patenam frangit, interim cum ministro dicens:*

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: miserére nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi: dona nobis pacem.

His dictis, particulam immittit in calicem, dicens secreto:
Hæc commíxtio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Iesu Christi fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam.

26. *Sacerdos deinde, manibus iunctis, dicit secreto:*

Dómine Iesu Christe, Fili Dei vivi,
qui ex voluntáte Patris,
cooperánte Spíritu Sancto,
per mortem tuam mundum vivificásti:
líbera me

per hoc sacrosánctum Corpus et Sánguinem tuum
ab ómnibus iniquitátibus meis et univérsis malis:
et fac me tuis semper inhærere mandátis,
et a te numquam separári permítta.

Vel:

Percéptio Córporis et Sánguinis tui,
Dómine Iesu Christe,
non mihi provéniat in iudícum et condemnatióne:
sed pro tua pietáte
prosít mihi ad tutaméntum mentis et córporis,
et ad medélam percipiéndam.

27. *Sacerdos genuflectit, accipit hostiam, eamque aliquantulum elevatam super patenam tenens, ad ministrum versus, clara voce dicit:*

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi.
Beáti qui ad cenam Agni vocáti sunt.

Et una cum ministro semel subdit:

Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum:
sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

*Si minister non est communicandus, sacerdos, accepta hostia,
et stans ad altare conversus, statim dicit: Dómine, non sum dignus, etc.*

28. Et deinde, ad altare versus, secreto dicit:
Corpus Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Corpus Christi.
Deinde accipit calicem et secreto dicit:

Sanguis Christi custódiat me in vitam ætérnam.

Et reverenter sumit Sanguinem Christi.

29. Quo facto, sacerdos dicit antiphonam ad Communionem.

30. Postea accipit patenam, accedit ad ministrum, si communicandus est, et hostiam parum elevatam ei ostendit, dicens:

Corpus Christi.

Minister respondet:

Amen.

Et communicatur.

31. Deinde sacerdos purificat patenam super calicem et ipsum calicem. Calix, patena, corporale et purificatorium a ministro ad abacum deferuntur, vel super altare relinquuntur.

Dum purificationem peragit, sacerdos dicit secreto:

Quod ore súmpsimus, Dómine, pura mente capiámus,
et de múnere temporáli fiat nobis remédium sempitérnum.

32. Sacrum silentium per aliquod temporis spatium servari potest.

33. Postea sacerdos, manibus iunctis, dicit:

Orémus.

Et facta aliqua pausa silentii, nisi iam præcesserit, extendit manus et dicit orationem post Communionem. Minister in fine acclamat:

Amen.

Ritus conclusionis

34. Deinde sacerdos, versus ad ministrum, extendens manus, dicit:

Dóminus vobíscum.

Minister respondet:

Et cum spíritu tuo.

Sacerdos benedicit ministrum, dicens:

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

Minister respondet:

Amen.

35. Denique sacerdos altare osculo veneratur et, facta cum ministro debita reverentia, recedit.

APPENDIX

INTRODUCTIONES ET CONCLUSIONES BREVES PRO PRÆFATIONIBUS

Quæ ad libitum, pro opportunitate, adhiberi possunt, præsertim a Conferentiis Episcopalibus in apparandis popularibus interpretationibus.

I

1. Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi, sancte Pater, semper et ubique grárias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
2. Vere dignum est tibi grárias ágere,
vere iustum est te glorificare, Pater sancte:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
3. Vere dignum et iustum est nos tibi grárias ágere,
et semper benedicere, teque laudare,
omnipotens æterne Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
4. Vere dignum et iustum est, omnipotens æterne Deus,
tibi in omnibus et pro omnibus semper grárias ágere,
tuásque prædicare virtutes:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
5. Vere dignum et iustum est nos tibi semper,
Pater omnipotens,
offrére hymnum et laudatiónis prómtere cáanticum:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
6. Vere dignum et iustum est,
vere salutare nobis atque convéniens,
tibi grárias ágere atque laudes impéndere,
Dómine, Pater cœlestis,
omnipotens et misericors Deus:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

7. Vere dignum et iustum est, ut te, Deus,
et cælestia et terréna colláudent:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
8. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tuæ pietati semper grátias ágere, misericors Pater,
omnipotens Deus, Rex æternæ gloriæ:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)
9. Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
te, æternum et omnipoténtem Deum,
incessanter prædicare,
tibique in ómnibus grátias ágere:
(per Iesum Christum Dóminum nostrum:)

II

1. Unde et nos cum ómnibus Angelis te laudámus,
iucunda celebratióne clamántes:
2. Unde et nos tibi grátias ágimus,
et tuas virtútes cum Angelis prædicámus, dicéntes:
3. Unde et nos, Dómine,
cum Angelis et Sanctis univérsis
tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:
4. Et ídeo, choris angélicis sociáti,
te laudámus in gáudio confítentes:
5. Et ídeo, cum innúmeris Angelis,
una te magnificámus laudis voce, dicéntes:
6. Et ídeo, cum Angelórum atque Sanctórum turba,
hymnum laudis tibi cónimus, sine fine dicéntes:
7. Et ídeo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
te collaudámus, sine fine dicéntes:
8. Et ídeo, cum cælórum Virtútibus,
in terris te iúgiter celebrámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

9. Propter quod cælestia tibi atque terréstria
cánticum novum cóncinunt adorándo,
et nos cum omni exércitu Angelórum
proclamámus, sine fine dicéntes:
10. Quapropter nunc et usque in séculum,
cum omni milítia Angelórum,
devóta tibi mente concínimus,
clamántes atque dicéntes:
11. Sed et angélici chori atque ágmina beatórum
hymnum gloriæ tuæ cóncinunt, sine fine dicéntes:
12. Per quem maiestátem tuam
adórat exércitus Angelórum,
ante conspéctum tuum in æternitáte lètantium.
Cum quibus et nostras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, sócia exsultatióne dicéntes:

BENEDICTIONES SOLLEMNES

Benedictiones sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitatorium: Inclináte vos ad benedictiōnem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit benedictionem, omnibus respondentibus: Amen.

I. In celebrationibus de tempore

10. Per annum, I

(Benedictio aaronitica: Num 6, 24-26)

Benedicat vobis Dóminus, et custódiat vos.

R. Amen.

Illúminet fáciem suam super vos, et misereáтур vestri.

R. Amen.

Convértat vultum suum ad vos,
et donet vobis suam pacem.

R. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

11. Per annum, II (Phil 4, 7)

Pax Dei, quæ exsúperat omnem sensum,
custódiat corda vestra et intellegéntias vestras
in sciéntia et caritáte Dei, et Fílii sui,
Dómini nostri Iesu Christi.

R. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

12. Per annum, III

Omnípotens Deus sua vos cleméntia benedícat,
et sensum in vobis sapiéntiæ salutáris infúndat.

R. Amen.

Fídei documéntis vos semper enútriat,
et in sanctis opéribus, ut perseverétis, effíciat.

R. Amen.

Gressus vestros ad se convértat,
et viam vobis pacis et caritáris osténdat.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

13. Per annum, IV

Deus totiùs consolatiónis
dies vestros in sua pace dispónat,
et suæ vobis benedictiōnis dona concédat.

R. Amen.

Ab omni semper perturbatióne vos líberet,
et corda vestra in suo amóre confírmet.

R. Amen.

Quátenus donis spei, fídei et caritáris dívites,
et præséntem vitam transigátis in ópere efficáces,
et possítis ad ætérnam pervenire felíces.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

14. Per annum, V

Omnípotens Deus
univérsa a vobis advérsa semper exclúdat,
et suæ super vos benedictiónis dona propitiátus infúndat.

R. Amen.

Corda vestra efficiat divínis inténta elóquiis,
ut repléri possint gáudiis sempítérnis.

R. Amen.

Quátenus, quæ bona et recta intellegéntes,
viam mandatórum Dei inveniámini semper curréntes,
et cívium supernórum efficiámini coherédes.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

II. In celebrationibus de Sanctis

15. De beata Maria Virgine

Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum
genus humánum sua voluit benignitáte redímere,
sua vos dignétur benedictióne ditáre.

R. Amen.

Eiúsque semper et ubique patrocínia sentiátis,
per quam auctórem vitæ suscípere meruístis.

R. Amen.

Et qui ad eius celebrándam sollemnitatēm
hodiérrna die devótis méntibus convenístis,
spiritálium gaudiorum cælestiúmque præmiórum
vobíscum múnera reportétis.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

16. De sanctis Petro et Paulo

Benedícat vos omnípotens Deus,
qui in beáti Petri confessióne vos saluberrima stabilívit,
et per eam in Ecclésiæ soliditaté fidei fundávit.

R. Amen.

Et quos beáti Pauli instrúxit indeféssa prædicatióne,
suo semper exémplo dóceat Christo fratres lucrifácere.

R. Amen.

Ut Petrus clave, Paulus verbo,
ope intercessiónis utérque
in illam pátriam nos certent indúcere,
ad quam meruérunt illi, alter cruce, alter gládio,
feliciter pervenire.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

17. De Apostolis

Deus, qui vos
in apostólicis tríbuit consístere fundaméntis,
benedícere vobis dignétur,
beatórum Apostolórum N. et N. (beáti Apóstoli N.)
méritis intercedéntibus gloriósis.

R. Amen.

Et apostólicis præsidiis
vos pro cunctis fáciat testes veritatis,
qui vos eórum munerári documéntis voluit et exémplis.

R. Amen.

Ut eórum intercessióne ad ætérnæ pátriæ hereditátem
perveníre possítis,
per quorum doctrínam fídei firmitátem possidétis.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

18. De omnibus Sanctis

Deus, glória et exsultátio Sanctórum,
benedícat vos benedictióne perpétua,
qui vobis hodiérrna tríbuit celebráre sollémnia.

R. Amen.

Eórum intercessióne a præsentibus malis liberáti,
et exémplis sanctæ conversatiónis instrúcti,
in servitio Dei fratrúmque inveniámini semper inténti.

R. Amen.

Quátenus cum iis ómnibus
valeátis illíus pátriæ possidére vos gáudia,
in qua filios suos supérnis coniúngi cívibus
in pace perpétua sancta lètatur Ecclésia.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

III. Aliæ benedictiones

19. In Dedicatione ecclesiae

Deus, Dóminus cæli et terræ,
qui vos hodie ad huius domus dedicatióñem

(dedicatiónis memóriam) adunávit,
ipse vos cælesti benedictióne fáciat abundáre.

R. Amen.

Concedátque vobis fieri templum suum
et habitáculum Spíritus Sancti,
qui omnes filios dispérsos vóluit in Fílio suo congregári.

R. Amen.

Quátenus, felíciter emundáti,
habitatórem Deum in vobis metípsis possítis habére,
et ætérnæ beatitúdinis hereditátem
cum ómnibus Sanctis possidére.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

20. In celebrationibus pro defunctis

Benedícat vos Deus totíus consolatiónis,
qui hóminem ineffábili bonitáte creávit,
et in resurrectiōne Unigéniti sui
spem credéntibus resurgéndi concéssit.

R. Amen.

Nobis, qui vivimus, véniam tríbuat pro peccátis,
et ómnibus defúnctis locum concédat lucis et pacis.

R. Amen.

Ut omnes cum Christo sine fine felíciter vivámus,
quem resurrexisse a mórtuis veráciter crédimus.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

ORATIONES SUPER POPULUM

Orationes sequentes adhiberi possunt, ad libitum sacerdotis, in fine celebrationis Missæ, aut liturgiæ verbi, aut Officii, aut Sacramentorum.

Diaconus vel, eo deficiente, ipse sacerdos dicere potest invitatorium: Inclináte vos ad benedictiōnem, vel aliis verbis expressum. Deinde sacerdos, manibus super populum extensis, dicit orationem, omnibus respondentibus: Amen.

Post orationem, sacerdos semper subdit: Benedicat vos omnipotens Deus, Pater, et Filius, ☩ et Spiritus Sanctus. ¶ Amen.

1. Esto, Dómine, propítius plebi tuæ,
et temporáli consolatiōne non déseras,
quam vis ad ætérna conténdere.
Per Christum.

2. Præsta fámulis tuis, Dómine,
abundántiam protectiōnis et grátiæ;
da salútem mentis et cónporis;
da plenitúdinem fratérnæ caritátis,
et eos tibi semper fac esse devótos.
Per Christum.

3. Da, quæsumus, Dómine, pólulis christiánis,
et quæ profiténtur agnoscere,
et cœlesté munus diligere, quod frequéntant.
Per Christum.

4. Plebs tua, Dómine, quæsumus,
benedictiōnis sanctæ munus accípiat,
per quod et nónia quæque declínet,
et optáta repériat.
Per Christum.

5. Fidéles tuos, Dómine,
benedictio desideráta confírmet,
quæ eos et a tua voluntáte
numquam fáciat discrepáre,
et tuis semper indulgéat benefícii gratulári.
Per Christum.

6. Pópulum tuum, Dómine, quæsumus,
ad te toto corde converte,
quia, quos défendis étiam delinquéntes,
maiore pietáte tuéris sincéra mente devótos.
Per Christum.

7. Famíliam tuam, quæsumus, Dómine,
propitiátus illústra,
ut, beneplácitis inhæréndo,
cuncta quæ bona sunt mereátur exercére.
Per Christum.

8. Adést, Dómine, fámulis tuis,
et opem tuam largíre poscénibus,
ut iis, qui te auctóre et gubernatóre
felíciter gloriántur,
et créata restáures, et restauráta consérves.
Per Christum.

9. Implorántes, Dómine, misericórdiam tuam,
fidéles pólulos propítius intuérē,
ut, qui de tua pietáte confídunt,
tuæ caritátis dona ubique diffúndere váleant.
Per Christum.

10. Bénedic, Dómine, plebem tuam,
quæ munus tuæ miseratiōnis expéctat,
et concéde, ut, quod, te inspiránte, desíderat,
te largiénte percípiat.
Per Christum.

11. Subiectum tibi populum,
quæsumus, Dómine,
propitiatio cœlestis amplificet,
et tuis semper faciat servire mandatis.
Per Christum.
12. Propitiare populo tuo, Deus,
ut, ab omni malo liberatus,
et toto tibi corde deserviat,
et sub tua semper protectione consistat.
Per Christum.
13. Prætende, Dómine, fidibus tuis
dexteram cœlestis auxilii,
ut te toto corde perquirant,
et quæ digne postulant consequi mereantur.
Per Christum.
14. Família tua, Deus,
et de celebratis mystériis suæ redemptiōnis
iúgiter collætetur,
et eius dona perseveranter acquirat.
Per Christum.
15. Esto, quæsumus, Dómine, propitius plebi tuæ,
ut, de die in diem quæ tibi displicant respuentes,
tuorum pótius repleantur
delectatiōnibus mandatorum.
Per Christum.
16. Tueáatur, quæsumus, Dómine,
dextera tua populum deprecantem,
et purificatum dignanter erūdat,
ut consolatione præsenti
ad futura bona proficiat.
Per Christum.

17. Résponce, quæsumus, Dómine,
super hanc familiam tuam,
pro qua Dóminus noster Iesus Christus
non dubitavit manibus tradi nocentium,
et crucis subire tormentum.
Qui vivit.
18. Da, quæsumus, Dómine, fidibus tuis
et sine cessatione capere paschalia sacramenta,
et desideranter exspectare dona ventura,
ut, mystériis quibus renati sunt permanentes,
ad novam vitam his opibus perducantur.
Per Christum.
19. Dómine Deus,
de abundancia misericordiarum tuarum
fámulos praesta locupletes, praesta securos,
ut, confirmati benedictiōibus tuis,
in omni gratiarum actione semper abundant,
teque perpetua exultatione benedicant.
Per Christum.
20. Benedic vos Deus omni benedictiōne cœlesti,
sanctosque vos et puros
in conspectu suo semper efficiat;
divitias gloriæ suæ in vos abundanter effundat,
verbis veritatis instruat, evangélio salutis eruditat,
et caritate fraternali semper locupletet.
Per Christum.
21. Fidèles tuos, quæsumus, Dómine,
cörpore páriter et mente purifica,
ut, tua inspiratiōne compuncti,
nóxias delectatiōnes vitare prævaleant,
atque tua semper suavitate pascantur.
Per Christum.

22. *Adsit, Dómine, fidélibus tuis
sacræ benedictiónis efféctus,
qui mentes ómnium spiritáli vegetatióne dispónat,
ut ad ópera sua exercénda
virtúte caritatis tuæ roboréntur.*
Per Christum.
23. *Confírma, Dómine, quásimus,
tuórum corda fidélium,
et grátiae tuæ virtúte corróbora,
ut et in tua sint supplicatióne devótí,
et mútua dilectione sincéri.*
Per Christum.
24. *Protéctor in te sperántium, Deus,
bénedic pópulum tuum,
salva, tuére, dispónē,
ut, a peccátis liber, ab hoste secúrus,
in tuo semper amóre persevéret.*
Per Christum.

In festis Sanctorum

25. *Exsúltet, Dómine, pópulus christiánus
de magnórum Fílli tuí glorificatióne membrórum,
et in quorum est celebritáte tibi devótus,
partem acquirat in eórum sorte perpétua,
atque de tua glória semper congáudeat.*
Per Christum.
26. *Plebis tuæ, quásimus, Dómine,
ad te semper corda converte,
et quam tantis facis patrocínii adiuvári,
perpétuis non désinas gubernare præsidiis.*
Per Christum.

PROPRIUM DE SANCTIS

*Elenchus lectionum, quæ magis convenient aliquibus Missis
sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro educa-
toribus, pro iis qui opera misericordiae exercuerunt, pro viduis)
in Indicibus exstat.*

1. Gradus celebrationum, nempe sollemnitas, festum aut memoria singulis diebus indicatur. Quando nulla adest indicatio, agitur de memoria ad libitum.
2. Pro singulis sollemnitatibus et festis integra Missa propria ponitur, quæ proinde dicitur prout iacet.
3. Ad memorias quod attinet, hæc serventur:
 - a) Textus proprii, qui nonnullis diebus apponuntur, semper adhibeantur.
 - b) Quoties remittitur ad aliquod Commune definitum, textus aptiores seligantur, iuxta principia, quæ initio Communium expounduntur. Pagina, quæ singulis vicibus indicatur, innuit tantum initium Communis ad quod remittitur.
 - c) Si vero ad plura Communia remittitur, unum vel aliud adhiberi potest, attenta utilitate pastorali, et facta semper facultate textus e pluribus Missis eiusdem Communis inter se commutandi.
Ex. gr., si quis Sanctus simul est martyr et episcopus, adhiberi poterit aut Commune martyrum aut Commune pastorum (pro episcopis).
 - d) Insuper, præter Communia, quæ peculiarem notam sanctitatis illustrant (ex. gr. martyrum, virginum, pastorum, etc.) semper adhiberi possunt etiam Communia Sanctorum et Sancatarum, quæ de sanctitate in genere agunt.
Ex. gr., pro Sancta virgine et martyre, præter Commune martyrum aut Commune virginum, adhiberi possunt etiam textus e Communi Sanctorum et Sancatarum.
 - e) Orationes super oblatione et post communionem, nisi sint propriae, sumuntur aut e Communi aut e currenti tempore liturgico.
4. Missæ quæ in hoc Proprio habentur, exceptis tamen Missis de mysteriis vite Domini et B. Mariæ Virginis necnon de quibusdam Sanctis, pro quibus peculiaris prævidetur Missa votiva, dicuntur etiam ut votivæ. In orationibus, hoc in casu, omittuntur verba quæ innuant diem natalem, vel sollemnitatem vel festum, et eis substituitur verbum memoria vel commemoratio. Item, sicubi occurrat antiphona ad introitum *Gaudéamus*, huic substituitur alia antiphona e respectivo Communi.
5. De lectionibus hæc insuper attendenda sunt:
 - a) In sollemnitatibus et festis semper adhibenda sunt lectiones quæ in Proprio vel Communi ponuntur; celebrationibus calendarii generalis semper lectiones propriæ assignantur.

b) In memoriis vero lectiones feriales de more adhibeantur. Attamen aliquando lectiones « propriæ » assignantur, id est quæ de ipsa persona Sancti agunt vel de mysterio de quo Missa celebratur; haec lectiones dicendæ sunt loco lectionum ferialium occurrentium, ut expresse suo loco indicatur.

Pro ceteris autem casibus, lectiones de memoria adhibeantur tantum si peculiares rationes, præsertim indolis pastoralis, id suadeant. Nonnunquam ponuntur lectiones « appropriatæ », quæ, scilicet peculiarem aspectum vitæ spiritualis vel actusositatis Sancti in lucem produnt. Plerumque vero indicantur lectiones in Communib[us] exstantes, ut electio facilior evadat. Agitur tamen de suggestionibus: loco enim lectionis appropriata vel simpliciter propositæ, quævis alia lectio seligi potest e Communib[us] indicatis.

c) Cum in calendariis particularibus gradus celebrationis mutatur, attendatur sollemnitates tres lectiones habere, quarum prima ex Verte Testamento (tempore autem paschali ex Actibus Apostolorum vel Apocalypsi) cum psalmo responsorio, secunda vero ex Novo Testamento, tertia denique ex Evangelio.

AUGUSTUS

Die 29 augusti

In Passione S. Ioannis Baptistæ
Memoria

¶ Evangelium huius memoriæ est proprium.

Ant. ad introitum

Ps 118, 46-47

Loquébar, Dómine, de testimóniis tuis
in conspéctu regum, et non confundébar,
et meditábar in mandátis tuis, quæ diléxi nimis.

Collecta

Deus, qui beátum Ioánnem Baptístam
et nascéntis et moriéntis Fílli tui Præcursórem
esse voluísti, concéde,
ut, sicut ille veritátis et iustítiae martyr occúbuit,
ita et nos pro tuæ confessióne doctrínæ
strénue certémus.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi.
Ne formides a facie eorum.*

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 17-19

In diébus illis: Factum est verbum Dómini ad me,
dicens:

« Accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos
ómnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eórum,
nec enim timére te fáciam vultum eórum.

Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam et in colúmnam férream et in murum áreum, super omnem terram, régibus Iuda, principib⁹ eius et sacerdótibus et pópulo terræ.

Et bellábunt adversum te et non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 70, 1-2. 3-4 a. 5-6. 15 ab-17 (R.: 15 a)

R. Os meum annuntiabit iustitiam tuam.

- 1 In te, Dómine, sperávi,
non confundar in æternum.
- 2 In iustitia tua líbera me, et éripe me;
inclína ad me aurem tuam, et salva me. R.
- 3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fácias,
quóniam fortitudo mea et refúgium meum es tu.
- 4 Deus meus, éripe me de manu peccatóris. R.
- 5 Quóniam tu es exspectatio mea, Dómine;
Dómine, spes mea a iuventute mea.
- 6 Super te inníxus sum ex útero,
de ventre matris meæ tu es suscéptor meus;
in te laus mea semper. R.
- 15 Os meum annuntiabit iustitiam tuam,
tota die salutare tuum.
- 16 Véniam ad poténtias Dómini:
Dómine, memorábor iustitiae tuæ solíus.
- 17 Deus, docuísti me a iuventute mea;
et usque nunc annuntiabo mirabilia tua. R.

Alleluia

Mt 5, 10

R. Alleluia. V. Beati qui persecutiōnem patiúntur
propter iustitiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

R. Alleluia.

Evangelium

Volo ut protinus des mibi in disco
caput Ioannis Baptistæ.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

6, 17-29

In illo témpore:

Heródes misit ac tenuit Ioánnem, et vinxit eum in cárcere propter Herodíadem uxórem Philíppi fratris sui, quia duxerat eam.

Dicébat enim Ioánnes Heródi: « Non licet tibi habére uxórem fratris tui ». Heródias autem insidiabatur illi, et volébat occídere eum, nec póterat.

Heródes enim metuébat Ioánnem, sciens eum virum iustum et sanctum, et custodiébat eum, et audíto eo multum hæsitábat, et libénter eum audiébat.

Et cum dies opportúnus accidísset quo Heródes natálí suo cenam fecit principib⁹ suis et tribúnis et primis Galilææ, cumque introísset filia ipsius Herodíadis et saltásset, plácuit Heródi simúlque recumbéntibus.

Rex ait puéllæ: « Pete a me quod vis, et dabo tibi ». Et iurávit illi multum: « Quidquid petieris a me, dabo tibi, usque ad dimidium regni mei ».

Quæ, cum exísset, dixit matri suæ: « Quid petam? »

At illa dixit: « Caput Ioánnis Baptistæ ».

Cumque introísset statim cum festinatiónē ad re-

gem, petivit dicens: « Volo ut prótinus des mihi in disco caput Ioánnis Baptistæ ».

Et contrastatus rex propter iusiurandum et propter recumbentes noluit eam decipere et statim, misso spiculatore, rex præcepit afférri caput eius. Et ábiens decollavit eum in cárcere, et áttulit caput eius in disco, et dedit illud puellæ, et puella dedit illud matri suæ.

Quo audito, discípuli eius venérunt, et tulérunt corpus eius, et posuérunt illud in monuménto.

Verbum Dómini.

Super oblata

Da nobis, Dómine, per hæc múnera quæ tibi offérimus, illam tuárum rectitudinem semitárum, quam beátus Ioánnes, vox in desérto clamántis, edóciuit, et, fuso sanguine, magna virtute signávit.
Per Christum.

Præfatio: De missione Præcursoris.

Y. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Y. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

Y. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

In cuius Præcursore beáto Ioánnē
tuam magnificéntiam collaudámus,
quem inter natos muliérum
honore præcipuo consecrásti.

Qui cum nascéndo multa gáudia præstítisset,
et nondum éditus exsultáset
ad humánæ salútis advéntum,
ipse solus ómnium prophetárum
Agnum redemptiónis osténdit.

Sed et sanctificándis étiam aquæ fluéntis
ípsum baptismatis lavit auctórem,
et méruit fuso sanguíne
suprénum illi testimónium exhibére.

Et ídeo, cum cælórūm Virtútibus,
in terris te iúgiter prædicámus,
maiestáti tuæ sine fine clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Io 3, 27. 30

Respóndit Ioánnes:

Illum opórtet créscere, me autem mínui.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine,
sancti Ioánnis Baptistæ natálē recenséntibus,
ut et salutária sacraménta quæ súmpsimus
significáta venerémur,
et in nobis pótius édita gaudeámus. Per Christum.

SEPTEMBER

Die 3 septemboris

**S. Gregorii Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris
Memoria**

De Communi pastorum (pro papa), p. 865.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Collecta

Deus, qui pópulis tuis indulgentia cónsulis
et amore domináris,
da spíritum sapiéntiæ,
intercedénte beáto Gregório papa,
quibus dedísti régimen disciplínæ,
ut de proféctu sanctárum óvium
fiant gáudia ætérrna pastórum.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 893, n. 6.
Psalmus responsorius, p. 887.
Evangelium, p. 906, n. 8.

Super oblata

Annu nobis, quásimus, Dómine,
ut, in celebratióne beáti Gregorii,
hæc nobis proxit oblátio,
quam immolando totius mundi tribuisti relaxári delícta.
Per Christum.

Post communionem

Quos Christo réfisis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,

ut in commemoratióne beáti Gregorii
tuam discant veritátem, et eam in caritáte operéntur.
Per Christum.

Die 8 septemboris

**IN NATIVITATE BEATÆ MARIÆ VIRGINIS
Festum**

Ant. ad introitum

Cum iucunditaté
Nativitaté beatæ Maríæ Vírginis celebrémus,
ex qua ortus est sol iustitiæ, Christus Deus noster.
Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Fámulis tuis, quásimus, Dómine,
cælestis gratiæ munus impertíre,
ut, quibus beatæ Vírginis partus
éxstitit salútis exordium,
Nativitatis eius festivitas
pacis tríbuat incremémentum.
Per Dóminum.

Lectio prior*

Tempus in quo parturiens pariet.

Léctio libri Michææ prophétæ

5, 2-5 a

Hæc dicit Dóminus:

« Et tu, Béthlehem Ephrata, párvulus es in míliabus Iuda: ex te mihi egrediéntur qui sit dominátor in Israel, et egréssus eius ab initio, a diébus æternitatis. Propter

hoc dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet,
et reliquiæ fratrum eius converténtur ad filios Israel.

Et stabit et pascet in fortitudine Dómini, in sub-limitáte nóminalis Dómini Dei sui; et converténtur, quia nunc magnificábitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax ». — Verbum Dómini.

Vel

Quos Deus præscivit, et prædestinavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
8, 28-30
Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt.

Nam quos præscivit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílli eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 12, 6 ab. 6 cd (R.: Is 61, 10)

R. Gaudens gaudébo in Dómino.

Ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exsultábit cor meum in salutári tuo. R.
Cantábo Dómino, qui bona tribuit mihi,
et psallam nómini Dómini altíssimi. R.

Alleluia

R. Allelúa. V. Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude dignissima,
quia ex te ortus est sol iustitiae,
Christus Deus noster. R. Allelúa.

Evangelium*

Quod in ea natum est, de Spiritu Sancto est.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
1, 1-16. 18-23

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham.

Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Iacob,
Iacob autem génuit Iudam et fratres eius. Iudas autem génuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem génuit Esrom, Esrom autem génuit Aram, Aram autem génuit Amínadab, Amínadab autem génuit Naásson, Naás-son autem génuit Salmon, Salmon autem génuit Booz de Rahab, Booz autem génuit Iobed ex Ruth, Iobed autem génuit Iesse, Iesse autem génuit David regem.

David autem génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríz, Sálomon autem génuit Róboam, Róboam autem génuit Abíam, Abía autem génuit Asa, Asa autem génuit Iósaphat, Iósaphat autem génuit Ioram, Ioram autem génuit Ozíam, Ozías autem génuit Ioátham, Ioátham autem génuit Achaz, Achaz autem génuit Ezechíam, Eze-chías autem génuit Manássen, Manásses autem génuit Amon, Amon autem génuit Iosíam, Iosías autem génuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratióne Babylónis, Iechonías gé-nuit Saláthiel, Saláthiel autem génuit Zoróbabel, Zoróbabel autem génuit Abiud, Abiud autem génuit Elíacim, Elíacim autem génuit Azor, Azor autem génuit Sa-

doc, Sadoc autem génuit Achim, Achim autem génuit Eliud, Eliud autem génuit Eleázar, Eleázar autem génuit Matthan, Matthan autem génuit Iacob, Iacob autem génuit Ioseph, virum Mariæ, de qua natus est Iesus, qui vocatur Christus.

Iesu Christi autem generatio sic erat. Cum esset despósata mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accípere Mariam cóniugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobiscum-Deus ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
1, 18-23

Iesu Christi generatio sic erat. Cum esset despósata mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíritu Sancto. Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimíttere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accípere Mariam cóniugem tuam: quod enim in ea

natum est, de Spíritu Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobiscum-Deus ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritatē non mínuit, sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiōnem nostram tibi reddat accéptam.
Qui vivit.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (Et te in Nativitatē), p. 598,
vel II, p. 599.*

Ant. ad communionem

Is 7, 14; Mt 1, 21

Ecce Virgo páriet Fílium,
qui salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum.

Post communionem

Exsúltet Ecclésia tua, Dómine,
quam sacris mystériis refecísti,
de beátæ Mariæ Vírginis Nativitatē congáudens,
quæ univérso mundo spes fuit et auróra salútis.
Per Christum.

Die 13 septembbris

**S. Ioannis Chrysostomi,
episcopi et Ecclesiæ doctoris**

Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Collecta

Deus, in te sperántium fortitúdo,
qui beátum Ioánnem Chrysóstomum epíscopum
mira eloquéntia et tribulatiónis experíménto
claréscere voluísti,
da nobis, quésimus, ut, eius doctrínis eruditíi,
invictæ patiéntiæ roborémur exémplo.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 895, n. 8.
Psalmus responsorius, p. 884.
Evangelium, p. 925, n. 3.

Super oblata

Sacrificíum tibi pláceat, Deus,
in commemoratióne beáti Ioánnis Chrysóstomi
libénter exhibítum, quo monénte,
nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Post communionem

Concéde, miséricors Deus, ut mystéria,
quæ pro beáti Ioánnis Chrysóstomi commemoratióne
súmpsimus, nos in tua caritaté confírmit,
et tuæ fidéles confessóres veritatis effícient.
Per Christum.

Die 14 septembbris

IN EXALTATIONE SANCTÆ CRUCIS
Festum

Ant. ad introitum

Cf. Gal 6, 14

Nos autem gloriári opórtet
in cruce Dómini nostri Iesu Christi,
in quo est salus, vita et resurréctio nostra,
per quem salváti et liberáti sumus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum
crucem subíre voluísti,
ut salvum fáceret genus humánum,
præsta, quésimus,
ut, cuius mystérium in terra cognóvimus,
eius redemptiōnis præmia
in cælo cónsequi mereámur.
Per Dóminum.

Quando hoc festum extra dominicam occurrit, ante Evangelium una tantum ex sequentibus lectionibus eligitur.

Lectio prima

Quem cum percussi aspicerent, sanabantur.

Léctio libri Númeri

21, 4-9

In diébus illis:

Tædérē cœpit pópulum itineris ac labóris.
Locutúsque contra Deum et Móysen, ait: «Cur edu-xisti nos de Ægypto, ut morerémur in solitúdine? Deest

panis, non sunt aquæ, áнима nostra iam náuseat super cibo isto levíssimo ».

Quámobrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpentes; ad quorum plagas et mortes plurimórum venérunt ad Móysen, atque dixérunt: « Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te: ora ut tollat a nobis serpentes ». Oravítque Móyses pro pôpulo.

Et locútus est Dóminus ad eum: « Fac serpéntem áneum et pone eum pro signo: qui percússus aspéixerit eum, vivet ». Fecit ergo Móyses serpéntem áneum et pósuit eum pro signo; quem cum percússi aspícerent, sanabántur. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 77, 1-2. 34-35. 36-37. 38 (R.: cf. 7 b)

R. Ne obliviscámini óperum Dómini.

- ¹ Atténdite, pôpule meus, doctrinam meam; inclináte aurem vestram in verba oris mei.
- ² Apériam in parábolis os meum, éloquar arcána ætatis antiquæ. R.
- ³⁴ Cum occíderet eos, querébant eum, et convérsi veniébant dilúculo ad eum;
- ³⁵ et rememoráti sunt quia Deus adiútor est eórum, et Deus excélsus redémptor eórum est. R.
- ³⁶ Et suasérunt ei in ore suo, et lingua sua mentíti sunt ei;
- ³⁷ cor autem eórum non erat rectum cum eo, nec fidéles erant in testaménto eius. R.
- ³⁸ Ipse autem est miséricors, et propitiátor iniquitati, et non dispérdit. Sæpe avértit iram suam, et non accéndit omnem furórem suum. R.

Lectio secunda

*Humiliavit semetipsum:
propter quod et Deus illum exaltavit.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Philippenses

2, 6-11

Christus Iesus, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo, sed semetipsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus: et hábitu invéntus ut homo, humiliávit semetipsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Propter quod et Deus illum exaltávit et donávit illi Nomen, quod est super omne nomen, ut in Nómine Iesu omne genu flectátur cælestium et terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur « Dóminus Iesus Christus! », in glóriam Dei Patris.

Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúa. *y.* Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per crucem tuam redemísti mundum.
R. Allelúa.

Evangelium

Exaltari oportet Filium hominis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 13-17
In illo témpore: Dixit Iesus Nicodémo:

« Nemo ascéndit in cælum, nisi qui descéndit de cælo, Fílius hóminis. Et, sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis, ut omnis qui credit in ipso hábeat vitam ætérnam ».

Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non pér-eat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. — Verbum Dómini.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Super oblata

Hæc oblátio, Dómine, quássumus,
ab ómnibus nos purget offénsis,
quæ in ara crucis totius mundi tulit offénsam.
Per Christum.

Præfatio: De victoria crucis gloriósæ.

V. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens ætérne Deus:
Qui salútēm humáni géneris in ligno crucis constituísti,
ut, unde mors oriebátur, inde vita resúrgeret;
et, qui in ligno vincébat, in ligno quoque vinceréatur:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem maiestátem tuam laudant Angeli,
adórant Dominationes, tremunt Potestátes.

Cæli cælorúmque Virtútes, ac beáta Séraphim,
sócia exsultatióne concélébrant.

Cum quibus et nostraras voces ut admítti iúbeas,
deprecámur, súpplici confessióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...
Dici potest etiam præfatio I de Passione Domini, p. 587.

Ant. ad communionem

Io 12, 32

Ego si exaltátus fúero a terra,
omnes traham ad meípsum, dicit Dóminus.

Post communionem

Refectiōne tua sancta enutrítí,
Dómine Iesu Christe, súpplices deprecámur,
ut, quos per lignum crucis vivíficæ redemísti,
ad resurrectiōnis glóriam perdúcas.

Qui vivis.

Die 15 septembribus

Beatæ Mariæ Virginis Perdolentis Memoria

¶ Evangelium huius memoriæ est proprium.

Ant. ad introitum

Lc 2, 34-35

Dixit Símeon ad Maríam:

Ecce, pósitus est hic in ruínam
et in resurrectiōnem multórum in Israel,
et in signum cui contradicéter;
et tuam ipsíus ániam pertransíbit gládium.

Collecta

Deus, qui Fílio tuo in cruce exaltáto
compatiéntem Matrem astáre voluísti,
da Ecclésiæ tuæ,
ut, Christi passiōnis cum ipsa consors effécta,
eiúsdem resurrectiōnis párticeps esse mereátur.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Didicit obædientiam,
et factus est auctor salutis æternæ.*

Léctio Epistolæ ad Hebræos

5, 7-9

Christus, in diébus carnis suæ, preces supplicatiōnēsque ad eum qui possit salvum illum a morte fácerē, cum clamóre válido et lácrimis ófferens, et exauditus pro sua reveréntia, et quidem cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obediéntiam; et, consummátus, factus est ómnibus obediéntibus sibi auctor salutis æternæ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 2-3 b. 3 c-4. 5-6. 15-16. 20 (R.: 17 b)

R. Salvum me fac, Dómine, in misericórdia tua.

2 In te, Dómine, sperávi, non confúndar in æternum;
in iustitia tua líbera me.3 Inclína ad me aurem tuam,
accélera, ut éruas me. R.Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fáciás.4 Quóniam fortitudo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.5 Edúces me de láqueo quem abscondérunt mihi,
quóniam tu es fortitudo mea.6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritatis. R.15 Ego autem in te sperávi, Dómine;
dixi: « Deus meus es tu,

16 in mánibus tuis sortes meæ ».

Eripe me de manu inimicorum meórum
et a persecutóribus me. R.

20 Quam magna multitúdo dulcéinis tuæ, Dómine,
quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis qui sperant in te,
in conspéctu filiòrum hóminum. R.

Sequentia

Hæc sequentia ad libitum dicitur vel integra vel forma breviore,
inde a verbis: * Sancta mater.

Stabat mater dolorosa
iuxta crucem lacrimosa,
dum pendébat Fílius.

Cuius ánimam geméntem,
contristátam et doléntem
pertransívit gládium.

O quam tristis et afflícta
fuit illa benedicta
mater Unigéni!

Quæ mærébat et dolébat
pia mater cum vidébat
Nati poenas ícliti.

Quis est homo qui non fleret,
matrem Christi si vidéret
in tanto supplicio?

Quis non posset contristári,
piam matrem contemplári
doléntem cum Fílio?

Pro peccatis suæ gentis
vidit Iesum in tormentis
et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem Natum
moriéntem, desolátum,
cum emísit spíritum.

Eia, Mater, fons amóris,
me sentíre vim dolóris
fac ut tecum lúgeam.

Fac ut árdeat cor meum
in amándo Christum Deum,
ut sibi compláceam.

* Sancta mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
cordi meo válide.

Tui Nati vulneráti,
tam dignáti pro me pati
pœnas mecum dívide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifíxo condolére,
donec ego víxero.

Iuxta crucem tecum stare,
ac me tibi sociáre
in planctu desídero.

Virgo vírginum præclára,
míhi iam non sis amára,
fac me tecum plángere.

Fac ut portem Christi mortem,
passiónis fac me sortem
et plegas recólere.

Fac me plagis vulnerári,
cruce hac inebríári
et cruóre Fílli.

Flammis urar ne succénsus,
per te, Virgo, sim defénsus
in die iudíci.

Fac me cruce custodíri,
morte Christi præmuníri,
confovéri grátia.

Quando corpus moriétur,
fac ut ánime donétur
paradísi glória. Amen.

Alleluia

R. Allelúia. ¶ Felix est beáta María Virgo,
quæ sine morte méritu martýrii palmarum
sub cruce Dómini. R. Allelúia.

Evangelium*

*Quæ mærebat et dolebat
pia mater cum videbat
Nati pœnas incliti.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 19, 25-27
In illo tempore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius, et soror ma-
tris eius, María Cléopæ et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Jesus matrem et discípulum stan-
tem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce fílius
tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ». Et
ex illa hora accépit eam discípulus in sua.

Verbum Dómini.

Vel

Tuam ipsius animam pertransiet gladius.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 33-35
In illo tempore:

Erat pater Iesu et mater mirántes super his, quæ
dicebántur de illo.

Et benedíxit illis Sýmeon et dixit ad Maríam matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrecciónem multórum in Israel, et in signum cui contradicétur (et tuam ipsíus ániam pertránsiet gládium), ut reveléntur ex multis córdibus cogitationes ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, misericors Deus, ad tui nóminalis laudem preces hostiásque in veneratióne beatæ Mariæ Vírginis exhibitas, quam, stantem iuxta crucem Iesu, cleménter nobis Matrem piíssimam providísti. Per Christum.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (Et te in festivitatē), p. 598,
vel II, p. 599.*

Ant. ad communionem

1 Petr 4, 13

Communicantes Christi passióibus, gaudéte, ut et in revelatióne glóriæ eius gaudéatis exultantes.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis redemptiōnis æternæ, súpplices deprecámur, ut, compassiōnem beatæ Mariæ Vírginis recoléntes, ea in nobis pro Ecclésia adimpleámus, quæ desunt Christi passiónum. Per Christum.

Die 16 septembribus

Ss. Cornelii, papæ,
et Cypriani, episcopi, martyrum

Memoria

De Communi martyrum, p. 834.

Vel de Communi pastorum (pro episcopis), p. 867.

Collecta

Deus, qui pôpulo tuo báatos Cornélium et Cypriánum sédulos pastores et invictos mártires præstitisti, concéde ut, eórum intercessiōne, fide et constántia roborémur, et pro Ecclésiæ unitáte óperam tribuámus impénsse. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 854, n. 3.

Psalmus responsoriū, p. 851.

Evangelium, p. 863, n. 7.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera pôpuli tui pro mártirum tuórum passióibus dicáta sanctórum, et quæ báatis Cornélio et Cypriáno in persecutiōne fortitúdinem ministrárunt, nobis quoque prébeant inter advérsa constántiam. Per Christum.

Post communionem

Per hæc mystériá quæ súmpsimus, Dómine, súpplices exorámus, ut, sanctórum mártirum Cornélii et Cypriáni exémplo, Spíritus tui fortitúdine confirmáti, evangélicæ veritati possímus testimónium perhibére. Per Christum.

Die 17 septembris

S. Roberti Bellarmino, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Collecta

Deus, qui, ad tuæ fidem Ecclésiæ vindicándam,
 beátum Robértum epíscopum
 mira eruditioñe et virtúte decorásti,
 eius intercessióne concéde,
 ut pópulus tuus
 eiúsdem fídei semper integritaté lætetur.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 913, n. 2.
Psalmus responsoriū, p. 914.
Evangelium, p. 922, n. 1 a.

Die 19 septembris

S. Ianuarii, episcopi et martyris

De Communi martyrum, p. 839.
Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.

Collecta

Deus, qui nos concédis
 beáti Ianuárii mártiris memóriam venerári,
 da nobis in ætérna beatitúdine
 de eius societáte gaudére.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 856, n. 6.
Psalmus responsoriū, p. 851.
Evangelium, p. 862, n. 5.

Die 21 septembris

S. MATTHÆI, APOSTOLI ET EVANGELISTÆ
Festum**Ant. ad introitum****Mt 28, 19-20**

Eúntes, docéte omnes gentes,
 báptizántes eos, et docéntes eos serváre ómnia
 quaecumque mandávi vobis, dicit Dóminus.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui ineffábili misericórdia beátum Matthéum
 ex publicáno Apóstolum es dignátus elígere,
 da nobis, eius exémplo et intercessióne suffúltis,
 ut, te sequéntes, tibi firmiter adhærére mereámur.
 Per Dóminum.

Lectio prior

*Ipse dedit quosdam Apostolos,
 alios vero Evangelistas.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vincutus in Dómino, ut digne am-
 bulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte
 et mansuetudine, cum longanimitáte, supportántes ínvi-
 cem in caritáte, sollíciti serváre unitátem spíritus in
 vínculo pacis;

unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis
 in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides,
 unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super
 omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicuique autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donationis Christi.

Et ipse dedit quosdam quidem Apóstolos, quosdam autem Prophétas, álios vero Evangelistas, álios autem pastóres et doctóres, ad instructiónem sanctórum in opus ministérii, in ædificationem córporis Christi,

donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitiónis Fílli Dei, in virum perféctum, in mensúram ætatis plenitúdinis Christi. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

- ² Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.
- ³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat scíentiam. R.
- ⁴ Non sunt loquélae neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.
- ⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. R.

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Te Deum laudámus,
te Dóminus confítémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. R. Alleluia.

Evangelium

Sequere me. Et surgens secutus est eum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
In illo témpore: **9, 9-13**
Cum transíret Iesus, vidi hóminem sedéntem in te-

lóneo, Matthæum nómine, et ait illi: « Séquere me ». Et surgens secútus est eum.

Et factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes simul discumbébant cum Iesu et discípulis eius.

Et vidéntes Phariséi dicébant discípulis eius: « Quare cum publicánis et peccatóribus mandúcat Magíster vester? »

At ille áudiens ait: « Non est opus valéntibus médo, sed male habéntibus. Eúntes autem díscite quid est: "Misericórdiam volo et non sacrificium"; non enim veni vocáre iustos, sed peccatóres ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Memóriam beáti Matthæi recenséntes,
preces et hóstias tibi, Dómine, deférimus,
supplíciter exorántes,
ut Ecclésiam tuam benígnus aspícias,
cuius fidem Apostolórum prædicationibus nutritísti.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 602-603.

Ant. ad communionem

Mt 9, 13

Non veni vocáre iustos, sed peccatóres, dicit Dóminus.

Post communionem

Salutáris gáudii párticipes, Dómine,
quo lætus Salvatórem in domo sua convívam
sanctus Matthæus excépit,
da, ut cibo semper reficiámur illíus,
qui non iustos sed peccatóres
vocáre venit ad salútem.

Qui vivit.

Die 26 septembris

Ss. Cosmæ et Damiani, martyrum

De Communi martyrum, p. 834.

Collecta

Magnificet te, Dómine,
 sanctórum tuórum Cosmæ et Damiáni
 veneránda memória,
 quia et illis glóriam sempitérnam,
 et opem nobis ineffábili providéntia contulísti.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 850, n. 5.
 Psalmus responsorius, p. 851.
 Evangelium, p. 860, n. 2.

Super oblata

In tuórum, Dómine, pretiósá morte iustórum,
 sacrificíum illud offérimus,
 de quo martýrium sumpsit omne princípium.
 Per Christum.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
 et quod, te donánte, pro commemoratióne
 beatórum mártirum Cosmæ et Damiáni percépimus,
 salútem nobis præstet et pacem.
 Per Christum.

Die 27 septembris

S. Vincentii de Paul, presbyteri
 Memoria

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 875.
 Vel de Communi sanctorum (pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt), p. 947.

Ant. ad introitum

Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me,
 evangelizáre paupéribus misit me,
 sanáre contrítos corde.

Collecta

Deus, qui ad salútem páuperum et cleri institutiónen
 beátum Vincéntium presbýterum
 virtútibus apostólicis imbuísti,
 præsta, quásumus, ut, eódem spíritu fervéntes,
 et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Infirma mundi elegit Deus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
 ad Corínthios

1, 26-31

Vidéte vocatiónen vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Sed quæ stulta sunt mundi éligit Deus, ut confún-
 dat sapiéntes; et infírma mundi éligit Deus, ut con-
 fúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília élé-

git Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redémptio; ut, quemádmodum scriptum est, « qui gloriáatur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.
vel Allelúa.

- ¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectórum benedicétur. R.
- ³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in sǽculum sǽculi.
- ⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. R.
- ⁵ Iucúndus homo qui miserétur et cómmodat,
dispónet res suas in iudicio,
- ⁶ quia in æténum non commovébitur.
In memória ætérrna erit iustus,
- ⁷ ab auditíone mala non timébit. R.
- ⁸ Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despiciat inimícios suos. R.
- ⁹ Distribuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in sǽculum sǽculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

Evangelium, p. 899, n. 1.

Super oblata

Deus, qui beáto Vincéntio
divína celebránti mystéria
tribuísti quod tractábát imitári,
concéde, ut, huius sacrificii virtúte,
ipsi quoque in oblationem tibi acceptábilem
transeámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 106, 8-9

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius,
et mirabília eius filiis hóminum:
quia satiávit ániam inánem,
et ániam esuriéntem satiávit bonis.

Post communionem

Cælestibus, Dómine, refécti sacraméntis,
súpplices deprecámur,
ut ad imitándum Filium tuum
paupéribus evangélizántem,
sicut exémplis beáti Vincéntii provocámur,
ita et patrocíniis adiuvémur.

Per Christum.

Die 28 septembribus

S. Venceslai, martyris

De Communi martyrum, p. 839.

Collecta

Deus, qui beátum mártym Vencesláum
cælesti regno terrénum postpónere docuísti,

eius præcibus concéde, ut, nosmetípsos abnegántes,
tibi toto corde adhærere valeámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 857, n. 8.
Psalmus responsorius, p. 851.
Evangelium, p. 860, n. 3.

Die 29 septemboris
SS. MICHAELIS, GABRIELIS ET RAPHAELIS,
ARCHANGELORUM
Festum

Ant. ad introitum

Ps 102, 20

Benedícite Dóminum, omnes Angeli eius,
poténtes virtúte, qui fáctis verbum eius,
ad audiéndam vocem sermónum eius.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria hominúmque dispénsas,
concéde propítius,
ut, a quibus tibi ministrántibus
in cælo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra muniátur.
Per Dóminum.

Lectio prior*

Milia milium ministrabant ei.

Léctio libri Daniélis prophétæ 7, 9-10. 13-14

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antiquus
diérum sedit. Vestiméntum eius cándidum quasi nix, et

capilli cápitis eius quasi lana munda, thronus eius flam-
mæ ignis, rotæ eius ignis accénsus.

Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie eius,
mília mílium ministrábant ei, et décies míliés centéna
mília assistébant ei. Iudícum sedit, et libri apérти sunt.

Aspiciébam ergo in visióne noctis, et ecce cum nú-
bibus cæli quasi fílius hóminis veniébat, et usque ad
antiquum diérum pervénit.

Et in conspéctu eius obtulérunt eum, et dedit ei po-
testátem et honórem et regnum, et omnes pópuli, tribus
et linguæ ipsi sérvient; potéstas eius, potéstas ætérrna,
quæ non auferéatur, et regnum eius, quod non corrum-
pétur. — Verbum Dómini.

Vel

Michael et angeli eius præliabantur cum Dracone.

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

12, 7-12 a

Factum est prælium in cælo: Míchael et ángeli eius
ut præliaréntur cum Dracóne. Et Draco pugnávit et án-
geli eius; et non váluit, neque locus invéntus est eórum
ámplius in cælo.

Et proiectus est Draco ille magnus, Serpens antiquus,
qui vocátur Diábolus et Sátanas, qui sedúcit univérsum
orbem, proiectus est in terram, et ángeli eius cum illo
proiecti sunt.

Et audívi vocem magnam in cælo dicéntem: « Nunc
facta est salus et virtus et Regnum Dei nostri et poté-
stas Christi eius, quia proiectus est accusátor fratrū
nostrorū, qui accusábat illos ante conspéctum Dei
nostri die ac nocte.

Et ipsi vicérunt illum propter sanguinem Agni et propter verbum testimónii sui; et non dilexérunt ánimam suam usque ad mortem. Propterea lætamini, cæli et qui habitatis in eis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 137, 1-2 a. 2 b-3. 4-5 (R.: 1 c)

R. In conspéctu angelórum
psallam tibi, Dómine.

1 Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo,
quóniam audísti verba oris mei.

2 In conspéctu angelórum psallam tibi,
adorábo ad templum sanctum tuum. R.

Et confitébor nómini tuo
propter misericordiam tuam et veritátem tuam,
quóniam magnificásti super omne nomen
elóquium tuum.

3 In quacúmque die invocávero te, exaudi me;
multiplicábis in áнима mea virtútem. R.

4 Confitebúntur tibi, Dómine,
omnes reges terra,.
quia audíerunt elóquia oris tui.

5 Et cantábunt vias Dómini,
quóniam magna est glória Dómini. R.

Alleluia

Ps 102, 21

R. Alleluia. v. Benedícte Dómino,
omnes virtútes eius,
ministri eius, qui fáctis voluntátem eius.
R. Alleluia.

Evangelium

Videbitis angelos Dei ascéndentes et descendentes
supra Filium hominis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 47-51

In illo témpore:

Vidit Iesus Nathánael veniéntem ad se, et dicit de eo: « Ecce vere Israelítæ, in quo dolus non est ».

Dicit ei Nathánael: « Unde me nosti? »

Respóndit Iesus et dixit ei: « Priúsquam te Philíp-pus vocáret, cum essem sub ficu, vidi te ».

Respóndit ei Nathánael: « Rabbi, tu es Fílius Dei, tu rex es Israel ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Quia dixi tibi: "Vidi te sub·fico", credis? maióra his vidébis ».

Et dicit ei: « Amen, amen dico vobis: videbitis cæ-lum apértum, et ángelos Dei ascéndentes et descendentes supra Filium hóminis ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine, laudis offérimus,
supplíciter deprecántes, ut eásdem,
angélico ministério
in conspéctum tuæ maiestatis delátas,
et placátus accípias,
et ad salútem nostram proveníre concédas.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 600.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo,
in conspéctu Angelórum psallam tibi.

Post communionem

Pane cælesti refecti, supplices te, Dómine, deprecámur,
ut, eius fortitudine roboráti,
sub Angelorum tuorum fideli custódia,
fortes, salutis progrediámur in via. Per Christum.

Die 30 septemboris

S. Hieronymi, presbyter et Ecclesiæ doctoris
Memoria

De Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Ant. ad introitum

Iosue 1, 8

Non recédat volúmen legis ab ore tuo;
sed meditáberis in eo diébus ac noctibus,
ut custódias et fáciás ómnia, quæ scripta sunt in eo:
tunc díriges viam tuam, et intelleges eam.

Collecta

Deus, qui beátio Hierónymo presbýtero
suávem et vivum Scripturæ Sacræ afféctum tribuísti,
da, ut pópolus tuus verbo tuo ubérius alátur,
et in eo fontem vitæ invéniat. Per Dóminum.

Lectio prior

*Omnis Scriptura divinitus inspirata est
et utilis ad docendum.*

Léctio Epistolæ secúndæ beati Pauli apóstoli
ad Timótheum

3, 14-17

Caríssime:

Pérmane in his quæ didicísti et crédata sunt tibi,
sciens a quibus didiceris, et quia ab infántia Sacras Lítte-

ras nosti, quæ te possunt instruere ad salútem, per fidem quæ est in Christo Iesu.

Omnis Scriptura divinitus inspirata est et útilis ad docéndum, ad arguéndum, ad corrígéndum, ad erudiéndum in iustitia, ut perféctus sit homo Dei ad omne opus bonum instrúctus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

- ⁹ In quo mundabit adulescéntior viam suam?
In custodiéndo sermónes tuos. R.
- ¹⁰ In toto corde meo exquisívi te,
ne erráre me fáciás a præcéptis tuis. R.
- ¹¹ In corde meo abscondi elóquia tua,
ut non peccem tibi. R.
- ¹² Benedíctus es, Dómine;
doce me iustificatiónes tuas. R.
- ¹³ In lábiis meis
numerávi ómnia iudicia oris tui. R.
- ¹⁴ In via testimoniórum tuorum delectátus sum
sicut in ómnibus divitiis. R.

Evangelium, p. 923, n. 1 b.

Super oblata

Tríbue, nobis, Dómine,
ut, exémplo beati Hierónymi,
verbum tuum meditáti,
ad salutárem hóstiam maiestáti tuæ offeréndam
prómtius accedámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Invénti sunt sermónes tui, et comédi eos,
et factum est mihi verbum tuum in gáudium,
et in lætítiam cordis mei:
quóniam invocátum est nomen tuum super me,
Dómine Deus.

Post communionem

Sancta tua quæ súmpsimus, Dómine,
de beáti Hierónymi celebritáte lætántes,
tuórum excent corda fidélium,
ut, sacris inténta doctrínis,
intéllégant quod sequántur,
et sequéndo vitam obtíneant sempitérnam.
Per Christum.

Ier 15, 16**OCTOBER**

Die 1 octobris

S. Teresiæ a Iesu Infante, virginis

Memoria

De Communi virginum, p. 928.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 945.

Ant. ad introitum

Cf. Deut 32, 10-12

Circumdúxit eam Dóminus et dócuit;
et custodívit quasi pupillam óculi sui.
Sicut aquila expándit alas suas,
et assúmpsit eam, atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux eius fuit.

Collecta

Deus, qui regnum tuum
humílibus parvulísque dispónis,
fac nos beátæ Teresiæ trámitem prósequi confidénter,
ut, eius intercessióne,
glória tua nobis revelétur æterna.
Per Dóminum.

Lectio prior

*Ecce ego declinabo super eam
quasi fluvium pacis.*

Lectio libri Isaiae prophétæ

66, 10-14 c

Lætámini cum Ierúsalem et exsultáte in ea, omnes
qui dilígitis eam; gaudéte cum ea gáudio, univérsi qui

lugéritis super eam, ut sugáitis et repleámini ab úbere consolatiónis eius, ut mulgeáitis et delíciis affluáitis ab omnímoda glória eius.

Quia hæc dicit Dóminus: « Ecce ego declinábo super eam quasi flúvium pacis et quasi torréntem inundántem glóriam géntium, quam sugéritis; ad úbera portabímini, et super génuá blandiéntur vobis. Quómodo, si cui mater blandiáatur, ita ego consolábor vos, et in Ierúsalem consolabímini ».

Vidébitis, et gaudébit cor vestrum, et ossa vestra quasi herba germinábunt, et cognoscétur manus Dómini servis eius. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3.

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabílibus super me. R.

2 Vere pacátam et quiétam
fecí ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. R.

3 Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in sǽculum. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Allelúa. ¶. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Allelúa.

Evangelium

*Nisi efficiamini sicut parvuli,
non intrabitis in Regnum cælorum.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 1-4

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes:
« Quis, putas, maior est in Regno cælorum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum et dixit: « Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et efficiámimi sicut párvuli, non intrabitis in Regnum cælorum.

Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælorum » — Verbum Dómini.

Super oblata

In beáta Terésia te, Dómine, mirábilem prædicántes, maiestátem tuam suppliciter exorámus, ut, sicut eius tibi grata sunt mérita, sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia. Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 18, 3

Dicit Dóminus: Nisi convérsi fuéritis, et efficiámimi sicut párvuli, non intrabitis in regnum cælorum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine, illius in nobis vim amóris accéndant, quo beáta Terésia se tibi addíxit, tuámque cùpiit miseratióнем pro ómnibus impetráre. Per Christum.

Die 2 octobris
Ss. Angelorum Custodum
 Memoria

¶ Evangelium huius memoriae est proprium.

Ant. ad introitum

Dan 3, 58

Benedícite, omnes Angeli Dómini, Dóminum,
 hymnum dícite, et superexaltáte eum in sécula.

Collecta

Deus, qui ineffábili providéntia
 sanctos Angelos tuos
 ad nostram custódiam míttete dignáris,
 largíre supplícibus tuis,
 et eórum semper protectióne deféndi,
 et ætérana societáte gaudére.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Præcedet te angelus meus.

Léctio libri Exodi

23, 20-23 a

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce ego mittam ángelum meum, qui præcédat te, et custódiat in via, et introdúcat in locum quem parávi.

Obsérva eum et audi vocem eius, nec contemnédum putes, quia non dimítte cum peccáveris, et est nomen meum in illo.

Quod si audíeris vocem eius et féceris ómnia quæ lo-

quor, inimícus ero inimícis tuis, et afflígam affligéntes te.
 Præcedétque te ángelus meus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 90, 1-2. 3-4. 5-6. 10-11 (R.: 11)

- R. Angelis suis mandábit de te,
 ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
- 1 Qui hábitat in protectióne Altíssimi,
 sub umbra Omnipoténtis commorábitur.
- 2 Dicet Dómino: « Refúgium meum
 et fortitúdo mea, Deus meus, sperábo in eum ». R.
- 3 Quóniam ipse liberábit te
 de láqueo venántium
 et a verbo maligno.
- 4 Alis suis obumbrábit tibi,
 et sub pennis eius confúgies. R.
- 5 Scutum et lorica véritas eius;
 non timébis a timóre noctúrno,
- 6 a sagítta volánte in die,
 a peste perambulánte in ténebris,
 ab extermínio vastánte in meridie. R.
- 10 Non accédet ad te malum,
 et flagéllum non appropinquábit
 tabernáculo tuo.
- 11 Quóniam ángelis suis mandábit de te,
 ut custódiant te in ómnibus viis tuis. R.

Alleluia

Ps 102, 21

- R. Alleluia. ¶. Benedícite Dómino,
 omnes virtútes eius,
 mínistri eius, qui fácitis voluntátem eius.
- R. Alleluia.

Evangelium

*Angeli eorum semper vident faciem Patris mei
qui in cælis est.*

✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 1-5. 10

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes:
« Quis, putas, maior est in Regno cælórum? »

Et ádvocans párvulum, státuit eum in médio eórum
et dixit:

« Amen dico vobis: Nisi convérsi fuéritis et efficiámini
sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Qui-
cúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est
maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvu-
lum talem in Nómine meo, me súscipit.

Vidéte ne contemnátiis unum ex his pusíllis; dico
enim vobis, quia ángeli eórum in cælis semper vident
fáciem Patris mei qui in cælis est ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnera,
quæ pro sanctórum Angelórum tuórum veneratióne
déferimus, et concéde propítius,
ut, perpétuis eórum præsidiis,
a præséntibus periculis liberémur,
et ad vitam felíciter perveniámus ætérnam.
Per Christum.

Præfatio de Angelis, p. 600.

Ant. ad communionem

Ps 137, 1

In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Post communionem

Quos tantis, Dómine, in vitam ætérnam
dignáris páscere sacraméntis,
angélico ministério dírige in viam salútis et pacis.
Per Christum.

Die 4 octobris

S. Francisci Assisiensis
Memoria

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.

Ant. ad introitum

Vir Dei Franciscus relíquit domum suam,
dimísit hereditátem suam, inops et pauper factus est;
Dóminus autem assúmpsit eum.

Collecta

Deus, qui beáto Francíscu
paupertáte et humilitáte Christo configurári tribuísti,
concéde, ut, per illius sémitas gradiéntes,
Fílium tuum sequi et tibi coniúngi
læta valeámus caritáte.
Per Dóminum.

Lectio prior

Mibi mundus crucifixus est, et ego mundo.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 6, 14-18
Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu
Christi, per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego
mundo.

Neque enim circumcisio áliquid est, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secuti fúerint, pax super illos et misericórdia, et super Israel Dei.

De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim stigmata Iesu in cónpore meo porto.

Grátia Dómini nostri Iesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditatis meæ.

- 1 Consérvá me, Deus, quóniam sperávi in te.
- 2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
- 3 Dóminus pars hereditatis meæ et cálicis mei: tu es qui détines sortem meam ». R.
- 4 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum; ínsuper et in noctibus erudiérunt me renes mei.
- 5 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper, quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
- 6 Notas mihi fácies vias vitæ, plenitúdinem lætitiae cum vultu tuo, delectatiónes in déxtera tua usque in finem. R.

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. **¶** Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

Evangelium

Abscondisti hæc a sapientibus et revelasti ea parvulis.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confítor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo novit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis, et ego refíciám vos.

Tóllite iugum meum super vos et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde; et inveniétis réquiem ani-mábus vestris; iugum enim meum suáve et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Múnera tibi, Dómine, offeréntes, quæsumus, ut ad mystérium crucis celebrándum conveniénter aptémur, cui beátus Francíscus tam ardénter adhæsit. Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 3

Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Da nobis, quæsumus, Dómine, per hæc sancta quæ súmpsimus,

ut, beati Francisci caritatem
zelumque apostolicum imitantes,
tuæ dilectionis effectus percipiamus
et in salutem omnium effundamus.
Per Christum.

Die 6 octobris
S. Brunonis, presbyteri

De Communi pastorum, p. 869.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Deus, qui sanctum Brunónem
ad serviéndum tibi in solitúdine vocásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, per huius mundi varietátes, tibi iúgiter vacémus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 979, n. 9.
Psalmus responsorius, p. 972.
Evangelium, p. 1005, n. 15.

Die 7 octobris
Beatae Mariæ Virginis a Rosario
Memoria

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 800.

Ant. ad introitum Lc 1, 28, 42

Ave, María, grácia plena, Dóminus tecum:
benedicta tu in mulieribus,
et benedictus fructus ventris tui.

Collecta

Grátiam tuam, quássumus, Dómine,
méntibus nostris infúnde,
ut qui, Angelo nuntiánte,
Christi Filii tui incarnationem cognóvimus,
beáta María Vírgine intercedénte,
per passiónem eius et crucem
ad resurrectiónis glóriam perducámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 818, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 819.

Alleluia

Lc 1, 28

R. Allelúia. **V.** Ave, María, grácia plena;
Dóminus tecum;
benedicta tu in mulieribus. **R.** Allelúia.

Evangelium

Ecce concipies in utero et paries filium.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo tempore:

Missus est ángelus Gábriel a Deo in civitátem Galiláæ, cui nomen Názareth, ad vírginem despósatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingrēssus ad eam dixit: « Ave, grātia plena, Dōminus tecum ». Ipsa autem turbáta est in sermóne eius, et cogitábat qualis esset ista salutátio.

Et ait Angelus ei: « Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries filium et vocábis nomen eius Iesum.

Hic erit magnus et Filius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnabit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognósco? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Filius Dei.

Et ecce Elísabeth cognáta tua, et ipsa concépit fílium in senécta sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini; fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. Verbum Dómini.

Super oblata

Fac nos, quásimus, Dómine,
his munéribus oblátis conveniénter aptári,
et Unigéniti tui mystéria ita recólere,
ut eius digni promissióibus éffici mereámur.
Per Christum.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (Et te in festivitatē), p. 598,
vel II, p. 599.*

Ant. ad communionem

Lc 1, 31

Ecce concípies in útero, et páries filium,
et vocábis nomen eius Iesum.

Post communionem

Quásimus, Dómine Deus noster,
ut, qui in hoc sacraménto
Fílii tui mortem et resurrectiōnem annuntiámus,
eius sóci passiónum effécti,

consolatiōnis étiam ac glóriæ
mereámur esse partícipes.
Per Christum.

Die 9 octobris

Ss. Dionysii, episcopi, et socrorum, martyrum

De Communi martyrum, p. 834.

Collecta

Deus, qui beátum Dionýsium eiúsque sócios
ad prædicándam géntibus glóriam tuam misísti,
eósque virtúte constántiae in passióne roborásti,
tríbue nobis, quásimus,
ex eórum imitatiōne próspera mundi despícere,
et nulla eius advérsa formidáre.

Per Dóminum.

Lectio prior, p. 855, n. 4.

Psalmus responsoriū, p. 851.

Evangelium, p. 987, n. 2.

Eodem die 9 octobris

S. Ioannis Leonardi, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 875.

Vel de Communi sanctorum (pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt), p. 947.

Collecta

Bonórum ómnium largítor, Deus,
qui per beátum Ioánnem presbýterum

pópolis Evangélium nuntiári fecísti,
eius intercessióne concéde,
ut fides vera semper et ubíque profíciat.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 893, n. 6.
Psalmus responsorius, p. 887.
Evangelium, p. 904, n. 6.

Die 14 octobris
S. Callisti I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 839.
Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 865.

Collecta

Preces pópuli tui, quás sumus, Dómine,
cleménter exáudi,
ut beáti Callísti papæ méritis adiuvémur,
cuius passióne lætámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 898, n. 13.
Psalmus responsorius, p. 884.
Evangelium, p. 906, n. 8.

Die 15 octobris
S. Teresiæ de Avila,
virginis et Ecclesiæ doctoris
Memoria

De Communi virginum, p. 928.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Ant. ad introitum

Ps 41, 2-3

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortē vivum.

Collecta

Deus, qui per Spíritum tuum
beátam Terésiam suscitásti,
ut requiréndæ perfectiónis sémitam
Ecclésiæ manifestáret, da nobis
et cœlestis eius doctrinæ pábulo semper nutríri,
et veræ sanctitatis desidério accéndi.
Per Dóminum.

Lectio prior

Spiritus interpellat gemítibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

8, 22-27

Fratres:

Scimus quod omnis creatúra congemiscit et compár-
tur usque adhuc; non solum autem, sed et nos ipsi
primítias Spíritus habétes, et ipsi intra nos gémissimus,
adoptiónem filiórum exspectántes, redemptiónem córpo-
ris nostri.

Spe enim salvi facti sumus; spes autem quæ vidétur
non est spes; nam quod videt quis sperat? Si autem quod
non vidémus sperámus, per patiéntiam exspectámus.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitatēm no-
stram; nam quid orémus sicut opórtet nescímus, sed
ipse Spíritus interpellat gemítibus inenarrabilibus; qui
autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia
secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (¶: Io 6, 64 b)

R. Verba tua, Dómine, spíritus et vita sunt.

- 8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ániam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.
 - 9 Iustítia Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.
 - 10 Timor Dómini mundus, pérmans in sǽculum sǽculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.
 - 11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósrum multum et dulciora super mel et favum stillántem. R.
- Evangelium, p. 1009, n. 20.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, tuæ sint accépta maiestáti, cui beátæ Teresiæ tantópere plácuit devotiónis obséquium.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 88, 2

Misericórdias Dómini in æténum cantábo; in generatiómem et generatiómem annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Post communionem

Súbdita tibi família, Dómine Deus noster, quam cælesti pane satiásti, fac ut, exémplo beátæ Teresiæ, misericórdias tuas in æténum cantare lætétur. Per Christum.

Die 16 octobris**S. Hedvigis, religiosæ**

De Communi sanctarum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Concéde, quásumus, omnípotens Deus, ut veneránda nobis beátæ Hedvígis intercéssio tríbuat cælestè subsídium, cuius vita mirabilis ómnibus humilitátis præstat exéplum. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 968, n. 14.

Psalmus responsorius, p. 968.

Evangelium, p. 999, n. 11.

Eodem die 16 octobris**S. Margaritæ Mariæ Alacoque, virginis**

De Communi virginum, p. 928.

Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Effúnde super nos, quásumus, Dómine, Spíritum quo beátam Margarítam Mariám singuláriter ditásti, ut scire valeámus superereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, et impleámur in omnem plenitúdinem Dei. Per Dóminum.

Lectio prior

Scire supereminenter scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 14-19
Fratres:

Flecto génuæ mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suæ virtute corroborári per Spíritum eius in interiòrem hóminem,

habitare Christum per fidem in córdibus vestris, in caritatè radicáti et fundáti, ut valeátis comprehendere cum ómnibus sanctis quæ sit latitudo et longitudo et sublímitas et profundum,

scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritatem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
³ ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero
in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Evangelium, p. 988, n. 3.

Die 17 octobris

S. Ignatii Antiocheni, episcopi et martyris
Memoria

De Communi martyrum, p. 839.

Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.

Ant. ad introitum

Gal 2, 19-20

Christo confixus sum cruci;
vivo autem, iam non ego:
vivit vero in me Christus;
in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me,
et trádidit semetípsum pro me.

Collecta

Omnípotens sempítérne Deus,
qui sanctórum mártirum confessiónibus
Ecclésiæ tuæ sacrum corpus exórnas,
concéde, quæsumus, ut hodiérrna glória passiónis,
sicut beáto Ignátió
magnificéntiam tríbuit sempítérnam,
ita nobis perpétuum munímen operétur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Noster municipatus in cælis est.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Philippenses
3, 17 — 4, 1

Coimitatòres mei estóte, fratres, et observáte eos qui ita ámbulant, sicut habétis formam nos.

Multi enim ámbulant, quos sæpe dicébam vobis, nunc autem et flens dico, inimicos crucis Christi, quorum finis intéritus, quorum deus venter, et glória in confusióne ipsórum, qui terréna sápiunt.

Noster enim municipátus in cælis est, unde étiam Salvatórem exspectámus Dóminum Iesum Christum, qui transfigurábit corpus humilitatis nostre confórme fieri córpori gloriæ suæ secúndum operatióne, qua possit étiam subícere sibi ómnia.

Itaque, fratres mei caríssimi et desideratíssimi, gáudium et coróna mea, sic state in Dómino, caríssimi.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis eríput me Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áduant mansuéti et læténtrur. R.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis eríput me. R.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatiónbis eius salvávit eum. R.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

Alleluia

Iac 1, 12

R. Allelúia. R. Beátus vir qui suffert tentatióne, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vite. R. Allelúia.

Evangelium

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ániam suam, perdit eam, et qui odit ániam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódiat eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et, ubi sum ego, illuc et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honoríficábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Grata tibi sit, Dómine, nostræ devotiónis oblátio,
qui beátum Ignátium, fruméntum Christi,
per martyrii passiónem panem mundum suscepísti.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Fruméntum Christi sum:
dénibus bestiárum molar,
ut panis mundus invéniar.

Post communionem

Refíciat nos, Dómine, panis cælestis,
quem in beati Ignatii natáli suscépimus,
ac tríbuat nos nómine et ópere esse christiános.
Per Christum.

Die 18 octobris
S. LUCÆ, EVANGELISTÆ
Festum

Ant. ad introitum

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Dómine Deus, qui beátum Lucam elegísti,
ut prædicátiōne et scriptis
mystérium tuæ in páuperes dilectionis reveláret,
concéde, ut, qui tuo iam nómine gloriántur,
cor unum et ánima una esse persevérent,
et omnes gentes
tuam mereántur vidére salútem.
Per Dóminum.

Is 52, 7

Lectio prior

Lucas est mecum solus.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

4, 10-17 a

Caríssime:

Demas me derelíquit, díligens hoc sǽculum, et ábiit Thessalonícam; Crescens in Galátiam, Titus in Dalmátiā. Lucas est mecum solus. Marcum assúmens adduc tecum; est enim mihi útilis in ministérium. Týchicum autem misi Ephesum. Páenulam, quam relíqui Tróade apud Carpum, véniens affer, et libros, máxime autem membránas.

Alexánder ærárius multa mala mihi osténdit; redet ei Dóminus secúndum ópera eius; quem et tu devítia, valde enim réstitit verbis nostris.

In prima mea defensiōne nemo mihi áffuit, sed omnes me dereliquerunt; non illis reputérur. Dóminus autem mihi ástítit et confortávit me, ut per me prædicátiō impleátur, et ádiant omnes gentes.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 10-11. 12-13 ab. 17-18 (R.: cf. 12)

R. Sancti tui, Dómine, notam fáciant glóriam regni tui.

10 Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et sancti tui benedícant tibi.

11 Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.

12 Ut notas fáciant filiis hóminum poténtias tuas,
et glóriam magnificéntiae regni tui.

13 Regnum tuum regnum ómnium sǽculórum,
et dominatió tua in omnem generatióñem
et generatióñem. R.

- ¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. **R.**

Alleluia**Io 15, 16**

R. Alleluia. **V.** Ego vos elégi de mundo,
ut eátis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.
R. Alleluia.

Evangelium*Messis quidem multa, operarii autem pauci.***† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam** **10, 1-9**

In illo tempore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolite portáre sácculum neque peram neque calceaménta, et néminem per viam salutavéritis.

In quacumque domum intravéritis primum dícite: “ Pax huic dómui ”; et, si ibi fúerit filius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quae apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quacumque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quae apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ” ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Donis cælestibus, da nobis, quæsumus, Dómine,
líbera tibi mente servíre,
ut múnera, quæ in festivitaté beáti Lucæ deférimus,
et medélam nobis operéntur et glóriam. Per Christum.

Præfatio II de Apostolis, p. 603.**Ant. ad communionem****Cf. Lc 10, 1, 9**

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut, quod de sancto altári tuo accépimus, nos sanctíficet,
et in fide Evangélii, quod sanctus Lucas prædicávit,
fortes efficiat. Per Christum.

Die 19 octobris**Ss. Ioannis de Brébeuf et Isaac Jogues,
presbyterorum, et sociorum, martyrum****De Communi martyrum, p. 834.****Vel de Communi pastorum (pro missionariis), p. 875.****Collecta**

Deus, qui primítias fídei
in boreálibus Américæ régiónibus

sanctórum Ioánnis et Isaac eorúmque sociórum
prædicatióne et sanguine consecrásti,
concéde propítius, ut, eórum intercessióne,
flórida christianórum seges ubíque in dies augeátur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 854, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 851.
Evangelium, p. 901, n. 3.

Eodem die 19 octobris
S. Pauli a Cruce, presbyteri

De Communi pastorum, p. 869.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.
Ant. ad introitum 1 Cor 2, 2

Non iudicávi me scire áliquid inter vos,
nisi Iesum Christum, et hunc crucifíxum.

Collecta

Impetret nobis, Dómine, grátiam tuam
sanctus præsbyter Paulus, qui único crucem amóre diléxit,
ut, eius exémplo vivídius incitáti,
crucem nostram fórtiter amplectámur. Per Dóminum.

Lectio prior

Placuit Deo per stultitiam prædicationis
salvos facere credentes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultitia est; his
autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium,
et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sapiens?
ubi scriba? ubi conquerítor huius sǽculi? Nonne stul-
tam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus
per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultitiam prædi-
cationis salvos fáceré credentes.

Quóniam et Iudæi signa petunt et Græci sapiéntiam
quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum,
Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam;
ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei
virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus,
et quod infírmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)
R. Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúia.

- 1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.
- 2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

Evangelium, p. 990, n. 5.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias, omnípotens Deus,
in commemoratióne beáti Pauli, et præsta,
ut, qui dominicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus. Per Christum.

Ant. ad communionem 1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in beáto Paulo mirabiliter illustrásti,
concéde propítius, ut, ex hoc sacrificio roboráti,
Christo fidéles hæreámus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

Die 23 octobris

S. Ioannis de Capestrano, presbyteri

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 875.

Collecta

Deus, qui, ad pópulum fidélem
in angústiis confortándum,
beátum Ioánnem suscitásti,
præsta, quásumus,
ut nos in tuæ protectionís securitáte constítuas,
et Ecclésiam tuam perpétua pace custódias.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 894, n. 7.
Psalmus responsorius, p. 953.
Evangelium, p. 1005, n. 15.

Die 24 octobris

S. Antonii Mariæ Claret, episcopi

De Communi pastorum (pro episcopo vel pro missionariis), p. 867 vel p. 875.

Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Deus, qui in evangelizándis pópulis
beátum Antónium Maríam epíscopum
míra caritáte et patiéntia roborásti,
eius nobis intercessióne concéde,
ut, quæ tua sunt quæréntes,
enixe in Christo lucrándis frátribus
incumbámus.

Per Dóminum.

Lectio prior, p. 884, n. 5.
Psalmus responsorius, p. 885.
Evangelium, p. 902, n. 4.

Die 28 octobris

SS. SIMONIS ET IUDÆ, APOSTOLORUM
Festum**Ant. ad introitum**

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritáte non ficta,
et dedit illis glóriam sempitérnam.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Deus, qui nos per beátos Apóstolos
ad agnitióнем tui nóminis venire tribuísti,
intercedéntibus sanctis Simóne et Iuda,
concéde propítius,
ut semper augeátur Ecclésia
increméntis in te credéntium populórum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Superædificati super fundamentum Apostolorum.

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostólorum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu;

in quo omnis ædificátió compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitaculum Dei in Spíritu. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5 (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

2 Cæli enárrant glóriam Dei,

et ópera mánuum eius

annúntiat firmaméntum.

3 Dies diéi erúctat verbum,

et nox nocti índicat scíentiam. R.

4 Non sunt loquélæ neque sermónes,

quorum non intellegántur voces.

5 In omnem terram exívit sonus eórum,

et in fines orbis terræ verba eórum. R.

Alleluia

R. Alleluia. V. Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. R. Alleluia.

Evangelium

*Elegit duodecim ex ipsis,
quos et Apostolos nominavit.*

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 12-19

Factum est in illis diébus éxiit Iesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei.

Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos, et élégit duódecim ex ipsis, quos et Apóstolos nominávit:

Simónem, quem et cognominávit Petrum, et Andréam fratrem eius, et Iacóbum et Ioánnem, et Philíppum et Bartholoméum, et Matthéum et Thomam, et Iacóbum Alpháei et Simónem, qui vocátur Zelótes, et Iudam Iacóbi et Iudam Iscarioth, qui fuit próditor.

Et descéndens cum illis, stetit in loco campéstri, et turba multa discipulórum eius, et multitúdo copiosa plebis ab omni Iudæa et Ierúsalem et marítima Tyri et Sidónis, qui venérunt ut audírent eum et sanaréntur a languóribus suis. Et qui vexabántur a spirítibus im-múndis curabántur.

Et omnis turba quærébant eum tágere, quia virtus de illo exíbat et sanábatur omnes.

Verbum Dómini.

Super oblata

Glóriam, Dómine,
sanctórum apostolórum Simónis et Iudæ
perpétuam venerántes,
quásimus, ut vota nostra suscípias
et ad sacra mystéria celebránta nos digne perdúcias.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 602-603.

Ant. ad communionem

Io 14, 23

Si quis díligit me, sermónen meum servábit,
dicit Dóminus;
et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus,
et mansiónen apud eum faciémus.

Post communionem

Percéptis, Dómine, sacraméntis,
súpplices in Spíritu Sancto deprecámur,
ut, quæ pro apostolórum Simónis et Iudæ
veneránda gérimus passióne,
nos in tua dilectione consérvent.
Per Christum.

Pro Missa votiva de omnibus sanctis Apostolis, dicuntur lectio-
nes ut supra.

Io 14, 23

NOVEMBER

Die 1 novembris

OMNIUM SANCTORUM

Sollemnitas

Ant. ad introitum

Gaudeámus omnes in Dómino,
diem festum celebrántes
sub honóre Sanctórum ómnium,
de quorum sollemnitáte gaudent Angeli,
et colláudant Fílium Dei.

Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Omnípotens sempiterne Deus,
qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebritáte venerári, quásumus,
ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam,
multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Lectio prima

*Vidi turbam magnam,
quam dinumerare nemo poterat,
ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis.*

Léctio libri Apocalýpsis beáti Ioánnis apóstoli

7, 2-4. 9-14

Ego Ioánnes vidi álerum ángelum ascendéntem ab
ortu solis, habéntem sigillum Dei vivi; et clamávit
voce magna quáttuor ángelis, quibus datum est nocére
terræ et mari, dicens: « Nolite nocére terræ et mari ne-

que arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in frótibus eórum ».

Et audívi númerum signatórum: centum quadraginta quáttuor mília signáti, ex omni tribu filiórū Israel.

Post hæc vidi: et ecce turba magna, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópolis et linguis, stantes ante thronum et in conspéctu Agni, amícti stolas albas et palmæ in máníbus eórum, et clamant voce magna dicéntes: « Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, et Agno ».

Et omnes ángeli stabant in circúitu throni et Señiorum et quáttuor Animálium; et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum dicéntes: « Amen. Benedíctio et glória et sapiéntia et gratiárū áctio, honor et virtus et fortitúdo Deo nostro in sácula sáculórum. Amen ».

Et respóndit unus de Senióribus dicens mihi: « Hi, qui amícti sunt stolis albis, qui sunt et unde venérunt? »

Et dixi illi: « Dómine mi, tu scis ».

Et dixit mihi: « Hi sunt qui véniant de tribulatióne magna, et lavérunt stolas suas et dealbavérunt eas in sanguine Agni ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū Ps 23, 1-2. 3-4 ab. 5-6 (R.: 6)

R. Hæc est generátiō quæréntium fáciem tuam, Dómine.

¹ Dómini est terra et plenitúdo eius,
orbis terrárum et qui hábitant in eo.

² Quia ipse super mária fundávit eum,
et super flúmina firmávit eum. R.

³ Quis ascéndet in montem Dómini,
aut quis stabit in loco sancto eius?

⁴ Innocens máníbus et mundo corde,
qui non accépit in vanum nomen eius. R.

⁵ Hic accípet benedictiōnem a Dómino,
et iustificatiōnem a Deo salutári suo.

⁶ Hæc est generátiō quæréntium eum,
quæréntium fáciem Dei Iacob. R.

Lectio secunda

Videbimus Deum sicuti est.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 3, 1-3
Caríssimi:

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominémur: et sumus! Propter hoc mundus non cognóscoit nos, quia non cognóvit eum.

Caríssimi, nunc filii Dei sumus, et nondum manifestátum est quid érimus. Scimus quóniam, cum ipse aparúerit, símiles ei érimus; quóniam vidébimus eum sícuti est.

Et omnis qui habet spem hanc in eo, castíficat se, sicut ille castus est. — Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 11, 28

R. Allelúa. y. Veníte ad me, omnes qui laboráti
et oneráti estis,
et ego refíciám vos, dicit Dóminus.

R. Allelúa.

Evangelium

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

+ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas, ascéndit in montem; et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum, docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis, et persecuti vos fúerint, et díixerint omne malum adversum vos, mentíentes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ».

Verbum Dómini.

Dicitur Credo.

Super oblata

Grata tibi sint, Dómine, múnera,
quæ pro cunctórum offérimus honóre Sanctórum,
et concéde,
ut, quos iam crédimus de sua immortalitáte secúros,
sentiámus de nostra salúte sollicitos.
Per Christum.

Præfatio: De gloria matris nostræ Ierusalem.

¶. Dóminus vobíscum.

¶. Et cum spíritu tuo.

¶. Sursum corda.

¶. Habémus ad Dóminum.

¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:

Nobis enim hódie civitátem tuam tríbuis celebráre,
quæ mater nostra est, cælestisque Ierúsalem,
ubi fratrum nostrórum

iam te in æternum coróna colláudat.

Ad quam peregríni, per fidem accédentes,
alacríter festinámus, congaudéntes
de Ecclésiae sublími glorificatióne membrórum,
qua simul fragilitáti nostræ
adiumenta et exémpla concédis.

Et ídeo, cum ipsórum Angelorúmque frequéntia,
una te magnificámus, laudis voce clamántes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Ant. ad communionem

Mt 5, 8-10

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt;
beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur;
beáti qui persecutióne patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Mirábilem te, Deus,
et unum Sanctum in ómnibus Sanctis tuis adorántes,
tuam grátiam implorámus, qua,
sanctificatióne in tui amoris plenitúdine consummántes,
ex hac mensa peregrinántium
ad cælestis pátriæ convívium transeámus.
Per Christum.

Pro Missa votiva de omnibus Sanctis, cf. infra, p. 1648.

Die 2 novembris
**IN COMMEMORATIONE
 OMNIUM FIDELIUM DEFUNCTORUM**

Missæ quæ sequuntur ad libitum celebrantis selegi possunt.
 Quando dies 2 novembris incidit in dominicam, Missa fit
 de Commemoratione omnium fidelium defunctorum.
 Lectio sumuntur ex iis quæ pro defunctis proponuntur,
 pp. 1684-1722.

1

Ant. ad introitum **1 Th 4, 14; 1 Cor 15, 22**

Sicut Iesus mórtuus est et resurréxit,
 ita et Deus eos qui dormiérunt per Iesum
 addúcet cum eo.
 Et sicut in Adam omnes moriúntur,
 ita et in Christo omnes vivificabúntur.

Collecta

Preces nostras, quásumus, Dómine, benígnus exáudi,
 ut, dum attóllitur nostra fides in Fílio tuo
 a mórtuis suscitáto,
 in famulórum tuórum præstolánda resurrectióne
 spes quoque nostra firmétur. Per Dóminum.

Super oblata

Nostris, Dómine, propitiáre munéribus,
 ut fámuli tui defúncti
 assumántur in glóriam cum Fílio tuo,
 cuius magno pietátis iúngimur sacraménto.
 Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 615-619.

Ant. ad communionem

Io 11, 25-26

Ego sum resurréctio et vita, dicit Dóminus.
 Qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet;
 et omnís, qui vivit et credit in me,
 non moriétur in ætérnum.

Post communionem

Præsta, quásumus, Dómine,
 ut fámuli tui defúncti
 in mansiónem lucis tránsenant et pacis,
 pro quibus paschále celebrávimus sacraméntum.
 Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Cf. 4 Esd 2, 34. 35

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine,
 et lux perpétua lúceat eis.

Collecta

Deus, glória fidélium et vita iustórum,
 cuius Fílli morte et resurrectióne redémpti sumus,
 propitiáre fámulis tuis defúnctis,
 ut, qui resurrectiónis nostræ mystérium agnovérunt,
 ætérnae beatitúdinis gáudia percípere mereántur.
 Per Dóminum.

Super oblata

Omnípotens et misericors Deus,
 his sacrificiis áblue, quásumus,
 fámulos tuos defúnctos
 a peccátis eórum in sanguine Christi,
 ut, quos mundásti aqua baptísmatis,
 indesinénter puríscies indulgentia pietátis. Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 615-619.

Ant. ad communionem Cf. 4 Esd 2, 35. 34

Lux æterna luceat eis, Dómine,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.
Réquiem æternam dona eis, Dómine,
et lux perpétua luceat eis,
cum Sanctis tuis in æternum, quia pius es.

Post communionem

Sumpto sacraménto Unigéniti tui,
qui pro nobis immolátus resurréxit in glória,
te, Dómine, suppliciter exorámus
pro fámulis tuis defúnctis,
ut, paschálibus mystériis mundáti,
futúrae resurrectiōnis múnere gloriéntur.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum Cf. Rom 8, 11

Deus, qui suscitávit Iesum a mórtuis,
vivificábit et mortália córpora nostra,
propter inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Deus, qui Unigénitum tuum, devícta morte,
ad cælestia transíre fecísti,
concéde fámulis tuis defúnctis,
ut, huius vitæ mortalitaté devícta,
te condítórem et redemptórem
possint perpétuo contemplári.
Per Dóminum.

Super oblata

Pro ómnibus fámulis tuis in Christo dormiéntibus
hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam,

ut, per hoc sacrificiū singuláre vínculis mortis exúti,
vitam mereántur æternam.

Per Christum.

Præfatio de defunctis, pp. 615-619.

Ant. ad communionem

Phil 3, 20-21

Salvatórem exspectámus
Dóminum nostrum Iesum Christum,
qui reformábit corpus humilitatis nostræ
configurátum córpori claritatis suæ.

Post communionem

Multíplica, Dómine, his sacrificiis suscéptis,
super fámulos tuos defúnctos misericordiam tuam,
et, quibus donásti baptísmi grátiam,
da eis æternorum plenitúdinem gaudiórum.

Per Christum.

Die 3 novembris
S. Martini de Porres, religiosi

De Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Deus, qui beátum Martínus per humilitatis iter
ad cælestem glóriam perduxísti,
tríbue nobis eius ita nunc pérsequi exémpla præclára,
ut exaltári cum ipso mereámur in cælis.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 981, n. 10 a.

Psalmus responsoriū, p. 962.

Evangelium, p. 993, n. 7 b.

Die 4 novembris
S. Caroli Borromeo, episcopi
Memoria

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.

Collecta

Custódi, quásimus, Dómine, in pópulo tuo spíritum,
 quo béatum Cárolum epíscopum implevísti,
 ut Ecclésia indesinénter renovétur,
 et, Christi se imágini confórmans,
 ipsíus vultum mundo váleat osténdere.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 890, n. 1.

Psalmus responsoriū, p. 886.

Evangelium, p. 907, n. 9.

Super oblata

Inténde múnera, Dómine, altáribus tuis
 pro béati Cároli commemoratióne propósita,
 et huius sacrificíi virtúte concéde,
 ut sicut illum pastorális offícii vigilántia
 et præcláris virtútum méritis sublimásti,
 ita nos fáciás sincéris óperum fructibus abundáre.
 Per Christum.

Post communionem

Præstent nobis, quásimus, Dómine,
 sacra mystéria quæ súmpsimus
 eam ánimi fortitudinem,
 quæ béatum Cárolum réddidit in ministério fidélem
 et in carítate fervéntem.
 Per Christum.

Die 9 novembris
IN DEDICATIONE BASILICÆ LATERANENSIS
Festum

De Communi Dedicationis ecclesiæ (p. 785 vel p. 787).

Dicitur Glória in excélsis.

Quando hoc festum extra dominicam occurrit, ante Evangelium
 una tantum ex sequentib⁹ lectionibus eligitur.

Lectio prima

Vidi aquam egredientem de templo,
 et omnes ad quos pervenit aqua ista salvi facti sunt.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

47, 1-2. 8-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et
 ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad oriéntem;
 fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ
 autem descendébant in latus templi dextrum ad meridiem altáris.

Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit
 me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respi-
 ciébat ad oriéntem; et ecce aquæ redundántes a látere
 dextro.

Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad tú-
 mulos sábuli orientális, et descéndunt ad plana desérti,
 intrábunt mare; et exibunt, et sanabúntur aque: et omni-
 nis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens,
 vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint
 illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ
 vénerit torrens.

Et super torréntem oriéтур in ripis eius ex utráque
 parte omne lignum pomíferum; non défluet fólium ex
 eo, et non defíciat fructus eius; per síngulos menses

áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicinam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 45, 2-3. 5-6. 8-9 (R.: 5)

R. Flúminis rivi lætificant civitátem Dei,
sancta tabernácula Altíssimi.

- 2 Deus est nobis refúgium et virtus,
adiutórium in tribulatióibus invéntus est nimis.
- 3 Propterea non timébimus, dum turbábitur terra,
et transferéntur montes in cor maris. R.
- 5 Flúminis rivi lætificant civitátem Dei,
sancta tabernácula Altíssimi.
- 6 Deus in médio eius, non commovébitur;
adiuvábit eam Deus mane dilúculo. R.
- 8 Dóminus virtútum nobiscum,
refúgium nobis Deus Iacob.
- 9 Veníte, et vidéte ópera Dómini,
quæ pósuit prodígia super terram. R.

Lectio secunda

Templum Dei estis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 3, 9 b-11. 16-17

Fratres:

Dei ædificátio estis. Secúndum grátiam Dei, quæ data est mihi, ut sápiens architéctus fundaméntum pósui; álius autem superædificat. Unusquisque autem vídeat quómodo superædificet.

Fundaméntum enim áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, qui est Jesus Christus.

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. — Verbum Dómini.

Alleluia

2 Chr 7, 16

R. Allelúia. V. Elégi et sanctificávi locum istum,
dicit Dóminus,
ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.
R. Allelúia.

Evangelium

Dicebat de templo corporis sui.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 13-22

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus; et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas, et nummulários sedéntes.

Et, cum fecisset flagéllum de funículis, omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariorum ef-fúdit æs, et mensas subvértit.

Et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc; nolite fácerre domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discípuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudéi et dixérunt ei: « Quod si-gnum osténdis nobis, quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sóluite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixérunt ergo Iudéi: « Quadragínta et sex annis ædificátum est templum hoc, et tu tribus diébus exci-tábis illud? » Ille autem dicébat de templo córporis sui.

Cum ergo resurrexisset a mórtuis, recordáti sunt discípuli eius quia hoc dicébat, et credidérunt Scriptúræ et sermóni quem dixit Jesus. — Verbum Dómini.

Quando hoc festum celebratur die dominica, dicitur Credo.

Die 10 novembris

**S. Leonis Magni, papæ et Ecclesiæ doctoris
Memoria**

**De Communi pastorum (pro papa), p. 865.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.**

Collecta

Deus, qui advérsus Ecclésiam tuam,
in apostolicæ petræ soliditatē fundátam,
portas íferi numquam prævalére permittis,
da ei, quásumus, ut, intercedénte beáto Leóni papa,
in tua veritáte consistens, pace contínua muniátur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 915, n. 4.
Psalmus responsoriū, p. 916.
Evangelium, p. 899, n. 1 a.

Super oblata

Oblátis munéribus, quásumus, Dómine,
Ecclésiam tuam benígnus illúmina,
ut et gregis tui proficiat ubique succéssus,
et grati fiant nómini tuo, te gubernánte, pastóres.
Per Christum.

Post communionem

Refectióne sancta enutrítam
gubérna, quásumus, Dómine, tuam placátus Ecclésiam,

ut, poténti moderatióne dirécta,
et increménta libertatis accípiat,
et in religiónis integritaté persístat.
Per Christum.

Die 11 novembris

**S. Martini, episcopi
Memoria**

**De Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.
Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.**

Ant. ad introitum

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ániam meam fáciet,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in beáto Martíno epíscopo
sive per vitam sive per mortem magnificátus es,
ínnova grátiae tuæ mirabília in córdibus nostris,
ut neque mors neque vita
separáre nos possit a caritáte tua.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 885, n. 6.
Psalmus responsoriū, p. 886.

Alleluia

Io 13, 34

R. Alleluia. ¶ Mandátum novum do vobis,
dicit Dóminus,
ut diligátis ín vicem sicut diléxi vos.
R. Alleluia.

Evangelium

*Quamdiu fecistis fratribus meis minimis,
michi fecistis.*

Forma longior, p. 997.
Forma brevior:

✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénérerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-débit super thronum glóriae suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quidem a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: “ Ve-níte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Re-gnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me”.

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: “ Dómine, quan-do te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspi-tem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quan-do autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te?”

Et respóndens Rex dicet illis: “ Amen dico vobis: Quámdiu fecistis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecistis ” ». — Verbum Dómini.

Super oblata

Sanctíifica, quásumus, Dómine Deus, hæc múnera, quæ in honórem sancti Martíni lætánter offérimus,

ut per ea vita nostra
inter advérsa et próspera semper dirigátur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 25, 40

Amen dico vobis,
quámdiu fecistis uni ex his frátribus meis mínimis,
mihi fecistis, dicit Dóminus.

Post communionem

Da nobis, Dómine, unitáti sacraménto reféctis,
perféctam in ómnibus cum tua voluntáte concórdiam,
ut, sicut beátus Martínus totum se tibi subiécit,
ita et nos esse tui veráciter gloriémur.

Per Christum.

Die 12 novembri

S. Iosaphat, episcopi et martyris

Memoria

De Communi martyrum, p. 839.

Vel de Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.

Collecta

Excita, quásumus, Dómine,
in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus
beátus Iósaphat ániam suam pro óvibus pósuit,
ut, eo intercedénte,
nos quoque eódem Spíritu roboráti,
ániam nostram pro frátribus
pónere non vereámur.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 895, n. 8.

Psalmus responsarius, p. 972.

Evangelium, p. 1011, n. 22.

25 ****

Super oblata

Clementissime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfúnde,
et nos in tua fide confírma,
quam sanctus Iósaphat effuso sanguine asséruit.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum, Dómine, fortitúdinis et pacis
hæc nobis tríbuat mensa cælestis,
ut, sancti Iósaphat exémplo,
vitam nostram ad honórem et unitátem Ecclésiæ
libénter impendámus.
Per Christum.

Die 15 novembribus

S. Alberti Magni, episcopi et Ecclesiæ doctoris

De Communi pastorum (pro episcopo), p. 867.
Vel de Communi doctorum Ecclesiæ, p. 910.

Collecta

Deus, qui beátum Albértum episcopum
in humána sapiéntia cum divína fide componénda
magnum effecísti,
da nobis, quæsumus,
ita eius magistérii inhærére doctrínis,
ut per scientiárum progréssus
ad profundiórem tui cognitiónen et amórem
perveniámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 914, n. 3.
Psalmus responsorius, p. 915.
Evangelium, p. 923, n. 1 b.

Die 16 novembribus
S. Margaritæ Scotiæ

De Communi sanctarum (pro iis quæ opera misericordiæ exercuerunt), p. 947.

Collecta

Deus, qui beátam Margarítam
exímia in páuperes caritaté mirábilem effecísti,
da ut, eius intercessióne et exémplo,
imáginem bonitatis tuæ
inter hómines referámus.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 969, n. 15.
Psalmus responsorius, p. 970.
Evangelium, p. 1010, n. 21.

Eodem die 16 novembribus
S. Gertrudis, virginis

De Communi virginum, p. 928.
Vel de Communi sanctarum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Deus, qui iucundam tibi mansiónem
in corde beátæ Gertrúdis vírginis præparásti,
ipsius intercessióne,
cordis nostri ténebras cleménter illústra,
ut te in nobis præséntem et operántem
lætánter experiámur.
Per Dóminum.

Lectio prior

Scire supereminente scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epistolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 14-19
Fratres:

Flecto génuæ mea ad Patrem, ex quo omnis patérnitas in cælis et in terra nominátur, ut det vobis, secúndum divítias glóriæ suæ, virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórem hóminem;

habitáre Christum per fidem in córdibus vestris, in caritaté radicáti et fundáti, ut valeátis comprehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et profundum;

scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Chri-
sti, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
- ² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.
- ³ Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum. R.
- ⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus,
ipsa me consoláta sunt. R.
- ⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

Evangelium, p. 1009, n. 20.

Die 17 novembribus

S. Elisabeth Hungariæ, religiosæ
Memoria

**De Communi sanctarum (pro iis quæ opera misericor-
diæ excuerunt, vel pro religiosis), p. 947 vel p. 945.**

Collecta

Deus, qui beátæ Elísabeth tribuísti
in paupéribus Christum cognoscere ac venerári,
da nobis, eius intercessióne,
egénis et tribulátis iugi caritaté servíre.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 984, n. 15.

Psalmus responsorius, p. 964.

Evangelium, p. 1004, n. 14 a.

Die 18 novembribus

In Dedicacione
basilicarum Ss. Petri et Pauli, apostolorum

¶ Lectiones huius memoriae sunt propriæ.

Ant. ad introitum

Ps 44, 17-18

Constitues eos príncipes super omnem terram;
mémoires erunt nóminis tui

in omni generatióne et generatióinem:
propterea pópuli confitebúntur tibi in æténum
et in sáculum sáculi.

Collecta

Ecclésiam tuam, Dómine,
apostólicis défende præsidiis,
ut, per quos inítium divínæ cognitiónis accépit,
per eos usque in finem sáculi
cápiait grátiae cælestis augmémentum.
Per Dóminum.

Lectio prior

Sic venimus Romam.

Léctio Actuum Apostolórum

28, 11-16. 30-31

Post menses tres, navigávimus in nave alexandrína, quæ in ínsula Mélita hiemáverat, cui erat insigne Cástorum. Et, cum venissémus Syracúsam, mánsimus ibi tríduo.

Inde solvéntes devénimus Rhégium, et post unum diem, superveniénte austro, secúnda die vénimus Pu-téolos; ubi, invéntis frátribus, rogáti sumus manére apud eos dies septem, et sic vénimus Romam.

Et inde, cum audíssent de nobis fratres, occurrérunt nobis usque ad Appii Forum et Tres Tabérnas; quos cum vidísset Paulus, grátias agens Deo, accépit fidúciam.

Cum pervenissémus autem Romam, permíssum est Paulo manére sibimet cum custodiénte se mílite.

Mansit autem biénno toto in suo condúcto; et suscipiébat omnes qui ingrediebántur ad eum, prædicans Regnum Dei et docens quæ sunt de Dómino Iesu Christo cum omni fidúcia, sine prohibitióne.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 97, 1. 2-3 ab. 3 c-4. 5-6 (R.: 2 b)

R. In conspéctu géntium revelávit Dóminus iustítiam suam.

1 Cantáte Dómino cáanticum novum,
quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera eius,
et bráccium sanctum eius. R.

2 Notum fecit Dóminus salutáre suum,
in conspéctu géntium revelávit iustítiam suam.

3 Recordáitus est misericórdia suæ
et veritatis suæ dómui Israel. R.

Vidérunt omnes térmíni terræ
salutáre Dei nostri.

4 Iubiláte Deo, omnis terra,
erúmpite, exsultáte et psállite. R.

5 Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara et voce psalmi;

6 in tubis ductílibus et voce tubæ córneæ,
iubiláte in conspéctu regis Dómini. R.

Alleluia

R. Alleluia. **y.** Te Deum laudámus,
te Dóminum confitémur;
te gloriósus Apostolórum chorus laudat,
Dómine. R. Alleluia.

Evangelium

Iube me venire ad te super aquas.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

14, 22-33

Postquam saturáta est turba, statim iussit Iesus discípulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans

fretum, donec dimítteret turbas. Et, dimíssis turbis, ascéndit in montem solus oráre. Véspere autem facto, solus erat ibi.

Navícula autem iam multis stádiis a terra distábat, flúctibus iactáta; erat enim contrárius ventus.

Quarta autem vigília noctis, venit ad eos ábulans supra mare.

Discípuli autem, vidéntes eum supra mare ambulátem, turbáti sunt dicéntes: « Phantásma est »; et præ timóre clamavérunt.

Statímque Iesus locútus est eis, dicens: « Habéte fidúciam: ego sum, nolíte timére ».

Respóndens autem ei Petrus, dixit: « Dómine, si tu es, iube me veníre ad te super aquas ».

At ipse ait: « Veni ». Et descéndens Petrus de navícula, ambulávit super aquas et venit ad Iesum.

Videns vero ventum válidum tímuit, et cum cœpisset mergi, clamávit dicens: « Dómine, salvum me fac ».

Contínuo autem Iesus, exténdens manum, appre héndit eum, et ait illi: « Módicæ fídei, quare dubitásti? » Et, cum ascendíssent in navículam, cessávit ventus.

Qui autem in navícula erant, adoravérunt eum, dicéntes: « Vere Fílius Dei es ».

Verbum Dómini.

Super oblata

Servítutis nostræ tibi, Dómine, munus offeréntes,
tuam deprecámur cleméntiam,
ut trádita nobis
apostolórum Petri et Pauli ministério véritas
in córdibus nostris illibáta persevéreret.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, p. 602.

Ant. ad communionem

Dómine, verba vitæ ætérnæ habes,
et nos credídimus
quia tu es Christus Fílius Dei.

Post communionem

Pópulus tuus, quésumus, Dómine,
cælesti pane reféctus,
apostolórum Petri et Pauli commemoratione lætétur,
quem eórum donásti patrocínio gubernári.
Per Christum.

De Communi beatæ Mariæ Virginis, p. 800.

Collecta

Sanctissimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsius nobis, quésumus, Dómine,
intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiae tuæ
nos quoque mereámur accípere.
Per Dóminum.

Lectio prior, p. 818, n. 11.
Psalmus responsorius, p. 819.
Evangelium, p. 825, n. 2 a.

Die 22 novembris
S. Cæciliæ, virginis et martyris
 Memoria

De Communi martyrum, p. 839.
 Vel de Communi virginum, p. 928.

Collecta

Supplicationibus nostris, Dómine, adésto propítius,
 et, beátæ Cæciliæ intercessióne,
 preces nostras dignánter exáudi. Per Dóminum.

Lectio prior, p. 953, n. 2.
 Psalmus responsorius, p. 954.
 Evangelium, p. 987, n. 2 a.

Die 23 novembris
S. Clementis I, papæ et martyris

De Communi martyrum, p. 839.
 Vel de Communi pastorum (pro papa), p. 865.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
 qui in ómnium sanctórum tuórum es virtúte mirabilis,
 da nobis in beáti Cleméntis
 ánnua commemoratione létári,
 qui, Fílii tui sacérdos et martyr,
 quod mystério gessit, testimónio comprobávit,
 et quod prædicávit ore, confirmávit exémplo.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 898, n. 13.
 Psalmus responsorius, p. 886.
 Evangelium, p. 899, n. 1 a.

Eodem die 23 novembris
S. Columbani, abbatis

De Communi pastorum (pro missionariis), p. 875.
 Vel de Communi sanctorum (pro religiosis), p. 945.

Collecta

Deus, qui in beáto Columbáno
 evangelizándi munus et monásticæ vitæ stúdium
 mirabiliter coniunxísti,
 præsta, quésumus, ut, eius intercessióne et exémplo,
 te super ómnia quárere
 et credéntium pópulum augére studeámus.
 Per Dóminum.

Lectio prior, p. 884, n. 5.
 Psalmus responsorius, p. 885.
 Evangelium, p. 1005, n. 15.

Die 30 novembris
S. ANDREÆ, APOSTOLI
 Festum

Ant. ad introitum

Cf. Mt 4, 18-19

Dóminus secus mare Galilææ vidit duos fratres,
 Petrum et Andréam, et vocávit eos:
 Veníte post me, fáciám vos fieri pescatóres hóminum.
 Dicitur Glória in excélsis.

Collecta

Maiestátem tuam, Dómine, suppliciter exorámus,
 ut, sicut Ecclésiae tuæ beátus Andréas apóstolus
 éxstitit prædicátor et rector,
 ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor.
 Per Dóminum.

Lectio prior

Fides ex auditu, auditus autem per verbum Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
10, 9-18

Si confiteáris in ore tuo « Dóminum Iesum » et in corde tuo credíderis quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustítiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo, non confundétur ».

Non enim est distíngcio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. « Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini, salvus erit ».

Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudent sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? Sicut scriptum est: « Quam speciósí pedes evangelizántium bona! »

Sed non omnes obœdiérunt Evangélio; Isaías enim dicit: « Dómine, quis crédidit audítui nostro? » Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi.

Sed dico « Numquid non audiérunt? » Quin immo: « In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 2-3. 4-5. (R.: 5 a)

R. In omnem terram exívit sonus eórum.

² Cæli enárrant glóriam Dei,
et ópera mánuum eius annúntiat firmaméntum.

³ Dies diéi erúctat verbum,
et nox nocti índicat sciéntiam. R.

⁴ Non sunt loquélae neque sermónes,
quorum non intellegántur voces.

⁵ In omnem terram exívit sonus eórum,
et in fines orbis terræ verba eórum. R.

Alleluia

Mt 4, 19

R. Alleluia. ^{y.} Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciám vos fieri píscatóres hóminum.
R. Alleluia.

Evangelium

Illi continuo, relictis rétibus, secuti sunt eum.

[†] Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
4, 18-22
In illo témpore:

Ambulans Iesus iuxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam, fratrem eius, mitténtes rete in mare; erant enim píscatóres.

Et ait illis: « Veníte post me, et fáciám vos píscatóres hóminum ».

At illi contínuo, relíctis rétibus, secútì sunt eum. Et procédens inde vidit álios duos fratres, Iacóbum Zebedæi et Ioánnem fratrem eius, in navi cum Zebedæo patre eórum reficiéntes rétia sua, et vocávit eos.

Illi autem statim, relícta navi et patre suo, secútì sunt eum. — Verbum Dómini.

Super oblata

Concéde nobis, omnípotens Deus,
ut his munéribus,
quæ in beáti Andréæ festivitaté deférimus,
et tibi placeámus exhibítis, et vivificémur accéptis.
Per Christum.

Præfatio de Apostolis, pp. 602-603.

Ant. ad communionem**Io 1, 41-42**

Dixit Andréas Simóni fratri suo:
Invénimus Messíam, qui dícitur Christus.
Et addúxit eum ad Iesum.

Post communionem

Róboret nos, Dómine, sacraménti tui commúnio,
ut, exémplo beáti Andréæ apóstoli,
Christi mortificatiónen feréntes,
cum ipso vívere mereámur in glória.
Per Christum.

COMMUNIA

1. Commoditatis causa, in singulis Communibus, plures ponuntur Missæ cum omnibus elementis, nempe antiphonis, orationibus et lectionibus.

Attamen sacerdoti licet, pro opportunitate, antiphonas et orationes ex eodem Communi inter se commutare, eligendo ex ipsis textus, qui, sub respectu pastorali, aptiores videntur.

Insuper, in Missis de memoriis, orationes super oblata et post communionem, praeter quam ex ipsis Communibus, sumi possunt etiam e feriis respectivi temporis liturgici.

2. In Communi martyrum et in Communi sanctorum et sanctarum, omnes orationes, quæ ponuntur pro viris, adhiberi possunt etiam pro mulieribus, mutato genere.

3. In singulis Communibus, textus forma singulari expressi semper adhiberi possunt pro pluribus, mutato numero. Item, textus forma plurali positi pro uno assumi possunt, mutato numero.

4. Quædam Missæ pro determinatis temporibus et circumstantiis positæ, pro iisdem temporibus et circumstantiis adhibeantur.

5. In sollemnitatibus et festis, dici potest una ex antiphonis ad libitum quæ infra, p. 1012, indicantur.

6. In omnibus Communibus, primæ lectioni psalmus responsoriū assignatur, Evangelio autem Alleluia et versus, qui aptiores videntur. Pro iis tamen etiam alii sumi possunt ex eadem serie.

Post secundam lectionem nihil habetur. Attamen quando ante Evangelium una tantum lectio profertur, e serie secundæ lectio- nis deprompta, aptus psalmus responsoriū seligatur, inter eos qui ponuntur post unquamque primam lectionem.

Elenchus lectionum, quæ magis conveniunt aliquibus Missis sanctorum (pro papa, pro missionariis, pro religiosis, pro eductoribus, pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt, pro vi- duis) in Indicibus exstat.

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIÆ

IN DIE DEDICATIONIS

Textus Missarum « in dedicatione ecclesiæ » necnon « in dedicatione altaris » inveniuntur inter Missas rituales, pp. 1231 et 1237.

IN ANNIVERSARIO DEDICATIONIS

A. In ipsa ecclesia dedicata

Ant. ad introitum

Ps 67, 36

Mirabilis, Deus, de sanctuário tuo;
Deus Israel ipse tribuet
virtutem et fortitudinem plebi suæ; benedictus Deus.

Collecta

Deus, qui nobis per singulos annos
huius sancti templi tui consecrationis réparas diem,
exaudi preces populi tui, et præsta,
ut fiat hic tibi semper purum servitium
et nobis plena redemptio. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 789-799.

Super oblata

Mémores diéi quo domum tuam, Dómine,
glória dignátus es ac sanctitáte replére,
nosmetípos, quásimus, fac hóstias tibi semper accéptas.
Per Christum.

Præfatio: De mysterio templi Dei, quod est Ecclesia.

- Y. Dóminus vobíscum.
- R. Et cum spíritu tuo.
- Y. Sursum corda.
- R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátiás agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutare,
nos tibi semper et ubique grátiás ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia in domo visibili, quam nobis extrúere concessísti,
ubi familiæ in hoc loco
ad te peregrinánti favére non désinis,
mystérium tuæ nobiscum communioñis
mire figúras et operáris:
hic enim tibi templum illud quod nos sumus ædificas,
et Ecclésiam per orbem diffúsam
in dominici compágem corporis facis augéri,
in pacis visióne compléndam, cælesti civitáte Ierúsalem.

Et ídeo, cum multitúdine órdinum beatórum,
in templo glóriæ tuæ, te collaudámus,
benédicimus et magnificámus, dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem

1 Cor 3, 16-17

Templum Dei estis, et Spíritus Dei hábitat in vobis.
Templum Dei sanctum est, quod estis vos.

Post communionem

Benedictioñis tuæ, quésumus, Dómine,
plebs tibi sacra fructus repórtet et gádium,
ut, quod in huius festivitatis die
corporáli servítio exhibuit,
spiritáliter se retulisse cognóscat. Per Christum.

Benedictio in fine Missæ.

Dici potest textus benedictionis sollempnis n. 19, p. 672, cum
verbis ad huius domus dedicatioñis memóriam.

B. Extra ipsam ecclesiam dedicatam

Ant. ad introitum

Ap 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Ierúsalem novam,
descendéntem de cælo a Deo,
parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Collecta

Deus, qui de vivis et eléctis lapídibus
æternum habitaculum tuæ préparas maiestati,
multiplica in Ecclésia tua spíritum grátiæ quem dedísti,
ut fidélis tibi pópulus
in cælestis ædificationem Ierúsalem semper accréscat.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui pópulum tuum Ecclésiam vocáre dignátus es,
da, ut plebs in nómine tuo congregáta
te tímeat, te díligat, te sequáatur,
et ad cælestia promíssa, te ducénte, pervéniat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 789-799.

Super oblata

Súscipe, quésumus, Dómine, munus oblátum,
et poscénibus concéde, ut hic sacramentórum virtus
et votórum obtineátur efféctus. Per Christum.

**Præfatio: De mysterio Ecclesiæ,
quæ est sponsa Christi templumque Spiritus.**

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

- V. Sursum corda.
 R. Habémus ad Dóminum.
 V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
 R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
 nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
 Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
 Qui domum oratiónis muníficus inhabítare dignáris,
 ut, grátia tua perpétuis fovénte subsídiis,
 templum Spíritus Sancti ipse nos perfícias,
 acceptábilis vitæ splendóre corúscans.
 Sed et visibílibus aëdificiis adumbrátam,
 Christi sponsam Ecclésiam perénni operatióne sanctificas,
 ut, innumerábili prole mater exsultans,
 in gloriá tuam collocétur in cælis.
 Et ideo, cum Sanctis et Angelis univérsis,
 te collaudámus, sine fine dicéntes: Sanctus ...

Ant. ad communionem

1 Petr 2, 5

Tamquam lápides vivi superædificámini,
 domus spiritális, sacerdótium sanctum.

Post communionem

Deus, qui nobis supérnam Ierúsalem
 per temporále Ecclésiae tuæ signum adumbráre voluísti,
 da, quæsumus, ut, huius participatióne sacraménti,
 nos tuæ gratiæ templum effícias,
 et habitatiónen gloriæ tuæ íngredi concédas.
 Per Christum.

Lectio prima

1

Sint oculi tui aperti super domum hanc.

Léctio libri primi Regum

8, 22-23. 27-30

In diébus illis:

Stetit Sálomon ante altáre Dómini in conspéctu ecclésiae Israel, et expándit manus suas in cælum et ait: « Dómine, Deus Israel, non est símilis tui Deus in cælo désuper et super terram deórsum, qui custódis pactum et misericordiam servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo.

Ergóne putándum est quod vere Deus hábitet super terram? Si enim cælum et cæli cælórum te cápere non possunt, quanto magis domus hæc quam aëdificávi.

Sed résponce ad oratióne servi tui et ad preces eius, Dómine Deus meus; audi hymnum et oratióne, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui aperti super domum hanc nocte ac die, super domum de qua dixísti: " Erit nomen meum ibi "; ut exáudias oratióne, quam orat in loco isto ad te servus tuus; ut exáudias deprecatióne servi tui et pópuli tui Israel, quodcúmque oráverint in loco isto; et exáudies in loco habitáculi tui in cælo et, cum exaudíeris, propítius eris ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: 2)

R. Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum.

3 Concupíscit et déficit áнима mea in átria Dómini.
 Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.4 Etenim passer invénit sibi domum,
 et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos:
 altaria tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

- ⁵ Beati qui habitant in domo tua,
in perpétuum laudabunt te.
- ¹⁰ Protector noster, áspice, Deus,
et respice in fáciem Christi tui. R.
- ¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitare in tabernaculis peccatórum. R.

2

*Ædificavi domum nomini eius, ut habitaret ibi
in perpetuum.*

Léctio libri secundi Chronicórum

5, 6-8. 9 b. 13 — 6, 2

In diébus illis:

Rex Sálomon et univérsus cœtus Israel, et omnes qui fuérunt congregati ante arcam, immolabant aríetes et boves absque ullo número: tanta enim erat multitúdo victimárum.

Et intulerunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, id est ad oráculum templi, in sancta sanctórum subter alas chérubim, ita ut chérubim expanderent alas suas super locum, in quo pósita erat arca, et ipsam arcam tégerent cum véctibus suis. Fuit itaque arca ibi usque in præséntem diem. Nihilque erat aliud in arca, nisi duæ tábulae, quas posuerat Móyses in Horeb, quando legem dedit Dóminus fíliis Israel egrediéntibus ex Aegýpto.

Igitur, cunctis páriter et tubis et voce et cýmbalis et órganis et diuersi géneris musicórum concinéntibus et vocem in sublíme tolléntibus, longe sónitus audiebátur; ita ut, cum Dóminum laudare cœpíssent et dicere: « Confitémini Dómino quóniam bonus, quóniam in aetérnum misericordia eius », implerétur domus Dei nube, nec pos-

sent sacerdótes stare et ministrare propter calíginem; compléverat enim glória Dómini domum Dei.

Tunc Sálomon ait: « Dóminus pollícitus est ut habitaret in calígine; ego autem ædificávi domum nómini eius, ut habitaret ibi in perpétuum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (R.: 13 b)

R. Laudámus nomen tuum íclitum, Dómine.

¹⁰ Benedíctus es, Dómine Deus Israel patris nostri,
ab aeterno in aeternum. R.

¹¹ Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia
et glória atque victória,
et tibi laus;
cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt.
Tuum, Dómine, regnum,
et tu es super omnes príncipes. R.

¹² Tuæ divítiae et tua est glória;
tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia,
in manu tua magnitudo et impérium ómnium. R.

3

Domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis.

Léctio libri Isaiae prophétæ

56, 1. 6-7

Hæc dicit Dóminus:

« Custodíte iudíciū et fácite iustítiā, quia iuxta est salus mea ut véniat, et iustitia mea ut reveléatur.

Et fílios ádvenæ, qui adhárent Dómino, ut colant eum et díligant nomen eius, ut sint ei in servos; omnem custodiéntem sábbatum ne pólluat illud et tenéntem fœdus meum, addúcam eos in montem sanctum meum,

et lætificábo eos in domo oratiónis meæ; holocáusta eórum et víctimæ eórum placébunt mihi super altári meo, quia domus mea domus oratiónis vocábitur cunctis pópolis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 83, 3. 4. 5 et 10. 11 (R.: Ap 21, 3 b)

- R. Ecce tabernáculum Dei cum homínibus.
 3 Concupiscit et déficit ánima mea in átria Dómini. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. R.
 4 Etenim passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.
 5 Beáti qui hábitant in domo tua, in perpétuum laudábunt te.
 10 Protéctor noster, áspice, Deus, et ríspice in fáciem Christi tui. R.
 11 Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília, elégi ad limen esse in domo Dei mei, magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

4

Repleta est gloria Domini domus.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ 43, 1-2. 4-7 a

In diébus illis:

Duxit me ángelus ad portam, quæ respiciébat ad viam orientálem, et ecce glória Dei Israel ingrediebátur per viam orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a maiestáte eius.

Et maiéstas Dómini ingrésa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad oriéntem; et elevávit me spí-

ritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stábat iuxta me dixit ad me: « Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israel in æténum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius 1 Chr 29, 10. 11. 12 (R.: 13 b)

- R. Laudámus nomen tuum íclitum, Dómine.
 10 Benedíctus es, Dómine, Deus Israel patris nostri, ab æterno in æténum. R.
 11 Tua est, Dómine, magnificéntia et poténtia et glória atque victória, et tibi laus; cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt. Tuum, Dómine, regnum, et tu es super omnes príncipes. R.
 12 Tuæ divítiae et tua est glória; tu domináris ómnium, in manu tua virtus et poténtia. in manu tua magnitúdo et impérium ómnium. R.

Lectio secunda

1

Templum Dei estis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli ad Corínthios

3, 9 b-11. 16-17

Fratres:

Dei ædificátio estis. Secúndum grátiam Dei, quæ data est mihi, ut sápiens architéctus fundaméntum pósui; álius autem superædificat. Unusquísque autem videat

quómodo superaedificet. Fundaméntum enim áliud nemo potest pónere, præter id quod pósitum est, qui est Iesús Christus.

Nescítis quia templum Dei estis et Spíritus Dei hábitat in vobis? Si quis autem templum Dei evérterit, evértet illum Deus. Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos. — Verbum Dómini.

2

*Omnis ædificatio crescit in templum sanctum
in Domino.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

2, 19-22

Fratres:

Iam non estis extránei et ádvenæ, sed estis concíves sanctórum et doméstici Dei, superaedificati super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Iesu; in quo omnis ædificatio compácta crescit in templum sanctum in Dómino; in quo et vos coædificámini in habitáculum Dei in Spíritu.

Verbum Dómini.

3

*Accessistis ad Sion montem et civitatem
Dei viventis.*

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

12, 18-19. 22-24

Fratres:

Non accessistis ad tractábilem et ardéntem ignem, et túrbinem et calíginem et procéllam, et tubæ sonum

et vocem verbórum, quam qui audiérunt recusávérunt ne ultra eis fíeret verbum.

Sed accessistis ad Sion montem et Civitátem Dei vi-véntis, Ierúsalem cæléstem, et multa mília angelórum fre-quéntiam, et Ecclésiam primogenítórum qui conscripti sunt in cælis, et iúdicem Deum ómnium, et spíritus iustórum qui consummáti sunt, et Testaménti novi mediátorem Iesum, et sanguinem aspersiónis mélius loquéntem quam Abel. — Verbum Dómini.

4

Tamquam lapides vivi ædificamini, domus spiritalis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

2, 4-9

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes lápidem vivum, ab homíni-bus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósū, et ipsi tamquam lapides vivi ædificámini, do-mus spiritalis in sacerdótium sanctum, offérre spirítuales hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Propter quod cointinet in Scriptúra: « Ecce pono in Sion lápidem angulárem, eléctum, pretiósū; et qui cre-dit in eo non confundétur ». Vobis ígitur honor credénti-bus; non credéntibus autem, « Lapis quem reprobavé-runt ædificántes: hic factus est in caput ánguli », et « La-pis offensiónis et petra scándali »; qui offéndunt verbo non credéntes in quod et pósiti sunt.

Vos autem genus eléctum, regálē sacerdótium, gens sancta, póplus in acquisitióne, ut virtútes annuntiétis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia**Mt 16, 18**

R. Allelúia. **V.** Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. **R.** Allelúia.

Tu es Petrus, et tibi dabo claves regni cælorum.

**✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
16, 13-19**

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogabat discípulos suos, dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álli autem Elíam, álli vero Ieremíam, aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dícitis? »

Respónsens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respónsens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est. Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Tibi dabo claves Regni cælorum, et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis; et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia**Cf. Mt 7, 8**

R. Allelúia. **V.** In domo mea omnis qui petit áccipit, dicit Dóminus; qui quærít ínvenit, et pulsánti aperiétur. **R.** Allelúia.

Hodie salus domui huic facta est.

**✚ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
19, 1-10**

In illo témpore:

Ingréssus Iesus perambulábat Iéricho. Et ecce vir nōmine Zacchæus, et hic erat princeps publicanórum et ipse dives, et quærébat vidére Iesum quis esset, et non pótterat præ turba, quia statúra pusillus erat. Et præcúrrens ascéndit in árborem sycómorum, ut vidéret illum, quia inde erat transitúrus.

Et, cum venísset ad locum, suspíciens Iesus dixit ad eum: « Zacchée, festínans descénde, nam hódie in domo tua opórtet me manére ».

Et festínans descéndit et excépit illum gaudens. Et, cum vidérent omnes, murmurábant dicéntes: « Ad hóminem peccatórem devértit ».

Stans autem Zacchæus dixit ad Dóminum: « Ecce dimídium bonórum méorum, Dómine, do paupéribus et, si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum ».

Ait autem Iesus ad eum: « Hódie salus domui huic facta est, eo quod et ipse fílius sit Abrahæ. Venit enim Fílius hóminis quárere et salvum fácere quod perierat ». — Verbum Dómini.

Alleluia

2 Chr 7, 16

R. Alleluia. **V.** Elégi et sanctificávi locum istum,
dicit Dóminus,
ut sit nomen meum ibi in sempitérnum.
R. Alleluia.

Dicebat de templo corporis sui.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
2, 13-22

Prope erat Pascha Iudæórum, et ascéndit Hierosólymam Iesus; et invénit in templo vendéntes boves et oves et colúmbas, et nummulários sedéntes.

Et, cum fecisset flagéllum de funículis, omnes eiécit de templo, oves quoque et boves, et nummulariów effúdit æs, et mensas subvérbit.

Et his qui colúmbas vendébant dixit: « Auférte ista hinc, nolíte fáceré domum Patris mei domum negotiatiónis ». Recordáti sunt discípuli eius quia scriptum est: « Zelus domus tuæ cómedet me ».

Respondérunt ergo Iudæi et dixerunt ei: « Quod si gnum osténdis nobis quia hæc facis? »

Respóndit Iesus et dixit eis: « Sóluite templum hoc, et in tribus diébus excitábo illud ».

Dixerunt ergo Iudæi: « Quadragínta et sex annis aëdificátum est templum hoc, et tu tribus diébus excítabis illud? » Ille autem dicébat de templo cörperis sui.

Cum ergo resurrexisset a mórtuis, recordáti sunt discípuli eius quia hoc dicébat, et credidérunt Scripturæ et sermóni quem dixit Iesus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Ap 21, 3

R. Alleluia. **V.** Ecce tabernáculum Dei cum homínibus,
et habitábit cum eis. R. Alleluia.

Ego vitam æternam do ovibus meis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 22-30

Facta sunt Encáenia in Hierosólymis, hiems erat, et ambulábat Iesus in templo, in pórticu Salomónis. Circum-dedérunt ergo eum Iudæi et dicébant ei: « Quoúsque ánimam nostram tollis? Si tu es Christus, dic nobis palam ».

Respóndit eis Iesus: « Dixi vobis, et non créditis. Opera, quæ ego fácio in nómine Patris mei, hæc testimónium pérhibent de me. Sed vos non créditis, quia non estis ex óvibus meis.

Oves meæ vocem meam áudiunt, et ego cognósco eas, et sequúntur me; et ego vitam æternam do eis, et non períbunt in ætérnum et non rápiet eas quisquam de manu mea.

Pater meus quod dedit mihi, maius ómnibus est; et nemo potest rápere de manu Patris. Ego et Pater unum sumus ». — Verbum Dómini.

COMMUNE BEATAE MARIÆ VIRGINIS

Hæ Missæ adhibentur etiam pro celebranda memoria sanctæ Mariæ in sabbato, et in Missis votivis de beata Maria Virgine.

1**Ant. ad introitum****Sedulius**

Salve, sancta parens, enixa puérpera Regem,
qui cælum terrámque regit in sǽcula sǽculórum.

Collecta

Concéde nos fámulos tuos, quásimus, Dómine Deus,
perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére,
et, gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessióne,
a præsénti liberári tristitia, et ætérrna pérfrui létitia.
Per Dóminum.

Vel:

Famulórum tuórum, quásimus, Dómine, delíctis ignósce,
ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus,
Genetrícis Fílli tui Dómini nostri intercessióne salvémur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 805-833.

Super oblata

Unigéniti tui, Dómine, nobis succúrrat humánitas,
ut, qui natus de Vírgine
Matris integritaté non mínuit sed sacrávit,
a nostris nos piáculis éxuens,
oblatiōnem nostram tibi reddat accéptam.
Per Christum.

**Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratiōne), p. 598, vel II, p. 599.**

Ant. ad communionem**Cf. Lc 11, 27**

Beáta víscera Maríæ Vírginis,
quæ portavérunt ætérrni Patris Fílium.

Post communionem

Suméntes, Dómine, cælestia sacraménta,
quásimus cleméntiam tuam,
ut, qui de beátæ Vírginis Maríæ festivitaté létamur,
eiúsdem Vírginis imitatióne,
redemptiōnis nostræ mystério
digne valeámus famulári.
Per Christum.

2**Ant. ad introitum**

Beáta es, Virgo Maríæ,
quæ ómnium portásti Creatórem;
genuísti qui te fecit, et in ætérrnum pérmanes Virgo.

Collecta

Concéde, misericors Deus, fragilitati nostræ præsídium,
ut, qui sanctæ Dei Genetrícis memóriam ágimus,
intercessiónis eius auxílio
a nostris iniquitatibus resurgámus.
Per Dóminum.

Vel:

Adiuvet nos, quásimus, Dómine,
beátæ Maríæ semper Vírginis intercéssio veneránda,
et a cunctis periculis absolútus
in tua fáciat pace gaudére.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 805-833.

26 ****

Super oblata

Genetrícis Fílli tui memóriam venerántes,
quásimus, Dómine,
ut sacrificíi huius oblátio
nosmetípsos, grátia tua largiénte,
tibi perficiat munus æténum. Per Christum.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 598, vel II, p. 599.*

Ant. ad communionem

Lc 1, 49

Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

Post communionem

Redemptiónis æténae partípices effécti,
quásimus, Dómine,
ut, qui Genetrícis Fílli tui memóriam ágimus,
et de grátiae tuæ plenitúdine gloriémur,
et salvatiónis contínum sentiámus augmémentum.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Cf. Judith 13, 23. 25

Benedícta es tu, Virgo María, a Dómino Deo excélo
præ ómnibus muliéribus super terram;
quia nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum.

Collecta

Sanctíssimæ venerántibus Vírginis Maríæ
memóriam gloriósam,
ipsius nobis, quásimus, Dómine, intercessióne concéde,
ut de plenitúdine grátiae tuæ
nos quoque mereámur accípere. Per Dóminum.

Vel:

Dómine Iesu, qui virginálem aulam beátæ Maríæ,
in qua habitáres, elígere dignátus es,
da, quásimus, ut, sua nos defensióne munítos,
iucúndos fárias suæ interéssesse festivitáti.
Qui vivis.

Lectiones ut infra, pp. 805-833.

Super oblata

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus,
de Genetrícis Fílli tui festivitaté létantes;
præsta, quásimus,
ut per hæc sacrosáncta commércia
ad redemptiónis æténae proficiámus augmémentum.
Per Christum.

*Præfatio I de B. Maria Virgine (in Missis votivis: Et te in
veneratióne), p. 598, vel II, p. 599.*

Ant. ad communionem

Cf. Lc 1, 48

Beátam me dicent omnes generatiónes,
quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Post communionem

Sumptis, Dómine, sacraméntis cælestibus,
te súpplices deprecámur,
ut, qui beátæ Maríæ Vírginis memóriam
venerando recólimus,
æténi convívii mereámur esse partípices.
Per Christum.

**Aliæ orationes
in Missis de B. Maria Virgine**

Collecta

Concède, quásimus, omnípotens Deus,
ut fidéles tui,
qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ
patrocínio létantur,
eius pia intercessióne
a cunctis malis liberéntur in terris,
et ad gáudia ætérrna
perveníre mereántur in cælis.
Per Dóminum.

Super oblata

Preces, Dómine,
tuórum respice oblationésque fidélium,
in beátæ Maríæ Dei Genetrícis
commemoratióne delátas,
ut tibi gratæ sint,
et nobis cónferant tuæ propitiatiónis auxílium.
Per Christum.

Post communionem

Salutáribus refécti sacraméntis,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, qui festivitatétem beátæ Vírginis Dei Genetrícis Maríæ
venerándo égimus,
redemptiōnis tuæ fructum
perpétuo experíri mereámur.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Inimicitias ponam inter semen tuum
et semen mulieris.*

Léctio libri Génesis

3, 9-15. 20

Postquam comédit Adam de ligno, vocávit Dóminus Deus eum et dixit ei: « Ubi es? »

Qui ait: « Vocem tuam audívi in paradíso, et tímui eo quod nudus essem, et abscondi me ».

Cui dixit: « Quis enim indicávit tibi quod nudus essem, nisi quod ex ligno, de quo præcéperam tibi ne coméderes, comedísti? »

Dixítque Adam: « Múlier, quam dedísti mihi sóciam, dedit mihi de ligno, et comédi ».

Et dixit Dóminus Deus ad mulíerem: « Quare hoc fecísti? »

Quæ respóndit: « Serpens decépit me, et comédi ».

Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: « Quia fecísti hoc, maledictus es inter ómnia animántia et béstias terræ: super pectus tuum gradiérис et terram cómedes cunctis diébus vitæ tuæ. Inimicitias ponam inter te et mulíerem, et semen tuum et semen illíus; ipsa cónteret caput tuum, et tu insidiáberis calcáneo eius ».

Et vocávit Adam nomen uxoris suæ Heva, eo quod mater esset cunctórum vivéntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Iudt 13, 23 bc-24 a. 25 abc (R: 15, 10 d)

R. Tu honoríféntia pópuli nostri.

- ²³ Benedicta es tu, filia,
a Dómino Deo excélsso,
præ ómnibus muliéribus super terram.
- ²⁴ Benedíctus Dóminus
qui creávit cælum et terram. R.
- ²⁵ Quia hódie nomen tuum ita magnificávit,
ut non recédat laus tua de ore hóminum,
qui mémores fúerint
virtútis Dómini in æténum. R.

2

*Sicut locutus est ad patres nostros, Abramum
et semini eius in sæcula.*

Léctio libri Génésis

12, 1-7

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedíciam tibi, et magnificábo nomen tuum, erisque benedíctus. Benedíciam benedicéntibus tibi et maledíciam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terra ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, et ivit cum eo Lot. Septuaginta quinque annórum erat Abram cum egredéretur de Haran. Tulítque Sárai uxórem suam, et Lot filium fratris sui, universámente substántiam quam posséderant, et áimas quas fécerant in Haran; et egréssi sunt ut irent in terram Chánaan.

Cumque veníssent in eam, pertransívit Abram terram

usque ad locum Sichem, usque ad convállem Illústrem. Chananáeus autem tunc erat in terra.

Appáruit autem Dóminus Abram et dixit ei: « Sémini tuo dabo terram hanc ». Qui ædificávit ibi altáre Dómino, qui apparúerat ei.
Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Lc 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55 (R.: 49)

R. Fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius.

⁴⁶ Magníficat áнима mea Dóminum,
⁴⁷ et exsultávit spíritus meus
in Deo Salvatóri meo, R.

⁴⁸ quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.
Ecce enim ex hoc beatam me dicent
omnes generatiónes:

⁴⁹ quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, R.

⁵⁰ et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.

⁵¹ Fecit poténtiam in brácchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; R.

⁵² depósuit poténtes de sede

⁵³ et exaltávit húmiles,
esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. R.

⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,

⁵⁵ sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sæcula. R.

Dabit illi Deus sedem David patris eius.

Léctio libri secundi Samuélis

7, 1-5. 8 b-11. 16

Factum est cum sedisset David rex in domo sua, et Dóminus dedisset ei réquiem úndique ab univérsis inimícis suis, dixit ad Nathan prophétam: « Vidésne quod ego hábitem in domo cédrina, et arca Dei pósita sit in médio péllium? »

Dixítque Nathan ad regem: « Omne, quod est in corde tuo, vade, fac, quia Dóminus tecum est ».

Factum est autem in illa nocte, et ecce sermo Dómini ad Nathan dicens: « Vade et lóquere ad servum meum David: " Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitandum? Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pôpulum meum Israel, et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, et interféci univérsos inimícios tuos a fácie tua; fecíque tibi nomen grande iuxta nomen magnórum qui sunt in terra.

Et ponam locum pôpulo meo Israel et plantábo eum, et habitábit sub eo et non turbábitur ámplius; nec adent filii iniquitatis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constítui iúdices super pôpulum meum Israel. Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis, prædicítque tibi Dóminus quod domum fáciat tibi Dóminus.

Et fidélis erit domus tua et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus iúgiter ” ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inimícios meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. R.

Arcus fôrtium superátus est,
et infírmi accíneti sunt róbore;

repléti prius pro pánibus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat filios,
infirmáta est. R.

Dóminus mortíficat et vivíficat,
dedúcit ad íferos et reducít;

Dóminus páuperem facit et ditat,
humiliat et súb elevat. R.

Súscitat de pûlvere egénum,
et de stércore elevat páuperem,
ut sédeat cum príncipib⁹,
et sólium gloriæ téneat. R.

Attulerunt arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi, quod tetenderat ei David.

Léctio libri primi Chronicórum 15, 3-4. 15-16; 16, 12

In diébus illis:

Congregávit David univérsum Israel in Ierúsalem, ut afferrétur arca Dei in locum suum, quem præparáverat ei; necnon et filios Aaron et levítas.

Tulérunt autem filii Levi arcam Dei, sicut præcéperat Móyses iuxta verbum Dómini, húmeris suis in véctibus. Dixítque David principíbus levitárum ut constituerent de frátribus suis cantóres in órganis musicórum, nablis videlicet et lyris et cýmbalis, ut resonáret in excélsis sónitus létitiæ.

Attulérunt ígitur arcam Dei, et constituérunt eam in médio tabernáculi, quod teténderat ei David, et obtulérunt holocáusta et pacífica coram Deo.

Cumque complésset David ófferens holocáusta et pacífica, benedíxit pópulo in nómine Dómini.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sécula.

vel Allelúia.

¹ Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

² Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in séculum. R.

³ A solis ortu usque ad occásum
laudáibile nomen Dómini.

⁴ Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.

⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
et humília réspicit
in cælo et in terra? R.

⁷ Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
ut collocet eum cum principíbus,
cum principíbus pôpuli sui. R.

Maria, sedes Sapientiæ.

8, 22-31

Lectio libri Proverbiórum

Hæc lóquitur Sapiéntia Dei:

« Dóminus possédit me in initio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antiquis, ántequam terra fieret.

Nondum erant abýssi, et ego iam concépta eram, neandum fontes aquárum erúperant, neandum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar: adhuc terram non fécerat et flúmina et cárddines orbis terræ.

Quando préparábat cælos áderam, quando certa lege et gyro vallábat abýssos, quando áthera firmábat sursum, et librábat fontes aquárum, quando circúmdabat mari téminum suum, et legem ponébat aquis ne transírent fines suos, quando appendébat fundaménta terre, cum eo eram cuncta compónens. Et delectábar per singulos dies, ludens coram eo omni témpore, ludens in orbe terrárum, et delíciae meæ esse cum filiis hóminum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam.

¹¹ Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblívisci pópulum tuum et domum patris tui;

¹² et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. R.

¹⁴ Gloriósa nimis fília regis intrínsecus;
textúris áureis circumamícta.

¹⁵ In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. R.

- ¹⁶ Afferúntur in lætitia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
¹⁷ Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. *R.*

6

Maria, sedes Sapientiæ.

Léctio libri Sirácidæ

24, 1-2. 5-7. 12-16. 26-30

Sapiéntia laudábit ánimam suam, et in Deo honorábitur, et in médio pópuli sui gloriábitur; et in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, et in conspéctu virtútis illíus gloriábitur.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram; ego feci in cælis ut oríretur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram. Ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna nubis.

Præcépit et dixit mihi Creador ómnium, et qui creávit me requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: « In Iacob inhábita, et in Israel hereditáre, et in électis meis mitte radíces ».

Ab initio et ante sácula créata sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Ierúsalem potéstas mea.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum.

Memória mea in generatiónes sáculórum.

Qui edunt me adhuc esúrinent, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundéntur, et qui ope-rántur in me non peccábunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12. 14-15. 16-17 (R.: 11 a)

R. Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam.

¹¹ Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblívisci pópulum tuum et domum patris tui;
¹² et concupíscet rex spéciem tuam.

Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. *R.*

¹⁴ Gloriósa nimis filia regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.

¹⁵ In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius,
afferúntur tibi. *R.*

¹⁶ Afferúntur in lætitia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.

¹⁷ Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. *R.*

7

Ecce virgo concipiet.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

7, 10-14; 8, 10

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Achaz dicens: « Pete tibi si-gnum a Dómino Deo tuo in profúndum inférni sive in excélsum supra ».

Et dixit Achaz: « Non petam et non tentábo Dóminum ».

Et dixit: « Audíte ergo, domus David: numquid pa-rum vobis est moléstos esse homínibus, quia moléstii estis et Deo meo?

Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce virgo concípiet et páriet fílium, et vocábitur nomen eius Emmánuel, quia nobíscum Deus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu meum in Deo meo;
dilatátum est os meum super inímicos meos,
quia lætáta sum in salutári tuo. R.

4 Arcus fórtium superáitus est,
et infírmi accínci sunt róbore;
5 repléti prius pro páribus se locavérunt,
et famélici saturáti sunt;
donec stérilis péperit plúrimos,
et quæ multos habébat filios, infirmáta est. R.

6 Dóminus mortificat et vivíficat,
dedúcit ad ínferos et reducít;
7 Dóminus páuperem facit et ditat,
humiliat et súblevat. R.

8 Súscitat de púlvore egénium,
et de stércore elevat páuperem,
ut sédeat cum princípibus,
et sólum glóriæ téneat. R.

8

Filius datus est nobis.

Léctio libri Isaiae prophétæ

9, 2-4. 6-7

Pópolus, qui ambulábat in ténebris, vidit lucem ma-gnam, habitántibus in régióne umbrae mortis lux orta est eis. Multiplicásti gentem et non magnificásti lætitiam. Lætabúntur coram te, sicut qui lætántur in messe, sicut exsúltant victóres, capta præda, quando dívidunt spólia. Iugum enim óneris eius, et virgam húmeri eius, et sceptrum exactórís eius superásti, sicut in die Mádian.

Párvulus enim natus est nobis, et filius datus est nobis, et factus est principátus super húmerum eius: et vocábitur nomen eius « Admirabilis, Consiliárius, Deus fortis, Pater futúri séculi, Princeps pacis ».

Multiplicábitur eius impérium, et pacis non erit finis; super sólum David et super regnum eius sedébit, ut confírmet illud et corróboret in iudicio et iustitia ámodo et usque in sempitérnum. Zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sácula.

vel Allelúa.

1 Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.

2 Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in sáculum. R.

3 A solis ortu usque ad occásum
laudábile nomen Dómini.

4 Excélsus super omnes gentes Dóminus,
 super cælos glória eius. R.
 5 Quis sicut Dóminus Deus noster,
 qui in altis hábitat,
 6 et humília respicit
 in cælo et in terra? R.
 7 Súscitans de terra ínopem,
 de stércore érigens páuperem,
 8 ut collocet eum cum princípibus,
 cum princípibus pópuli sui. R.

9

Gaudens gaudebo in Domino.

Léctio libri Isaiae prophétæ

61, 9-11

Scient in géntibus semen pópuli mei, et germen eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus.

Gaudens gaudébo in Dómino, et exsultábit áнима mea in Deo meo, quia índuit me vestíméntis salútis, et in duménto iustítiae circúmdedit me, quasi sponsum decorátum coróna, et quasi sponsam ornátam monílibus suis. Sicut enim terra profert germen suum, et sicut hortus semen suum gérminat, sic Dóminus Deus germinábit iustítiam et laudem coram univérsis géntibus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

1 Sam 2, 1. 4-5. 6-7. 8 abcd (R.: 1 a)

R. Exsultávit cor meum in Dómino salvatóre meo.

1 Exsultávit cor meum in Dómino,
 et exaltáatum est cornu meum in Deo meo;

dilatátum est os meum super inimícos meos,
 quia lètata sum in salutári tuo. R.

4 Arcus fórtium superátus est,
 et infírmi accíncti sunt róbore;
 5 repléti prius pro pánibus se locavérunt,
 et famélici saturáti sunt;
 donec stérilis péperit plúrimos,
 et quæ multos habébat fílios,
 infirmáta est. R.
 6 Dóminus mortificat et vivificat,
 dedúcit ad íferos et redúcit;
 7 Dóminus páuperem facit et ditat,
 humíliat et súblevat. R.
 8 Súscitat de púlvore egénum,
 et de stércore éllevat páuperem,
 ut sédeat cum princípibus,
 et sólum gloriæ téneat. R.

10

Tempus, in quo parturiens pariet.

Léctio libri Micháeae prophétæ

5, 2-5 a

Hæc dicit Dóminus:

« Et tu, Béthlehem Ephrata, párvulus es in mílibus Iuda: ex te mihi egredíetur qui sit dominátor in Israel, et egréssus eius ab initio, a diébus æternitatis. Propter hoc dabit eos usque ad tempus, in quo partúriens páriet, et relíquiae fratrum eius converténtur ad fílios Israel.

Et stabit et pascat in fortitudine Dómini, in sublimité nóminalis Dómini Dei sui; et converténtur, quia nunc

magnificabitur usque ad términos terræ. Et erit iste pax ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 112, 1-2. 3-4. 5-6. 7-8 (R.: 2)

R. Sit nomen Dómini benedictum in sécula.
vel Allelúia.

- ¹ Laudáte, púeri Dómini,
laudáte nomen Dómini.
- ² Sit nomen Dómini benedictum
ex hoc nunc et usque in séculum. R.
- ³ A solis ortu usque ad occásum
laudáibile nomen Dómini.
- ⁴ Excélsus super omnes gentes Dóminus,
super cælos glória eius. R.
- ⁵ Quis sicut Dóminus Deus noster,
qui in altis hábitat,
- ⁶ et humilia réspicit
in cælo et in terra? R.
- ⁷ Súscitans de terra ínopem,
de stércore érigens páuperem,
- ⁸ ut collocet eum cum príncipibus,
cum príncipibus pôpuli sui. R.

11

Lætare, filia Sion, ecce ego venio.

Léctio libri Zachariæ prophétæ

2, 10-13

Lauda et lætáre, fflia Sion, quia ecce ego vénio, et
habitábo in médio tui, ait Dóminus. Et applicabúntur
gentes multæ ad Dóminum in die illa, et erunt mihi in

pôpulum, et habitábo in médio tui, et scies quia Dómi-nus exercítuum misit me ad te.

Et possidébit Dóminus Iudam partem suam in terra sanctificáta, et éliget adhuc Ierúsalem. Síeat omnis caro a fácie Dómini, quia consurréxit de habitáculo sancto suo. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Le 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55

R. Beáta, Virgo María,
quæ portásti ætérfni Patris Fílium.

- ⁴⁶ Magnificat áнима mea Dóminum,
- ⁴⁷ et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo, R.
- ⁴⁸ quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ.
Ecce enim ex hoc beatám me dicent
omnes generatiónes:
- ⁴⁹ quia fecit mihi magna qui potens est,
et sanctum Nomen eius, R.
- ⁵⁰ et misericórdia eius in progénies et progénies
timéntibus eum.
- ⁵¹ Fecit poténtiam in bráccchio suo,
dispérsit supérbos mente cordis sui; R.
- ⁵² depósuit poténtes de sede
et exaltávit húmiles,
- ⁵³ esuriéntes implévit bonis
et dívites dimísit inánes. R.
- ⁵⁴ Suscépit Israel púerum suum,
memorári misericórdiæ,
- ⁵⁵ sicut locútus est ad patres nostros,
Abraham et sémini eius in sécula. R.

Lectio secunda

1

Ubi abundavit delictum, superabundavit gratia.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

5, 12. 17-19

Fratres:

Sicut per unum hóminem peccátum in hunc mundum intrávit, et per peccátum mors; et ita in omnes hómines mors per tránsiit, eo quod omnes peccavérunt.

Si enim unius delícto mors regnávit per unum, multo magis qui abundántiam grátiæ et donatiónis iustítiae accípiunt, in vita regnábunt per unum Iesum Christum.

Igitur, sicut per unius delíctum in omnes hómines in condemnationem, sic et per unius iustítiam in omnes hómines in iustificacióne vitæ.

Sicut enim per inobœdiéntiam unius hóminis peccatóres constitúti sunt multi, ita et per unius obœditióne iusti constituéntur multi. — Verbum Dómini.

2

Quos Deus præscivit et prædestinavit.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-30

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántr in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscivit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílli eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

3

Misit Deus Filium suum, factum ex muliere.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiōnem filiōrum reciperémus.

Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Fílli sui in corda nostra clamántem: « Abba, Pater! ». Itaque iam non es servus, sed fílius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

4

Elegit nos Deus in Christo ante mundi constitutionem.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3-6. 11-12

Benedíctus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictiōne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut élégit nos in ipso ante mundi constitutiōne, ut essémus sancti et immaculati in conspéctu eius in caritaté, qui prædestinávit nos in adoptiōne filiōrum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntatis suæ, in laudem gloriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo sorte vocáti sumus, prædestináti secúndum propósitum eius, qui ómnia operátur secúndum consílium voluntatis suæ, ut simus in laudem gloriæ eius, qui ante sperávimus in Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude dignissima,
quia ex te ortus est sol iustitiae,
Christus Deus noster.

R. Alleluia.

* *Quod in ea natum est, de Spíitu Sancto est.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
1, 1-16. 18-23

Liber generatiónis Iesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Iacob, Iacob autem génuit Iudam et fratres eius, Iudas autem génuit Phares et Zara de Thamar, Phares autem génuit Esrom, Esrom autem génuit Aram, Aram autem génuit Amínadab, Amínadab autem génuit Naásson, Naásson autem génuit Salmon, Salmon autem génuit Booz de Rahab, Booz autem génuit Iobed ex Ruth, Iobed autem génuit Iesse, Iesse autem génuit David regem.

David autem génuit Salomónem ex ea quæ fuit Uríæ, Sálomon autem génuit Róboam, Róboam autem génuit Abíam, Abía autem génuit Asa, Asa autem génuit Iósaphat, Iósaphat autem génuit Ioram, Ioram autem génuit Ozíam, Ozías autem génuit Ióatham, Ióatham autem génuit Achaz, Achaz autem génuit Ezechíam, Ezechías autem génuit Manássen, Manásses autem génuit Amon, Amon autem génuit Iosíam, Iosías autem génuit Iechoníam et fratres eius in transmigratióne Babylónis.

Et post transmigratióne Babylónis Iechonías génuit Saláthiel. Saláthiel autem génuit Zoróbabel, Zoróbabel

autem génuit Abiud, Abiud autem génuit Elíacim, Elíacim autem génuit Azor, Azor autem génuit Sadoc, Sadoc autem génuit Achim, Achim autem génuit Eliud, Eliud autem génuit Eleázar, Eleázar autem génuit Matthan, Matthan autem génuit Iacob, Iacob autem génuit Ioseph virum Maríæ, de qua natus est Iesus qui vocátur Christus.

Iesu Christi autem generatío sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíitu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accípere Maríam cóniugem tuam; quod enim in ea natum est de Spíitu Sancto est. Páriét autem fílium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleréatur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriét fílium, et vocábunt nomen eius Emmáuel », quod est interpretátum « Nobiscum-Deus ». — Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
1, 18-23

Generatío Iesu Christi sic erat: Cum esset desponsáta mater eius María Ioseph, ántequam convenírent, invénta est in útero habens de Spíitu Sancto; Ioseph autem vir eius, cum esset iustus et nollet eam tradúcere, vóluit occúlte dimittere eam.

Hæc autem eo cogitante, ecce ángelus Dómini in somnis appáruit ei dicens: « Ioseph, fili David, noli timere accipere Maríam cóniugem tuam; quod enim in

ea natum est de Spírito Sancto est. Páriet autem filium, et vocábis nomen eius Iesum; ipse enim salvum fáciet pópulum suum a peccátis eórum ».

Hoc autem totum factum est ut adimpleréatur id quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ecce virgo in útero habébit et páriet filium, et vocábunt nomen eius Emmánuel », quod est interpretátum « Nobiscum-Deus ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Lc 1, 45

R. Allelúia. V. Beáta es, Virgo María, quæ credidisti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. R. Allelúia.

*Accipe puerum et matrem eius,
et fuge in Ægyptum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
2, 13-15. 19-23

Cum recessíssent Magi, ecce ángelus Dómini appáret in somnis Ioseph dicens: « Surge et áccipe puerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum, et esto ibi usque dum dicam tibi; futúrum est enim ut Heródes querat puerum ad perdéndum eum ».

Qui consúrgens accépit puerum et matrem eius nocte, et recéssit in Ægyptum. Et erat ibi usque ad óbitum Heródis, ut adimpleréatur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: « Ex Ægypto vocávi filium meum ».

Defúncto autem Heróde, ecce appáret ángelus Dómini in somnis Ioseph in Ægypto, dicens: « Surge et ác-

cipe puerum et matrem eius, et vade in terram Israel; defúncti sunt enim qui querébant ánimag púeri ».

Qui surgens accépit puerum et matrem eius, et venit in terram Israel. Audiens autem quod Archeláus regnáret in Iudéa pro Heróde patre suo, timuit illuc ire; et admónitus in somnis, secéssit in partes Galilææ. Et véniens habitávit in civitáte, quæ vocátur Názareth, ut adimpleréatur quod dictum est per Prophétas: « Nazaréus vocábitur ». — Verbum Dómini.

2a

Alleluia

Lc 11, 28

R. Allelúia. V. Beáti qui áudiunt verbum Dei et custódient illud. R. Allelúia.

*Extendens manum in discípulos, dixit:
Ecce mater mea et fratres mei.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
12, 46-50

In illo témpore:

Loquénter Iesu ad turbas, ecce mater et fratres eius stabant foris, queréntes loqui ei. Dixit autem ei quidam: « Ecce mater tua et fratres tui foris stant, queréntes loqui tecum ».

At ille respónsens dicénti sibi ait: « Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? »

Et exténdens manum suam in discípulos suos, dixit: « Ecce mater mea et fratres mei. Quicúmque enim ficerit voluntátem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater et soror est mater est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 28

R. Alleluia. **V.** Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum;
benedicta tu in mulieribus. R. Alleluia.

Ecce concipies in utero et paries filium.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 26-38

In illo témpore:

Missus est ángelus Gábel a Deo in civitátem Galíæ, cui nomen Názareth, ad vírginem despósatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen vírginis María.

Et ingrésus ad eam dixit: « Ave, grátia plena, Dóminus tecum ».

Ipsa autem turbáta est in sermóne eius et cogitábat qualis esset ista salutatio.

Et ait Angelus ei: « Ne tímeas, María; invenísti enim grátiam apud Deum: et ecce concípies in útero et páries filium, et vocábis nomen eius Iesum. Hic erit magnus et Filius Altíssimi vocábitur, et dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius, et regnábit super domum Iacob in ætérnum, et Regni eius non erit finis ».

Dixit autem María ad Angelum: « Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscō? »

Et respóndens Angelus dixit ei: « Spíritus Sanctus supervéniet in te, et virtus Altíssimi obumbrábit tibi. Ideóque et quod nascétur Sanctum vocábitur, Filius Dei. Et ecce Elísabeth, cognáta tua, et ipsa concépit filium in senectúte sua; et hic mensis est sextus illi, quæ vocátur stérilis; quia non erit impossíbile apud Deum omne verbum ».

Dixit autem María: « Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum ». Et discéssit ab illa Angelus. — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 45

R. Alleluia. **V.** Beáta es, Virgo María, quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. R. Alleluia.

Beata quæ creditit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 1, 39-47

Exsúrgens María in diébus illis ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Iudæ. Et intrávit in domum Zachariæ et salutávit Elísabeth.

Et factum est, ut audívit salutatióne Maríæ Elísabeth, exsultávit infans in útero eius, et repléta est Spíritu Sancto Elísabeth, et exclamávit voce magna et dixit: « Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim, ut facta est vox salutatiónis tuæ in áribus meis, exsultávit in gáudio infans in útero meo.

Et beáta quæ crédidit, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt ei a Dómino ».

Et ait María: « Magnificat áнима mea Dóminum. Et exsultávit spíritus meus in Deo Salvatóri meo ».

Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude dignissima,
quia ex te ortus est sol iustitiae,
Christus Deus noster.

R. Alleluia.

Peperit filium suum primogenitum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 1-14

Factum est in diébus illis, exiit edictum a Cásare Augústo, ut describerétur univérsus orbis. Hæc descrip̄tio prima facta est præside Sýriæ Quiríno. Et ibant omnes, ut profiteréntur singuli in suam civitátem.

Ascéndit autem et Ioseph a Galiléa, de civitáte Názareth, in Iudéam, in civitátem David, quæ vocátur Béthleem; eo quod esset de domo et família David, ut profiteréntur cum María despónsata sibi uxóre prægnánte.

Factum est autem, cum essent ibi, impléti sunt dies ut páreret, et péperit filium suum primogénitum, et pannis eum invólvit et reclinávit eum in præsépio, quia non erat eis locus in diversorio.

Et pastóres erant in régione eádem, vigilantes et custodiéntes vigílias noctis supra gregem suum. Et ángelus Dómini stetit iuxta illos, et glória Dómini circumfúlsit illos, et timuérunt timóre magno.

Et dixit illis ángelus: « Nolíte timére; ecce enim evan- gelizo vobis gáudium magnum, quod erit omni pôpulo: quia natus est vobis hódie Salvátor, qui est Christus Dóminus, in civitáte David. Et hoc vobis signum: inveniétis infántem pannis involútum et pósitum in præsépio ».

Et súbito facta est cum ángelo multitúdo milítiae cælestis, laudántium Deum et dicéntium: « Glória in al-tíssimis Deo, et super terram pax in homínibus bonæ voluntatis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Beáta Virgo María,
quæ conservábat verbum Dei,
cónferens in corde suo. R. Alleluia.

*Conservabat omnia verba hæc
cónferens in corde suo.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

2, 15 b-19

In illo témpte:

Pastóres loquebántur ad ínvicem: « Transeámus usque Béthleem et videámus hoc verbum, quod factum est, quod Dóminus osténdit nobis ».

Et venérunt festinantes; et invenérunt Maríam et Ioseph et infántem pósitum in præsépio. Vidéntes autem notum fecérunt verbum, quod dictum erat illis de púero hoc. Et omnes qui audiérunt miráti sunt de his quæ dicta erant a pastóribus ad ipsos.

María autem conservábat ómnia verba hæc cónferens in corde suo. — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Felix es, sacra Virgo María,
et omni laude digníssima,
quia ex te ortus est sol iustitiae,
Christus Deus noster. R. Alleluia.

Tuam ipsius animam pertransiet gladius.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 27-35

In illo témpte:

Venit Sýmeon in Spíritu in templum; et cum indúcerent púerum Iesum paréntes eius, ut fácerent secún-

dum consuetudinem Legis pro eo, et ipse accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum et dixit:

« Nunc dimítis servum tuum, Dómine, secúndum verbum tuum in pace; quia vidérunt oculi mei salutáre tuum, quod parásti ante fáciem ómnium populórum: lumen ad revelatióne gentium et glóriam plebis tuæ Israel ».

Et erat pater eius et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo.

Et benedíxit illis Sýmeon; et dixit ad Maríam matrem eius: « Ecce pósitus est hic in ruínam et resurrectiōnem multórum in Israel et in signum cui contradicétur (et tuam ipsius ániam pertránsiet gládus), ut reveléntur ex multis córdibus cogitatiónes ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

R. Alleluia. *y.* Beáta Virgo María,
quæ conservábatur verbum Dei,
cónferens in corde suo. R. Alleluia.

Pater tuus et ego dolentes quærebamus te.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 2, 41-52

Ibant paréntes Iesu per omnes annos in Ierúsalem in die festo Paschæ. Et, cum factus esset annórum duódecim, ascendéntibus illis secúndum consuetudinem diéi festi, consummatísque diébus, cum redírent, remánsit puer Iesus in Ierúsalem, et non cognovérunt paréntes eius.

Existimántes autem illum esse in comitátu, venérunt iter diéi, et requirébant eum inter cognátos et notos. Et non inveniéntes regréssi sunt in Ierúsalem requiréntes eum.

Et factum est, post tríduum invenérunt illum in templo sedéntem in médio doctórum, audiéntem illos et interrogántem eos. Stupébant autem omnes qui eum audiébant super prudéntia et respónsí eius. Et vidéntes eum admiráti sunt.

Et dixit mater eius ad illum: « Fili, quid fecísti nobis sic? ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te ».

Et ait ad illos: « Quid est quod me quærebátis? nesciebátis quia in his quæ Patris mei sunt opórtet me esse? » Et ipsi non intellexérunt verbum, quod locútus est ad illos.

Et descéndit cum eis, et venir Názareth, et erat súbditus illis.

Et mater eius conservábat ómnia verba in corde suo. Et Iesus proficiébat sapiéntia et aetate et grátiá apud Deum et hómines. — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Lc 11, 28

R. Alleluia. *y.* Beáti qui áudiunt verbum Dei
et custodiunt illud. R. Alleluia.

Beatus venter qui te portavit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 11, 27-28

In illo témpore:

Loquéntे Iesu ad turbas, extóllens vocem quædam muller de turba dixit illi: « Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxisti ».

At ille dixit: « Quinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custodiunt ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 1, 45

℟. Alleluia. **℣.** Beáta es, Virgo María, quæ credidisti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino. **℟.** Alleluia.

Et erat mater Iesu ibi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem **2, 1-11**

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi: vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias. Et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, mülier? nondum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ secúndum purificaciónem Iudæórum, capiéntes síngulæ metrétas binas vel ternas.

Dicit Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et implevérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclínō ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum factam, et non sciébat unde esset, minístri autem sciébant qui hauríferant aquam, vocat sponsum architriclínus, et dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum ponit, et cum inebríati fúerint, id quod detérius est; tu servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit inítiū signórum Iesus in Cana Galilææ; et manifestávit glóriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. Lc 2, 19

℟. Alleluia. **℣.** Beáta est María Virgo, quæ sine morte méruit martýrii palmam sub cruce Dómini. **℟.** Alleluia.

Ecce filius tuus. Ecce mater tua.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 25-27

In illo témpore:

Stabant iuxta crucem Iesu mater eius et soror matris eius María Cléopæ et María Magdaléne.

Cum vidísset ergo Iesus matrem et discípulum stantem quem diligébat, dicit matri: « Múlier, ecce filius tuus »; deínde dicit discípulo: « Ecce mater tua ».

Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua.
Verbum Dómini.

COMMUNE MARTYRUM**1. Pro pluribus martyribus****Ant. ad introitum**

Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum,
qui Christi vestígia sunt secúti;
et quia pro eius amóre sanguinem suum fudérunt,
ideo cum Christo exsultant sine fine.

Collecta

Præsta, Dómine,
précibus nostris cum exsultatióne provéntum,
ut sanctórum mártirum N. et N.
quorum diem passiónis ánnua devotíone recólimus;
étiam fídei constántiam subsequámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Súscipe, sancte Pater, múnera
quæ in sanctórum mártirum commemoratióne deférimus,
et nobis fámulis tuis concéde,
ut in confessióne tui nómínis inveníri stábiles mereámur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 22, 28-30

Vos estis qui permansístis mecum in tentatióibus meis,
et ego dispóno vobis Regnum, dicit Dóminus,
ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo.

Post communionem

Deus, qui crucis mystérium
in sanctis martyribus tuis mirabiliter illustrásti,

concéde propítius, ut, ex hoc sacrificio roboráti,
Christo fidéliter hæréamus,
et in Ecclésia ad salútem ómnium operémur.
Per Christum.

2. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Ps 33, 20-21

Multæ tribulatiónes iustórum,
et de his ómnibus liberávit eos Dóminus.
Dóminus custódit ómnia ossa eórum,
unum ex his non conterétur.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui sanctis N. et N. pro Christo pati donásti,
nostræ quoque fragilitati divínum præténde subsídium,
ut, sicut illi pro te mori non dubitárunt,
ita nos fortes in tua confessióne vivere valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Fiat tibi, quássumus, Dómine,
hóstia sacránda placabilis pretiósí celebritáte martýrii,
quæ et peccáta nostra purificet,
et tuórum tibi vota concíliet famulórum.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiórem dilectiōnem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis,
dicit Dóminus.

Post communionem

Pane cælesti nutritos et in Christo unum corpus efféctos,
da nos, quæsumus, Dómine,
ab eius caritáte numquam separári
et, sanctórum mártirum tuórum N. et N. exémplo,
propter eum qui diléxit nos ómnia fórtiter superáre.
Per Christum.

3. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Ps 36, 39

Salus iustórum a Dómino,
et protéctor eórum est in témpore tribulatiónis.

Collecta

Fratérna nos, Dómine, mártirum tuórum coróna lætíficit,
quæ et fídei nostræ præbeat increménta virtútum,
et multíplici nos suffrágio consolétur.
Per Dóminum.

Vel:

Beatórum mártirum N. et N., quæsumus, Dómine,
tibi nos orátió grata comméndet,
et in tuæ veritatis professióne confírmet.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Súscipe, quæsumus, Dómine, múnera pópuli tui
pro mártirum tuórum passiónibus dicáta sanctórum,
et, quæ beátis N. et N.
in persecutióne fortítudinem ministrárunt,
nobis quoque præbeant inter advérsa constántiam.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 8, 35

Qui perdíderit ánimam suam propter me et Evangélium,
salvam fáciet eam, dicit Dóminus.

Post communionem

Consérva in nobis, Dómine, munus tuum,
et quod, te donáte,
pro festivitaté beatórum mártirum N. et N. percépimus,
et salútem nobis præstet et pacem.
Per Christum.

4. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Ps 33, 18

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos,
et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Collecta

Deus, qui nos ánnua sanctórum N. et N.
festivitaté lætíficas,
concéde propítius, ut, quorum natalícia cólimus,
virtútem quoque passiónis imitémur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui sanctis N. et N.
ad hanc glóriam veniéndi copiósam
munus grátiae contulísti,
da fámulis tuis, mártirum intercedéntibus méritis,
véniam peccatórum,
et concéde, ut ab ómnibus adversitatibus liberéntur.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beatórum N. et N. offérimus,
supplíciter deprecántes,
ut, sicut illis præbúisti sacræ fídei claritátem,
sic nobis indulgentiam largiáris et pacem.
Per Christum.

Ant. ad communionem

2 Cor 4, 11

In mortem trádimur propter Iesum,
ut et vita Iesu manifestétur in carne nostra mortálī.

Post communionem

Concéde nobis, Dómine, per hæc sacraménta cælestia,
grátiam in beatórum mártirum N. et N.
celebrítate multiplícem,
ut de tanti agónie certáminis discámus
et firma solidári patientia,
et pia exsultáre victória.
Per Christum.

5. Pro pluribus martyribus**Ant. ad introitum**

Sanguis sanctórum mártirum
pro Christo effúsus est in terris;
ídeo adépti sunt prémia sempitérna.

Collecta

Da nobis, quásumus, Dómine,
fidei miserátus augméntum,
ut, quos sanctos mártires tuos N. et N.
usque ad ságuinem reténta glorificat,
nos étiam iustificet, veráciter hanc sequéntes.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Sacrifícis præsentibus, Dómine, quásumus,
inténde placátus,
ut, quod passiónis Filii tui mystério gérimus,
beatórum N. et N. exémplis, pio consequámur afféctu.
Per Christum.

Vel:

Hæc hóstia, Dómine,
quam in beatórum N. et N. triúmpho deférimus,
corda nostra tui amórís igne iúgiter inflámmet,
et ad promíssa perseverántibus prémia dispónat.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Rom 8, 38-39

Neque mors, neque vita, neque creatúra áliqua
póterit nos separáre a caritaté Christi.

Post communionem

Pasti, Dómine,
pretiósó Cörpore et Ságuine unigéniti Filii tui,
da, quásumus,
in commemoratióne beatórum mártirum tuórum N. et N.
perseveránti caritaté in te manére,
de te vívere, et ad te movéri.
Per Christum.

6. Pro uno martyre**Ant. ad introitum**

Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem,
et a verbis impiórum non tímuit;
fundátus enim erat supra firmam petram.

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
qui mártyrem tuum N.

passiónis suæ torménta superáre fecísti,
concéde, ut, qui eius triúmphhi diem celebrámus,
insuperábles tua protectióne
ab hostis insídiis maneámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Obláta múnera, quásumus, Dómine,
tua benedictióne sanctifica,
quæ, te donánte,
nos illa flamma tuæ dilectiónis accéndat,
per quam sanctus N.
torménta sui córporis univérsa devícit.
Per Christum.

Vel:

Accépta tibi sint, quásumus, Dómine, múnera,
quæ in commemoratióne beáti mártýris tui N. deférimus,
ut eo maiestáti tuæ sint plácita,
sicut illíus effúsio sanguinis apud te exstítit pretiosa.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 16, 24

Qui vult venire post me, abneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Præstent nobis, quásumus, Dómine,
sacra mystéria quæ súmpsimus
eam ánni fortitudinem,

quæ beátum N. mártym tuum
réddidit in tuo servítio fidélem et in passióne victórem.
Per Christum.

7. Pro uno martyre**Ant. ad introitum**

Hic est vere martyr,
qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit,
qui minas iúdicum non tímuit,
sed ad cælestia regna pervenit.

Collecta

Omnípotens sempiterne Deus,
qui beátó N.
usque ad mortem pro iustitia certáre tribuísti,
fac nos, eius intercessióne,
pro amore tuo ómnia advérsa toleráre
et ad te, qui solus es vita, tota virtute properare.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 844-864.

Super oblata

Clementissime Deus,
múnera hæc tua benedictióne perfunde
et nos in fide confírma,
quam beátus N. effuso sanguine asséruit.
Per Christum.

Vel:

Hóstias tibi, Dómine,
pro commemoratióne beáti mártýris tui N. offérimus,
quem a tui córporis unitáte nulla tentatio separávit.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 5

Ego sum vitis vera et vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacris, Dómine, recreáti mystériis, quásumus,
ut, miram beáti N. constántiam æmulántes,
patiéntiæ prémium cónsequi mereámur æternum.
Per Christum.

Aliæ orationes pro martyribus

Pro missionariis martyribus

Collecta

Maiestátis tuæ cleméntiam supplíciter deprecámur,
omnípotens et miséricors Deus,
ut, sicut Unigéniti tui agnitionem
per beatórum mártirum N. et N. prædicatiónen
populórum córdibus infudísti,
ita, eórum intercessióne, fídei stabilitáte firméntur.
Per Dóminum.

Super oblata

Mártirum tuórum N. et N. passiónen venerántes,
fac nos, Dómine, hoc sacrificio
mortem Unigéniti tui digne annuntiáre,
cui parum fuit hortári mártires verbo,
nisi firmáret exémplo. Per Christum.

Post communionem

Cælestibus, Dómine, pasti delíciis, súpplices te rogámus,
ut, exémplo beatórum N. et N.,
caritatis et passiónis Fílli tui
in méntibus nostris signa ferámus,
et perpétuæ pacis fructu iúgiter perfruámur.
Per Christum.

Pro virgine martyre

Collecta

Deus, qui nós hódie
beátæ N. ánnua commémoratióne lætíficas,
concéde propítius, ut eius adiuvémur méritis,
cuius castitatis et fortitúdinis irradiámur exémplis.
Per Dóminum.

Super oblata

Múnera, quásumus, Dómine,
quæ in celebritáte beátæ N. deférimus,
ita gratiæ tuæ efficiántur accépta,
sicut eius tibi plácitum éxstitit passiónis certámen.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui beátam N.
pro gémina virginitatis et martýrii victória
inter Sanctos coronásti,
da, quásumus, per huius virtútem sacraménti,
ut, omne malum fórtiter superántes,
cælestem glóriam consequámur.
Per Christum.

Pro sancta muliere martyre

Collecta

Deus, cuius múnere virtus in infirmitáte perficitur,
da ómnibus beátæ N. glóriam recoléntibus,
ut, quæ abs te sumpsit robur ut víceret,
abs te quoque vincéndi nobis grátiam semper obtíneat.
Per Dóminum.

Super oblata

Hodiérnum, Dómine, sacrificium lætánter offérimus,
quo, beátæ N. cælestem victóriam recenséntes,

et tua magnália prædicámus,
et nos acquisísse gaudémus suffrágia gloriósa.
Per Christum.

Post communionem

Suméntes, Dómine, gáudia sempitérna
de participatióne sacraménti, et de memória beátæ N.,
supplíciter deprecámur,
ut, quæ sédula servítute, donánte te, gérimus,
dignis sénsibus tuo múnere capiámus.
Per Christum.

Lectio prima

1

Zacharias, quem occidistis inter templum et altare.

Léctio libri secúndi Chronicórum

24, 18-22

In diébus illis:

Dereliquerunt templum Dómini Dei patrum suórum, servierúntque lucis et sculptílibus, et facta est ira contra Iudam et Ierúsalem propter hoc peccátum. Mittebátque eis prophétas ut reverteréntur ad Dóminum, quos protestántes illi audíre nolébant.

Spiritus itaque Dei induit Zachariam filium Ióiadæ sacerdótem, et stetit in conspéctu pópuli et dixit eis: « Hæc dicit Dóminus Deus: Quare transgredímini præceptum Dómini, quod vobis non próderit, et dereliquístis Dóminum, ut derelinqueret vos? »

Qui congregáti advérsus eum, misérunt lápides iuxta regis impérium in átrio domus Dómini. Et non est recordátus Ioas rex misericórdiæ quam fécerat Ióiada pater illius secum, sed interfécit filium eius.

Qui, cum moreréatur, ait, « Vídeat Dóminus et requírat ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4, 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum.
 3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munítam,
ut salvum me fáciás.
 4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.
 6 In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritatis.
 8 Exsultábo et lætabor in misericórdia tua,
quóniam respexisti humilitátem meam. R.
 16 Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
 17 illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. R.

2

Propter timorem tuum libenter hæc patior.

Léctio libri secúndi Machabæórum 6, 18. 21. 24-31

In diébus illis:

Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætate provéctus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre.

Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antiquam viri amicitiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes, quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrificiis cárnibus.

« Non ætati nostræ dignum est », inquit, « fíngere, ut multi adulescentium, arbitrantes Eleázarum nonaginta annorum transisse ad vitam alienigenarum, et ipsi propter meam simulatiómem et propter módicum corruptibilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecatiónem meæ senectuti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore supplícis hóminum erípiar, sed manum Omnipoténtis nec vivus nec defúnctus effúgiam.

Quam ob rem fórtiter vita excedéndo, senectútē quidem dignus apparébo, adulescentibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro graviíssimis ac sanctíssimis lágibüs honésta morte perfún-gar ». His dictis, conféstim ad supplicium trahebátur.

Hi autem, qui eum ducébant et paulo ante fúerant mitióres, in íram convérsi sunt propter sermónes ab eo dictos, quos illi per arrogántiam prolátos arbitrabántur.

Sed, cum plagiis perimerétur, ingémuit et dixit: « Dómine, qui habes sanctam scíentiam, maniféste tu scis quia, cum a morte possem liberári, duros córporis sustíneo dolores; secúndum ániam vero propter timórem tuum libénter hæc pátor ».

Et iste quidem hoc modo vita decéssit, non solum iuvénibus, sed et univérsæ genti memóriam mortis suæ ad exéplum virtútis et fortitúdinis derelínquens.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 5 b)

R. Ex ómnibus terróribus meis erípuit me Dóminus.

² Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

³ In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et läténtur. R.

⁴ Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idíspum.
⁵ Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.
⁶ Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
⁷ Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.
⁸ Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.
⁹ Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

3

Parati sumus mori, magis quam patrias Dei leges
prævaricari.

Léctio libri secúndi Machabæórum

7, 1-2. 9-14

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua apprehé-sos, compelli a rege édere, contra fas, carnes porcínas, flagris et tauréis cruciátos.

Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait: « Quid quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári ».

Secúndus autem in último spíritu constitútus sic ait:
« Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis, sed rex mundi defúnctos nos pro suis lágibüs in ætérnæ vitæ resurrectiōne suscitábit ».

Post hunc tértius illúditur, et lingua postulátus cito prótolit et manus constánter exténdit, et cum fidúcia ait: « E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero »; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adu-

lescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes; et, cum iam esset ad mortem, sic ait: « Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo, íterum ab ipso resuscítándos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R.: 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

- 2 Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.
- 3 Forte vivos deglutíssent nos,
cum irasperetur furor eórum in nos. R.
- 4 Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ániam nostram,
fórsitan pertransíssent ániam nostram
aquaë intumescéntes. R.
- 7 Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.
- 8 Adiutorium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

4

*Mater mirabilis, quæ bono animo ferebat
propter spem quam in Deum habebat.*

Léctio libri secúndi Machabæórum

7, 1. 20-23. 27 b-29

In diébus illis:

Cóntigit septem fratres, una cum matre sua appre-hénsos, compelli a rege édere, contra fas, carnes porcínas, flagris et tauréis cruciátos.

Supra modum autem mater mirabilis et bonórum mé-mória digna, quæ pereúntes septem filios sub unius diéi témpore conspiciens, bono ánimo ferébat propter spem quam in Deum habébat; singulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia, et, femíneæ cogitatióni masculínūm ánimum ínserens, dixit ad eos:

« Nescio quáliter in útero meo apparuístis, neque enim ego spíritum et ániam donávi vobis et vitam, et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi créator, qui formávit hóminis nativitátem, quique ómnium invénit originem, et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges eius ».

Adulescentióri autem dixit:

« Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem mén-sibus portávi et lac triénnio dedi et álui, et in ætátēm istam perdúxi. Peto, nate, ut aspícias ad cælum et terram et ad ómnia, quæ in eis sunt, et intéllegas quia ex níhilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tímeas carnificem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recipiam ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 30, 3 cd-4. 6 et 8 ab. 16 bc-17 (R.: 6 a)

R. In manus tuas, Dómine,
comméndo spíritum meum.

3 Esto mihi in rupem præsidii et in domum munitam,
ut salvum me fáciás.

4 Quóniam fortitúdo mea et refúgium meum es tu,
et propter nomen tuum dedúces me et pasces me. R.

- ⁶ In manus tuas comméndo spíritum meum;
redemísti me, Dómine, Deus veritáts.
⁸ Exsultábo et lætábor in misericórdia tua,
quóniam respexísti humilitátem meam. R.
- ¹⁶ Eripe me de manu inimicórum meórum
et a persequéntibus me;
¹⁷ illústra fáciem tuam super servum tuum,
salvum me fac in misericórdia tua. R.

5

Quasi holocausti hostiam accepit illos.

Léctio libri Sapiéntiæ

3, 1-9

Iustórum ánime in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori, et æstimáta est afflíctio éxitus illórum, et, quod a nobis est iter, exterminíum; illi autem sunt in pace; et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortálitate plena est.

In paucis vexáti, in multis bene disponéntur, quóniam Deus tentávit eos et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

Fulgébunt iusti, et tamquam scíntillæ in arundinéto discúrrent; iudicábunt natiónes et dominabúntur pópolis, et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Qui confídunt in illo intélligent veritátem, et fidéles in dilectione acquiéscēt illi, quóniam donum et pax est électis eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 125, 1-2 ab. 2 cd-3. 4-5. 6 (R.: 5)

R. Qui séminant in lácrimis, in exsultatióne metent.

- ¹ In converténdo Dóminus captivitátem Sion,
facti sumus quasi somniántes.
² Tunc repléttum est gáudio os nostrum,
et lingua nostra exsultatióne. R.

Tunc dicébant inter gentes:

- « Magnificávit Dóminus fácer cum eis ».
³ Magnificávit Dóminus fácer nobiscum;
facti sumus lætántes. R.
⁴ Convrérte, Dómine, captivitátem nostram,
sicut torréntes in austro.
⁵ Qui séminant in lácrimis,
in exsultatióne metent. R.
⁶ Eúntes ibant et flebant,
semen spargéndum portántes;
veniéntes autem vénient in exsultatióne,
portántes manípulos suos. R.

6

Liberasti me secundum multitudinem misericordiæ nominis tui.

Léctio libri Sirácidae

51, 1-12

Confitébor tibi, Dómine rex, et collaudábo te Deum salvatorem meum. Confitébor nómini tuo, quóniam adiútor et protéctor factus es mihi et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendacium, et in conspéctu astántium factus es mihi adiútor.

Et liberásti me, secúndum multitudinem misericórdiæ nómínis tui, a rugiéntibus præparátis ad escam, de máni-bus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatió-num, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuátus; de altitúdine ventris íferi, et a lingua coinquináta et a verbo mendáci, a rege iníquo et a lingua iniústa.

Laudábit usque ad mortem áima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno déórsum.

Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adiu-varet; respíciens eram ad adiutorium hóminum, et non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et ope-rationis tuæ quæ a sǽculo sunt, quóniam éruis susti-néntes te, Dómine, et liberas eos de máni-bus géntium.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 123, 2-3. 4-5. 7 b-8 (R. 7 a)

R. Anima nostra sicut passer erépta est
de láqueo venántium.

² Nisi quia Dóminus erat in nobis,
cum exsúrgerent hómines in nos.

³ Forte vivos deglutíssent nos,
cum irascerétur furor eórum in nos. R.

⁴ Fórsitan aqua absorbuísset nos,
torrens pertransísset ánimam nostram,
⁵ fórsitan pertransíssent ánimam nostram
aquæ intumescéntes. R.

⁷ Láqueus contrítus est,
et nos erépti sumus.

⁸ Adiutorium nostrum in nómine Dómini,
qui fecit cælum et terram. R.

Gloriamur in tribulationibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

^{5, 1-5}

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accés-sum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe gloriæ Dei.

Non solum autem, sed et gloriámur in tribulatió-nibus, sciéntes quod tribulatio patiéntiam operátur, pa-tiéntia autem probatiónen, probátio vero spem; spes autem non confundit, quia carítas Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. — Verbum Dómini.

*Neque mors neque vita poterit nos separare
a caritate Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

^{8, 31 b-39}

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepérцит, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui iustificat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mórtuus est, immo qui suscítatus est, qui et est ad déxteram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Quis nos separabit a caritate Christi? tribulatio, an angustia, an persecutio, an fames, an nuditas, an periculum, an gladius? sicut scriptum est: « Propter te mortificamur tota die, aestimati sumus ut oves occisionis ».

Sed in his omnibus supervincimus per eum qui dilexit nos. Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque angelii neque principatus neque instantia neque futura, neque virtutes neque altitudo neque profundum, neque alia qualibet creatura poterit nos separare a caritate Dei, quae est in Christo Iesu Domino nostro.

Verbum Domini.

3

Mortificationem Iesu in corpore ferentes.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli ad Corinthis

4, 7-15

Fratres:

Habemus thesaurorum gratiae in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis. In omnibus tribulacionem patimur, sed non angustiamur; aporiamur, sed non destituiamur; persecucionem patimur, sed non derelinquimur; deicimur, sed non perimus; semper mortificationem Iesu in corpore circumferentes, ut et vita Iesu in corpore nostro manifestetur.

Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Ergo mors in nobis operatur, vita autem in vobis.

Habentes autem eundem spiritum fidei, sicut scriptum est: « Credidi, propter quod locutus sum »; et nos credimus, propter quod et loquimur, scientes quoniam qui suscitavit Dominum Iesum, et nos cum Iesu suscitat, et constituet vobiscum.

Omnia enim propter vos, ut gratia abundans per multos gratiarum actionem abundare faciat in gloriam Dei. Verbum Domini.

4

Quasi morientes, et ecce vivimus.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli ad Corinthis

6, 4-10

Fratres:

In omnibus exhibemus nosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulacionibus, in necessitatibus, in angustiis, in plagis, in carcerebus, in seditionibus, in laborebus, in vigiliis, in ieconiis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spíritu Sancto, in caritate non facta, in verbo veritatis, in virtute Dei; per arma iustitiae a dextris et sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam; ut seductores, et veraces; sicut qui ignoti, et cogniti; quasi morientes, et ecce vivimus; ut castigati, et non mortificati; quasi tristes, semper autem gaudentes; sicut egentes, multos autem locupletantes; tamquam nihil habentes, et omnia possidentes. — Verbum Domini.

5

Omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli ad Timótheum

2, 8-13; 3, 10-12

Carissime:

Memor esto Iesum Christum resuscitatum esse a mortuis ex sémine David secundum Evangelium meum,

in quo labóro usque ad víncula quasi male óperans; sed verbum Dei non est alligátum. Ideo ómnia sustíneo propter eléctos, ut et ipsi salútem consequántur, quæ est in Christo Iesu, cum glória ætérna.

Fidélis sermo: nam, si commórtui sumus, et conviémus; si sustinémus, et conregnábimus; si negábimus, et ille negábit nos; si non crédimus, ille fidélis manet: negáre enim seípsum non potest.

Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutióne, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectionem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes, quália mihi facta sunt Antiochiae, Icónii, Lystris, quales persecutiónes sustínui; et ex ómnibus me erípuit Dóminus. Et omnes qui volunt pie vívere in Christo Iesu persecutióñem patiéntur. — Verbum Dómini.

6

Magnum certamen sustinuistis passionum.

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

10, 32-36

Fratres:

Rememorámini prístinos dies, in quibus illumináti magnum certámen sustinuístis passiónum; et in áltero quidem oppróbiis et tribulatióibus spectáculum facti, in áltero autem sócií táliter conversántium effécti.

Nam et vinctis compássi estis, et rapinam bonórum vestrórum cum gáudio suscepístis, cognoscéntes vos habére meliòrem substántiam et manéntem. Nolite itaque abícere confidéntiam vestram, quæ magnam habet remuneratióñem. Patiéntia enim vobis necessária est, ut voluntátem Dei faciéntes reportétis promissióñem.

Verbum Dómini.

7

Beatus vir qui suffert tentationem.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

1, 2-4. 12

Omne gáudium existimáte, fratres mei, cum in tentatióibus váriis incidéritis, sciéntes quod probátio fídei vestræ patiéntiam operátur.

Patiéntia autem opus perféctum hábeat, ut sitis perfécti et íntegri, in nullo deficiéntes.

Beátus vir qui suffert tentatióñem, quia, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromisit Deus diligéntibus se. — Verbum Dómini.

8

Timorem eorum ne timueritis et non conturbemini.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

3, 14-17

Caríssimi:

Si patímini propter iustítiam, beáti. « Timórem autem eórum ne timuéritis et non conturbémini »

Dóminum autem Christum sanctificáte in córdibus vestris, paráti semper ad defensiónem omni poscénti vos ratióñem de ea, quæ in vobis est, spe; sed cum mansuetudine et timore, consciéntiam habéntes bonam, ut in quo de vobis detrectátur confundántur qui calumniántur vestram bonam in Christo conversatióñem.

Mélius est enim benefaciéntes, si velit volúntas Dei, pati quam malefaciéntes. — Verbum Dómini.

Communicatis Christi passionibus gaudete.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 12-19

Caríssimi, nolite mirari in fervore, qui ad tentatiōnem vobis fit, quasi novi áliquid vobis contíngat; sed quemádmodum communicatíis Christi passióníbus gauđeate, ut et in revelatiōne glóriæ eius gaudeátis exsultantes.

Si exprobrámini in nómine Christi, beáti; quóniam Spíritus glóriæ et Dei super vos requiéscit. Nemo enim vestrum patiátur quasi homicida aut fur aut maléficus aut alienórum speculátor. Si autem ut christiánus, non erubéscat, gloríficet autem Deum in isto nómine.

Quóniam tempus est, ut incípiat iudícium a domo Dei. Si autem primum a nobis, quis finis eórum qui non credunt Dei Evangélio? Et, si iustus vix salvátur, ímpius et peccátor ubi parébit? Itaque et hi qui patiúntur secúndum voluntátem Dei, fidéli Creatóri comméndant ánimas suas in benefácto. — Verbum Dómini.

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli 5, 1-5

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Iesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis, qui díligit Deum qui génuit, díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognoscimus quóniam diligimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. *y.* Beáti qui persecutiōnem patiúntur propter iustitiām, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluia.

*Ad præsides et ad reges ducemini propter me,
in testimonium illis et gentibus.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

10, 17-22

In illo témpore:

Dixit Iesus Apóstolis suis: « Cavéte ab homínibus; tradent enim vos in conciliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ad præsides et ad reges ducémini propter me, in testimonium illis et géntibus.

Cum autem tradent vos, nolite cogitare quómodo aut quid loquámini; dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini.

Non enim vos estis qui loquímini, sed Spíritus Patris vestri qui lóquitur in vobis; tradet autem frater fratrem in mortem, et pater filium, et insúrgent filii in paréntes et morte eos affícient, et éritis ódio ómnibus propter nomen meum; qui autem perseveráverit in finem, hic salvus erit ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. *V.* Beátus vir qui suffert tentatiómem,
quóniam, cum probátus fúerit,
accípiet corónam vitæ. R. Allelúia.

Nolite timere eos qui occidunt corpus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
10, 28-33

In illo témpore:

Dixit Iesús Apóstolis suis: « Nolíte timére eos qui occídunt corpus, ániam autem non possunt occídere; sed pótius eum timéte qui potest et ániam et corpus pérdere in gehéna.

Nonne duo pásseres asse véneunt? Et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro. Vestri autem et capílli cápití omnes numeráti sunt. Nolíte ergo timére: multis passéribus meliòres estis vos.

Omnis ergo qui confitébitur me coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis. Qui autem negáverit me coram homínibus, negábo et ego eum coram Patre meo, qui est in cælis ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 10

R. Allelúia. *V.* Beáti qui persecutiómem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælorum,
R. Allelúia.

Non veni pacem mittere, sed gladium.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

10, 34-39

In illo témpore:

Dixit Iesús Apóstolis suis: « Nolíte arbitrári quia vénerim mítttere pacem in terram: non veni pacem mítttere, sed gládium; veni enim “ separáre hóminem advérsus patrem suum, et filiam advérsus matrem suam, et nurum advérsus socrum suum; et inimíci hóminis doméstici eius ”.

Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus, et qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus; et qui non accipit crucem suam et séquitur me, non est me dignus.

Qui invénierit ániam suam perdet illam, et qui perdiderit ániam suam propter me, invéniet eam ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Petr 4, 14

R. Allelúia. *V.* Si exprobrámini in nómine Christi,
beáti éritis,
quóniam Spíritus Dei super vos requiéscit.
R. Allelúia.

*Qui perdiderit animam suam propter me,
hic salvam faciet illam*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 9, 23-26

In illo témpore:

Dicébat Iesús ad omnes: « Si quis vult post me venire, ábneget se ipsum et tollat crucem suam cotídie, et sequátur me.

Qui enim voluerit ánimam suam salvam fácere, perdet illam: qui autem perdíderit ánimam suam propter me, hic salvam fáciet illam.

Quid enim próficit homo, si lucrétur unívérsum mun-dum, se autem ipsum perdat et detriméntum sui fáciat?

Nam qui me erubérerit et meos sermónes, hunc Fílius hóminis erubéscet, cum vénerit in glória sua, et Patris et sanctórum angelórum ».

Verbum Dómini.

5

Alleluia

Iac 1, 12

R. Alleluia. **V.** Beátus vir qui suffert tentatióne-m, quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ. R. Alleluia.

*Si granum frumenti mortuum fuerit,
multum fructum affert.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 12, 24-26

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Amen, amen dico vobis: Nisi granum frumenti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si autem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam perdit eam, et qui odit ánimam suam in hoc mundo in vitam ætérnam custódiet eam.

Si quis mihi minístrat, me sequátur; et ubi sum ego, illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Te Deum laudámus, te Dóminum con-fítémur;
te mártýrum candidátus laudat exércitus.
R. Alleluia.

Si me persecuti sunt, et vos persequentur.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 18-21

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scítote quia me priórem vobis ódio hábit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptérea odit vos mundus.

Mementóte sermónis quem ego dixi vobis: “ Non est servus maior dómino suo ”.

Si me persecuti sunt, et vos persequéntur; si sermó-nem meum servavérunt, et vestrum servábunt. Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia néscoiunt eum qui misit me ».

Verbum Dómini.

7

Alleluia

2 Cor 1, 3 b-4 a

R. Alleluia. **V.** Pro eis sanctífico méipsum,
dicit Dóminus,
ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte.
R. Alleluia.

Mundus odio eos habuit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 11 b-19

In illo tempore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, serva eos in Nómine tuo, quod dedísti mihi, ut sint unum sicut nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in Nómine tuo. Quos dedísti mihi et custodívi, et nemo ex his périrrit, nisi fílius perditionis, ut Scriptúra impleátur. Nunc autem ad te vénio et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semet-ípsis.

Ego dedi eis sermónen tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo.

Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo. De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo.

Sanctifica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est.

Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritáte ». — Verbum Dómini.

COMMUNE PASTORUM

1. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Elégit eum Dóminus sibi
in sacerdótem magnum,
et apériens thesáurum suum
abundáre eum fecit ómnibus bonis.

Collecta (pro papis)

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. cuncto pópulo tuo præssé,
ac verbo et exémplo prodésse voluísti,
eódem intercedénte,
pastóres Ecclésiae tuæ
cum grégibus sibi commissis custódi
et dírige in viam salútis ætérnæ.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Deus, qui Ecclésiae tuæ in beáto N.
boni pastórē exémplum providére dignátus es,
concéde propítius,
ut, eius intercessióne,
in loco páscuæ tuæ perpétuō collocári mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblatæ

Laudis tibi, Dómine, hóstias offérimus
in tuórum commemoratione Sanctórum,
quibus nos et præséntibus éxui malis confidimus,
et futúris. Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Io 10, 11

Pastor bonus ánimam suam pósuit pro óvibus suis.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
in nobis fóveant caritátis ardórem,
quo beátus N. veheménter accénsus
pro Ecclésia tua se iúgiter impendébat. Per Christum.

2. Pro papis, vel pro episcopis

Ant. ad introitum

Cf. Sir 45, 30

Státuit ei Dóminus testaméntum pacis,
et príncipem fecit eum,
ut sit illi sacerdótii dígnitas in æténum.

Collecta (pro papis)

Deus, qui beátum N.,
quem totius Ecclésiae præstítisti esse pastórem,
miro virtútis et doctrínæ splendóre coruscáre fecísti,
da nobis talis epíscopi mérita venerántibus,
ut per bona ópera lucére coram homínibus
et per amórem ardére coram te valeámus.
Per Dóminum.

Vel (pro episcopis):

Da nobis, quásumus, omnípotens Deus,
beátí N. epíscopi digne memóriam venerári,
et, sicut illum quibus práerat,
verbo et exémplo prodésser voluísti,
ita ipsíus apud te
semper intercessiónis suffrágia sentiámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Annue nobis, quásumus, Dómine,
ut, in hac festivitaté beáti N.,
hæc nobis prosit oblátio,
quam immolándo
totius mundi tribuísti relaxári delícta.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 21, 17

Dómine, tu ómnia nosti; tu scis quia amo te.

Post communionem

Acceptórum múnerum virtus, Dómine Deus,
in hac festivitaté beáti N. nobis efféctus ímpleafat,
ut simul et mortális vitæ subsídium cónferat,
et gáudium perpétuæ felicitatis obtíneat.
Per Christum.

3. Pro episcopis

Ant. ad introitum

Ez 34, 11. 23-24

Visitábo oves meas, dicit Dóminus,
et suscitábo pastórem qui pascat eas:
ego autem Dóminus ero eis in Deum.

Collecta

Omnípotens sempitérne Deus,
qui beátum N. epíscopum
plebi tuæ sanctæ præssé voluísti,
quásumus, ut, eius suffragántibus méritis,
pietatis tuæ grátiam largiáris.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Hóstias, quésumus, Dómine, quas in festivitáte beáti N.
sacris altáribus exhibémus, propítius résponce,
ut, nobis indulgéntiam largiéndo,
tuo nómini dent honórem.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 16

Non vos me elegístis, dicit Dóminus;
sed ego elégi vos, et pósui vos ut eátis,
et fructum afferátis, et fructus vester máneat.

Post communionem

Refécti sacris mystériis, Dómine, humíliter deprecámur,
ut, beáti N. exémplo, studeámus confitéri quod crédidit,
et ópere exercére quod dócuit.

Per Christum.

4. Pro episcopis**Ant. ad introitum**

1 Sam 2, 35

Suscitábo mihi sacerdótem fidélem,
qui iuxta cor meum et ánimap meam fáciet,
dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui beátm N. divína caritáte flagrántem,
fidéque, quæ vincit mundum, insígnem,
sanctis Pastóribus mirabiliter aggregásti,
præsta, quésumus, ut, ipso intercedénte,
nos quoque, in fide et caritáte perseverántes,
eius glóriæ consórtes fieri mereámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Súscipe, Dómine, hæc múnera pópuli tui,
quæ tibi in beáti N. festivitáte offérimus,
ut per éadem, sicut confídimus,
tuæ pietátis sentiámus auxílium.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 10, 10

Ego veni ut vitam hábeant,
et abundántius hábeant, dicit Dóminus.

Post communionem

Cóporis sacri et pretiósí Sánguinis alimónia repléti,
quás sumus, Dómine Deus noster,
ut, quod pia devotióne gérimus,
certa redemptióne capiámus.
Per Christum.

5. Pro pastoribus**Ant. ad introitum**

Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me: propter quod unxit me,
evangelizare paupéribus misit me,
sanare contrítos corde.

Collecta

Deus, fidélium lumen et pastor animárum,
qui beátm N. (epíscopum) in Ecclésia posuísti,
ut oves tuas verbo páceret et informáret exémplo,
da nobis, eius intercessióne,
et fidem serváre, quam verbo dócuit,
et viam sequi, quam exémplo monstrávit.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Maiestátem tuam supplíciter implorámus,
omnípotens Deus, ut, sicut glóriam divínæ poténtiæ
múnera pro Sanctis obláta testántur,
sic nobis efféctum tuæ salvatiónis impéndant.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 28, 20

Ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus,
usque ad consummatiōnem sǽculi, dicit Dóminus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quásumus, Dómine,
ætérrnis nos préparent gáudiis,
quæ beátus N. fidéli dispensatióne proméruit.
Per Christum.

Vel:

Refectiōne sacra enutrítos,
fac nos, omnípotens Deus,
exémpla beáti N. iúgiter sequéntes,
te pépeti devotióne cólere,
et indeféssa ómnibus caritáte profícere.
Per Christum.

6. Pro pastoribus**Ant. ad introitum**

Ier 3, 15

Dabo vobis pastóres iuxta cor meum,
et pascent vos scíentia et doctrína.

Vel:

Dan 3, 84. 87

Sacerdótes Dei, benedícite Dóminum;
sancti et húmiles corde, laudáte Deum.

Collecta

Deus, qui beátos (epíscopos) N. et N.
ad pascéndum pópulum tuum
spíritu veritátis et dilectionis implevísti,
præsta, ut, quorum festivitatēm venerando ágimus,
eórum imitatióne proficiámus,
et intercessiōne sublevémur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, hoc sacrificium pópuli tui,
ut, quod tibi in honore beatórum N. et N.
offértur ad glóriam, nobis tríbuas ad salútem perpétuam.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Filius hóminis non venit ministrári, sed ministrare,
et dare ánimam suam redemptiōnem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, sanctórum tuórum N. et N.
memoriām celebrántes, sacraménta cælestia;
præsta, quásumus, ut, quod temporáliter gérimus,
ætérrnis gáudiis consequámur. Per Christum.

7. Pro pastoribus**Ant. ad introitum**

Ps 131, 9

Sacerdótes tui, Dómine, índuant iustitiā,
et sancti tui exsultent.

Collecta

Súpplices te rogámus, omnípotens Deus,
ut, intercedéntibus sanctis tuis N. et N.,
et tua in nobis dona multíplices,
et témpora nostra in pace dispónas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Præténde múnera, quásimus, Dómine,
altáribus tuis pro beatórum tuórum N. et N.
commemoratióne propósita,
ut, sicut per hæc beáta mystéria illis glóriam contulísti,
ita nobis indulgéntiam largíaris.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 24, 46-47

Beátus servus, quem, cum vénérerit Dóminus,
invénierit vigilántem; amen dico vobis,
super ómnia bona sua constítuet eum.

Vel:

Lc 12, 42

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Mensa cælestis, omnípotens Deus,
in ómnibus festivitatétem beatórum N. et N. celebrántibus
supérnas vires firmet et áugeat,
ut et fidei donum íntegrum custodiámus,
et per osténum salútis trámitem ambulémus.
Per Christum.

8. Pro fundatoribus Ecclesiarum

Ant. ad introitum

Is 59, 21; 56, 7

Dicit Dóminus: Sermónes mei, quos dedi in os tuum,
non defícient de ore tuo,
et múnera tua accépta erunt super altáre meum.

Collecta

Omnípotens et misericors Deus,
qui beáti N. prædicatióne
patres nostros illumináre dignátus es,
concéde nobis, quásimus,
ut, qui christiáno gloriámur nómine,
fidem quam profitémur iúgiter opéribus ostendámus.
Per Dóminum.

Vel:

Réspice, Dómine, famíliam tuam,
quam beátus N. (epíscopus) génuit verbo veritatis,
et vitæ áluit sacraménto,
ut, quos grácia tua fecit illíus ministério fidéles,
fáciat eiúsdem précibus in caritéte fervéntes.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Annue, quásimus, omnípotens Deus,
ut hæc sacrificia pópuli tui,
quæ tibi in commemoratióne beáti N. offérimus,
donis cælestibus propitiátus immísceas.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 10, 45

Filius hóminis venit, ut daret ániam suam
redemptiōnem pro multis.

Post communionem

Súmpsimus, Dómine, pignus redemptiōnis aetérnæ,
beáti N. festivitaté lætántes,
quod sit nobis, quásimus,
vitæ præséntis auxílium páriter et futuræ.
Per Christum.

9. Pro fundatoribus Ecclesiarum**Ant. ad introitum**

Isti sunt viri sancti,
quos elégit Dóminus in caritaté non ficta;
et dedit illis glóriam sempitérnam,
quorum doctrína fulget Ecclésia.

Collecta

Réspice, quásumus, Dómine,
ad tuam benígnus Ecclésiam N.
et, cui per apostólicam sanctórum N. et N. sollicitúdinem
religiónis exordium donásti,
per eórum intercessióne,
tribue contínuum christiánæ pietatis afféctum.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui beáti N. (epíscopi) prædicatióne
patres nostros vocásti in admirábile Evangélii lumen,
fac, ut, eius intercessióne,
crescámus in grátia
et cognitióne Dómini nostri Iesu Christi, Fílii tui.
Qui tecum vivit.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine, múnera pópuli tui,
pro sanctórum tuórum N. et N. festivitaté deláta,
et sincéro nos corde pérfice benígnus accéptos.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 15

Iam non dicam vos servos,
quia servus nescit quid fáciat dómínus eius,

dicit Dóminus. Vos autem dixi amícos,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo,
nota feci vobis.

Post communionem

Lætíficet nos accéptum de altári salutáre tuum, Dómine,
in sanctórum N. et N. festivitaté,
qua, de tuis beneficiis solliciti,
pretiosa fídei nostræ inítia venerámur,
et te in Sanctis tuis mirábilem prædicámus.
Per Christum.

10. Pro missionariis**Ant. ad introitum**

Isti sunt viri sancti facti amíci Dei,
divínæ veritatis præcónio gloriósi.

Collecta

Deus, qui per beatum N. (epíscopum)
infidéles pópulos
de ténebris ad lucem veritatis veníre tribuísti,
da nobis, eius intercessióne,
in fídei stabilitaté consístere,
et in spe Evangélii, quod prædicávit,
constántes permanére. Per Dóminum.

Vel:

Omnípotens sempitérne Deus,
qui huius diéi lætitiam
in beáti N. glorificatióne consecrásti,
concéde propítius,
ut fidem illam, quam inexplébili stúdio semper asséruit,
iúgiter retinére et ópere complére studeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Réspice quas offérimus hóstias,
omnípotens Deus,
in beáti N. festivitaté, et præsta,
ut, qui domínicæ passiónis mystéria celebrámus,
imitémur quod ágimus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ez 34, 15

Ego pascam oves meas,
et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus.

Post communionem

Huius mystérii virtúte,
confírma, Dómine,
fámulos tuos in fide veritatis,
ut eam ubique ore et ópere confiteántur,
pro qua beátus N. laboráre non déstituit
et vitam suam impéndit.
Per Christum.

11. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Is 52, 7

Quam pulchri super montes
pedes annuntiántis et prædicántis pacem,
annuntiántis bonum, prædicántis salútem!

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam
beáti N. religiónis zelo
et apostólicis curis amplificásti,
eius intercessióne concéde,

ut fídei et sanctitatis nova semper increménta suscípiat.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et ab omni culpa lúberos esse concéde,
ut, purificánte nos grátia tua,
iúsdem quibus famulámur mystériis emundémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mc 16, 15; Mt 28, 20

Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium:
ego vobíscum sum ómnibus diébus, dicit Dóminus.

Vel:

Io 15, 4-5

Manéte in me, et ego in vobis, dicit Dóminus.
Qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum.

Post communionem

Sacraménta quæ súmpsimus, Dómine Deus noster,
illam nobis fidem innútriant,
quam et apostólica dócuit prædicatio,
et beáti N. sollicitudo custodívit.
Per Christum.

12. Pro missionariis

Ant. ad introitum

Ps 95, 3-4

Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópolis mirabília eius,
quóniam magnus Dóminus et laudábilis nimis.

Collecta

Deus, cuius ineffábili misericórdia
beátus N. evangelizávit investigábles divítias Christi,
da nos, eius intercessióne, créscere in sciéntia tua,
et, in omni ópere bono fructificántes,
secúndum Evangélii veritátem
coram te fidéliter ambuláre.

Per Dóminum.

Vel, pro martyribus:

Præsta, quásimus, omnípotens Deus,
ut beatórum N. et N. fidem cóngrua devotíone sectémur,
qui pro eiúsdem dilatatióne
corónam martyrii meruérunt.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 879-909.

Super oblata

Beáti N. memóriam recenséntes, quásimus, Dómine,
ut his munéribus tibi oblátis
benedictiōnem effúndas de cælis,
quo, ex eis suméntes, et ómnibus careámus culpis
et cælestibus repleámur edúlii.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 10, 1. 9

Misit Dóminus discípulos, qui nuntiárent civitátibus:
Appropinquávit in vos regnum Dei.

Post communionem

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíscent,
ut, qui beáti N. commemoratiōne gaudémus,
eius quoque apostólicæ virtútis proficiámus exémplo.
Per Christum.

Lectio prima

1

*Cogitabat disperdere eos, nisi Moyses, electus eius,
intercessisset apud eum, ut averteret iram eius.*

Léctio libri Exodi

32, 7-14

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Vade,
descénde; peccávit pòpulus tuus, quem eduxísti de
terra Ægýpti. Recessérunt cito de via, quam ostendísti
eis, fecerúntque sibi vítulum conflátilem et adoravé-
runt; atque immolántes ei hóstias dixerunt: “ Isti sunt
dii tui, Israel, qui te eduxérunt de terra Ægýpti ” ».

Rursúmque ait Dóminus ad Móysen: « Cerno quod
pòpulus iste duræ cervícis sit; dimítte me, ut irascátur
furor meus contra eos et déleam eos, faciámque te in
gentem magnam ».

Móyses autem orábat Dóminum Deum suum dicens:
« Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pòpulum
tuum, quem eduxísti de terra Ægýpti in fortitúdine
magna et in manu robústa? Ne, quæso, dicant Ægýptii:
“ Cállide edúxit eos, ut interficeret in móntibus et delé-
ret e terra ”: quiéscat ira tua et esto placabilis super
nequitia pòpuli tui.

Recordáre Abraham, Isaac et Israel servórum tuó-
rum, quibus iurásti per temetípsum dicens: “ Multipli-
cábo semen vestrum sicut stellas cæli, et univérsam ter-
ram hanc, de qua locútus sum, dabo sémini vestro, et
possidébitis eam semper ” ».

Placatúsque est Dóminus ne fáceret malum, quod
locútus fúerat advérsus pòpulum suum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 105, 19-20. 21-22. 23 (R.: 4 a)

R. Meménto nostri, Dómine,
in beneplácito pópuli tui.

19 Fecérunt vitulum in Horeb,
et adoravérunt scúptile;
20 et mutavérunt glóriam suam
in similitúinem tauri comedéntis fenum. R.

21 Oblíti sunt Deum qui salvávit eos,
qui fecit magnália in Ægýpto,
22 mirabília in terra Cham,
terribília in mari Rubro. R.

23 Et dixit quia dispérderet eos,
nisi affuísset Móyses eléctus eius.
Stetit in confractióne in conspéctu eius,
ut avérteret iram eius ne destrúeret eos. R.

2

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronómii

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pópulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fédéris Dómini, et staret coram eo in ministério, ac benedíceret in nomine illíus usque in præséntem diem. Quam ob rem non hábuit Levi partem neque possessiónem cum frátribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promisít ei Dóminus Deus tuus ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: cf. 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditátis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

5 Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.

7 Benedícam Dóminum qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in nóctibus erudiérunt me renes mei.

8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúinem lètitiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. R.

3

Surge, unge parvulum; ipse est enim.

Léctio libri prími Samuélis

16, 1 b. 6-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélém: « Impé cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehémitem; pròvidi enim in fíliis eius mihi regem ».

Cumque ingrüssus esset, vidit Eliab et ait: « Num coram Dómino est christus eius? »

Et dixit Dóminus ad Samuélém: « Ne respícias vul-
tum eius neque altitúinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iúdico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor ». Et vocávit Isai Abínadab et addúxit eum coram Samuél.

Qui dixit: « Nec hunc élégit Dóminus ».

Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: « Etiam hunc non élégit Dóminus ».

Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Sámuéle, et ait Sámuel ad Isai: « Non élégit Dóminus existis ».

Dixítque Sámuel ad Isai: « Numquid iam compléti sunt filii? »

Qui respóndit: « Adhuc réliquus est párvulus et pacit oves ».

Et ait Sámuel ad Isai: « Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsq[ue]am huc ille véniat ». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie.

Et ait Dóminus: « Surge, unge eum; ipse est enim ».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius, et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deínceps. Surgénsque Sámuel ábiit in Ráma-tha. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.

² Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatióne et generatióne
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

³ Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.

⁴ « Dispósui testaméntum électo meo,
iurávi David servo meo:

⁵ Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatióne et generatióne
sedem tuam ». R.

²¹ « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómine meo exaltábitur cornu eius.

²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». R.

4

Quem mittam? et quis ibit nobis?

Léctio libri Isaíæ prophétæ

6, 1-8

In anno quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsū et elevátum, et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Séraphim stabant super illud: sex alæ uni et sex alæ alteri: duábüs velábant fáciem eius, et duábüs velábant pedes eius, et duábüs volábant; et clamábant alter ad alterum et dicébant: « Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus exercítuum: plena est omnis terra glória eius ». Et commóta sunt superliminária cárđinum a voce clamantis, et domus repléta est fumo.

Et dixi: « Væ mihi, quia tacui, quia vir pollútus lábiis ego sum, et in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, et regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis ».

Et volávit ad me unus de séraphim et in manu eius cálculus, quem fórcipe túlerat de altári, et tétigit os meum et dixit: « Ecce tétigit hoc lábia tua, et auferéatur iniquitas tua, et peccátum tuum mundábitur ».

Et audívi vocem Dómini dicéntis: « Quem mittam?
et quis ibit nobis? »

Et dixi: « Ecce ego, mitte me ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 39, 2 et 4 ab. 7-8 a. 8 b-9. 10 (R.: 8 a et 9 a)

- R. Ecce vénio, Dómine, ut fáciám voluntátem tuam.
- ² Exspéctans exspectávi Dóminum,
et inténdit mihi.
- ⁴ Et immísit in os meum cáanticum novum,
carmen Deo nostro. R.
- ⁷ Sacríficium et oblatiόnem noluísti,
aures autem fodísti mihi.
Holocáustum et pro peccáto non postulásti,
tunc dixi: « Ecce vénio. R.
- In volúmene libri scriptum est de me
fáceré voluntátem tuam.
Deus meus, vólui,
et lex tua in præcordiis meis ». R.
- ¹⁰ Annuntiávit iustítiam tuam in ecclésia magna;
ecce lábia mea non prohibébo, Dómine, tu scisti. R.

5

Pro missionariis

Videbunt omnes fines terræ salutare Dei nostri.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

52, 7-10

- Quam pulchri super montes pedes annuntiántis et prædicántis pacem, annuntiántis bonum, prædicántis salútem, dicéntis Sion: « Regnábit Deus tuus! »

Vox speculatórum tuórum: levavérunt vocem, simul laudábunt, quia óculo ad óculum vidébunt cum con-vérterit Dóminus Sion. Gaudéte et laudáte simul, desérta Ierúsalem, quia consolátus est Dóminus pópulum suum, redémit Ierúsalem.

Lectio prima

885

Parávit Dóminus brácchium sanctum suum in óculis ómnium géntium, et vidébunt omnes fines terræ salutáre Dei nostri. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

- R. Annuntiáte in ómnibus pópulis mirabília Dómini.
- ¹ Cantáte Dómino cáanticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.
- ² Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.
- Annuntiáte de die in diem salutáre eius.
- ³ Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópulis mirabilia eius. R.
- ⁷ Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,
- ⁸ afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.
- ¹⁰ Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».
Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

6

Unxit me Dominus et evangelizare pauperibus misit me.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde et prædicárem captívis indulgéntiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem et diem ultiónis Deo nostro. Ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mærórīs: et vocabúntur in ea fortes iustítiae plantátio Dómini ad glorificándum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 2-3. 4-5. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

- R. Misericórdias tuas, Dómine, in ætérnum cantábo.
- 2 Misericórdias Dómini in ætérnum cantábo,
in generatiómem et generatiómem
annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
- 3 Quóniam dixísti:
« In ætérnum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua. R.
- 4 « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo:
- 5 Usque in ætérnum confirmábo semen tuum,
et ædificábo in generatiómem et generatiómem
sedem tuam ». R.
- 21 « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.
- 22 Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.
- 25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso
et in nómíne meo exaltábitur cornu eius.
- 27 Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salútis meæ ». R.

7

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Priúquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exires de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui,
quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícer: “ Puer sum ”,
quóniam ad ómnia quæ mittam te íbis, et univérsa quæ-
cúmque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a facie
eórum, quia tecum ego sum ut éruam te », dicit Dóminus.

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum,
et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore
tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 7-8 a. 10 (R.: 3)

R. Annuntiáte in ómnibus pópolis mirabília Dómini.

1 Cantáte Dómino cáanticum novum,
cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
in ómnibus pópopulis mirabília eius. R.

7 Afférte Dómino, familiæ populórum,
afférte Dómino glóriam et poténtiam,

8 afférte Dómino glóriam nóminis eius. R.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
iudicábit pópulos in æquitáte. R.

8

Speculatorem dedi te domui Israel

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

3, 16-21

Factum est verbum Dómini ad me dicens: « Fili hó-
minis, speculatórem dedi te domui Israel, et áudies de
ore meo verbum et annuntiábis eis ex me.

Si, dicente me ad ímpium: "Morte moriéris", non annuntiáveris ei neque locútus fúeris, ut avertáatur a via sua ímpia et vivat, ipse ímpius in iniuitáte sua moriéter, sanguinem autem eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris ímpio, et ille non fúerit convérsus ab impietáte sua et a via sua ímpia, ipse quidem in iniuitáte sua moriéter, tu autem ániam tuam liberásti.

Sed, et si convérsus iustus a iustítia sua fúerit et fécerit iniuitátem, ponam offendículum coram eo; ipse moriéter, quia non annuntiásti ei; in peccáto suo moriéter, et non erunt in memória iustítiae eius, quas fecit, sanguinem vero eius de manu tua requíram.

Si autem tu annuntiáveris iusto, ut non peccet iustus et ille non peccáverit, vivens vivet, quia annuntiásti ei, et tu ániam tuam liberásti ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 116, 1. 2 (R.: Mc 16, 15)

R. Eúntes in mundum unívérsum, prædicáte Evangélium.
vel Allelúa.

1 Laudáte Dóminum, omnes gentes,
collaudáte eum, omnes pópuli. R.

2 Quóniam confirmáta est super nos misericórdia eius,
et véritas Dómini manet in ætérnum. R.

9

*Sicut visitat pastor gregem suum,
sic visitabo oves meas.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

34, 11-16

Hæc dicit Dóminus: « Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas: sicut visitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum,

sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispersæ fúerant in die nubis et caliginis.

Et edúcám eas de pópulis, et congregábo eas de terris, et indúcam eas in terram suam, et pascam eas in móntibus Israel, in rivis et in cunctis sédibus terræ; in páscuis ubérrimis pascam eas, et in móntibus excélsis Israel erunt páscua éarum: ibi requiéscet in herbis viréntibus, et in páscuis pínguis pascéntur super montes Israel.

Ego pascam oves meas et ego eas accubáre fáciam, dicit Dóminus Deus.

Quod perierat requíram, et quod abiéctum erat redúcám, et quod confráctum fúerat alligábo, et quod infírmum fúerat consolidábo, et quod pingue et forte custódiam, et pascam illas in iudicio ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
3 ániam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.

4 Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

5 Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

⁶ Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. **R.**

Lectio secunda

1

*Habentes donationes
secundum gratiam differentes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños
12, 3-13

Fratres:

Dico per grátiam quæ data est mihi, ómnibus qui sunt inter vos: non áltius sápere quam opórtet sápere, sed sápere ad sobrietátem, unicuíque sicut Deus divísit mensúram fídei.

Sicut enim in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, singuli autem alter alterius membra.

Habéntes autem donatiōnes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive prophetiā secúndum ratióinem fídei, sive ministériū in ministrándo, sive qui docet in doctrína, sive qui exhortátur in exhortándo, qui tribuit in simplicitáte, qui præest in sollicitúdine, qui miserérit in hilaritaté.

Diléctio sine simulatione, odiéntes malum, adhæréntes bōno, caritáte fraternitatis ívicem diligéntes, honore ínicem præveniéntes, sollicitudine non pigri, spíritu fer-véntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in tribulatiōne

patiéntes, oratiōni instántes, necessitáibus sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Verbum Dómini.

2

Pro missionariis

*Placuit Deo
per stultitiam prædicationis salvos facere credentes.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultitia est; his autem qui salvi flunt, id est nobis, virtus Dei est.

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognóvit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultitiam prædicatiōnis salvos fácere credéntes.

Quóniam et Iudæi signa petunt, et Græci sapiéntiam querunt; nos autem prædicámus Christum crucifixum, Iudæis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam; ipsis autem vocátis, Iudæis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei sapiéntius est homínibus, et quod infírmum est Dei fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

3

*Ut ministri Christi
et dispensatores mysteriorum Dei.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-5

Fratres:

Sic nos exástimet homo ut minístros Christi et dis-
pensatóres mysteriorum Dei. Hic iam quárerit inter
dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur.

Mihi autem pro mímino est ut a vobis iúdicer aut
ab humáno die; sed neque me ipsum iúdico: nihil enim
mihi cónscius sum, sed non in hoc iustificátus sum; qui
autem iúdicat me Dóminus est.

Itaque nolite ante tempus quicquam iudicáre, quoad-
úsque véniat Dóminus, qui et illuminábit abscónrita te-
nebrárum et manifestábit consilia córdium; et tunc laus
erit unicuque a Deo. — Verbum Dómini.

4

Væ mibi, si non evangelizávero!

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

9, 16-19. 22-23

Fratres:

Si evangelizávero, non est mihi glória, necéssitas
enim mihi incúbit; vae enim mihi est, si non evange-
lizávero! Si enim volens hoc ago, mercédem hábeo; si au-
tem invítus, dispensátio mihi crédita est.

Quæ est ergo merces mea? Ut Evangélium prádi-
cans sine sumptu ponam Evangélium, ut non abútar po-
testáte mea in Evangélio.

Nam, cum liber essem ex ómnibus, ómnium me ser-
vum feci, ut plures lucri fácerem.

Factus sum infírmis infírmus, ut infírmos lucri fá-
cerem; ómnibus ómnia factus sum, ut áliquos útique fá-
cerem salvos. Omnia autem fácio propter Evangélium,
ut compárticeps eius effíciar. — Verbum Dómini.

5

Idoneos nos facit ministros novi testamenti.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

3, 1-6 a

Fratres:

Incípimus íterum nosmetípsos commendáre? aut num-
quid egémus, sicut quidam, commendatíciis epístolis ad
vos aut ex vobis?

Epístola nostra vos estis, scripta in córdibus nostris,
quæ scitur et légitur ab ómnibus homínibus; manifestáti
quóniam epístola estis Christi ministráta a nobis et scrip-
ta non atraménto, sed Spíritu Dei vivi; non in tábulis
lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus.

Fidúciam autem tales habémus per Christum ad
Deum; non quod suffícientes simus cogitáre áliquid a
nobis quasi ex nobis, sed suffícientia nostra ex Deo
est; qui et idóneos nos fecit minístros Novi Testaménti.

Verbum Dómini.

6

*Prædicamus Iesum Christum; nos autem
servos vestros per Iesum.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habéntes hanc ministratióñem, iuxta quod miseri-
córdiam consecúti sumus, non defícimus, sed abdicávimus

occulta dedecoris non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatione veritatis commendantes nosmetipsos ad omnem conscientiam hominem coram Deo.

Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Iesum Christum Dominum, nos autem servos vestros per Iesum; quoniam Deus, qui dixit: « De tenebris lux splendescat », ipse illuxit in cordibus nostris, ad illuminationem scientiae gloriae Dei in facie Iesu Christi.

Habemus autem thesaurorum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis.

Verbum Domini.

7

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Lectio Epistolae secundae beati Pauli apostoli
ad Corinthis

5, 14-20

Fratres:

Caritas Christi urget nos; estimantes hoc, quoniam, si unus pro omnibus mortuus est, ergo omnes mortui sunt; et pro omnibus mortuus est, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit.

Itaque nos ex hoc neminem novimus secundum carnem; et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus.

Si quis ergo in Christo nova creatura; vetera transierunt: ecce facta sunt nova; omnia autem ex Deo, qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium reconciliationis.

Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliacionis.

Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obscuramus pro Christo: Reconciliamini Deo. — Verbum Domini.

8

*In opus ministerii,
in aedificationem corporis Christi.*

Lectio Epistolae beati Pauli apostoli
ad Ephesios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vincitus in Domino, ut digne ambuletis vocacione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Unum corpus et unus Spiritus, sicut et vocati estis in una spe vocacionis vestrae; unus Dominus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium, qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apostolos, quosdam autem prophetas, alios vero evangelistas, alios autem pastores et doctores: ad instructionem sanctorum in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis plenitudinis Christi.

Verbum Domini.

9

Factus sum minister Ecclesiæ secundum dispensationem Dei.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Colossenses

1, 24-29

Fratres:

Nunc gáudeo in passióibus pro vobis et adímpleo ea quæ desunt passiónum Christi in carne mea, pro cónpore eius, quod est Ecclésia; cuius factus sum ego miñister secúndum dispensatioñem Dei, quæ data est mihi in vos, ut ímpleam verbum Dei.

Mystérium, quod abscónditum fuit a sáculis et generatióibus, nunc autem manifestátum est sanctis eius, quibus voluit Deus notas fácere divítias gloriæ mystérii huius in géntibus, quod est Christus in vobis, spes gloriæ.

Quem nos annuntiámus commonéntes omnem hóminem et docéntes omnem hóminem in omni sapiéntia, ut exhibeámus omnem hóminem perféctum in Christo: ad quod et labóro certándo secúndum operatióñem eius, quæ operátur in me in virtúte. — Verbum Dómini.

10

*Volebamus tradere non solum Evangelium,
sed etiam animas nostras.*

Léctio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Thessalonicénses

2, 2 b-8

Fratres:

Fidúciam habúimus in Deo nostro loqui ad vos Evangélium Dei in multa sollicitúdine. Exhortatio enim nostra non ex errore, neque ex immundítia, neque in

dolo; sed, sicut probáti sumus a Deo ut crederéatur nobis Evangélium, ita lóquimur; non quasi homínibus plácentes, sed Deo qui probat corda nostra.

Neque enim aliquándo fúimus in sermóne adulatiónis, sicut scitis, neque sub prætéxto avarítiae, Deus testis; nec quæréntes ab homínibus gloriām, neque a vobis, neque ab áliis.

Cum possímus óneri esse ut Christi apóstoli, sed facti sumus párvuli in médio vestrum, tamquam si nutrix fóveat filios suos.

Ita desiderántes vos, cúpide volebámus trádere vobis non solum Evangélium Dei, sed étiam ánimas nostras, quóniam caríssimi nobis facti estis.

Verbum Dómini.

11

Bonum depositum custodi per Spiritum Sanctum.

Léctio Epistolæ secúndæ beati Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et in dilectione quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósitoñem custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grácia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.
Verbum Dómini.

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epistolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicatúrus est vivos et mórtuos, per advéntum ipsius et Regnum eius; prédica verbum, insta opportúne, importúne, árgue, íncrepa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrina.

Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritáte quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evan-gelistæ, ministérium tuum imple. — Verbum Dómini.

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4

Caríssimi:

Seniores, qui in vobis sunt, óbsecro, consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro re-vélanda est, gloriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes, non coácto, sed spontánee secúndum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntarie; neque ut dominántes in clérís, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparérerit princeps pastórū, percipiétis immarcescibilem gloriæ corónam. — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. ¶ Ego sum pastor bonus,
dicit Dóminus;
et cognósco oves meas, et cognóscent me
meæ. R. Alleluia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

9, 35-38

In illo témpore:

Circumíbat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prédicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitátem. Vi-dens autem turbas, miséritus est eis quia erant vexáti et iacéntes sicut oves non habéntes pastórem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ».

Verbum Dómini.

Pro papa

Mc 1, 17

R. Alleluia. ¶ Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciám vos fíeri píscatóres hóminum.
R. Alleluia.

*Tu es Petrus,
et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
16, 13-19

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaræ Philíppi et interrogábat discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álli autem Elíam, álli vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem, quem me esse dícitis? »

Respónsens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respónsens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Simon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ íferi non præválent adversum eam. Tibi dabo claves Regni cælórum; et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum in cælis, et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

R. Alleluia. y. Unus est Pater vester, qui in cælis est;
et magíster vester unus est, Christus.

R. Alleluia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Vos nolíte vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fratres estis.

Et patrem nolíte vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis.

Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miníster vester.

Qui autem se exaltáverit humiliabitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

3

Pro missionariis

Mt 28, 19 a. 20 b

R. Alleluia. y. Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;
ego vobíscum sum ómnibus diébus
usque ad consummatiōnem séculi.
R. Alleluia.

Euntes docete omnes gentes.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

28, 16-20

In illo témpore:

Undecim discípuli abiérunt in Galiléam, in montem ubi constitúerat illis Iesus; et vidéntes eum adoravérunt, quidam autem dubitavérunt.

Et accédens Iesus locútus est eis dicens: « Data est mihi omnis potésta in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómíne Patris et Fílli et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiónem sǽculi ».

Verbum Dómini.

4

Alleluia

Mc 1, 17

R. Alleluia. *Veníte post me, dicit Dóminus, et fáciám vos fieri píscatóres hóminum.*
R. Alleluia.

Faciam vos fieri píscatóres hóminum.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
1, 14-20

Postquam tráditus est Ioánnes, venit Iesus in Galiléam prædicans Evangélium Dei, et dicens: « Implétum est tempus, et appropinquávit Regnum Dei; pænitémini et crédeite Evangélio ».

Et prætériens secus mare Galilææ, vidit Simónem et Andréam fratrem Simónismitténtes in mare; erant enim píscatóres. Et dixit eis Iesus: « Veníte post me, et fáciám vos fieri píscatóres hóminum ». Et prótinus, relíctis rétibus, secúti sunt eum.

Et prògressus pusíllum vidit Iacóbum Zebedáei et Ioánnem fratrem eius, et ipsos in navi componéntes rétia, et statim vocávit illos. Et, relícto patre suo Zebedeo in navi cum mercenáriis, abiérunt post eum.

Verbum Dómini.

5

Pro missionariis

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

R. Alleluia. *Eúntes docéte omnes gentes, dicit Dóminus;*
ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sǽculi.
R. Alleluia.

Euntes in mundum universum, prædicate Evangelium.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 16, 15-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit salvus erit; qui vero non credíderit condemnábitur.

Signa autem eos qui credíderint hæc sequéntur: in nómíne meo dæmónia eícient, linguis loquéntur novis, serpentes tollent, et, si mortíferum quid bísberint, non eos nocébit, super ægrótos manus impónent, et bene habébunt ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedít a dextris Dei. Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónen confirmánte, sequéntibus signis.

Verbum Dómini.

Pro missionariis

Alleluia

Mc 1, 17

R. Alleluia. **y.** Veníte post me, dicit Dóminus,
et fáciám vos fieri píscatóres hóminum.

R. Alleluia.

In verbo tuo laxabo retia.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam **5, 1-11**

In illo témpore:

Cum turba urgéret Iesum et audíret verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et vidiit duas naves stantes secus stagnum; píscatóres autem descén-derant de illis et lavábant rétia.

Ascéndens autem in unam navem, quae erat Simónis, rogávit eum a terra redúcere pusíllum. Et sedens docébat de navícula turbas.

Ut cessávit autem loqui, dixit ad Simónem: « Duc in altum, et laxáte rétia vestra in captúram ».

Et respónsens Simon dixit: « Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autem tuo laxábo rétia ».

Et, cum hoc fecissent, conclusérunt píscium multi-túdinem copiósam; rumpebántur autem rétia eórum. Et annuérunt sóciis, qui erant in ália navi, ut venírent et adiuvárent eos. Et venérunt et implevérunt ambas na-vículas, ita ut mergeréntur.

Quod cum vidéret Simon Petrus, pròcidit ad génuam Iesu dicens: « Exi a me, quia homo peccátor sum, Dó-mine ». Stupor enim circumdédérat eum, et omnes qui cum illo erant in captúra píscium, quos céperant; simili-

ter autem et Iacóbum et Ioánnem, filios Zebedáei, qui erant sóci Simónis.

Et ait ad Simónem Iesus: « Noli timére, ex hoc iam hómines eris cápiens ». Et, subdúctis ad terram návibus, relíctis ómnibus, secúti sunt illum.

Verbum Dómini.

Alleluia

Lc 4, 18-19

R. Alleluia. **y.** Evangelizáre paupéribus misit me Dó-minus,

prædicáre captívis remissióne.

R. Alleluia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam **10, 1-9**

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos, et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat ope-rários in messem suam. Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum neque peram neque calceaménta et néminem per viam salutavéritis.

In quacumque domum intravéritis primum dícite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertétur.

In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quae apud illos sunt; dignus est enim operárius mer-céde sua.

Nolíte transíre de domo in domum, et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: "Appropinquávit in vos Regnum Dei". — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Alleluia. V. Vos dixi amícos, dicit Dóminus; quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis. R. Alleluia.

*Dispono vobis,
sicut disposuit mihi Pater meus, Regnum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-30

In illo témpore:

Facta est conténtio inter Apóstolos, quis eórum vide-rétur esse maior.

Dixit autem eis Iesus: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos benefíci vo-cántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcessor est sicut ministrátor. Nam quis maior est, qui recúmbit an qui minístrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentationibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam meam in Regno meo, et sedeátis super thronos, iudi-cántes duódecim tribus Israel ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. V. Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

10, 11-16

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ániam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum veniéntem et dimítit oves et fugit (et lupus rapit eas et dispérgit), quia mercenárius est et non pertinet ad eum de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognóscō meas, et cognóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnóscō Pa-trem; et ániam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovili, et illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient unus grex et unus pastor ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Alleluia. V. Vos dixi amícos, dicit Dóminus; quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo nota feci vobis.

R. Alleluia.

Posui vos ut vos eatis et fructum afferatis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 9-17

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in yobis sit, et gáudium vestrum impleátur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ívincem, sicut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciéatis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dicam vos servos, quia servus nescit quid fáciat dómínus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut quodcúmque petíeritis Patrem in Nómine meo det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ívincem ».

Verbum Dómini.

11

Pro papa

Alleluia

Io 10, 14

R. Allelúia. **y.** Ego sum pastor bonus,
dicit Dómínus;
et cognóscō oves meas, et cognóscunt me
meæ. **R.** Allelúia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 21, 15-17

Cum manifestáset se Iesus discípulis suis et pran-dísset cum eis, dicit Simóni Petro Iesus: « Simon Ioán-nis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei iterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei térito: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei térito: « Amas me? », et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

COMMUNE DOCTORUM ECCLESIAE**1****Ant. ad introitum**

In medio Ecclésiae apéruit os eius,
et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus;
stolam gloriæ índuit eum.

Vel:**Ps 36, 30-31**

Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;
lex Dei eius in corde ipsius.

Collecta

Omnípotens ætérne Deus,
qui béatum N. (epíscopum)
Ecclésiae tuæ doctórem dedísti,
præsta, ut, quod ille divíno affátus Spíritu dócuit,
nostris iúgiter stabiliáтур in córdibus,
et quem patrónum, te donánte, ampléctimur,
eum apud tuam misericórdiam defensórem habeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 912-927.**Super oblata**

Sacrificium tibi pláceat, Deus,
in festivitaté beáti N. libénter exhibítum,
quo monénte,
nos étiam totos tibi réddimus collaudántes.
Per Christum.

Sir 15, 5**Ant. ad communionem****Lc 12, 42**

Fidélis servus et prudens,
quem constítuit Dóminus super famíliam suam,
ut det illis in témpore trítici mensúram.

Post communionem

Quos Christo réfiscis pane vivo,
eósdem édoce, Dómine, Christo magístro,
ut in festivitaté beáti N. tuam discant veritátem,
et eam in caritáte operéntur.

Per Christum.

2**Ant. ad introitum****Dan 12, 3**

Qui docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti,
et, qui ad iustítiam erúdint multos,
quasi stellæ in perpétuas æternitatés.

Vel:**Cf. Sir 44, 15. 14**

Sapiéntiam Sanctórum narrent pópli,
et laudes eórum núnctiet Ecclésia;
nómina autem eórum vivent in sǽculum sǽculi.

Collecta

Dómine Deus, qui béatum N.
cælesti doctrína imbúere dignátus es,
da nobis, ipsius intervéntu,
eándem doctrínam fidéliter custodíre,
et móribus profitéri.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 912-927.

Super oblata

Illa nos, quæsumus, Dómine, divina tractántes,
Spíritus Sanctus fidei luce perfúndat,
qua béatum N. ad glóriæ tuæ propagatióne
iúgiter collustrávit.

Per Christum.

Ant. ad communionem

1 Cor 1, 23-24

Nos prædicámus Christum crucifíxum,
Christum, Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Post communionem

Cælesti alimónia refécti,
súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, beáti N. móntis,
de accéptis donis
semper in gratiárum actiόne maneámus.
Per Christum.

Lectio prima

1

Dedi tibi cor sapiens et intellegens.

Léctio libri primi Regum

3, 11-14

In diébus illis:

Dixit Dóminus Salomóni: « Quia postulásti verbum hoc, et non petísti tibi dies multos, nec divítias aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum iudícium: ecce feci tibi secúndum sermones tuos, et dedi tibi cor sapiens et intellegens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit nec post te surrectúrus sit.

Lectio prima

913

Sed et hæc, quæ non postulásti, dedi tibi, divítias scílicet et glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus. Si autem ambuláveris in viis meis et custodíeris præcépta mea et mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiones cordis tui. R.

⁵ Commítte Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;

⁶ et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam meridiem. R.

³⁰ Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquétur iudícium;

³¹ lex Dei eius in corde ipsius,
et non vacillábunt gressus eius. R.

2

Super salutem et speciem dilexi sapientiam.

Léctio libri Sapiéntiæ

7, 7-10. 15-16

Optávi, et datus est mihi sensus; et invocávi, et venit in me spíritus sapiéntiæ; et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius. Nec comparávi illi lápidem pretiósum, quóniam omne aurum in comparatióne illius aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius.

Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam, quóniam inexstinguibile est lumen illus.

Mihi autem dedit Deus dicere ex senténtia, et præsumere digna horum quae mihi dantur, quóniam ipse sapiéntiæ dux est et sapiéntium emendátor. In manu enim illus et nos et sermónes nostri, et omnis sapiéntia et óperum scíentia et disciplína. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 18, 8. 9. 10. 11 (R.: 10 b)

R. Iudicia Dómini vera, iusta ómnia simul.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ánimam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. R.

9 Iustítiae Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. R.

10 Timor Dómini mundus, pémanens in séculum sáculi, iudicia Dómini vera, iusta ómnia simul. R.

11 Desiderabília super aurum et lápidem pretiósrum multum, et dulciora super mel et favum stillántem. R.

3

Adimplebit illum spiritu sapientiæ et intellectus.

Léctio libri Sirácidæ

15, 1-6

Qui timet Deum fáciet bona, et qui cóntinens est iustitiæ apprehéndet illam; et obviabit illi quasi mater honorificata, et quasi múlier a virginitaté suscipiet illum.

Cibábit illum pane vitæ et intellectus, et aqua sapiéntiæ salutáris potábit illum; et firmábitur in illo et non flectétur, et continébit illum et non confundéatur; et exaltábit illum apud próximos suos.

Et in médio ecclésiæ apériet os eius, et adimplébit illum spíritu sapiéntiæ et intellectus, et stola gloriæ véstiet illum; iucunditatem et exsultatióne thesaurizábit super illum, et nómine æterno hereditábit illum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 118, 9. 10. 11. 12. 13. 14 (R.: 12 b)

R. Doce me, Dómine, iustificatiónes tuas.

9 In quo mundabit adulescentior viam suam?

In custodiéndo sermónes tuos. R.

10 In toto corde meo exquisívi te, ne errare me fácias a præceptis tuis. R.

11 In corde meo abscóndi elóquia tua, ut non peccem tibi. R.

12 Benedíctus es, Dómine; doce me iustificatiónes tuas. R.

13 In lábiis meis numerávi ómnia iudicia oris tui. R.

14 In via testimoniórum tuórum delectátus sum sicut in ómnibus divitiis. R.

4

Spiritu intellegentiæ replebit illum.

Léctio libri Sirácidæ

39, 8-14

Si Dóminus magnus voluerit, spíritu intellegentiæ replebit illum. Et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino, et ipse díriget consilium eius et disciplinam, et in abscónditis suis consiliabitur.

Ipse palam fáciet disciplinam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriabitur; collaudábunt multi

sapiéntiam eius, et usque in sǽculum non delébitur; non recédet memória eius, et nomen eius requirétur a generatióne in generatióne.

Sapiéntiam eius enarrábunt gentes, et laudem eius enuntiábit ecclésia. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 36, 3-4. 5-6. 30-31 (R.: 30 a)

R. Os iusti meditábitur sapiéntiam.

³ Spera in Dómino et fac bonitátem,
et inhabitábis terram et pascéris in fide.

⁴ Delectáre in Dómino,
et dabit tibi petitiones cordis tui. R.

⁵ Committe Dómino viam tuam et spera in eo,
et ipse fáciet;

⁶ et edúcet quasi lumen iustítiam tuam,
et iudícium tuum tamquam meridiem. R.

³⁰ Os iusti meditábitur sapiéntiam,
et lingua eius loquéatur iudícium;

³¹ lex Dei eius in corde ipsius,
et non vacillábunt gressus eius. R.

Lectio secunda

1

Placuit Deo per stultitiam prædicationis
salvos facere credentes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 1, 18-25

Fratres:

Verbum crucis pereúntibus quidem stultitia est; his autem qui salvi fiunt, id est nobis, virtus Dei est.

Lectio secunda

917

Scriptum est enim: « Perdam sapiéntiam sapiéntium, et prudéntiam prudéntium reprobábo ». Ubi sápiens? ubi scriba? ubi conquisítor huius sǽculi? Nonne stultam fecit Deus sapiéntiam huius mundi?

Nam, quia in Dei sapiéntia non cognovit mundus per sapiéntiam Deum, plácuit Deo per stultitiam prædicationis salvos fácerē credentes.

Quóniam et Iudéi signa petunt, et Græci sapiéntiam quærunt; nos autem prædicámus Christum crucifíxum, Iudéis quidem scándalum, Géntibus autem stultitiam, ipsis autem vocátis, Iudéis atque Græcis, Christum Dei virtútem et Dei sapiéntiam.

Quia quod stultum est Dei, sapiéntius est homínibus, et quod infirmum est Dei, fórtius est homínibus.

Verbum Dómini.

2

Loquimur Dei sapientiam in mysterio.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

2, 1-10 a

Ego, cum venísssem ad vos, fratres, veni non per sublimitaté sermónis aut sapiéntiæ, annúntians vobis mystérium Dei.

Non enim iudicávi scire me áliquid inter vos, nisi Iesum Christum et hunc crucifíxum. Et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos; et sermo meus et prædicatio mea non in persuasibílibus sapiéntiæ verbis, sed in ostensióne Spíritus et virtútis, ut fides vestra non sit in sapiéntia hóminum, sed in virtute Dei.

Sapiéntiam autem lóquimur inter perféctos, sapiéntiam vero non huius sǽculi neque príncipum huius

sæculi, qui destruuntur; sed lóquimur Dei sapiéntiam in mystério, quæ abscónrita est, quam prædestinávit Deus ante sæcula in glóriam nostram, quam nemo príncipum huius sæculi cognovit; si enim cognovissent, numquam Dóminum glóriæ crucifixíssent; sed, sicut scriptum est: « Quod óculus non vidit nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, quæ præparávit Deus his qui díligunt illum »; nobis autem revelávit Deus per Spíritum. — Verbum Dómini.

3

Nos autem sensum Christi habemus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 2, 10 b-16

Fratres:

Spíritus ómnia scrutátur, étiam profunda Dei. Quis enim scit hóminum quæ sint hóminis, nisi spíritus hóminis, qui in ipso est? Ita et quæ Dei sunt nemo cognovit, nisi Spíritus Dei.

Nos autem non spíritum mundi accépimus, sed Spíritum qui ex Deo est, ut sciámus quæ a Deo donáta sunt nobis: quæ et lóquimur, non in doctis humánæ sapiéntiæ, sed in doctis Spíritus verbis, spiritálibus spiritália comparántes.

Animális autem homo non pécipit quæ sunt Spíritus Dei; stultitia enim sunt illi, et non potest intelligere, quia spiritáliter examinántur. Spiritális autem iúdicat ómnia, et ipse a némine iudicátur. Quis enim cognovit sensum Dómini, qui ínstruat eum?

Nos autem sensum Christi habémus.

Verbum Dómini.

4

*Gentibus evangelizare investigabiles
divítias Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

3, 8-12

Fratres:

Mihi ómnium sanctórum mímino data est grátia hæc, géntibus evangelizare investigabiles divítias Christi, et illuminare omnes quæ sit dispensatio mystérii abscónditi a sœculis in Deo, qui ómnia créavit; ut innotescat nunc principátibus et potestáribus in cœlestibus per Ecclésiam multifórmis sapiéntia Dei; secúndum propósitum sœculórum quod fecit in Christo Iesu Dómino nostro, in quo habémus fidúciam et accéssum in confidéntia per fidem eius.

Verbum Dómini.

5

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos ego, vincitus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humiliáte et mansuetúdine, cum longanimitáte supportáentes ínvicem in caritaté; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis

in una spe vocatiōnis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Unicūque autem nostrum data est grátia secúndum mensúram donatiōnis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero evangélistas, álios autem pastóres et doctóres: ad instructiōnem sanctórum in opus ministérii, in ædificatiōnem córporis Christi, donec occurrámus omnes in unitatē fídei et agnitiōnis Fílli Dei, in virum perféctum, in mensúram ætatis plenitúdinis Christi.

Verbum Dómini.

6

Bonum depositum custodi per Spíritum Sanctum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

1, 13-14; 2, 1-3

Caríssime:

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectione quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósito custódi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis.

Tu ergo, fili mi, confortáre in grátia, quæ est in Christo Iesu; et quæ audísti a me per multos testes, hæc comménda fidélibus homínibus, qui idónei erunt et álios docére.

Collabóra sicut bonus miles Christi Iesu.

Verbum Dómini.

7

Opus fac evangelistæ, ministerium tuum imple.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum

4, 1-5

Caríssime:

Testíficor coram Deo et Christo Iesu, qui iudicátur vivos ac mórtuos, per advéntum ipsius et Regnum eius; prédica verbum, insta opportúne, impotréne, argue, increpa, óbsecra, in omni patiéntia et doctrína.

Erit enim tempus, cum sanam doctrinam non sustinébunt, sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros, pruriéntes áuribus, et a veritatē quidem audítum avértent, ad fábulas autem converténtur.

Tu vero vígila in ómnibus, labóra, opus fac evange-
listæ, ministerium tuum imple. — Verbum Dómini.

1

Mt 5, 16

Alleluia. R. Alleluia. *Sic lúceat lux vestra coram homínibus,
ut videant ópera vestra bona
et glorifícant Patrem vestrum.*

R. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

¶ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

5, 13-19

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ;
quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhil va-

let ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucérnam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut videant vestra bona ópera et glorifícen Patrem vestrum, qui in cælis est.

Nolíte putáre quóniam veni sólvere Legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Amen quippe dico vobis: Donec tránseat cælum et terra, iota unum aut unus apex non præteríbit a Lege donec ómnia fiant. Qui ergo sólverit unum de mandátis istis mínimis et docúerit sic hómines, mínimus vocábitur in Regno cælórūm; qui autem fécerit et docúerit, hic magnus vocábitur in Regno cælórūm ».

Verbum Dómini.

1 a

Alleluia

Io 6, 64 b et 69 b

R. Alleluia. **Y.** Verba tua, Dómine, spíritus et vita;
verba vitæ ætérnæ habes. R. Alleluia.

Erat Iesus docens eos, sicut potestatem habens.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
7, 21-29

In illo témpore: Dixit Iesus Apóstolis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine", intrábit in Regnum cælórūm; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: "Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine prophe-távimus et in tuo nómine dæmónia eiécimus et in tuo

nómine virtútes multas fécimus? " Et tunc confitébor illis: " Numquam novi vos: discédite a me qui ope-rámini iniquitátem ».

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat super petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáasset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrinam eius; erat enim docens eos, sicut potestátem habens, et non sicut scri-bæ eórum. — Verbum Dómini.

1 b

Alleluia

Cf. Act 16, 14 b

R. Alleluia. **Y.** Aperi, Dómine, cor nostrum,
ut intendámus verbis Fílli tui. R. Alleluia.

Nova et vetera.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

13, 47-52

In illo témpore: Dixit Iesus turbis:

« Símile est Regnum cælórūm sagénæ missæ in mare, et ex omni génere congregánti. Quam, cum im-pléta esset, educéntes secus litus et sedéntes collegérunt bonos in vasa, malos autem foras misérunt. Sic erit in

omnes paráolas cognoscétis? Qui séminat, verbum séminat.

Hi autem sunt qui circa viam, ubi seminátor verbum: et, cum audíerint, conféstim venit Sátanas et auferit verbum quod seminátum est in eos.

Et hi sunt qui super petrósa seminántur: qui, cum audíerint verbum, statim cum gáudio accípiunt illud et non habent radícem in se, sed temporáles sunt; deínde, orta tribulatióne vel persecutióne propter verbum, conféstim scandalizántur.

Et álli sunt qui in spinis seminántur: hi sunt qui verbum audiérunt, et ærúmnæ séculi et decéptio divitiárum et circa réliqua concupiscéntiæ introeúntes suf-fócant verbum, et sine fructu effícitur.

Et hi sunt, qui super terram bonam semináti sunt: qui audiunt verbum et suscípiunt et fructíficant unum triginta et unum sexaginta et unum centum ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 4, 1-9

In illo témpore:

Iterum cœpit Jesus docére ad mare; et congregátur ad eum turba plúrima, ita ut in navem ascéndens séderet in mari, et omnis turba circa mare super terram erant. Et docébat eos in parábolis multa, et dicébat illis in doctrína sua:

« Audíte: ecce éxiit séminans ad seminándum. Et factum est, dum séminat, áliud cécidit circa viam, et venérunt vólucres et comedérunt illud; áliud cécidit super petrósa, ubi non habébat terram multam, et statim exórtum est, quóniam non habébat altitudinem terræ; et, quando exórtus est sol, exæstuávit, et eo

quod non habéret radícem, exáruit; et áliud cécidit in spinas, et ascendérunt spinæ et suffocavérunt illud, et fructum non dedit; et ália cecidérunt in terram bonam et dabant fructum: ascendébant et crescébant et afférbant unum triginta et unum sexaginta et unum centum ». — Verbum Dómini.

3 a

Alleluia

Io 15, 5

℟. Alleluia. ✠ Ego sum vitis, vos pálmites, dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. ℟. Alleluia.

Ex abundantia cordis os loquitur.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 6, 43-45

In illo témpore: Dicébat Iesus discípulis suis:

« Non est arbor bona, fáciens fructum malum, neque iterum arbor mala fáciens fructum bonum. Una-quæque enim arbor de fructu suo cognóscitur. Neque enim de spinis colligunt fícus, neque de rubo vindémiant uvam.

Bonus homo de bono thesáuro cordis profert bonum, et malus homo de malo profert malum; ex abundántia enim cordis os eius lóquitur ».

Verbum Dómini.

COMMUNE VIRGINUM**1****Ant. ad introitum**

Hæc est virgo sápiens, et una de número prudéntum,
quæ óbviam Christo cum lámpade accénsa éxiit.

Collecta

Exáudi nos, Deus, salutáris noster,
ut, sicut de beátæ N. vírginis commemoratióne gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiámur afféctu.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 932-938.

Super oblata

In beáta vírgine N. te, Dómine, mirábilem prædicántes,
maiestátem tuam supplíciter exorámus,
ut, sicut eius tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servitútis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 25, 6**

Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

Post communionem

Divíni múnéris participatióne refécti,
quásimus, Dómine Deus noster,
ut, exémplo beátæ N.,
mortificatiónen Iesu in córpore nostro circumferéntes,
tibi soli adhærere studeámus.
Per Christum.

2**Ant. ad introitum**

Gaudeámus et exsultémus,
quia Dóminus ómnium
diléxit vírginem sanctam atque gloriósam.

Collecta

Dómine Deus, qui beátam N. vírginem
cælestibus donis cumulásti,
tríbue, quásimus, ut, eius virtútes æmulántes in terris,
gáudiis cum ipsa perfruámur æternis.
Per Dóminum.

Vel, pro vírgine fundatricie:

Fac, Dómine Deus noster, ut beáta vírgo N.,
sponsa tibi fidélis,
divinæ caritatis flammam éxcitet in córdibus nostris,
quam, ad perénnem Ecclesiæ tuæ glóriam,
áliis vírginibus inséruit. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 932-938.

Super oblata

Dicátæ, quásimus, Dómine,
capiámus oblatiónis efféctum,
ut, beátæ N. exémplo,
terrénæ vetustátis conversatióne mundáti,
cælestis vitæ proféctibus innovémur.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 25, 4. 6**

Quinque prudéntes vírgines accepérunt óleum
in vasis suis cum lampádibus.
Média autem nocte clamor factus est:
Ecce Sponsus venit: exíte óbviam Christo Dómino.

30 ****

Post communionem

Cóporis et Sánguinis Unigéniti tui sacra percéptio,
Dómine, ab ómnibus nos cadúcis rebus avértat,
ut exémplo beátæ N. valeámus
tui et sincéra in terris caritáte profícere,
et perpétua in cælis visióne gaudére. Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Veni, sponsa Christi, áccipe corónam,
quam tibi Dóminus præparávit in æténum.

Collecta

Deus, qui te in puris manére córdibus ásseris,
da nobis, beátæ N. vírginis intercessióne,
per grátiam tuam tales exsístere,
in quibus habitáre dignérис. Per Dóminum.

Vel:

Exáudi, quásimus, Dómine, preces nostras,
ut, qui beátæ N. vírginis virtútem devóte recólimus,
in tui amóre permanére
et usque in finem semper créscere mereámur.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 932-938.

Super oblata

Súscipe, Dómine, obséquium humilitatis nostræ,
quod tibi in commemoratione beátæ N. vírginis
exhibémus,
et nos, per immaculátam hóstiam,
da iúgiter in tuo conspéctu pio sanctóque amóre flagráre.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Cf. Lc 10, 42

Optimam partem élégit sibi virgo prudens,
quæ non auferéatur ab ea.

Post communionem

Cælesti pane refécti,
humíliter deprecámur cleméntiam tuam, Dómine,
ut, qui de beátæ N. commemoratione gaudémus,
véniam delictórum, sospitátem cörperum,
gratiámq; et glóriam æténam consequámur animárum.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum

Ps 148, 12-14

Vírgines laudent nomen Dómini,
quia exaltátum est nomen eius solus;
conféssio eius super cælum et terram.

Collecta

Multiplica super nos,
quásimus, Dómine, misericordiam tuam,
ut, sicut in beatárum vírginum N. et N. festivitaté
pia devotio láetámur,
in eárum perpétua societáte, te largiénte, fruámur.
Per Dóminum.

Lectio nes ut infra, pp. 932-938.

Super oblata

In sanctárum vírginum N. et N. commemoratione
te, Dómine, mírabilem prædicántes,
múnera votíva deférimus;
præsta, quásimus, ut, sicut eárum tibi grata sunt mérita,
sic nostræ servítutis accépta reddántur offícia.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Venit Sponsus,
et vírgenes, quæ parátæ erant,
intravérunt cum eo ad núptias.

Vel:

Mt 25, 10

Io 14, 21 et 23

Qui dilit me,
diligétur a Patre meo,
et ad eum veniémus,
et mansiónem apud eum faciémus.

Post communionem

Sumpta mystéria, quásimus, Dómine,
in hac festivitaté beatárum vírginum N. et N.
íncitent nos iúgiter et illústrent,
ut digne advéntum Fílli tui præstolémur,
et ad supérnas eius núptias admittámur.
Per Christum.

Lectio prima

1

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum

8, 6-7

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere caritátem, nec flúmina óbruent illam. Si déderit homo omnem

Lectio prima

933

substántiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil de-spíciat eam. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 11-13 a. 13 c-14 (R.: 12 a. 13 a)

R. Iúvenes et vírgenes,
laudáte nomen Dómini.

vel Allelúa.

¹ Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.

² Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

¹¹ Reges terræ et omnes pópuli,
príncipes et omnes iúdices terræ,

¹² iúvenes et vírgenes,
senes cum iunióribus

¹³ laudent nomen Dómini. R.

¹⁴ Conféssio eius super cælum et terram,
et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis eius,
fíliis Israel, pópulo qui propínquus est ei. R.

2

Sponsabo te mihi in sempiternum.

Léctio libri Osée prophétæ

2, 14 b. 15 b. 19-20

Hæc dicit Dóminus:

Ecce ego ducam eam in solitúdinem, et loquar ad cor eius; et canet ibi iuxta dies iuventútis suæ, et iuxta dies ascensiónis suæ de terra Ægypti.

Et sponsábo te mihi in sempitérnum; et sponsábo te mihi in iustitia et iudicio, et in misericórdia et in

miseratióibus, et sponsábo te mihi in fide, et scies quia ego Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 44, 11-12, 14-15, 16-17 (¶: cf. Mt 25, 6)

- ¶. Ecce Sponsus venit: exite óbviam Christo Dómino.
- 11 Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam,
et oblíviscere pópulum tuum et domum patris tui;
et concupíscet rex spéciem tuam.
- 12 Quóniam ipse est dóminus tuus, et adóra eum. ¶.
- 13 Gloriósa nimis filia regis intrínsecus,
textúris áureis circumamícta.
- 14 In véstibus variegátis adducétur regi;
vírgines post eam, próximæ eius, afferúntur tibi. ¶.
- 15 Afferúntur in lætítia et exsultatióne,
adducúntur in domum regis.
- 16 Pro pátribus tuis erunt tibi filii;
constítues eos príncipes super omnem terram. ¶.

Lectio secunda

1

Virgo cogitat quæ Domini sunt.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios **7, 25-35**

Fratres:

De virginib⁹ præcéptum Dómini non hábeo; consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse.

Lectio secunda

935

Alligátus es uxóri? noli quárere solutióinem. Solútus es ab uxóre? noli quárere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti; et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióinem tamen carnis habébunt huiúsmodi; ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: Tempus breviátum est; réliquum est, ut et qui habent uxóres tamquam non habéntes sint, et qui flent tamquam non flentes, et qui gaudent tamquam non gaudéntes, et qui emunt tamquam non possidéntes, et qui utúntur hoc mundo tamquam non abuténtes; práterit enim figúra huius mundi.

Volo autem vos sine sollicitudine esse.

Qui sine uxóre est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Dómino. Qui autem cum uxóre est, sollicitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est.

Et múlier innúpta et virgo cóbigit quæ Dómini sunt, ut sit sancta et córpore et spíritu; quæ autem nupta est cóbigit quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro.

Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis iníciām, sed ad honéstum et ad adhæréndum Dómino sine distractiōne. — Verbum Dómini.

2

Despondi vos uni viro, virginem castam exhibere Christo.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios **10, 17 — 11, 2**

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustineréatis módicum quid insipiéntiæ meæ, sed et supportáte me. Æmulor enim vos Dei æmulatione; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibére Christo. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æténum.
R. Alleluia.

Propter Regnum cælorum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum phariséi tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam, qua-cúmque ex causa? »

Qui respónsens ait: « Non legístis quia qui créavit ab início, "másculum et féminam fecit eos", et dixit: "Propter hoc dimítte homo patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una"? »

Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari líbellum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras; ab início autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatiónen, et áliam dúxerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit númere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Hæc est vírgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit; veniente Dómino, intrávit cum eo ad núptias.
R. Alleluia.

Ecce Sponsus, exite óbviam ei.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Si-mile erit Regnum cælórum decem virgínbis, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis. Moram autem faciénte sponso, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte, clamor factus est: « Ecce spon-sus, exíte óbviam ei ». Tunc surrexérunt omnes vírgi-nes illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixérunt: « Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur ».

Respondérunt prudéntes dicéntes: " Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émitte vobis ". Dum autem irent émère, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad nuptias, et clausa est iánuia.

Novíssime autem véniant et réliquæ vírgines di-céntes: " Dómine, Dómine, áperi nobis ".

At ille respónsens ait: " Amen dico vobis, néscio vos ". Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 14, 23

R. Alleluia. V. Si quis díligit me, sermónen meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veníemus. R. Alleluia.

*Martha excepit illum.
Maria optimam partem elegit.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42
In illo tempore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quæ-dam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illiū.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod so-ror mea relíquit me solam ministrare? dic ergo illi ut me ádiuvet ».

Et respónsens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem élégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

COMMUNE SANCTORUM ET SANCTARUM

Missæ quæ sequuntur, si pro determinato Sanctorum ordine inscribuntur, pro eius ordinis Sanctis adhibentur; que vero nulla inscriptione signantur, pro omnibus Sanctorum ordinibus adhi-beri possunt.

1

Ant. ad introitum

Ps 144, 10-11

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua,
et Sancti tui benedícant tibi:
glóriam regni tui dicent, et poténtiam tuam loquéntur.

Collecta

Omnípotens æterne Deus,
qui per glorificatiómem Sanctórum
novíssima dilectionis tuæ nobis arguménta largíris,
concéde propitiús,
ut, ad Unigénitum tuum fidéliter imitándum,
et ipsórum intercessióne commendémur,
et incitémur exémplo.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Preces nostraras, Dómine, quæsumus, propitiátus admítte,
et, ut digne tuis famulémur altáribus,
Sanctórum tuórum nos intercessióne custódi.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Ps 67, 4

Iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei,
et delecténtur in lætitia.

Vel:

Lc 12, 37

Beáti servi illi, quos, cum vénerit Dóminus,
invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se,
et fáciat illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis.

Post communionem

Omnípotens sempiterne Deus,
Pater totius consolatiónis et pacis,
præsta familiæ tuæ in celebritáte Sanctórum
ad laudem tui nóminalis congregátæ,
ut, per Unigéniti tui sumpta mystéria,
pignus accípiat redemptiónis ætérnæ.
Per Christum.

2

Ant. ad introitum

Ps 63, 11

Lætabítur iustus in Dómino, et sperábit in eo;
et laudabúntur omnes recti corde.

Collecta

Deus, qui solus es sanctus, et sine quo nullus est bonus,
intercessióne beáti N. ube nos tales fieri,
qui non debeámus tua glória privári.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Præsta nobis, quésumus, omnípotens Deus,
ut nostræ humilitatis oblátio
et pro tuórum tibi grata sit honore Sanctórum,
et nos córpore páriter et mente purifícet.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 12, 26

Qui mihi minístrat, me sequátur, dicit Dóminus:
et ubi ego sum, illic et miníster meus erit.

Post communionem

In nataliciis Sanctórum quésumus, Dómine,
ut, sacraménti múnere vegetáti,
bonis, quibus per tuam grátiam nunc fovémur,
perfruámur ætérnis.
Per Christum.

3

Ant. ad introitum

Ps 20, 2-3

In virtute tua, Dómine, lætabítur iustus,
et super salutare tuum exsultábit veheménter;
desidérium ánimæ eius tribuísti ei.

Collecta

Deus, qui infirmitati nostræ, ad teréndam salútis viam,
in Sanctis tuis exémplum et præsidium collocásti,
concéde propítius, ut, qui beáti N. natalicia cólimus,
per eius ad te exémpia gradiámur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Præsénti oblatiōne, Dómine,
in beáti N. commemoratiōne deláta,
fidélibus tuis, quésumus, pacis et unitatis dona largíre.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 16, 24

Qui vult venire post me, abneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et sequátur me, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramenta quae sumpsimus, Dómine,
in commemoratione beati N.
mentes et corda nostra sanctificant,
ut divinæ consortes naturæ effici mereamur.
Per Christum.

4

Ant. ad introitum

Lex veritatis fuit in ore eius,
et iniquitas non est inventa in labiis eius;
in pace et in æquitate ambulavit mecum,
et multos avérterit ab iniquitate.

Collecta

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitate defícere,
ad amorem tuum nos misericórditer
per Sanctorum tuorum exempla restáura.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Sacrificia, Dómine,
quæ in hac festivitate sancti N. tuæ offérimus maiestati,
nobis sint ad salutem efficacia, et tuæ plácita pietati.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 5, 8-9

Beati mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt:
beati pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur:
beati qui persecutióne patiúntur propter iustitiam,
quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Post communionem

Sacro múnere satiáti, súpplices te, Dómine, deprecámur,
ut, quod débitæ servitútis celebrámus offício,
salvatiónis tuæ sentiámus augmémentum.
Per Christum.

5

Ant. ad introitum

Ps 91, 13-14

Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani multiplicábitur;
plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri.

Collecta

Impetret, quæsumus, Dómine, fidélibus tuis auxílium
oratio iusta Sanctórum,
et, in quorum sunt celebritate devoti,
fiant in eorum perpétua sorte partícipes.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Hóstias ad altare tuum offeréntibus, Dómine,
da nobis illum pietatis afféctum, quem beato N. infudísti,
ut pura mente ac férvido corde rei sacræ attendámus,
et sacrificium tibi plácitum
nobisque profíciump celebrémus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 11, 28

Venite ad me, omnes qui laboráti et oneráti estis,
et ego refíciam vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Sacramentórum tuórum, Dómine,
commúnio sumpta nos salvet,
et in tuæ veritátis luce confírmet.
Per Christum.

6

Ant. ad introitum

Benedictus vir, qui confidit in Dómino,
et erit Dóminus fidúcia eius;
et erit quasi lignum, quod transplantátur super aquas,
quod ad humórem mittit radíces suas;
et non timébit cum vénerit aestus.

Collecta

Concéde, quásimus, omnípotens Deus,
ut ad meliórem vitam
Sanctórum tuórum exémpla nos próvocent,
quátenus beáti N., cuius memoriá celebrámus,
étiam actus incessánter imítémur.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Múnera nostra, Dómine, sacris altáribus offeréntes,
in hac festivitaté Sanctórum tuórum,
quásimus cleméntiam tuam,
ut éadem et suprémam tibi glóriam operéntur,
et ubérrimam nobis grátiā assequántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 9

Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos, dicit Dóminus;
manéte in dilectione mea.

Post communionem

Quásimus, Dómine Deus noster,
ut divína mystéria,
quæ in tuórum commemoratióne Sanctórum
frequentámus,
salútem et pacem in nobis operéntur ætérnam.
Per Christum.

7. Pro religiosis**Ant. ad introitum**

Ps 15, 5-6

Dóminus pars hereditatís meæ et cálicis mei;
tu es qui restítues hereditatēm meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris;
étenim heréditas mea præclára est mihi.

Collecta

Deus, cuius múnere beátus N.
Christum páuperem et húmilem perseverávit imitári,
concéde nobis, ipso intercedénte,
ut, in vocatióne nostra fidéliter ambulántes,
ad eam perfectiōnem,
quam nobis in Fílio tuo proposuísti,
pervenire valeámus.
Per Dóminum.

Vel, pro abbate:

Da nobis, quásimus, Dómine,
inter mundi huius varietátēs
toto corde rebus cælestib⁹ adhærere,
qui per beátm⁹ N. abbátēm
evangélica nobis perfectiōnis documénta donásti.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Clementissime Deus, qui, vétere hómine consúmpto, novum secúndum te in béato N. créare dignátus es, concéde propítius, ut nos páriter renováti hanc placatiónis hóstiam tibi acceptábilem offerámus. Per Christum.

Ant. ad communionem**Cf. Mt 19, 27-29**

Amen dico vobis quod vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Post communionem

Quásimus, omnípotens Deus, ut, qui huius sacraménti munímur virtúte, exémplo beáti N. discámus te super ómnia semper inquirere, et novi hóminis formam in hoc sǽculo portáre. Per Christum.

8. Pro religiosis**Ant. ad introitum****Cf. Ps 23, 5-6**

Isti sunt sancti, qui accepérunt benedictiōnem a Dómino et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generatióne quæréntium Dóminum.

Collecta

Deus, qui beátum N. ad tuum regnum in hoc sǽculo perquiréndum per caritatis perféctae prosecutiōnem vocásti, concéde, ut, eius intercessiōne roboráti, in dilectioni via spíritu gaudéntes progrediámur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Accépta tibi sint, quásimus, Dómine, múnera nostræ servitútis pro beáti N. commemoratiōne altári tuo propósita, et concéde, ut, a terrénis impediméntis absolúti, te solo dívites efficiámur. Per Christum.

Ant. ad communionem**Ps 33, 9**

Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus: beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Per huius virtútem sacraménti, quásimus, Dómine, beáti N. exémplo, deduc nos iúgiter in tua dilectione, et opus bonum quod cœpisti in nobis perfice usque in diem Christi Iesu. Qui vivit.

9. Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt**Ant. ad introitum****Mt 25, 34. 36. 40**

Veníte, benedicti Patris mei, dicit Dóminus: infírmus eram, et visitástis me.

Amen dico vobis, quámdiu fecistis uni ex his frátribus meis mínimis, mihi fecistis.

Collecta

Deus, qui Ecclésiam tuam in dilectione tuæ divinitatis et próximi cuncta servare cælestia mandáta docuísti, da nobis, ut, beáti N. exémplo caritatis ópera exerceńtes, inter benedictos regni tui connumerári mereámur. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Súscipe, Dómine, múnера pópuli tui, et præsta,
ut, qui Fílii tui imménsæ caritatis opus recólimus,
in tui et próximi dilectione,
Sanctórum tuórum exémplo, confirmémur.

Per Christum.

Ant. ad communionem

Io 15, 13

Maiórem hac dilectionem nemo habet,
ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Vel:

Io 13, 35

In hoc cognóscent omnes
quia discípuli mei estis,
si dilectionem habuéritis ad ínvicem,
dicit Dóminus.

Post communionem

Sacris mystériis reféctos,
da nos, quásumus, Dómine,
beáti N. exémpla sectári,
qui te indeféssa pietate cóluit,
et pópulo tuo imménsa prófuit caritáte.
Per Christum.

Vel:

Sacraménti salutáris, Dómine, pasti delíciis,
tuam súpplices deprecámur pietátem,
ut, sancti N. caritatis imitatóres effécti,
consórtes simus et glóriæ.
Per Christum.

10. Pro educatoribus

Ant. ad introitum

Mc 10, 14

Sínite párvulos venire ad me, et ne prohibuéritis eos:
tálium est enim regnum Dei, dicit Dóminus.

Vel:

Mt 5, 19

Qui fécerit et docúerit,
hic magnus vocábitur in regno cælórum, dicit Dóminus.

Collecta

Deus, qui in Ecclésia tua beátum N. suscitásti,
ut próximis viam salútis monstráret,
da nobis, eius exémplo, Christum magístrum ita sequi,
ut ad te cum frátribus nostris pervenire valeámus.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Accépta tibi sit, quásumus, Dómine,
sacrátæ plebis oblátio
pro tuórum commemoratione Sanctórum,
et præsta, ut, ex huius participatióne mystérii,
exémpla tuæ caritatis referámus.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 18, 3

Nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli,
non intrábitis in regnum cælórum, dicit Dóminus.

Vel:

Io 8, 12

Qui séquitur me, non ábulat in ténebris,
sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Post communionem

Tríbuat nobis, omnípotens Deus,
reféctio sancta subsídium,
ut, exémplo Sanctórum tuórum,
et fraternitátis caritátem et lumen veritátis
in corde exhibeámus et ópere. Per Christum.

11. Pro sanctis mulieribus**Ant. ad introitum****Cf. Prov 31, 30. 28**

Múlier timens Dóminum ipsa laudábitur.
Fílii eius beatíssimam prædicavérunt,
vir eius laudávit eam.

Collecta

Deus, qui nos ánnua beátæ N. festivitaté lètificás,
da, quæsumus, ut, quam venerámur offício,
étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo.
Per Dóminum.

Vel (pro pluribus):

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus,
ut veneránda nobis beatárum N. et N. intercéssio
tríbuat cælesté subsídium,
quarum vita mirabilis
ómnibus salutáre præstat exéplum. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.**Super oblata**

Hóstias tibi, Dómine,
pro sanctæ N. commemoratione deférimus,
supplíciter deprecántes,
ut indulgentiam nobis páriter cónferant et salútem.
Per Christum.

Ant. ad communionem**Mt 13, 45-46**

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri,
quærénti bonas margarítas;
invénta autem una pretiosa margarita,
dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Post communionem

Divíni operátio sacraménti, omnípotens Deus,
in hac festivitaté beátæ N.
illúminet nos páriter et inflámmet,
ut et sanctis iúgiter desidériis ferveámus,
et bonis opéribus abundémus. Per Christum.

12. Pro sanctis mulieribus**Ant. ad introitum****Cf. Prov 14, 1-2**

Ecce múlier sápiens, quæ ædificávit domum suam,
et timens Dóminum ambulávit recto itínere.

Collecta

Deus, humílium celsitúdo,
qui beátam N. caritatis et patiéntiæ décóre
excéllere disposuísti,
eius méritis et intercessióne concéde,
ut, crucem nostram iúgiter feréntes,
te semper diligere valeámus. Per Dóminum.

Vel:

Effúnde super nos, Dómine,
spíritum agnitiónis et dilectiónis tuæ,
quo ancíllam tuam N. implevísti,
ut, sédula eius imitatióne tibi sincére obsequéntes,
fide et ópere placeámus. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 952-1011.

Super oblata

Hóstias, Dómine, tuæ plebis inténde,
et, quas in honore Sanctórum tuórum
devóta mente célebrat,
profícere sibi séntiat ad salútem. Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 12, 50

Quicúmque fécerit voluntátem Patris mei, qui in cælis est,
ipse meus frater et soror et mater est, dicit Dóminus.

Post communionem

Repléti sumus, Dómine, munéribus tuis,
quæ in celebrítate beatæ N. percépimus;
tríbue, quásumus, ut eórum et mundémur efféctu,
et muniámur auxílio. Per Christum.

Lectio prima

1

*Egredere de terra tua
et de cognatione tua, et veni.*

Léctio libri Génésis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua
et de cognatióne tua et de domo patris tui; et veni
in terram quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem
magnam, et benedíciam tibi, et magnificábo nomen tuum,
erisque benedictus.

Benedíciam benedicéntibus tibi et maledíciam male-
dicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ co-
gnatiónes terræ ».

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei
Dóminus. — Verbum Dómini.

Lectio prima

953

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditatis meæ.

1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

5 Dóminus pars hereditatis meæ et cálicis méi:
tu es qui détines sortem meam ». R.

7 Benedíciam Dóminum
qui tríbuit mihi intelléctum;
ínsuper et in noctibus erudiérunt me renes mei.

8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lœtitiæ cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. R.

2

Diliges amicum tuum sicut te ipsum.

Léctio libri Levítici

19, 1-2. 17-18

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Lóquere
ad omnem cœtum filiòrum Israel, et dices ad eos: Sancti
estóte, quia ego sanctus sum, Dóminus Deus vester.

Non óderis fratrem tuum in corde tuo, sed pùblice
árgue eum, ne hábeas super illo peccátum. Non quáreas
ultiónen nec memor eris iniúriæ cívium tuórum. Diliges
amicum tuum sicut te ipsum. Ego Dóminus. Leges meas
custodíte ». — Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

R. Iustus requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

² Qui ingréditur sine mácula, et operáтур iustitiam;

³ qui lóquitur veritátem in corde suo,
qui non egit dolum in língua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et opprórium non íntulit próximo suo.

⁴ Ad níhilum reputátus est in conspéctu eius malígnus,
timéntes autem Dóminum glorificat. R.

⁵ Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

3

Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronómii

6, 3-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo dicens: « Audi, Israel, et obsérrva, ut fáciás quæ præcérpit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicérís amplius, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota fortítudine tua.

Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea filiis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itinere, dórmiens atque consúrgens, et ligábis ea quasi signum in manu tua, erúntque et movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine et óstiis domus tuæ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúa.

¹ Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

² Potens in terra erit semen eius,
generátio rectórum benedicétur. R.

³ Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in sǽculum sǽculi.

⁴ Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.

⁵ Iucúndus homo qui miseréatur et còmmodat,
dispónet res suas in iudicio,

⁶ quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérrna erit iustus,

⁷ ab auditíone mala non timébit. R.

Parárum cor eius, sperans in Dómino,
⁸ confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.

⁹ Distribuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in sǽculum sǽculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

4

Pro religiosis

Dominus possessio eius est.

Léctio libri Deuteronómii

10, 8-9

In diébus illis:

Locútus est Móyses pôpulo dicens: « Separávit Dóminus tribum Levi, ut portáret arcam fóderis Dómini,

et staret coram eo in ministério, ac benediceret in nōmine illiū usque in præsentem diem. Quam ob rem non hábit Levi partem neque possessiōnem cum frātribus suis, quia ipse Dóminus posséssio eius est, sicut promíxit ei Dóminus Deus tuus ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5, 7-8, 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditatis meæ.

¹ Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.

² Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.

⁵ Dóminus pars hereditatis meæ et cálícis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.

⁷ Benedícam Dóminum qui trubuit mihi intelléctum;
ínsuper et in noctibus erudiérunt me renes mei.

⁸ Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.

¹¹ Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem létitiæ cum vultu tuo,
delectatiōnes in déxtera tua usque in finem. R.

5

Pro religiosis

Sta in monte coram Domino.

Léctio libri primi Regum

19, 4-9 a. 11-15 a

In diébus illis:

Perréxit Elías in desértum viam unius diéi. Cumque venísset et sedéret subter unam iuníperum, petívit ánimæ suæ ut moreréetur et ait: « Súfficit mihi, Dómine: tolle ánimam meam, neque enim mélior sum quam patres mei ». Proiecítque se et obdormívit in umbra iuníperi.

Et ecce ángelus Dómini tétigit eum, et dixit illi: « Surge et cómede ». Respéxit, et ecce ad caput suum subcinerícius panis et vas aquæ; comédit ergo et bibit et rursum obdormívit.

Reversúsque est ángelus Dómini secúndo, et tétigit eum dixítque illi: « Surge, cómede, grandis enim tibi restat via ». Qui, cum surrexiisset, comédit et bibit et ambulávit in fortitúdine cibi illiū quadragínta diébus et quadragínta noctibus usque ad montem Dei Horeb. Cumque venísset illuc mansit in spelúnca.

Et ait Dóminus ei: « Egrédere, et sta in monte coram Dómino ». Et ecce Dóminus transit. Et spíritus grandis et fortis subvértens montes et cónterens petras ante Dóminum; non in spíritu Dóminus. Et post spíritum commotio; non in commotio Dóminus. Et post commotio ignis; non in igne Dóminus. Et post ignem sibilus auræ tenuis.

Quod cum audísset Elías, opéruit vultum suum pállio et egréssus stetit in óstio spelúncæ; et ecce vox ad eum dicens: « Quid hic agis, Elía? »

Et ille respóndit: « Zelo zelátus sum pro Dómino Deo exercituum, quia dereliquerunt pactum tuum filii Israel, altária tua destruxérunt, prophétas tuos occidérunt gládio: derelictus sum ego solus, et querunt ánimam meam ut áuferant eam ».

Et ait Dóminus ad eum: « Vade, et revértere in viam tuam per desértum in Damásco ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 14, 2-3 ab. 3 cd-4 ab. 5 (R.: 1 b)

² R. Iustus requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

³ Qui ingréditur sine mácula, et operátur iustitiam;
qui lóquitur veritatem in corde suo,
qui non egit dolum in lingua sua. R.

Nec fecit próximo suo malum,
et oppróbrium non íntulit próximo suo.
Ad níhilum reputátus est
in conspéctu eius malígnus,
timéntes autem Dóminum gloríficat. R.
Qui pecúniam suam non dedit ad usúram,
et múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, non movébitur in ætérnum. R.

6

Pro religiosis

Consurgens Eliseus abiit et secutus est Eliam.

Léctio libri primi Regum

19, 16 b. 19-21

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Eliam: « Eliséum, fílium Saphat, qui est de Abelmélula, unges prophétam pro te ».

Profécetus inde Elías répperit Eliséum, fílium Saphat, arántem in duódecim iugis boum; et ipse in duódecim iugis boum arántibus unus erat; cumque venísset Elías ad eum, misit pállium suum super illum.

Qui statim, relíctis bobus, cucúrrit post Eliam et ait: « Osculer, oro, patrem meum et matrem meam, et sic sequare te ».

Dixítque ei: « Vade et revertere, quod enim meum erat feci tibi ».

Revérsus autem ab eo tulit par boum et mactávit illud, et in arátro boum coxit carnes et dedit pópulo, et comedérunt; consurgénsque ábiit et secútus est Eliam et ministrábat ei. — Verbum Dómini.

Lectio prima

959

Psalmus responsorius

Ps 15, 1-2 a et 5. 7-8. 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Dómine, pars hereditatis meæ.
1 Consérva me, Deus, quóniam sperávi in te.
2 Dixi Dómino: « Dóminus meus es tu.
5 Dóminus pars hereditatis meæ et cálicis mei:
tu es qui détines sortem meam ». R.
7 Benedícum Dóminum qui trübuit mihi intelléctum;
ínsuper et in noctibus erudiérunt me renes mei.
8 Proponébam Dóminum in conspéctu meo semper,
quóniam a dextris est mihi, non commovébor. R.
11 Notas mihi fácies vias vitæ,
plenitúdinem lætitiae cum vultu tuo,
delectatiónes in déxtera tua usque in finem. R.

7

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum, Tobías dixit Saræ: « Fílii sanctórum sumus, et non póssumus ita coniungi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter, instánter orábant ambo simul, ut sánitas daréatur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ maréque et fontes et flúmina et omnes creatúrae tuæ, quæ in eis sunt. Tu fecisti Adam de limo terræ dedistique ei adiutorium Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa ac-cípicio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicátur nomen tuum in sǽcula sǽculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miserére nobis, Dómine, miserére nobis, et conseruescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 1 a)

R. Beatus omnis qui timet Dóminum.

¹ Beatus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
filii tui sicut novellæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.

⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

8

Pro iis qui opera misericordiae exercuerunt

Bona est oratio cum iejunio et eleemosyna.

Léctio libri Tobíæ

12, 6-13

In diébus illis:

Dixit Angelus Tobíæ et fílio eius: « Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei revelare et confitéri honoríficum est.

Bona est orátió cum iejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam; qui autem fáciunt peccátum et iniqüitátem hostes sunt ánime suæ.

Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occútum sermónen. Quando orábas cum lácrimas et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratióne tuam Dómino.

Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentatió probáret te ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 3-4. 8-9. 13-14. 17-18 a (R.: 1 a)

R. Bénedic, ánima mea, Dómino.

¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.

² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblívisci omnes retributiónes eius. R.

³ Qui propitiátor ómnibus iniquitatibus tuis,
qui sanat omnes infirmitátes tuas;

⁴ qui rédimít de intéritu vitam tuam,
qui corónat te in misericórdia et miseratióibus. R.

⁵ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.

⁶ Non in perpétuum conténdet,
neque in æténum irascétur. R.

¹³ Quómodo miserétur pater filiorum,
miséritus est Dóminus timéntibus se.

¹⁴ Quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum,
recordátus est quóniam pulvis sumus. R.

¹⁷ Misericórdia autem Dómini ab ætérho
et usque in ætérnum super timéntes eum,
et iustitia illius in filios filiorum;
¹⁸ in eos qui servant testaméntum eius. R.

9

Pro viduis

Timebat Dominum valde.

Léctio libri Iudith

8, 2-8

Vir Judith fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput eius, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepultus est illic cum pátribus suis.

Erat autem Judith relícta eius vídua iam annis tribus et ménsibus sex. Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur.

Et habens super lumbos suos cilícum, iejunábatur ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata et neoménias et festa domus Israel. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus reliquerat divítias multas et famíliam copíosam, ac possessiónes arméntis boum et grégibus óvium plenas.

Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custodi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis;
neque in mirabílibus super me. R.

Vere pacátam et quiétam
feci ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. R.

Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in séculum. R.

10

*Timui ne honorem Dei mei transferrem
ad hominem.*

Léctio libri Esther

13, 8-14. 17

In diébus illis:

Mardochéus deprecátus est Dóminum, memor ómnium óperum eius, et dixit: « Dómine, Dómine rex omnípotens, in dicione enim tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ résistere voluntáti, si decréveris salvare Israel.

Tu fecísti cælum et terram, et quidquid cæli ámbitu continéatur. Dóminus ómnium es, nec est qui resistat maiestáti tuæ.

Cuncta nosti, et scis quia non pro supérbia et contumélia et áliqua gloriæ cupiditaté fécerim hoc, ut non adorárem Aman superbíssimum (libénter enim pro salúte Israel étiam vestígia pedum eius deosculári parátus essem); sed tímui ne honórem Dei mei transférrem ad hóminem, et ne quemquam adorárem, excépto Deo meo.

Exáudi deprecationem meam, et propítius esto sorti et funículo tuo; et converte luctum nostrum in gáudium, ut vivéntes laudémus nomen tuum, Dómine, et ne claudas ora te canéntium ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (¶.: 2 a)

- R.** Benedícām Dóminūm in omni tēpōre.
2 Benedícām Dóminūm in omni tēpōre,
 semper laus eius in ore meo.
3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
 áudiant mansuēti et lætēntur. **R.**
4 Magnificáte Dóminūm mecum,
 et exaltémus nomen eius in idípsūm.
5 Exquisívi Dóminūm, et exaudívit me,
 et ex ómnibūs terrórībus meis erípuit me. **R.**
6 Respícite ad eum, et illuminámīni,
 et fácies vestræ non confundéntur.
7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
 et de ómnibūs tribulatiónbūs eius salvávit eum. **R.**
8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
 et erípiet eos.
9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
 beátus vir qui sperat in eo. **R.**
10 Timéte Dóminūm, sancti eius,
 quóniam non est inópia timéntibūs eum.
11 Dívites eguéront et esuriérunt,
 inquiréntes autem Dóminūm
 non defícient omni bono. **R.**

11

Mulier timens Dominum ipsa laudabitur.

Léctio libri Proverbiórum

31, 10-13. 19-20. 30-31

Mulíerem forte m̄ quis invéniet? Procul et de últimis fínibūs prétium eius.

Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit;
 reddet ei bonum et non malum ómnibūs diébus vitæ

Lectio prima

965

suæ; quæsívít lanam et linum et operáta est consilio
 mánuum suárum.

Manum suam misit ad fórtia, et dígitī eius appre-
 henderunt fusum; manum suam apéravit ínopi, et pal-
 mas suas exténdit ad páuperem.

Fallax grácia et vana est pulchritúdo, mulier timens
 Dóminūm ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum
 suárum, et laudent eam in portis ópera eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

1 Dómine, non est exaltátum cor meum,
 neque eláti sunt óculi mei;
 neque ambulávi in magnis,
 neque in mirabílibus super me. **R.**

2 Vere pacátam et quiétam
 feci ánimam meam;
 sicut ablactátus in sinu matris suæ,
 sicut ablactátus, ita in me est ánima mea. **R.**

3 Speret Israel in Dómino,
 ex hoc nunc et usque in sáeculum. **R.**

12

Qui timetis Dominum, credite, sperate, diligite.

Léctio libri Sirácidae

2, 7-13

Metuéntes Dóminūm, sustinéte misericórdiam eius,
 et non deflectátis ab illo, ne cadáatis. Qui timétis Dómi-
 num crédite illi, et non evacuábitur merces vestra. Qui
 timétis Dóminūm speráte in illum, et in oblectatió-

nem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra.

Respícite, filii, natiónes hóminum et scítote quia nullus sperávit in Dómino et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis eius et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

Quóniam pius et miséricors est Deus, et remítte in die tribulatiónis peccáta; et protéctor est ómnibus exquiréntibus se in veritaté. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 b-8. 9 (R.: 1 a)

R. Beátus vir qui timet Dóminum.

vel Allelúa.

- 1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.
- 2 Potens in terra erit semen eius,
generátió rectórum benedicérunt. R.
- 3 Glória et divitiæ in domo eius,
et iustitia eius manet in séculum séculi.
- 4 Exórtum est in ténebris lumen rectis,
miséricors et miserátor et iustus. R.
- 5 Iucúndus homo qui miseréatur et cómodat,
dispónet res suas in iudício,
- 6 quia in ætérnum non commovébitur.
In memória ætérrna erit iustus,
- 7 ab auditíone mala non timébit. R.
- 8 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
confirmátum est cor eius, non timébit,
donec despíciat inimícos suos. R.
- 9 Distríbuit, dedit paupéribus;
iustitia eius manet in séculum séculi,
cornu eius exaltábitur in glória. R.

13

Humilia te, et coram Deo invenies gratiam.

Léctio libri Sirácidae

3, 19-26

Fili, in mansuetudine ópera tua perfice, et super hóminum glóriam diligérís. Quanto magnus es, humília te in ómnibus, et coram Deo invénies grátiam, quóniam magna poténtia Dei solíus, et ab humílibus honorátur.

Altíora te ne quæsíeris et fortíora te ne scrutátus fúeris; sed, quæ præcépit tibi Deus, illa cónita semper et in plúribus opéribus eius ne fúeris curiósus; non est enim tibi necessárium ea quæ abscondita sunt vidére óculis tuis.

In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus eius non eris curiósus; plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi; multos quoque supplantávit suspício illórum et in vanitáte de-tinuit sensus illórum. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 130, 1. 2. 3

R. Custódi ánimam meam in pace apud te, Dómine.

Dómine, non est exaltátum cor meum,
neque eláti sunt óculi mei;
neque ambulávi in magnis,
neque in mirabilibus super me. R.

Vere pacátam et quiétam
fecí ánimam meam;
sicut ablactátus in sinu matris suæ,
sicut ablactátus, ita in me est áнима mea. R.

Speret Israel in Dómino,
ex hoc nunc et usque in séculum. R.

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornementum domus eius.*

Léctio libri Sirácidæ

26, 1-4. 16-21

Mulíeris bonæ beátus vir; númerus enim annórūm illús duplex. Múlier fortis obléctat virum suum et annos vitæ illús in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitis autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia mulíeris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illús impinguábit disciplína illús. Datum Dei est múlier sensáta et tácita, non est immutátio eruditæ ánimæ.

Grátia super grátiam múlier sancta et pudoráta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5. (R.: 1 a)

R. Beátus omnis qui timet Dóminum.

¹ Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.

² Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

³ Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus vitæ;
filii tui sicut novéllæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

Lectio prima

⁴ Ecce sic benedicétur homo,
qui timet Dóminum.
⁵ Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt.

Frange esurienti panem tuum.

Léctio libri Isaíæ prophétæ

58, 6-11

Hæc dicit Dóminus:

« Dissólve colligationes impietatis, solve fascículos deprimentiés, dimítte eos qui confrácti sunt líberos, et omne onus dirúmpe. Frange esuriénti panem tuum, et egéños vagósque induc in domum tuam; cum víderis nudum, óperi eum, et carnem tuam ne despéixeris.

Tunc erúmpet quasi mane lumen tuum, et sánitas tua cítius oriétur, et anteíbit fáciem tuam iustitia tua, et glória Dómini cólliget te. Tunc invocábis, et Dóminus exáudiet; clamábis, et dicet: "Ecce adsum".

Si abstúleris de médio tui caténam, et desíeris exténdere dígítum, et loqui quod non prodest; cum effúderis esuriénti ánimam tuam, et ánimam afflíctam repléveris, oriétur in ténebris lux tua, et ténebræ tuæ erunt sicut meridies.

Et réquiem tibi dabit Dóminus semper; et implébit splendóribus ánimam tuam, et ossa tua liberábit; et eris quasi hortus irríguus et sicut fons aquárum, cuius non defícient aquæ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2, 3-4, 5-7 a, 7 b-8, 9 (R.: 1 a)

R. Beatus vir qui timet Dominum.

vel Alleluia.

- ¹ Beatus vir qui timet Dominum,
in mandatis eius cupit nimis.
- ² Potens in terra erit semen eius,
generatio rectorum benedicetur. R.
- ³ Gloria et divitiae in domo eius,
et iustitia eius manet in saeculum saeculi.
- ⁴ Exortum est in tenebris lumen rectis,
misericors et miserator et iustus. R.
- ⁵ Iucundus homo qui miseretur et commodat,
disponet res suas in iudicio,
quia in aeternum non commovabitur.
- ⁶ In memoria aeterna erit iustus,
ab auditione mala non timabit. R.
- ⁷ Paratum cor eius, sperans in Domino,
confirmatum est cor eius, non timabit,
donec despiciat inimicos suos. R.
- ⁸ Distribuit, dedit pauperibus;
iustitia eius manet in saeculum saeculi,
cornu eius exaltabitur in gloria. R.

16

*Factus est in corde meo quasi ignis
exaestuans.*

Lectio libri Ieremiae prophetae

20, 7-9

Seduxisti me, Domine, et seductus sum; fortior me fuisti et invaluisti, factus sum in derisum tota die, omnes subsannant me. Quia iam olim loquor vociferans,

iniquitatem et vastitatem clamito; et factus est mihi sermo Domini in opprobrium et in derisum tota die.

Et dixi: « Non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius »; et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis, et defeci ferre non sustinens. — Verbum Domini.

Psalmus resp. Ps 15, 1-2 a et 5, 7-8, 11 (R.: 5 a)

R. Tu es, Domine, pars hereditatis meae.

¹ Conserva me, Deus, quoniam speravi in te.² Dixi Domino: « Dominus meus es tu.³ Dominus pars hereditatis meae et calicis mei:
tu es qui detines sortem meam ». R.⁷ Benedic Domum qui tribuit mihi intellectum;
insuper et in noctibus erudiuerunt me renes mei.⁸ Proponebam Domum in conspectu meo semper,
quoniam a dextris est mihi, non commovabor. R.¹¹ Notas mihi facies vias vitae,
plenitudinem letitiae cum vultu tuo,
delectationes in dextera tua usque in finem. R.

17

*Indicabo tibi, o homo, quid Dominus
requirat a te.*

Lectio libri Michaeae prophetae

6, 6-8

Quid dignum offeram Domino? Curvabo genu Deo excelsi? numquid offeram ei holocausta et vittulos anniculos?

Numquid placari potest Dominus in milibus arietum,
aut in multis milibus hircorum pinguium? numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo, fructum ventris mei pro peccato animae meae?

Indicábo tibi, o homo, quid sit bonum, et quid Dóminus requírat a te: Utique fáceré iudícium, et dilígere misericórdiam, et sollícitum ambuláre cum Deo tuo.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: 2 a)

R. In lege Dómini fuit volúntas eius.

1 Beátus vir qui non ábiit in consílio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,
et in convéntu derisórum non sedit;
2 sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quæcúmque fáciet prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

18

*Derelinquam in medio tui populum pauperem
et egenum.*

Léctio libri Sophoníæ prophétæ

2, 3; 3, 12-13

Quérите Dóminum, omnes mansuéti terræ, qui iudícium eius estis operáti; quérите iustum, quérите mansuétum, si quómodo abscondámini in die furoris Dómini.

Et derelínquam in médio tui pópulum páuperem et egénūm, et sperábunt in nómine Dómini. Relíquiæ Israel non fácient iniquítatēm nec loquéntur mendacium, et non inveniétur in ore eórum lingua dolósa, quóniam ipsi pascéntur et accubábunt, et non erit qui extérreat. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9. 10-11 (R.: 9 a)

R. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtrur. R.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióibus eius salvávit eum. R.

8 Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

10 Timéte Dóminum sancti eius,
quóniam non est inópia timéntibus eum.

11 Dívites eguérunt et esuriérunt,
inquiréntes autem Dóminum
non defícient omni bono. R.

Lectio secunda

1

*Quos iustificavit, illos et glorificavit.*Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romáños

8, 26-30

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpellat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt.

Nam quos præscívit et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit. — Verbum Dómini.

2

*Infirma mundi elegit Deus.*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

1, 26-31

Fratres:

Vidéte vocatióñem vestram, fratres; quia non multi sapiéntes secúndum carnem, non multi poténtes, non multi nóbiles.

Lectio secunda

975

Sed quæ stulta sunt mundi élégit Deus, ut confúndat sapiéntes; et infírma mundi élégit Deus, ut confúndat fórtia; et ignobília mundi et contemptibília élégit Deus, quæ non sunt, ut ea quæ sunt destrúeret, ut non gloriétur omnis caro in conspéctu Dei.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est Sapiéntia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redémpcio; ut, quemámodum scriptum est: «Qui gloriáatur, in Dómino gloriétur ». — Verbum Dómini.

3

* *Caritas numquam excidit.*Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 13

Fratres:

Æmulámini charísmata maióra. Et adhuc excellétiórem viam vobis demónstro.

Si linguis hóminum loquar et angelórum, caritátem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tinniens.

Et si habúero prophetíam et nóverim mystéria ómnia et omnem sciéntiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritátem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultátes meas, et si tradítero corpus meum, ut glórifier, caritátem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiosa, non querít quæ sua sunt, non irritátur, non cōgitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacuábuntur; sive linguæ, cessábunt; sive scíentia, destruéatur. Ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetámus; cum autem vénérerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósco ex parte, tunc autem cognoscam sicut et cóngnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 13, 4-13

Fratres:

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas; non æmulátur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiósia, non quærerit quæ sua sunt, non irritátur, non cōgitat malum, non gaudet super iniquitátem, congáudet autem veritáti; ómnia suffert, ómnia credit, ómnia sperat, ómnia sústinet.

Cáritas numquam éxcidit. Sive prophetíæ, evacuábuntur; sive linguæ, cessábunt; sive scíentia, destruéatur. Ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetámus; cum autem vénérerit quod perféctum est, evacuábitur quod ex parte est.

Cum essem párvulus, loquébar ut párvulus, sapiébam ut párvulus, cogitábam ut párvulus; quando factus sum vir, evacuávi quæ erant párvuli.

Vidémus enim nunc per spéculum in ænígmate, tunc autem fácie ad fáciem; nunc cognósco ex parte, tunc autem cognoscam sicut et cóngnitus sum.

Nunc autem manet fides, spes, cáritas, tria hæc; maior autem ex his est cáritas. — Verbum Dómini.

4

*Despondi vos uni viro, virginem castam
exhibere Christo.*

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 10, 17 — 11, 2

Fratres:

Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui se ipsum comméndat, ille probátus est; sed quem Dóminus comméndat.

Utinam sustineréitis módicum quid insipiéntiae meæ, sed et supportáte me. Æmulator enim vos Dei æmulatione; despóndi enim vos uni viro, vírginem castam exhibere Christo. — Verbum Dómini.

5

*Vivo autem, iam non ego; vivit vero
in me Christus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 2, 19-20

Fratres:

Ego per Legem Legi mórtuus sum, ut Deo vivam; Christo confíxus sum cruci.

Vivo autem, iam non ego; vivit vero in me Christus.

Quod autem nunc vivo in carne, in fide vivo Fílii Dei, qui diléxit me et trádidit se ipsum pro me.
Verbum Dómini.

6

*Per quem mibi mundus crucifixus est,
et ego mundo.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas
6, 14-16

Fratres:

Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Iesu Christi, per quem mihi mundus crucifixus est, et ego mundo. Neque enim circumcísio áliquid est, neque præ-pútium, sed nova creatúra.

Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax su-per illos et misericórdia, et super Israel Dei.

Verbum Dómini.

7

Scire supereminente scientiæ caritatem Christi.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios
3, 14-19

Fratres:

Flecto génuæ mea ad Patrem, ex quo omnis patér-nitas in cælis et in terra nominátur; ut det vobis se-cúndum dívítias gloriæ suæ virtúte corroborári per Spíritum eius in interiórem hóminem; habitare Christum per fidem in córdibus vestris; in caritaté radicáti et fundáti, ut valeátis comprehéndere cum ómnibus sanctis quæ sit latitúdo et longitúdo et sublímitas et pro-fundum; scire étiam supereminente scientiæ caritá-

tem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. — Verbum Dómini.

8

Accipite armaturam Dei.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

6, 10-13. 18

Fratres:

Confortámini in Dómino et in poténtia virtútis eius.

Induítate armatúram Dei, ut possítis stare advérsus insídias diáboli. Quia non est nobis collectatió advérsus sanguinem et carnem, sed advérsus principátus, advérsus potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spiritália nequítia in cælestibus.

Propterea accípite armatúram Dei, ut possítis resí-stere in die malo et, ómnibus perféctis, stare. Per omnem oratióne et obsecratióne orántes omni témpore in Spíritu, et in ipso vigilantes in omni instántia et obsecratióne pro ómnibus sanctis. — Verbum Dómini.

9

*Ad destinatum persequor,
ad bravum supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Philippenses

3, 8-14

Fratres:

Existimo ómnia detriméntum esse propter eminéntiam sciéntiæ Christi Iesu Dómini mei, propter quem ómnia detriméntum feci et ábitror ut stércora, ut Christum lucri fáciam, et invéniar in illo, non habens meam iustitiæ, quæ ex Lege est; sed illam, quæ per fidem est

Christi, quæ ex Deo est iustitia in fide; ad cognoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et communione passionum illius, conformans me morti eius, si quo modo occurrat ad resurrectionem quæ est ex mortuis.

Non quod iam acciperim aut iam perfectus sim; persequor autem, si umquam comprehendam, sicut et comprehensus sum a Christo Iesu.

Frates, ego me non arbitror comprehendisse. Unum autem: quæ quidem retro sunt obliviscens, ad ea vero quæ ante sunt extensus me, ad destinatum persequor, ad bravium supernæ vocationis Dei in Christo Iesu.

Verbum Domini.

10

Quæcumque sancta, hæc cogitate.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Philippenses

4, 4-9

Frates:

Gaudete in Domino semper. Iterum dico: Gaudete. Modestia vestra nota sit omnibus hominibus; Dominus prope.

Nihil solliciti sitis; sed in omnibus oratione et observatione, cum gratiarum actione, petitiones vestrae innotescant apud Deum. Et pax Dei, quæ exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu.

De cetero, fratres, quæcumque sunt vera, quæcumque pudica, quæcumque iusta, quæcumque casta, quæcumque amabilia, quæcumque bonæ famæ, si qua virtus et si qua laus, hæc cogitate.

Quæ et didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me, hæc agite, et Deus pacis erit vobiscum.

Verbum Domini.

10a

*Super omnia hæc caritatem,
quod est vinculum perfectionis.*

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Colossenses

3, 12-17

Frates:

Induite vos, sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam, supportantes invicem et donantes vobis ipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos.

Super omnia autem hæc caritatem, quod est vinculum perfectionis. Et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore; et gratia estote. Verbum Christi habitet in vobis abundantiter, in omni sapientia docentes et commonentes vosmet ipsos psalmis, hymnis, canticos spiritilibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.

Et omne quocumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Domini.

11

Pro viduis

Quæ vere vidua est et desolata, speravit in Deum.

Léctio Epistolæ primæ beati Pauli apóstoli
ad Timótheum

5, 3-10

Carissime:

Víduas honóra, quæ vere víduæ sunt. Si qua autem vídua filios aut nepotes habet, discant primum domum suam pie régere et mútuam vicem reddere paréntibus; hoc enim accéptum est coram Deo.

Quæ autem vere vídúa est et desoláta, sperávit in Deum, et instat obsecratióibus et oratióibus nocte ac die; nam quæ in delíciis est vivens, mórtua est. Et hæc præcipie, ut irreprehensíbiles sint.

Si quis autem suórum et máxime domesticórum curam non habet, fidem negávit et est infidéli detérior.

Vídúa adscribátur non minus sexagínta annórum, quæ fúerit unius viri uxor, in opéribus bonis testimónium habens: si fílios educávit, si hospítio recépit, si sanctórum pedes lavit, si tribulatióinem patiéntibus subministrávit, si omne opus bonum subsecúta est.

Verbum Dómini.

12

Si fides non habeat opera, mortua est in semetipsa.

Léctio Epístolæ beáti Iacóbi apóstoli

2, 14-17

Quid próderit, fratres mei, si fidem quis dicat se habére, ópera autem non hábeat? Numquid póterit fides salváre eum?

Si frater aut soror nudi sunt et índigent victu cotidiáno, dicat autem áliquis de vobis illis: « Ite in pace, calefacímini et saturámini »; non dedéritis autem eis quæ necessária sunt cóporis, quid próderit?

Sic et fides, si non hábeat ópera, mórtua est in semetipsa. — Verbum Dómini.

13

Sanctæ mulieres sperantes in Deo.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

3, 1-9

Caríssimi:

Mulieres súbditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversatióнем sine verbo

lucrífant, considerántes castam in timóre conversatióñem vestram. Quarum sit non extrínsecus capillatúrae aut circumdatiúnis auri aut indumentí vestimentórum cultus; sed qui abscónditus cordis est homo, in incorrup-tibilitate mitis et quiéti spíritus, qui est in conspéctu Dei lócuples.

Sic enim aliquándo et sanctæ mulieres sperántes in Deo ornábant se, subiectæ propriis viris, sicut Sara obediébat Abrahæ, dóminus eum vocans; cuius estis filiae benefaciéntes et non timéntes ullam perturbatióñem.

Virii similiiter cohabitantes secundum scíentiam, quasi infirmiori vaso muliébri impertiéntes honórem, tamquam et coheréditibus grátiae vitæ, uti ne impediántur oratiónes vestræ.

In fine autem omnes unánimes, compatiéntes, fraternitatis amatóres, misericórdes, húmiles; non reddéntes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicéntes, quia in hoc vocáti estis, ut benedictiōnem hereditáte accipiáti. — Verbum Dómini.

14

Unusquisque, sicut accepit donationem, in alterutrum illam administrantes.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli

4, 7 b-11

Caríssimi:

Estote prudéntes et vigiláte in oratióibus.

Ante ómnia mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitúdinem peccatórum ». Hospitáles ívincem sine murmuratióne; unusquisque, sicut accépit donationem, in alterutrum illam administráentes, sicut boni dispensatóres multi-fórmis grátiae Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis místrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sécula sæculórum. Amen.

Verbum Dómini.

15

Pro iis qui opera misericordiæ exercuerunt

Et nos debemus pro fratribus animas ponere.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **3, 14-18**

Caríssimi:

Nos scimus quóniam transívimus de morte in vitam, quóniam diligimus fratres.

Qui non díligit manet in morte. Omnis qui odit frátem suum homicída est, et scitis quóniam omnis homicída non habet vitam atérnam in se manéntem.

In hoc nòvimus caritátem: quóniam ille pro nobis ánimam suam pósuit, et nos debémus pro frátribus áimas pónere. Qui habérerit substántiam mundi, et viderit frátem suum necéssę habére, et cláuserit víscera sua ab eo, quómodo cáritas Dei manet in eo?

Filioli mei, non diligámus verbo nec língua, sed in ópere et veritáte. — Verbum Dómini.

16

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet.

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **4, 7-16**

Caríssimi, diligámus ívincem, quóniam cáritas ex Deo est; et omnis qui díligit, ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit, non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est.

In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Fílium suum unigénitum misit Deus in mundum, ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos, et misit Fílium suum propitiatióne pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidiit umquam. Si diligámus ívincem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est.

In hoc cognóscimus quóniam in ipso manémus, et ipse in nobis, quóniam de Spíritu suo dedit nobis. Et nos vídimus et testificámur quóniam Pater misit Fílium salvatórem mundi.

Quisque conféssus fúerit: « Jesus est Fílius Dei », Deus in ipso manet, et ipse in Deo. Et nos cognóvimus et credidimus caritáti, quam habet Deus in nobis.

Deus cáritas est, et qui manet in caritáte in Deo manet, et Deus in eo manet. — Verbum Dómini.

17

*Hæc est victoria, quæ vicit mundum,
fides nostra.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Ioánnis apóstoli **5, 1-5**

Caríssimi:

Omnis qui credit quóniam Jesus est Christus, ex Deo natus est; et omnis qui díligit Deum qui génuit, díligit et eum qui natus est ex eo.

In hoc cognóscimus quóniam diligimus natos Dei, cum Deum diligámus et mandáta eius faciámus. Hæc est enim cáritas Dei, ut mandáta eius servémus; et mandáta eius grávia non sunt.

Quóniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum, et hæc est victória, quæ vicit mundum, fides nostra. Quis est qui vincit mundum, nisi qui credit quóniam Iesus est Fílius Dei? — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Mt 5, 3

℟. Allelúia. ¶ Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℟. Allelúia.

Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli eius, et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-
quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífici, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióñem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis, et persecútis vos fúerint, et díixerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Io 8, 12 b

℟. Allelúia. ¶ Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
℟. Allelúia.

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Ad níhil vallet ultra, nisi ut mittáatur foras et conculcéatur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscondi supra montem pósita. Neque accéndunt lucernam et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ».

Verbum Dómini.

2a

Alleluia

Io 14, 23

℟. Allelúia. ¶ Si quis díligit me, sermóñem meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. ¶ Allelúia.

*Domus supra petram
et domus supra arenam ædificata.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
7, 21-27

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine", intrábit in Regnum cælórūm; sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est. Multi dicent mihi in illa die: "Dómine, Dómine, nonne in tuo nómīne prophe-távimus et in tuo nómīne dæmónia eiécmus et in tuo nómīne virtútes multas fécimus?" Et tunc confitébor illis: "Numquam novi vos: discédite a me qui operámini iniquitatēm".

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. Et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénām. Et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Verbum Dómini.

3

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. *y.* Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulí revelásti.
R. Alleluia.

Abscondisti hæc a sapientibus, et revelasti ea parvulí.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
11, 25-30

In illo témpore, respóndens Iesus dixit: « Confítor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulí. Ita, Pater, quóniam sic fuit plácitum ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo, et nemo no-vit Fílium, nisi Pater; neque Patrem quis novit, nisi Fílius et cui volúerit Fílius reveláre.

Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciám vos.

Tóllite iugum meum super vos, et díscite a me quia mitis sum et húmilis corde; et "inveniétis réquiem ani-mábus vestris"; iugum enim meum suáve, et onus meum leve est ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

R. Alleluia. *y.* Manéte in dilectione mea, dicit Dóminus; qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. R. Alleluia.

Vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

13, 44-46

In illo témpore:

Dixit Iesus turbis: « Símile est Regnum cælórūm thesáuro abscondito in agro; quem qui invénit homo, abscondit, et præ gáudio illius vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Iterum símile est Regnum cælórum hómini négociatóri quærénti bonas margarítas; invénta autem una pretiósia margaríta, abiit, et vénidit ómnia quæ hábuit, et emit eam ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia**Mt 5, 6**

R. Alleluia. **V.** Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiā, quóniam ipsi saturabúntur. **R.** Alleluia.

*Qui perdiderit animam suam propter me,
inveniet eam.*

**† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum
16, 24-27**

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis. « Si quis vult post me venire, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim voluerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, inveniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsū lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? aut quam dabit homo commutatióñem pro ánima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc “ redet unicuíque secúndum opus eius ”. — Verbum Dómini.

6

Pro educatoribus**Alleluia****Mt 23, 11. 12 b**

R. Alleluia. **V.** Qui maior est yestrum, erit miníster vester, dicit Dóminus; qui autem se humiliáverit, exaltábitur. **R.** Alleluia.

*Qui suscepérít parvulum in Nominē meo,
me suscipit.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

18, 1-5

In illa hora accessérunt discípuli ad Iesum dicéntes: « Quis, putas, maior est in Regno cælórum? » Et ád-vocans párvulum, státuit eum in médio eórum, et dixit:

« Amen dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in Regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut párvulus iste, hic est maior in Regno cælórum. Et qui suscéperit unum párvulum talem in Nómine meo, me suscipit ».

Verbum Dómini.

7

Pro religiosis**Alleluia****Io 8, 31 b-32**

R. Alleluia. **V.** Si manséritis in sermóne meo, vere discípuli mei éritis et cognoscétis veritátem, dicit Dóminus. **R.** Alleluia.

Propter Regnum cælorum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

19, 3-12

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisáí tentántes eum, et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam quacumque ex causa? »

Qui respónsens ait: « Non legístis quia qui creávit ab início, “ másculum et féminam fecit eos ”, et dixit: “ Propter hoc dimítte homo patrem et matrem, et

adhærébit uxori suæ, et erunt duo in carne una"? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Dicunt illi: « Quid ergo Móyses mandávit dari libéllum repúdii et dimíttere? »

Ait illis: « Móyses ad durítiam cordis vestri permísit vobis dimíttere uxóres vestras; ab início autem non sic fuit. Dico autem vobis, quia quicúmque dimiserit uxórem suam, nisi ob fornicatióñem, et áliam dúixerit, mœchátur ».

Dicunt ei discípuli eius: « Si ita est causa hóminis cum uxóre, non expedit núbere ».

Qui dixit eis: « Non omnes cápiunt verbum istud, sed quibus datum est. Sunt enim eunúchi qui de matris útero sic nati sunt, et sunt eunúchi qui facti sunt ab homínibus, et sunt eunúchi qui se ipsos castravérunt propter Regnum cælórum. Qui potest cápere cápiat ».

Verbum Dómini.

7a

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

℟. Alleluia. **V.** Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
℟. Alleluia.

Vos qui reliquistis omnia et secuti estis me, centuplum accipietis.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthéum
19, 27-29

In illo témporte:

Dixit Petrus ad Iesum: « Ecce nos reliquimus ómnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? »

Iesus autem dixit illis: « Amen dico vobis quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in throno glóriæ suæ, sedébitis et vos super thronos duódecim, iudicántes duódecim tribus Israel. Et omnis, qui relíquit domos vel fratres aut sòrores aut patrem aut matrem aut filios aut agros propter nomen meum, céntuplum accípet et vitam æternam possidébit ». — Verbum Dómini.

7b

Alleluia

Io 13, 34

℟. Alleluia. **V.** Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus, ut diligatis ínvicem sicut diléxi vos.
℟. Alleluia.

Diliges Dominum Deum tuum, et proximum tuum sicut te ipsum.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthéum
22, 34-40

In illo témporte:

Audiéntes pharisái quod siléntium imposuisset Iesus sadducæis, convenérunt in unum. Et interrogávit unus ex eis Legis doctor, tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « Diliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota ánima tua et in tota mente tua ». Hoc est magnum et primum mandátum. Secúndum autem símile est huic: « Diliges próximum tuum sicut te ipsum ». In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

Alleluia

Mt 5, 8

R. Alleluia. *V.* Beáti mundo corde,
quóniam ipsi Deum vidébunt. R. Alleluia.

Ecce Sponsus, exite obviam ei.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
25, 1-13

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis parábola hanc: « Símile erit Regnum cælorum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exierunt óbviam sposo. Quinque autem ex eis erant fátuæ et quinque prudéntes; fátuæ enim, accéptis lampádibus suis, non sumpsérunt óleum secum; prudéntes vero accepérunt óleum in vasis cum lampádibus suis. Moram autem faciente sposo, dormitavérunt omnes et dormiérunt.

Média autem nocte clamor factus est: “ Ecce sponsus, exite óbviam ei ”. Tunc surrexérunt omnes vírgines illæ, et ornavérunt lámpades suas.

Fátuæ autem sapiéntibus dixerunt: “ Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ extingúntur ”.

Respondérunt prudéntes dicéntes: “ Ne forte non sufficiat nobis et vobis, ite pótius ad vendéntes et émitte vobis ”. Dum autem irent émere, venit sponsus, et quæ parátæ erant intravérunt cum eo ad núptias, et clausa est iánua.

Novíssime autem véniant et reliquæ vírgenes dicéntes: “ Dómine, Dómine, áperi nobis ”.

At ille respónsens ait: “ Amen dico vobis, néscio vos ”. Vigiláte itaque, quia nescítis diem neque horam ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Io 14, 23

R. Alleluia. *V.* Si quis díligit me, sermónen meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. R. Alleluia.

*

*Super pauca fuisti fidélis,
intra in gaudium domini tui.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis parábola hanc: « Homo pérégre proficíscens vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuqué secúndum própriam virtútem, et profectus est.

Statim ábiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam domini sui.

Post multum vero témporis venit dómminus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: “ Dómine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum ”.

Ait illi dómminus eius: “ Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium domini tui ”.

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: “ Dómine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum ”.

Ait illi dÓminus eius: "Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuÍsti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium dÓmini tui".

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: "DÓmine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cóngregas ubi non sparsísti; et timens ábii et abscóndi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est".

Respóndens autem dÓminus eius dixit ei: "Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi et cóngrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepíssem quod meum est cum usúra.

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferéatur ab eo. Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium" ».

Verbum DÓmini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
25, 14-23

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis parábolam hanc: « Homo péregre proficíscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álii autem duo, álii vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem et proféctus est.

Statim ábit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam dÓmini sui.

Post multum vero témporis venit dÓminus servórum illórum, et ponit ratiónem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta dicens: "DÓmine, quinque talénta tradidísti mihi: ecce ália quinque superlucrátus sum".

Ait illi dÓminus eius: "Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuÍsti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium dÓmini tui".

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: "DÓmine, duo talénta tradidísti mihi: ecce ália duo lucrátus sum".

Ait illi dÓminus eius: "Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuÍsti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium dÓmini tui" ». — Verbum DÓmini.

10

Pro iis qui opera misericordiae exercuerunt

Alleluia

Io 13, 34

R. Alleluia. ¶ Mandátum novum do vobis, dicit DÓminus,
ut diligátis ívincem sicut diléxi vos.
R. Alleluia.

* Quamdiu fecistis fratribus meis minimis
michi fecistis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

25, 31-46

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in glória sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-

débit super thronum gloriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves quider a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi et dedístis mihi bóbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus et visitástis me; in cárcere eram et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respónsens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quándiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ".

Tunc dicet et his qui a sinistris erunt: " Discédite a me, maledícti, in ignem æténum, qui præparátus est diábolo et ángelis eius. Esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre; sitívi, et non dedístis mihi potum; hospes eram, et non collegístis me; nudus, et non operuístis me; infírmus et in cárcere, et non visitástis me ".

Tunc respondébunt et ipsi dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem aut sitiéntem aut hóspitem aut nudum aut infírmum vel in cárcere, et non ministrávimus tibi? "

Tunc respondébit illis dicens: " Amen dico vobis, quándiu non fecístis uni de mínimis his, nec mihi fecístis ". Et ibunt hi in supplícium æténum, iusti autem in vitam æternam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

25, 31-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Cum vénerit Fílius hóminis in gloriæ sua, et omnes ángeli cum eo, tunc se-débit super thronum gloriæ suæ: et congregabúntur ante eum omnes gentes, et separábit eos ab ínvicem, sicut pastor ségregat oves ab hædis: et státuet oves qui-dem a dextris suis, hædos autem a sinistris.

Tunc dicet Rex his qui a dextris eius erunt: " Veníte, benedícti Patris mei, possidéte parátum vobis Regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bóbere; hospes eram, et collegístis me; nudus, et operuístis me; infírmus, et visitástis me; in cárcere eram, et venístis ad me ".

Tunc respondébunt ei iusti dicéntes: " Dómine, quando te vídimus esuriéntem et pávimus, aut sitiéntem et dédimus tibi potum? quando autem te vídimus hóspitem et collégimus, aut nudum et cooperúimus? quando autem te vídimus infírmum aut in cárcere et vénimus ad te? "

Et respónsens Rex dicet illis: " Amen dico vobis, quándiu fecístis uni de his frátribus meis mínimis, mihi fecístis ". — Verbum Dómini.

11

Alleluia

R. Alleluia. ✠ Si manséritis in sermóne meo,

vere discípuli mei éritis

et cognoscéritis veritátem, dicit Dóminus.

R. Alleluia.

*Qui fecerit voluntatem Dei, hic frater meus
et soror mea et mater est.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 3, 31-35
In illo témpore:

Venit mater Iesu et fratres eius, et foris stantes mi-sérunt ad eum vocántes eum.

Et sedébat circa eum turba, et dicunt ei: « Ecce mater tua et fratres tui et soróres tuæ foris quærunt te ».

Et respóndens eis ait: « Quae est mater mea et fratres mei? »

Et circumspíciens eos, qui in circúitu eius sedébant, ait: « Ecce mater mea et fratres mei. Qui enim fecerit voluntátem Dei, hic frater meus et soror mea et mater est ». — Verbum Dómini.

12

Pro educatoribus

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

¶. Alleluia. ¶. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.

¶. Alleluia.

Quisquis unum ex pueris recipit, me recipit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 9, 34-36

Discípuli Iesu in via inter se disputáverant quis eórum maior esset.

Et résidens vocávit Duódecim et ait illis: « Si quis vult primus esse, erit ómnium novíssimus et ómnium miníster ».

Et accípiens púerum státuit eum in médio eórum; quem ut compléxus esset, ait illis: « Quisquis unum ex huiúsmodi púeris recéperit in Nómíne meo, me récipit; et quicúmque me suscéperit, non me súscipit, sed eum qui me misit ». — Verbum Dómini.

13

Pro educatoribus

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

¶. Alleluia. ¶. Benedíctus es, Pater, Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.

¶. Alleluia.

Sinite parvulos venire ad me.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tángeret illos; discípuli autem comminabántur offeréntibus. At videns Iesu, indígne tulit et ait illis: « Sínte párvulos venire ad me, ne prohibéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non recéperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos, benedicébat impónens manus super illos. — Verbum Dómini.

14

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

¶. Alleluia. ¶. Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

¶. Alleluia.

* *Quæcumque habes vende, et sequere me.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-30

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcónia nosti: « Ne occídas, ne adulteres, ne furéis, ne falsum testimónium díixeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcumque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Filii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camélum per forámen acus transire, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fíeri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossibile est, sed non apud Deum; ómnia enim possíbilia sunt apud Deum ».

Cœpit Petrus ei dícere: « Ecce nos dimísimus ómnia, et secúti sumus te ».

Ait Iesus: « Amen dico vobis, nemo est, qui relíquerit domum aut fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros propter me et propter Evangelium, qui non accípiat cénties tantum nunc in témpore hoc, domos et fratres et sorores et matres et filios et agros cum persecutióibus, et in século futúro vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 17-27

In illo témpore:

Cum egrederétur Iesus in viam, accúrrens quidam et genu flexo ante eum, rogábat eum: « Magíster bone, quid fáciam ut vitam ætérnam percípiam? »

Iesus autem dixit ei: « Quid me dicis bonum? Nemo bonus, nisi unus Deus.

Præcónia nosti: « Ne occídas, ne adulteres, ne furéis, ne falsum testimónium díixeris, ne fraudem féceris, honóra patrem tuum et matrem ».

Ille autem dixit ei: « Magíster, hæc ómnia conservávi a iuventúte mea ».

Iesus autem intúitus eum diléxit eum, et dixit illi: « Unum tibi deest: vade, quæcumque habes vende et da paupéribus, et habébis thesáurum in cælo; et veni, séquere me ».

Qui contristátus in hoc verbo, ábiit mærens; erat enim habens possessiónes multas.

Et circumspíciens Iesus ait discípulis suis: « Quam difficile qui pecúnias habent in Regnum Dei introíbunt! »

Discípuli autem obstupescébant in verbis eius.

At Iesus rursus respóndens ait illis: « Filii, quam difficile est in Regnum Dei introíre! Facílius est camé-

lum per forámen acus transíre, quam dívitem intráre in Regnum Dei ».

Qui magis admirabántur dicéntes ad semetípsos: « Et quis potest salvus fieri? »

Intuens illos Iesus ait: « Apud hómines impossibile est, sed non apud Deum; ómnia enim possibilia sunt apud Deum ». — Verbum Dómini.

14a

Alleluia**Io 13, 34**

R. Alleluia. **V.** Mandátum novum do vobis, dicit Dóminus,
ut diligátis ínvicem sicut diléxi vos.
R. Alleluia.

*Estote misericordes,
sicut et Pater vester misericors est.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam **6, 27-38**

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis:

« Vobis dico, qui audítis: Dilígite inimícos vestros, bene fácite his qui vos odérunt; benedícite maledicéntibus vobis, oráte pro calumniántibus vos. Ei qui te pérçutit in maxíllam, præbe et áleram. Et ab eo qui aufert tibi vestíméntum, étiam túnicam noli prohibére. Omni peténti te, tríbue; et ab eo qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et, prout vultis ut fácient vobis hómines, fácite illis simíliter.

Et si diligitis eos qui vos díligunt, quæ vobis est grátia? Nam et peccatóres diligéntes se díligunt. Et si bene fecéritis his qui vobis bene fáciunt, quæ vobis est grátia? Síquidem et peccatóres idem fáciunt. Et si mútuum dedéritis his a quibus sperátiis recipere, quæ

vobis grátia est? Nam et peccatóres peccatóribus fónerántur, ut recípiant æquália.

Verúmtamen diligite inimícos vestros, bene fácite et mútuum date, nihil desperántes; et erit merces vestra multa, et éritis fílii Altíssimi, quia ipse benígnus est super ingrátos et malos. Estote misericórdes, sicut et Pater vester misericors est.

Et nolite iudicáre et non iudicabímini; et nolíte condemnáre et non condemnabímini; dimítte et dimittémini; date et dábítur vobis: mensúram bonam, confértam, coagítatam, supereffluéntem dabunt in si-num vestrum. Eádem quippe mensúra, qua mensi fuéritis, remetiétur vobis ». — Verbum Dómini.

15

Pro religiosis**Io 8, 12 b**

R. Alleluia. **V.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
R. Alleluia.

Sequar te quocumque ieris.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam **9, 57-62**

In illo témpore:

Ambulántibus Iesu et discípulis suis in via, dixit quidam ad illum: « Sequar te quocumque ieris ».

Et ait illi Iesus: « Vulpes fóveas habent et vólucres cæli nidos; Filius autem hóminis non habet ubi caput reclínet ».

Ait autem ad álerum: « Séquere me ».

Ille autem dixit: « Dómine, permítte mihi primum ire, et sepelíre patrem meum ».

Dixítque ei Iesus: « Sine ut mórtui sepéiant mórtuos suos; tu autem vade, annúntia Regnum Dei ».

Et ait alter: « Sequare te, Dómine, sed primum permítte mihi renuntiáre his qui domi sunt ».

Ait ad illum Iesus: « Nemo mittens manum suam in arátrum et aspíciens retro, aptus est Regno Dei ».

Verbum Dómini.

16

Alleluia

Io 14, 23

R. Alleluia. ¶ Si quis díligit me, sermónen meum servábit,
et Pater meus díliget eum,
et ad eum veniémus. R. Alleluia.

*Martha exceptit illum.
Maria optimam partem elegit.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 38-42

In illo témpore:

Intrávit Iesus in quoddam castéllum; et múlier quædam, Martha nómine, excépit illum. Et huic erat soror nómine María, quæ étiam sedens secus pedes Dómini audiébat verbum illius.

Martha autem satagébat circa frequens ministérium; quæ stetit et ait: « Dómine, non est tibi curæ, quod soror mea relíquit me solam ministráre? dic ergo illi ut me áduvet ».

Et respónsens dixit illi Dóminus: « Martha, Martha, sollícita es et turbáris erga plúrima. Porro unum est necessárium: María enim óptimam partem élégit, quæ non auferétur ab ea ». — Verbum Dómini.

17

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

R. Alleluia. ¶ Beáti páuperes spíritu,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluia.

Complacuit Patri vestro dare vobis Regnum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 32-34

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Noli timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis Regnum.

Véndite quæ possidétis et date eleemosynam. Fácite vobis sácculos qui non veteráscunt, thesáurum non deficiéntem in cælis, quo fur non apprópiat, neque tínea corrúmpit.

Ubi enim thesáurus vester est, ibi et cor vestrum erit ». — Verbum Dómini.

18

Alleluia

Lc 21, 36

R. Alleluia. ¶ Vigiláte, omni témpore orántes,
ut digni habeámini stare ante Fílium hóminis. R. Alleluia.

Et vos estote parati.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-40

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes, et vos símiles homínibus ex-

spectántibus dómínum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénérerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénérerit dómínus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere et tránsiens ministrábit illis.

Et si vénérerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénérerit et ita invénérerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non sínaret perfodíri domum suam.

Et vos estóte paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis véniet ». — Verbum Dómini.

19

Pro religiosis

Alleluia

Mt 5, 3

R. Alleluia. *V.* Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælórum.
R. Alleluia.

*Qui non renuntiat omnibus quæ possidet,
non potest meus esse discípulus.*

† Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam 14, 25-33

In illo témpore:

Iabant turbæ multæ cum Iesu, et convérsus dixit ad illos: « Si quis venit ad me, et non odit patrem suum et matrem et uxórem, et filios et fratres et soróres, adhuc et ánimam suam, non potest esse meus discípulus. Et qui non báíulat crucem suam et venit post me, non potest esse meus discípulus.

Quis enim ex vobis, vclens turrem ædificare, non prius sedens cóputat sumptus, si habet ad perficiéndum? ne, posteáquam posúerit fundaméntum et non

potuerit perfícere, omnes qui vident incípiant illúdere ei, dicéntes: " Hic homo cœpit ædificare et non pótuit consummáre? "

Aut quis rex, itúrus committere bellum advérsus álum regem, non sedens prius cògitat, si possit cum decem mílibus occurrere ei, qui cum vigínti mílibus ve-nit ad se? Alióquin, adhuc illo longe agénte, legatióne mittens rogit ea quæ pacis sunt.

Sic ergo omnis ex vobis, qui non renúntiat ómnibus quæ pòssidet, non potest meus esse discípulus ».

Verbum Dómini.

20

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

R. Alleluia. *V.* Manéte in dilectione mea, dicit Dóminus; qui manet in me et ego in eo.
hic fert fructum multum. R. Alleluia.

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

† Léctio sancti Evangélíi secúndum Ioánnem 15, 1-8
In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat. Iam vos mundi estis propter sermónen, quem locútus sum vobis.

Manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetíspo, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manséritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis facere. Si quis in me non mánserit, missus est

foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manseritis in me, et verba mea in vobis manserint, quodcumque volueritis petite, et fiet vobis.

In hoc glorificatus est Pater meus, ut fructum multum afferatis, et efficiamini mei discipuli ».

Verbum Domini.

21

Alleluia

Io 13, 34

R. Alleluia. **V.** Mandatum novum do vobis, dicit Dominus,
ut diligatis invicem sicut dillexi vos.

R. Alleluia.

*Vos amici mei estis, si facietis
quae ego præcipio vobis.*

† Léctio sancti Evangélii secundum Ioánnem 15, 9-17

In illo tempore:

Dixit Iesus discipulis suis: « Sicut dilexit me Pater, et ego dillexi vos. Manete in dilectione mea. Si præcepta mea servaveritis, manebitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præceptra servavi, et maneo in eius dilectione. Haec locutus sum vobis, ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dillexi vos. Maiorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam quis ponat pro amicis suis.

Vos amici mei estis, si facietis quae ego præcipio vobis. Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia omnia, quae audivi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis; sed ego elegi vos et posui vos, ut vos eatis et fructum afferatis, et fructus vester ma-

neat, ut, quodcumque petieritis Patrem in Nominis meo, det vobis.

Haec mando vobis, ut diligatis invicem ». Verbum Domini.

22

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

R. Alleluia. **V.** Manete in dilectione mea, dicit Dominus; qui manet in me et ego in eo, hic fert fructum multum. R. Alleluia.

*Volo ut ubi ego sum,
et illi sint mecum.*

† Léctio sancti Evangélii secundum Ioánnem

17, 20-26

In illo tempore:

Sublevatis Iesus oculis in cælum, oravit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misisti.

Et ego gloriari, quam dedisti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut et nos unum sumus.

Ego in eis, et tu in me, ut sint consummati in unum, ut cognoscatur mundus quia tu me misisti et dilexisti eos, sicut me dilexisti.

Pater, quod dedisti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut videant gloriam meam, quam dedisti mihi; quia dilexisti me ante constitutioem mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognovit; ego autem te cognovi, et hi cognoverunt quia tu me misisti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum faciam, ut dilectio, qua dilexisti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Domini.

ANTIPHONÆ AD INTROITUM AD LIBITUM
in sollemnitatibus et festis

1. Gaudeámus omnes in Dómino, diem festum celebrántes sub honore beáti (beátæ) N. (mártiris, pastórís, etc.): de cuius sollemnítate (festivitáte, passióne) gaudent Angeli, et colláudant Fílium Dei.
2. Lætémur omnes in Dómino in sollemnítate sancti N., protectórís nostri, qui hódie ex hoc mundo, fide triúmphans, ad cælum migrávit, in æténum cum Christo regnatúrus.
3. Certámen gloriósum Patróni nostri cum gáudio celebrémus, qui, Christum conféssus coram homínibus, honorári a Christo méruit coram Patre qui est in cælis.
4. Sollemnítatem beáti N. mártiris cum gáudio celebrémus, quia pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et hódie in cælis a Christo méruit glorióse coronári.
5. Laudem dícite Deo nostro, omnes Sancti eius et qui timétis Deum, pusilli et magni; quóniam regnábit Dóminus Deus noster omnípotens. Gaudeámus, et exsultémus, et demus glóriam ei.
6. Hódie beátus N. labóris sui prémium recépit; hódie in cælesti convívio cum Sanctis ómnibus gloriósus consédit.

MISSÆ RITUALES

I. IN CONFERENDIS SACRAMENTIS INITIATIONIS CHRISTIANÆ

1. PRO ELECTIONE SEU INSCRIPTIONE NOMINIS

Ant. ad introitum

Ps 104, 3-4

Lætetur cor quæréntium Dóminum.
Quérite Dóminum et confirmámini,
quærите fáciem eius semper.

Collecta

Deus, qui, licet salútem hóminum semper operáris,
nunc tamen pópulum tuum
grátia abundantióre lætíficas,
részipe propítius ad electióne tuam,
ut piæ protectiónis auxílium
et regenerándos múniat et renátos.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1030.

Super oblata

Omnípotens sempitérne Deus,
qui nos ad ætérnam vitam
in confessióne tui nóminis
baptísmati réparas sacraménto,
súscipe tuórum múnera et vota famulórum,
ut in te sperántium et desidéria iúbeas perfici
et peccáta deléri. Per Christum.

Dicitur præfatio de Tempore.

Ant. ad communionem

Eph 1, 7

In Christo habémus redemptióne per sanguinem eius,
remissiónem peccatórum, secúndum divítias gratiæ eius.

NB. - *Textus liturgici, qui pro viro ponuntur, aptari possunt
pro muliere, mutato genere, vel pro pluribus, mutato numero.*

Post communionem

Puríscit nos, quæsumus, Dómine,
sacraménta quæ súmpsímus,
et fábulos tuos
ab omni culpa líberos esse concéde,
ut, qui consciéntiae reátu constringúntur,
céléstis remédii plenítudine gloriéntur.
Per Christum.

Sumi potest etiam Missa feriæ sextæ hebdomadæ IV in Quadra-gesima (cf. volumen II).

2. IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Hæc Missa adhibetur quando scrutinia celebrantur, sive tempore ipsis proprio, idest in dominicis III, IV et V in Qua-dragesima, sive aliis temporibus.

Ant. ad introitum

Ez 36, 23-26

Cum sanctificátus fúero in vobis,
congregábo vos de univérsis terris;
et effundam super vos aquam mundam,
et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris.
Et dabo vobis spíritum novum,
dicit Dóminus.

Collecta**In primo scrutinio:**

Da, quæsumus, Dómine, eléctis nostris
digne atque sapiénter
ad confessióinem tuæ laudis accédere,
ut dignitaté prístina,
quam origináli transgressióne perdidérunt,
per tuam glóriam reforméntur.
Per Dóminum.

In scrutiniis peragendis**In secundo scrutinio:**

Omnípotens sempítérne Deus,
Ecclésiam tuam spiritáli iucundítate multíplica,
ut, qui sunt generatióne terréni,
fiant regeneratióne cælestes. Per Dóminum.

In tertio scrutinio:

Concéde, Dómine, eléctis nostris,
ut, sanctis edócti mystériis,
et renovéntur fonte baptísmatis
et inter Ecclésiæ tuæ membra numeréntur.
Per Dóminum.

Lectiones, ut indicantur p. 1030.

Super oblata**In primo scrutinio:**

Miserátio tua, Deus,
ad hæc percipiénda mystéria fábulos tuos, quæsumus,
et prævéniat competénter
et devótâ conversatióne perdúcatur. Per Christum.

In secundo scrutinio:

Remédii sempítérni múnera, Dómine,
lætántes offérimus, supplíciter exorántes,
ut éadem nos et digne venerári
et pro salvándis congruénter exhibére perfícias.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Exáudi nos, omnípotens Deus,
et fábulos tuos, quos fídei christiánæ primítius imbuísti,
huius sacrificií tríbus operatióne mundári.
Per Christum.

Dicitur præfatio propria de singulis dominicis Quadragesimæ vel,
aliis diebus, de Tempore.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum, et dicitur Hanc igitur proprium.

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum, qui eléctos tuos susceptúri sunt ad sanctam grátiam baptísmi tui, et recitantur nomina patrinorum et matrinarum, et ómnium circumstanuum, quorum tibi fides cóngnita est ...

Hanc igitur oblationem, Dómine, ut propítius suscípias, deprecámur, quam tibi offérimus pro fámulis et famulábuis tuis, quos ad ætérnam vitam et béatum grátiae tuæ donum numeráre, élégere atque vocáre dignátus es.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Quando legitur Evangelium de Samaritana: Io 4, 13-14

Qui biberit aquam, quam ego dabo ei, dicit Dóminus, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam.

Quando legitur Evangelium de cæco nato: Cf. Io 9, 11

Dóminus linívit oculos meos:
et ábii, et lavi, et vidi, et créddi Deo.

Quando legitur Evangelium de Lazaro: Io 11, 26

Omnis qui vivit et credit in me,
non moriétur in æténum, dicit Dóminus

Post communionem

In primo scrutinio:

Adésto, Dómine, quásumus, redemptiónis efféctibus, ut, quos sacraméntis æternitatis institúes, eósdem prótegas dignánter aptándo.

Per Christum.

In secundo scrutinio:

Tu semper, quásumus, Dómine, tuam attólle benígnus familiam, tu dispónē corréctam, tu propítius tuére subiéctam, tu gubérrna perpétua bonitáte salvándam.
Per Christum.

In tertio scrutinio:

Concúrrat, Dómine, quásumus, póplus tuus et toto tibi corde subiéctus obtíneat, ut, ab omni perturbatióne secúrus, et salvatiónis suæ gáudia promptus exérceat et pro regenerándis benígnus exóret.
Per Christum.

3. IN CONFERENDO BAPTISMATE

Hæc Missa dicitur, cum colore albo, in collatione Baptismi adultorum, præsertim si in eadem actione liturgica etiam Confirmation datur.

Dici potest, pro opportunitate, etiam in collatione Baptismi parvulorum.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitibus, atque febris IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A

Ant. ad introitum

Eph 4, 24

Indúite novum hóminem,
qui secúndum Deum créatus est
in iustitia et sanctitáte veritatis.

Collecta

Deus, qui nos facis passiónis et resurrectiōnis Fílli tui
participare mystérium,
præsta, quásumus,

ut, adoptiōnis filiōrum Spíritu roborāti,
in novitāte vitæ iūgiter ambulémus.

Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1040-1068 vel, pro parvulis, pp. 1069-1085.

Super oblata

Quos Fílio tuo conformátos
(et chrísmatis signáculo perféctos)
pópulo sacerdotáli propítius aggregásti,
rogámus, Dómine,
ut in acceptábiles hóstias computáre dignérис,
et una cum oblatiōnibus Ecclésiæ tuæ benígnus accípias.
Per Christum.

Quando adhibetur Canon Romanus, in Meménto vivorum fit memoria patrinorum:

Meménto, Dómine, famulórum famularúmque tuárum,
qui eléctos tuos suscepérunt
ad sanctam grátiām baptísmi tui,
et recitantur nomina patrinorum et matrinarum,
et ómnium circumstántium,
quorum tibi fides cónignita est ...

In Precibus eucharisticis, neophytorum memoria secundum has formulas inseritur:

a) in Prece eucharistica I dicitur Hanc ígitur proprium:

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro his quoque,
quos regeneráre dignátus es ex aqua et Spíritu Sancto,
tribuens eis remissiónem ómnium peccatórum,
ut inveníres eos in Christo Iesu Dómino nostro,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias,
et nómina eórum ascríbi iúbeas in libro vivéntium.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba et uni-vérso clero, additur:

Recordáre quoque, Dómine, neophytórum,
qui hódie per Baptísmum (et Confirmationem)
familiæ tuæ adiúncti sunt,
ut Christum, Fílium tuum,
corde magno et ánimo volénti sequántur.
Meménto étiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba adéstō propítius, additur:

Confórta, quásumus, in sancto propósito fámulos tuos,
qui hódie per lavácrum regenerationis
(et donatiōnem Sancti Spíritus)
plebi tuæ aggregáti sunt,
et concéde, ut in novitāte vitæ semper procéndant.
Omnes fílios tuos ubique dispérsos ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio neophytorum inseritur hoc modo:

... sed et totiū cleri, et offeréntium,
et circumstántium, et neophytórum,
quos hódie ex aqua et Spíritu Sancto regenerásti,
et cuncti pópuli tui ...

Ant. ad communionem

1 Io 3, 1

Vidéte qualem caritátem dedit nobis Pater,
ut fílli Dei nominémur et simus.

Post communionem

Præsta, quásumus, Dómine,
ut, carnis et sanguinis Fílii tui prædicti sacraménto,
in communione Spíritus eius
fratrumque dilectione ita crescámus,
quátenus ad plenam córporis Christi mensúram
caritáte vívida dilatémur.

Per Christum.

B**Ant. ad introitum**

Salvos nos fecit Deus
per lavácrum regeneratiónis
et renovatiónis Spíritus Sancti,
ut, iustificati grátiá ipsius,
herédes simus secúndum spem vitæ ætérnæ.

Collecta

Deus, qui nos regéneras verbo vitæ,
da, ut, corde sincéro illud accipiéntes,
veritátēm álacres faciámus,
et fratérnæ afferámus fructus plúrimos caritatis.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 1040-1068, vel, pro parvulis, pp. 1069-1085.

Super oblata

Ad parátum panem accédéntibus vinúmque commíxtum
iánuam, Dómine, résera cenæ tuæ,
ut, cælestē cum gáudiis convívium celebrántes,
inter sanctórum cives tuósque domésticos censeámur.
Per Christum.

Intercessiones propriæ, pp. 1020-1021.

Ant. ad communionem**1 Io 3, 2**

Caríssimi, nunc fílli Dei sumus,
et nondum appáruit quid érimus.

Post communionem

Præclárum, Dómine,
mortis et resurrectiónis Filii tui mystérium,
quod annuntiávimus, celebrándo,
fac, ut, per huius sacraménti virtútum,
étiam vivéndo fateámur.
Per Christum.

Tit 3, 5. 7**4. IN CONFERENDA CONFIRMATIONE**

Hæc Missa dicitur, cum colore rubro vel albo, quando in ipsa Missa aut immediae ante vel post ipsam Missam confertur Confirmatio.

Adhiberi autem potest omnibus diebus, exceptis dominicis Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, sollemnitatibus, atque fe-riis IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

A**Ant. ad introitum****Ez 36, 25-26**

Dicit Dóminus: Effúndam super vos aquam mundam,
et dabo vobis cor novum,
et spíritum novum ponam in médio vestri.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens et misericors Deus,
ut Spíritus Sanctus advéniens
templum nos gloriæ suæ
dignánte inhabítando perficiat.
Per Dóminum.

Vel:

Promissióinem tuam, quæsumus, Dómine,
super nos propitiátus adímple,
ut Spíritus Sanctus advéniens
nos coram mundo testes efficiat
Evangélii Dómini nostri Iesu Christi.
Qui tecum vivit.

*Aliae orationes ad libitum, pp. 1026-1027.
Lectio ut infra, pp. 1086-1105.*

Super oblata

Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine,
súscipe vota cleménter, et præsta,
ut, Fílio tuo perféctius configuráti,

in testimónium eius indesinénter accrécant,
memoriále participántes redemptiónis eius,
qua Spíritum tuum nobis ipse proméruit.
Qui tecum.

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et cunctæ familiæ tuæ,
quam tibi offérimus pro iis quoque,
quos, Baptísmate regenerátos,
confirmare dignátus es donatióne Spíritus Sancti,
quásumus, Dómine, ut placátus accípias,
et propitiátus in eis tuam grátiam custódias.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Cf. Hebr 6, 4

Quicúmque illumináti estis,
qui gustavístis donum cælestè,
et partícipes facti estis Spíritus Sancti,
gaudéte omnes in Dómino.

Post communionem

Spíritu Sancto, Dómine, perúnctos
tuíque Fílli sacraménto nutritós
tua in pósterum benedictióne proséquere,
ut, ómnibus adversítatibus superátis,
Ecclésiam tuam sanctitáte lætífacent,
eiúsque in mundo increménta
suis opéribus et caritáte promóveant.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Loco benedictionis consuetæ, in fine Missæ adhibetur benedictio
quæ sequitur, vel oratio super populum, p. 1025.

Benedícat vos Deus Pater omnípotens,
qui vos, ex aqua et Spíitu Sancto renátos,
fílios suæ adoptiónis effécit,
et dignos sua patérrna dilectiōne custódiat.

R. Amen.

Benedícat vos Fílius eius unigénitus,
qui Spíritum veritatis
in Ecclésia mansúrum esse promísit,
et vos in confessiōne veræ fídei
sua virtúte confírmet.

R. Amen.

Benedícat vos Spíritus Sanctus,
qui ignem caritatis in córdibus discipulórum accéndit,
et vos, in unum congregátos,
ad gáudium regni Dei sine offensiōne perdúcat.

R. Amen.

Benedícat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Oratio super populum

Loco formulæ benedictionis predictæ, adhiberi potest oratio su-
per populum.

Diaconus vel minister dicere potest invitatorium: Inclináte vos
ad benedictiōnem, vel aliud.

Deinde Episcopus, manibus super populum extensis, dicit:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis,
et Spíritus Sancti dona
in córdibus tuórum custódi fidélium,
ut et Christum crucifíxum
coram mundo confitéri non erubéscant,
et mandáta eius devótā caritáte perfícient.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Benedicat vos omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.
R. Amen.

B**Ant. ad introitum****Cf. Rom 5, 5; 8, 11**

Cáritas Dei diffusa est in córdibus nostris
per inhabitántem Spíritum eius in nobis.

Collecta

Spíritum Sanctum tuum, quésumus, Dómine,
super nos dignánter effunde,
ut omnes, in unitáte fídei ambulántes,
et caritatis eius fortítudine roboráti,
ad mensúram ætatis plenitúdinis Christi occurrámus.
Per Dóminum.

Aliæ orationes ad libitum, pp. 1023 et 1027.

Lectiones ut infra, pp. 1086-1105.

Super oblata

Hos fámulos tuos, Dómine,
una cum Unigénito tuo benígnus admítte,
ut, qui eius cruce spiritualique sunt unctióne signáti,
se tibi cum ipso iúgiter offeréntes,
largiórem in díes effusiónem tui Spíritus mereántur.
Per Christum.

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc igitur proprium,
ut in Missa præcedente, p. 1024.*

Ant. ad communionem**Ps 33, 6. 9**

Accédite ad Dóminum et illuminámini:
gustáte et vidéte quóniam suávis est.

Post communionem

Quos tui Spíritus, Dómine, cumulásti munéribus,
tuíque auxísti Unigéniti nutriménto,
fac étiam in plenitúdine legis instrúcitos,
ut coram mundo tuæ libertátem adoptiónis
iúgiter maniféstent,
et prophéticum tui pópuli munus
sua váleant sanctitáte præbérē.
Per Christum.

Benedictio sollemnis vel oratio super populum, pp. 1024-1025.

C**Aliæ orationes, pro opportunitate adhibendæ****Collecta**

Mentes nostras, quésumus, Dómine,
Paráclitus qui a te procédit illúminet,
et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.
Qui tecum.

Super oblata

Súscipe, quésumus, Dómine, oblacióne familiæ tuæ,
ut, qui donum Spíritus Sancti suscepérunt,
et collátæ custódiant, et ad ætérrna præmia pervéniant.
Per Christum.

Post communionem

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritatis infunde,
ut, quos uno pane cœlesti satiásti,
una fáciás pietáte concórdes.
Per Christum.

A

AD CATECHUMENOS FACIENDOS

Lectio prior

*Egredere de terra tua, et veni in terram,
quam monstrabo tibi.*

Léctio libri Génesis

12, 1-4 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Abram: « Egrédere de terra tua, et de cognatióne tua, et de domo patris tui, et veni in terram, quam monstrábo tibi. Faciámque te in gentem magnam, et benedícám tibi; et magnificábó nomen tuum, erísque benedictus. »

Benedícám benedicéntibus tibi et maledícám male-dicéntibus tibi; atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. »

Egréssus est itaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 4-5. 12-13. 18-19. 20 et 22 (R.: 12 b vel 22)

R. Beátus pópulus, quem élégít Dóminus
in hereditátem sibi.

vel: Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te.

⁴ Quia rectum est verbum Dómini,
et ómnia ópera eius in fide.

⁵ Díligit iustitiā et iudíciū,
misericórdia Dómini plena est terra. R.

¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem élégít in hereditátem sibi.

¹³ De célo respéxit Dóminus,
vidit omnes fílios hóminum. R.

¹⁴ Ecce óculi Dómini
super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius,
ut éruat a morte ánimás eórum,
et alat eos in fame. R.

²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. R.

Alleluia

Io 1, 41 et 17 b

R. Alleluia. *v.* Invénimus Messíam,
qui est Christus;
grátia et véritas per eum facta est.
R. Alleluia.

Evangelium

Ecce Agnus Dei. Invenimus Messiam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 35-42

In illo témpore:

Stabat Ioánnes et ex discípulis eius duo. Et respi-ciens Iesum ambulántem, dicit: « Ecce Agnus Dei ». Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Iesum.

Convérsus autem Iesus, et videns eos sequéntes se, dicit eis: « Quid quératis? »

Qui dixérunt ei: « Rabbi (quod díicitur interpre-tátum: Magíster), ubi hábitas? »

Dicit eis: « Veníte et vidébitis ». Venérunt ergo et vidérunt ubi manéret, et apud eum mansérunt die illo; hora erat quasi décima.

Erat Andréas, frater Simónis Petri, unus ex duóbus qui audierant ab Ioánnē et secúti fúerant eum.

Invénit hic primum fratrem suum Simónem, et dicit ei: « Invénimus Messiam (quod est interpretátum Christus) ». Addúxit eum ad Iesum.

Intúitus eum Iesus dixit: « Tu es Simon filius Ioánnes: tu vocáberis Cephas (quod interpretátur Petrus) ».

Verbum Dómini.

B

IN DIE ELECTIONIS BAPTIZANDORUM

Si electio fit dominica I in Quadragesima, sumi possunt lectiones cuiuslibet seriei huius dominicæ.

Si fit extra dominicam et lectiones diei non convenient, si militer seligantur lectiones inter eas quæ assignantur dominicæ I in Quadragesima (Cf. volumen II), vel aliæ aptæ.

C

IN SCRUTINIIS PERAGENDIS

Ad I Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ III in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

Ad II Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ IV in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

Ad III Scrutinium

Sumuntur semper lectiones dominicæ V in Quadragesima, seriei A, cum suis cantibus (Cf. volumen II).

D

IN TRADITIONE SYMBOLI

Lectio prima

Audi, Israel: Diliges Dominum ex toto corde tuo.

Léctio libri Deuteronomii

6, 1-7

Locútus est Móyses pôpulo dicens: « Hæc sunt præcépta et cæremóniæ atque iudícia, quæ mandávit Dóminus Deus vester, ut docérem vos, et faciátiis ea in terra ad quam transgredímini possidéndam; ut tímeas Dóminum Deum tuum et custódias ómnia mandáta et præcépta eius, quæ ego præcípio tibi et filiis ac nepótibus tuis, cunctis diébus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui.

Audi, Israel, et obsérrva, ut fáciás quæ præcípit tibi Dóminus, et bene sit tibi, et multiplicéris ámplius, sicut pollíctus est Dóminus Deus patrum tuórum tibi terram lacte et melle manántem.

Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est. Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota áнима tua et ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo, et narrábis ea filiis tuis, et meditáberis in eis sedens in domo tua et ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 18, 8. 9. 10. 11 (¶: Io 6, 69)

¶. Dómine, verba vitæ æternæ habes.

8 Lex Dómini immaculáta, refíciens ániam, testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. ¶.

9 Iustítiae Dómini rectæ, lætificántes corda, præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos. ¶.

10 Timor Dómini mundus, pérmanens in sǽculum sǽculi, iudícia Dómini vera, iusta ómnia simul. ¶.

11 Desiderábilia super aurum et lápidem pretiósrum multum, et dulciora super mel et favum stillántem. ¶.

Lectio secunda

1

Fidei confessio credentis in Deum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

10, 8-13

Fratres:

Quid dicit Scriptúra? « Prope te est verbum in ore tuo et in corde tuo »; hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia, si confiteáris in ore tuo « Dóminum Iesum » et in corde tuo credíderis quod Deus illum excitávit ex mórtuis, salvus eris. Corde enim créditur ad iustitiam, ore autem conféssio fit in salútem.

Dicit enim Scriptúra: « Omnis qui credit in illo non confundétur ». Non enim est distíctio Iudæi et Græci, nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum: « Omnis enim quicúmque invocáverit Nomen Dómini, salvus erit ». — Verbum Dómini.

2

* Per Evangelium salvamini, qua ratione evangelizáverim vobis, si tenetis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-8

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratione evangelizáverim vobis, si tenetis, nisi si frustra credidistis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris, secúndum Scriptúras, et quia sepultus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras, et quia visus est Cephæ, et post hæc Duódecim; deínde visus est plus quam quinquéntis frátribus simul, ex quibus plures manent usque adhuc, quidam autem dormiérunt. Deínde visus est Iacóbo, deínde Apóstolis ómnibus; novíssime autem ómnium, tamquam abortívo, visus est et mihi.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

15, 1-4

Notum vobis fácio, fratres, Evangélium, quod evangelizávi vobis, quod et accepistis, in quo et statis, per quod et salvámini: qua ratione evangelizáverim vobis, si tenetis, nisi si frustra credidistis.

Trádidi enim vobis in primis quod et accépi; quóniam Christus mórtuus est pro peccátis nostris secúndum Scriptúras, et quia sepultus est et quia suscitátus est tértia die, secúndum Scriptúras. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Versus ante Evangelium

Io 3, 16

y. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum Unigénitum daret;
omnis qui credit in eum habet vitam ætérnam.

Super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum

16, 13-18

In illo témpore:

Venit Iesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interro-gábatur discípulos suos dicens: « Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? »

At illi dixérunt: « Alii Ioánnem Baptístam, álii autem Elíam, álii vero Ieremíam aut unum ex prophétis ».

Dicit illis: « Vos autem quem me esse dícitis? »

Respónsens Simon Petrus dixit: « Tu es Christus, Fílius Dei vivi ».

Respónsens autem Iesus dixit ei: « Beátus es, Si-mon Bar Iona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus qui in cælis est.

Et ego dico tibi: Tu es Petrus, et super hanc pe-tram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ íferi non prævalébunt adversum eam ». — Verbum Dómini.

2

Versus ante Evangelium

Io 8, 12 b

y. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

*Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me
in tenebris non maneat.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in tenebris non maneat. Et si quis audíerit verba mea et non custodíerit, ego non iúdico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdiceret eum. Sermo quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex me ipso non sum locútus; sed qui mi-sit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætéra est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

E

IN TRADITIONE ORATIONIS DOMINICÆ

Lectio prima

Traham vos in vinculis caritatis.

Léctio libri Osée prophétæ

11, 1 b. 3-4. 8 c-9

Hæc dicit Dóminus:

« Puer Israel, et diléxi eum, et ex Ægýpto vocávi filium meum.

Et ego, quasi nutritius Ephraim, portabam eos in bracchiis meis, et nescierunt quod curarem eos. In funiculis Adam traham eos, in vinculis caritatis; et ero eis quasi exaltans iugum super maxillas eorum, et declinavi ad eum ut vesceretur.

Conversum est in me cor meum, pariter conturbata est paenitudo mea. Non faciam furorem irae meae, non convertar ut dispérdam Ephraim, quóniam Deus ego et non homo; in medio tui sanctus, et non ingrédiar civitatem ». — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dominus pascit me, et nihil mihi déerit.

- ¹ Dominus pascit me, et nihil mihi déerit:
² in pascuis viréntibus me collocavit,
super aquas quiétis eduxit me,
ánimam meam refecit.
Deduxit me super sémitas iustitiae
propter nomen suum. R.
- ⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu tecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consolata sunt. R.
- ⁵ Parasti in conspectu meo mensam
adversus eos qui tribulant me;
impinguasti in óleo caput meum,
et calix meus redundat. R.
- ⁶ Etenim benignitas et misericordia subsequentur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitabo in domo Domini
in longitudinem diérum. R.

vel

Ps 102, 1-2. 8 et 10. 11-12. 13 et 18 (R.: 13)

- R. Quómodo miseretur pater filiorum,
misératus est Dóminus timéntibus se.
- ¹ Bénedic, ánima mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
- ² Bénedic, ánima mea, Dómino,
et noli oblivisci omnes retributónes eius. R.
- ³ Miserátor et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ¹⁰ Non secúndum peccata nostra fecit nobis,
neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis. R.
- ¹¹ Quóniam, quantum exaltatur cælum a terra,
præváluit misericordia eius super timéntes eum;
- ¹² quantum distat ortus ab occidente,
longe fecit a nobis iniquitátes nostras. R.
- ¹³ Quómodo miseretur pater filiorum,
misératus est Dóminus timéntibus se,
in eos qui servant testaméntum eius,
et mémores sunt mandatórum ipsius ad faciéndum ea. R.

Lectio secunda

1

Accepistis Spiritum adoptionis filiorum,
in quo clamamus: Abba, Pater.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Romáños

8, 14-17. 26-27

Fratres:

Quicunque Spíritu Dei aguntur, hi filii Dei sunt.
Non enim accepistis spíritum servitutis iterum in

timórem, sed accepistis Spíritum adoptiónis filiórū, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamén compátimur, ut et conglorificémur.

Similiter autem et Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpéllat gemítibus inenarrabílibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis.

Verbum Dómini.

2

*Misit Deus Spíritum Filii sui in corda nostra,
clamantem: Abba, Pater.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Gálatas 4, 4-7

Fratres:

Ubi venit plenitúdo téporis, misit Deus Fílium suum, factum ex mulière, factum sub Lege, ut eos qui sub Lege erant redímeret, ut adoptiónem filiórū recipérémus.

Quóniam autem estis filii, misit Deus Spíritum Filii sui in corda nostra, clamántem: « Abba, Pater ». Itaque iam non es servus, sed fílius. Quod si fílius, et heres per Deum. — Verbum Dómini.

Versus ante Evangelium

Rom 8, 15

¶. Non accepistis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepistis Spíritum adoptiónis filiórū, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Evangelium

Domine, doce nos orare.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum 6, 9-13

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Sic vos orábitis: Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur Nomen tuum, advéniat Regnum tuum, fiat volúntas tua sicut in cælo et in terra. Panem nostrum supersubstantiálem da nobis hódie, et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris, et ne indúcas nos in tentatióne, sed líbera nos a Malo ». — Verbum Dómini.

F

AD RITUM « EFFETHA »

Evangelium

Effetha, quod est Adaperire.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 7, 31-37

In illo témpore:

Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et addúcunt ei surdum et mutum, et deprecántur eum ut impónat illi manum.

Et apprehéndens eum de turba seórsum, misit dígitos suos in aurículas eius, et éxspuens tétigít linguam eius, et suspíciens in cælum ingémuit et ait illi: « Effetha », quod est: « Adaperíre ». Et statim apértæ sunt

aures eius, et solútum est vínculum linguæ eius, et loquebáтур recte.

Et præcépit illis ne cui dícerent. Quanto autem eis præcipiébat, tanto magis plus prædicábant.

Et eo ámplius admirabántur dicéntes: « Bene ómnia fecit, et surdos facit audíre et mutos loqui ».

Verbum Dómini.

G

IN CONFERENDO BAPTISMATE ADULTORUM

Lectio prima

1

*Sic erit semen tuum. Semini tuo
dabo terram hanc.*

Léctio libri Génésis

15, 1-6. 18 a

In diébus illis:

Factus est sermo Dómini ad Abram per visiónem dicens: « Noli timére, Abram, ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis ».

Dixítque Abram: « Dómine Deus, quid dabis mihi? Ego vadam absque líberis, et fílius procuratóris domus meæ iste damásco Eliézer ». Addidítque Abram: « Mihi autem non dedísti semen; et ecce vernáculus meus heres meus erit ».

Statímqüe sermo Dómini factus est ad eum dicens: « Non erit hic heres tuus, sed qui egrediétur de útero tuo, ipsum habébis herédem ».

Eduxitque eum foras et ait illi: « Súspice cælum et númera stellas, si potes ». Et dixit ei: « Sic erit semen tuum ». Crédidit Abram Deo, et reputátum est illi ad iustítiam.

In illo die pépigit Dóminus fœdus cum Abram dicens: « Sémini tuo dabo terram hanc, a flúvio Ægýpti usque ad flúvium magnum Euphráten ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 3-4. 16-17. 21-22. 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

R. Misericórdias tuas, Dómine, in æténum cantábo.

³ Quóniam dixísti:

« In æténum misericórdia ædificábitur »,
in cælis firmábitur véritas tua.

⁴ « Dispósui testaméntum elécto meo,
iurávi David servo meo ». R.

¹⁶ Beátus pópulus qui scit iubilatiónen;
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt,
¹⁷ et in nómine tuo exsultábunt tota die,
et in iustítia tua exaltabúntur. R.

²¹ « Invéni David servum meum;
óleo sancto meo unxi eum.

²² Manus enim mea firma erit cum eo,
et bráccium meum confortábit eum. R.

²⁵ Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
et in nómine meo exaltabúntur cornu eius.

²⁷ Ipse invocábit me: Pater meus es tu,
Deus meus et refúgium salutis meæ ». R.

2

*Statuam pactum meum inter me et te,
et inter semen tuum
post te in generationibus suis, fœdere sempiterno.*

Léctio libri Génésis

17, 1-8

Postquam Abram nonagínta et novem annórum es-
se cœperat, appáruit ei Dóminus dixítque ad eum: « Ego

Deus omnípotens: ámbula coram me, et esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me et te, et multiplicábo te veheménter nimis ». Cécidit Abram pronus in fáciem.

Dixítque ei Deus: « Ego sum, et pactum meum tecum. Erísque pater multárum géntium, nec ultra vocábitur nomen tuum Abram, sed appelláberis Abraham, quia patrem multárum géntium constitúi te. Faciámque te créscere vehementíssime et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me et te, et inter semen tuum post te in generatióibus suis, fœdere semipitérno, ut sim Deus tuus et séminis tui post te. Da-bóque tibi et sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, omnem terram Chánaan in possessióinem ætérnam, eróque Deus eórum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:

² in páscuis viréntibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,

³ ánimam meam refécit.

Dedúxit me super sémitas iustitiæ
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
adversus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómni bus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

3

Abicite deos alienos, qui in medio vestri sunt.

Léctio libri Génesis

35, 1-4. 6-7 a

In diébus illis:

Locútus est Deus ad Iacob: « Surge, et ascénde Bethel, et hábita ibi, facque altáre Deo, qui appáruit tibi quando fugiébas Esau fratrem tuum ».

Iacob vero, convocáta omni domo sua, ait: « Abícite deos aliéños, qui in médio vestri sunt, et mundámini ac mutáte vestímenta vestra. Súrgite, et ascendámus in Bethel, ut faciámus ibi altáre Deo, qui exaudívit me in die tribulatiónis meæ, et sócius fuit itineris mei ». Dedérunt ergo ei omnes deos aliéños, quos habébant, et ináures, quæ erant in áuribus eórum; at ille infódit ea subter terebínthum, quæ est post urbem Síchem.

Venit ígitur Iacob Luzam, quæ est in terra Chánaan, cognométo Bethel, ipse et omnis póplus cum eo. Ædificavítque ibi altáre, et appellávit nomen loci illius: Domus Dei. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 65, 1-3 a. 8-9. 16-17 (R.: 1)

R. Iubiláte Deo, omnis terra.

¹ Iubiláte Deo, omnis terra,

² psalmum dícite gloriæ nóminis eius,
glorificáte laudem eius.

³ Dícite Deo: « Quam terribília sunt ópera tua ». R.

- ⁸ Benedícite, gentes, Deum nostrum,
et audítam fácite vocem laudis eius;
⁹ qui pósuit ánimam nostram ad vitam,
et non dedit in commotióinem pedes nostros. R.
¹⁶ Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum,
quanta fecit ánimæ meæ.
¹⁷ Ad ipsum ore meo clamávi,
et exaltávi in lingua mea. R.

4

Elige vitam, ut et tu vivas et semen tuum.

Léctio libri Deuterónómií

30, 15-20

Locútus est Móyses pôpulo dicens: « Consídera quod hódie proposúerim in conspéctu tuo vitam et bonum, et e contrario mortem et malum, ut díligas Dóminum Deum tuum, et ámbules in viis eius, et custódias mandáta illíus ac cæremónias atque iudícia, et vivas; atque multíplicet te benedicátque tibi in terra, ad quam ingrediéris possidéndam.

Si autem avérsum fúerit cor tuum et audíre nolúeris, atque errore decéptus adoráveris deos alienos et servíeris eis, prædico tibi hódie quod péreas et parvo témpore moriérис in terra, ad quam, Iordáne transmíssio, ingrediéris possidéndam.

Testes ínvoco hódie cælum et terram, quod proposúerim vobis vitam et mortem, benedictióinem et maledictióinem. Elige ergo vitam, ut et tu vivas et semen tuum; et díligas Dóminum Deum tuum, atque obédiás voci eius et illi adhéreas (ipse est enim vita tua et longitúdo diérum tuórum), ut hábites in terra, pro qua iurávit Dóminus pátribus tuis, Abraham, Isaac et Iacob, ut daret eam illis ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 8, 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 ab vel Eph 5, 14)

- R. Dómine, Dóminus noster,
quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
vel: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis,
et illuminábit te Christus.

⁴ Quando vídeo cælos tuos, ópera digitórum tuórum,
lunam et stellas quæ tu fundásti:

⁵ quid est homo, quod memor es eius?
aut filius hóminis, quóniam vísitas eum? R.

⁶ Minuísti eum paulo minus ab ángelis,
glória et honóre coronásti eum;

⁷ et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subiecísti sub pédibus eius: R.

⁸ Oves et boves univérsas,
ínsuper et pécora campi,

⁹ vólucres cæli et pisces maris,
quæcúmque perámbulant sémitas maris. R.

5

Serviemus Domino, quia ipse est Deus noster.

Léctio libri Iósue

24, 1-2 a. 15-17. 18 b-25 a

In diébus illis:

Congregávit Iósue omnes tribus Israel in Sichem, et vocávit maióres natu ac príncipes et iúdices et magístros, steterúntque in conspéctu Dómini, et ad pôpulum sic locútus est: « Si malum vobis vidétur ut Dómino serviáatis, optío vobis datur: elígite hódie quod placet, cui servíre potíssimum debeáitis, utrum diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis

Amorrhæórum, in quorum terra habitátis; ego autem et domus mea serviémus Dómino ».

Respondítque pópulus et ait: « Absit a nobis ut relinquámus Dóminum et serviámus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos et patres nostros de terra Ægypti, de domo servitútis, fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, et custodívit nos in omni via, per quam ambulávimus, et in cunctis pópulis, per quos transívimus. Serviémus ígitur Dómino, quia ipse est Deus noster ».

Dixítque Iósue ad pópulum: « Non potéritis servíre Dómino. Deus enim sanctus et fortis æmulátor est, nec ignoscet sceléribus vestris atque peccátis. Si dimiséritus Dóminum et serviéritis diis aliénis, convertéte se et afflígite vos atque subvérte, postquam vobis præstíterit bona ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Nequáquam ita, ut lóqueris, erit, sed Dómino serviémus ».

Et Iósue ad pópulum: « Testes, inquit, vos estis, quia ipsi elegéritis vobis Dóminum, ut serviáti ei ».

Responderúntque: « Testes ».

« Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de médio vestri, et inclináte corda vestra ad Dóminum Deum Israel ».

Dixítque pópulus ad Iósue: « Dómino Deo nostro serviémus, et obœdiéntes érimus præcéptis eius ».

Percússit ergo Iósue in die illo fœdus.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 41, 2-3; 42, 3. 4 (R.: 41, 3 a)

R. Sitívit áнима mea ad Deum vivum.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum, ita desíderat áнима mea ad te, Deus.

³ Sitívit áнима mea ad Deum, Deum vivum: quando véniam et apparébo ante fáciem Dei? R.

³ Emítte lucem tuam et veritátem tuam; ipsa me dedúcant et addúcant in montem sanctum tuum et in tabernácula tua. R.

⁴ Et introíbo ad altáre Dei, ad Deum lætítiae exsultatiónis meæ. Confitébor tibi in cíthara, Deus, Deus meus. R.

6

Descendit Naaman et lavit in Iordane septies, et mundatus est.

Léctio libri secúndi Regum

5, 9-15 a

In diébus illis:

Venit Náaman princeps milítiae regis Sýriæ cum equis et curríbus, et stetit ad óstium domus Eliséi.

Misítque ad eum Eliséus núnctium dicens: « Vade et laváre sépties in Iordáne, et recipiet sanitátem caro tua, atque mundáberis ».

Irátus Náaman recedébat dicens: « Putábam quod egredérerétur ad me, et stans invocáret nomen Dómini Dei sui, et tángeret manu sua locum lepræ et curáret me. Numquid non melióres sunt Abana et Pharphar, flúvii Damásci, omnibus aquis Israel, ut laver in eis et munder? »

Cum ergo vertísset se et abíret indígnans, accessérunt ad eum servi sui et locúti sunt ei: « Pater, et si rem grandem dixísset tibi prophéta, certe fácere debuéras; quanto magis quia nunc dixit tibi: "Laváre et mundáberis" ».

Descéndit et lavit in Iordáne sépties iuxta sermónen viri Dei, et restitúta est caro eius sicut caro púerii párvuli, et mundátus est.

Reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo, venit et stetit coram eo. — Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: 12 a)

- R. Cor mundum crea in me, Deus.
 3 Miserere mei, Deus, secundum misericordiam tuam; et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam.
 4 Amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me. R.
 8 Ecce enim veritatem in corde dilexisti, et in occulto sapientiam manifestasti mihi.
 9 Asperges me hyssopo, et mundabor; lavabis me, et super nivem dealbabor. R.
 12 Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum firmum innova in viscerebus meis.
 13 Ne proicias me a facie tua, et spiritum sanctum tuum ne auferas a me. R.
 14 Redde mihi letitiam salutaris tui, et spiritu promptissimo confirma me.
 17 Domine, labia mea apries, et os meum annuntiabit laudem tuam. R.

7

Effundam spiritum meum super semen tuum.

Lectio libri Isaiae prophetae

44, 1-3

« Audi, Iacob, serve meus, et Israel, quem elegi. Hac dicit Dominus faciens et formans te, ab utero auxiliator tuus:

“ Noli timere, serve meus Iacob et rectissime, quem elegi. Effundam enim aquas super sitiensem, et fluenta

super aridam; effundam spiritum meum super semen tuum, et benedictionem meam super stirpem tuam ” ». Verbum Domini.

Psalmus responsorius

Ps 62, 2. 3-4. 5-6. 8-9 a (R.: 2 b)

- R. Sitivit in te anima mea, Deus meus.
 Deus, Deus meus es tu, ad te luce vigilo.
 Sitivit in te anima mea, te desideravit caro mea. R.
 3 In terra deserta et arida et in aquosa, sic in sancto apparui tibi, ut vidarem virtutem tuam et gloriam tuam.
 4 Quoniam melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te. R.
 5 Sic benedicam te in vita mea, et in nomine tuo levabo manus meas.
 6 Sicut adipue et pinguedine repleatur anima mea, et labii exultationis laudabit os meum. R.
 8 Quia fuisti adiutor meus, et in velamento alarum tuarum exultabo.
 9 Adhäsit anima mea post te. R.

8

In corde eorum scribam legem meam.

Lectio libri Ieremie prophetae

31, 31-34

« Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israel et domui Iuda foedus novum, non secundum pactum, quod pepigis cum patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum, ut educerem eos de terra Aegypti, pactum quod irritum fecerunt, et ego dominatus sum eorum, dicit Dominus.

Sed hoc erit pactum, quod feriam cum domo Israel post dies illos, dicit Dominus: Dabo legem meam in

viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pópulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum, dicens: "Cognósce Dóminum"; omnes enim cognóscent me, a mímino eórum usque ad máximo, ait Dóminus; quia propitiábor iniquitati eórum, et peccáti eórum non memorábor amplius».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 31, 1-2. 5. 11 (R.: 1 a vel 11 a)

R. Beátus cui remíssa est iníquitas.

vel: Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti.

¹ Beátus cui remíssa est iníquitas,
et obtéctum est peccátum.

² Beátus vir cui non imputávit Dóminus delictum,
nec est in spíritu eius dolus. R.

⁵ Peccátum meum cógnitum tibi feci,
et delictum meum non abscondi.

Dixi: «Confitébor advérsum me
iniquitatem meam Dómino».

Et tu remisisti impietátem peccáti mei. R.

¹¹ Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti,
et gloriámini, omnes recti corde. R.

9

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

«Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univerásis terris, et addúcam vos in terram vestram; et ef-

fúndam super vos aquam mundam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapideum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiáatis et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 50, 3-4. 8-9. 12-13. 14 et 17 (R.: Ez 36, 26)

R. Dabo vobis cor novum et spíritum novum
in médio vestri.

³ Miseré mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam;
et secúndum multitudinem miserationum tuárum
dele iniquitatem meam.

⁴ Amplius lava me ab iniquitate mea,
et a peccato meo munda me. R.

⁸ Ecce enim veritatem in corde dilexisti,
et in occúlto sapiéntiam manifestásti mihi.

⁹ Aspérges me hyssópo, et mundábor;
lavabis me, et super nivem dealbábor. R.

¹² Cor mundum crea in me, Deus,
et spíritum firmum innova in viscéribus meis.

¹³ Ne proicias me a facie tua,
et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me. R.

¹⁴ Redde mihi lætitiam salutáris tui,
et spíritu promptíssimo confírma me.

¹⁷ Dómine, lábia mea apéries,
et os meum annuntiábit laudem tuam. R.

Lectio secunda

1

* *Consepulti cum illo per baptismum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 6, 3-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus. Si enim complantáti facti sumus similitudíni mortis eius, sed et resurrectiónis érimus.

Hoc sciéntes quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruáatur corpus peccáti, ut ultra non servíamus peccáto. Qui enim mórtuus est, iustificátus est a peccáto.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, sciéntes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

6, 3-4. 8-11

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsíus baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si autem mórtui sumus cum Christo, crédimus quia simul étiam vivémus cum eo, scientes quod Christus suscitátus ex mórtuis iam non móritur, mors illi ultra non dominábitur. Quod enim mórtuus est, peccáto mórtuus est semel; quod autem vivit, vivit Deo.

Ita et vos, existimáte vos mórtuos quidem esse peccáto, vivéntes autem Deo in Christo Iesu.

Verbum Dómini.

2

Quis nos separabit a caritate Christi?

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 28-32. 35. 37-39

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes

fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo non pepérцит, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, neque ángeli neque principátus, neque instántia neque futúra, neque virtútes, neque altítudo, neque profún-dum, neque ália quælibet creatúra pótterit nos separare a caritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

3

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Coríntios 12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra cónporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus, sive Iudæi, sive Græci, sive servi, sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas

3, 26-28

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicúmque enim in Christo baptizati estis, Christum induistis; non est Iudáeus neque Græcus, non est servus neque liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

*Prædestinavit nos
in adoptionem filiorum per Iesum.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3-10, 13-14

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi, qui benedíxit nos in omni benedictióne spiritáli in cælestibus in Christo; sicut elégit nos in ipso ante mundi constitutiónen, ut essémus sancti et immaculáti in conspéctu eius in caritáte; qui prædestinávit nos in adoptiónen filiorum per Iesum Christum in ipsum, secúndum beneplácitum voluntatis suæ, in laudem glóriæ grátiæ suæ, in qua gratificávit nos in Dilécto.

In quo habémus redemptiōnem per sanguinem eius, remissiónem peccatórum secúndum divítias grátiæ eius, qua superabundávit in nobis in omni sapiéntia et prudéntia, notum fáciens nobis mystérium voluntatis suæ secúndum beneplácitum eius, quod propósuit in eo, in dispensatiónen plenitúdinis témporum, recapituláre ómnia in Christo, quæ in cælis et quæ in terra, in ipso.

In quo et vos, cum audisséritis verbum veritatis, Evangelium salutis vestrae, in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto, qui est arribabon hereditatis nostrae, in redemptiōnem acquisitiōnis, in laudem gloriae ipsius. — Verbum Domini.

6

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Ephesios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Domino, ut digne ambulatis vocatiōne qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis. Unum corpus et unus Spiritus, sicut et vocati estis in una spe vocatiōnis vestrae; unus Dominus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium, qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Verbum Domini.

7

Indumentes novum hominem, sicut dilecti Dei.

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Colossenses 3, 9 b-17

Fratres:

Exuite vos veterem hominem cum actibus eius, et induite novum, eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem eius qui creavit eum; ubi non est

Græcus et Iudeus, circumcisio et præputium, bárbarus, Scytha, servus, liber, sed omnia et in omnibus Christus.

Induite vos ergo, sicut electi Dei, sancti et dilecti, viscera misericordiae, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patientiam, supportantes invicem et donantes vobis ipsis, si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos.

Super omnia autem haec caritatem, quod est vinculum perfectiōnis, et pax Christi dominetur in cordibus vestris, ad quam et vocati estis in uno corpore; et grati estote.

Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia docentes et commonentes vosmetipso psalmis, hymnis, canticis spiritilibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo. Et omne quocumque factis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum.

Verbum Domini.

8

*Salvos nos fecit per lavacrum regenerationis
et renovationis Spiritus Sancti.*

Lectio Epistolæ beati Pauli apóstoli
ad Titum 3, 4-7

Carissime:

Cum benignitas et humanitas apparuit Salvatoris nostri Dei, non ex operibus iustitiae, quae fecimus nos, sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et renovationis Spiritus Sancti, quem effudit super nos abunde per Iesum Christum Salvatorem nostrum; ut, iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem vitae æternæ.

Verbum Domini.

9

*Aspersi corda a conscientia mala et abluti corpus
aqua munda.*

Léctio Epistolæ ad Hebræos

10, 22-25

Fratres:

Accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a conscientia mala et abluti corpus aqua munda; teneámus spei confessionem indeclinábilem (fídélis enim est qui repromísit); et considerémus ínvicem in provocatióne caritatis et bonórum óperum, non deseréntes congregatióne nostram, sicut est consuetudinis quibúsdam, sed exhortántes et tanto magis quanto vidétis appropinquántem diem.

Verbum Dómini.

10

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epistolæ primæ beáti Petri apóstoli

2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Dóminum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem él ectum, pretiósū, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spiritáles hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus electum, regale sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitióne, ut virtútē annuntiátiis eius, qui de ténebris vos vocávit in admirábile lumen suum; qui aliquándo non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecúti misericórdiam, nunc autem misericórdiam consecúti. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Col 3, 1

R. Alleluia. V. Si consurrexistis cum Christo,
quæ sursum sunt quérите,
ubi Christus est in déxtera Dei sedens.
R. Alleluia.

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim voluerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam; qui autem perdíderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum univérsum lucrétur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátur? Aut quam dabit homo commutatióne pro áнима sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc redet unicuíque secún dum opus eius ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Eph 4, 5-6

R. Alleluia. V. Unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater. R. Alleluia.

*Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis dicens: « Data est mihi omnis potésta in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiōnem sǽculi ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. ¶ Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnā. R. Alleluia.

Baptizatus est in Iordane ab Ioanne.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galilææ, et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidi apertos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus di-léctus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Alleluia.

*Quisquis non receperit Regnum Dei velut parvulus,
non intrabit in illud.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tangeret illos; discí-puli autem comminabántur eis.

At vídens Iesus, indigne tulit, et ait illis: « Sínte párvulos venire ad me, ne prohibuéritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non re-céperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ». Et compléxans eos, benedicébat impónens ma-nus super illos. — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Eúntes in mundum univérsum,
prædicáte Evangélium omni creatúræ.
R. Alleluia.

Qui crediderit et baptizatus fuerit, salvus erit.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
16, 15-16. 19-20

In illo témpore:

Appárens Iesus Undecim dixit eis: « Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni crea-

túræ. Qui credíderit et baptizátus fúerit, salvus erit; qui vero non credíderit, condemnábitur ».

Et Dóminus quidem Iesus, postquam locútus est eis, assúmptus est in cælum, et sedit a dextris Dei.

Illi autem profécti prædicavérunt ubique, Dómino cooperánte et sermónen confirmánte sequéntibus si gnis. — Verbum Dómini.

6

Alleluia**2 Tim 1, 10 b**

℟. Alleluia. ḡ. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
℟. Alleluia.

*Scriptum est prædicari in nomine Christi pænitentiam
in remissionem peccatorum in omnes gentes.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam
24, 44.53

In illo témpore:

Dixit Iesus ad discípulos suos: « Hæc sunt verba quæ locútus sum ad vos, cum adhuc essem vobíscum, quóniam necéssè est impléri ómnia quæ scripta sunt in lege Móysis et prophétis et psalmis de me ».

Tunc apéruit illis sensum, ut intellégerent Scriptúras.

Et dixit eis: « Sic scriptum est, Christum pati, et resúrgere a mórtuis die tértia, et prædicári in nōmine eius pæniténtiam in remissióne peccatórum in omnes gentes, incipiéntibus ab Ierúsalem. Vos estis testes horum.

Et ecce ego mitto promíssum Patris mei in vos; vos autem sedéte in civitáte, quoad usque induámini virtútem ex alto ».

Edúxit autem eos foras usque in Bethániam, et ele-vátis mánibus suis benedíxit eis.

Et factum est, dum benedíceret illis, recéssit ab eis, et ferebátur in cælum. Et ipsi adoravérunt eum et gréssi sunt in Ierúsalem cum gáudio magno; et erant semper in templo benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

7

Alleluia**Io 3, 16**

℟. Alleluia. ḡ. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. ℟. Alleluia.

*Dedit potestatem filios Dei fieri, his qui credunt
in nomine eius.*

✠ Inítium sancti Evangélii
secúndum Ioánnem

1, 1-5. 9-14. 16-18

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factum est.

In ipso vita erat, et vita erat lux hóminum; et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt.

Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem, véniens in mundum.

In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt; quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his qui credunt in

nómine eius, qui non ex sanguínibus neque ex voluntáte carnis neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt.

Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis; et vídimus glóriam eius, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiae et veritátis.

Et de plenitúdine eius nos omnes accépimus, et grátiam pro grátia. Quia Lex per Móysem data est, grátia et véritas per Iesum Christum facta est.

Deum nemo vidit umquam; Unigénitus Deus, qui est in sinu Patris, ipse enarrávit. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Alleluia. V. Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Alleluia.

Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 1, 29-34

In illo tempore:

Videt Ioánnes Iesum veniéntem ad se, et ait: « Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccátum mundi.

Hic est de quo dixi: " Post me venit vir, qui ante me factus est, quia prior me erat ". Et ego nesciébam eum; sed ut manifestétur Israel, propterea veni ego in aqua baptízans ».

Et testimónium perhíbuit Ioánnes dicens: « Vidi Spíritum descendéntem quasi colúmbam de cælo, et mansit super eum.

Et ego nesciébam eum; sed qui misit me baptizáre in aqua, ille mihi dixit: " Super quem víderis Spíritum descendéntem et manéntem super eum, hic est qui baptizat in Spíritu Sancto ».

Et ego vidi et testimónium perhíbui, quia hic est Fílius Dei ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

1 Petr 2, 9

R. Alleluia. V. Vos genus eléctum, regále sacerdótium,
gens sancta;
virtútes annuntiáte eius,
qui de ténebris vos vocávit
in admirábile lumen suum.
R. Alleluia.

*Nisi quis natus fuerit denuo,
non potest videre Regnum Dei.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisæis, Nicodémus nómine, prínceps Iudeórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, sci-
mus quia a Deo venísti magíster; nemo enim potest
hæc signa fácere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesús et dixit ei: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit denuo, non potest videre Re-
gnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo
nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem ma-
tris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi, nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

R. Alleluia. *y.* Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. R. Alleluia.

*Ut omnis qui credit in eum
habeat vitam æternam.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 16-21

In illo témpore:

Dixit Iesus Nicodémo: « Sic Deus diléxit mundum, ut Fílium suum Unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Non enim misit Deus Fílium suum in mundum ut iúdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum.

Qui credit in eum non iudicátur, qui autem non credit iam iudicátus est, quia non crédidit in Nómíne Unigéniti Fílli Dei.

Hoc est autem iudícium: Lux venit in mundum, et dilexérunt hómines magis ténebras quam lucem; erant enim eórum mala ópera. Omnis enim qui mala agit, odit lucem et non venit ad lucem, ut non arguántur ópera eius.

Qui autem facit veritátem, venit ad lucem, ut maniféstentur eius ópera, quia in Deo sunt facta ».

Verbum Dómini.

11

Alleluia**Io 8, 12 b**

R. Alleluia. *y.* Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.

R. Alleluia.

Ego lux in mundum veni.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 44-50

In illo témpore:

Clamávit Iesus et dixit: « Qui credit in me, non credit in me sed in eum qui misit me. Et qui videt me, videt eum qui misit me.

Ego lux in mundum veni, ut omnis qui credit in me, in ténebris non máneat. Et si quis audíerit verba mea et non custodíerit, ego non iúdico eum; non enim veni ut iúdicem mundum, sed ut salvíficem mundum.

Qui spernit me et non áccipit verba mea, habet qui iúdicet eum. Sermo, quem locútus sum, ille iudicábit eum in novíssimo die.

Quia ego ex méípo non sum locútus; sed qui misit me Pater, ipse mihi mandátum dedit quid dicam et quid loquar.

Et scio quia mandátum eius vita ætéra est. Quæ ergo ego loquor, sicut dixit mihi Pater, sic loquor ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia**Io 14, 6**

R. Alleluia. *y.* Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.

R. Alleluia.

*Qui manet in me, et ego in eo,
hic fert fructum multum.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 1-11

In illo tempore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónen quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípsō, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me mansératis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potéstis fácerē. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si mansératis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque voluératis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferátiſ, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ».

Verbum Dómini.

H

IN CONFERENDO BAPTISMATE PARVOLORUM

Lectio prima

1

Da nobis aquam, ut bibamus.

Léctio libri Exodi

17, 3-7

In diébus illis:

Sitívit pópulus præ aquæ penúria, et murmurávit contra Móysen dicens: « Cur fecísti nos exire de Ægýpto, ut occíderes nos, et líberos nostros ac iuménta, siti? »

Clamávit autem Móyses ad Dóminum dicens: « Quid fáciām pópulo huic? adhuc páululum et lapidábit me ».

Et ait Dóminus ad Móysen: « Antecéde pópulum, et sume tecum de senióribus Israel, et virgam, qua percussísti flúvium, tolle in manu tua et vade. En ego stabo ibi coram te, supra petram Horeb; percutiésque petram, et exibít ex ea aqua, ut bibat pópulus ».

Fecit Móyses ita coram senióribus Israel; et vocávit nomen loci illius « Tentátio », propter iúrgium filiórum Israel, et quia tentavérunt Dóminum dicéntes: « Estne Dóminus in nobis an non? »

Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

1 Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
2 in páscuis viréntibus me collocávit,
3 super aquas quiétis edúxit me, ániam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.

- 4** Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. **R.**
- 5** Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;
impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. **R.**
- 6** Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. **R.**

2

*Effundam super vos aquam mundam,
et mundabimini
ab omnibus inquinamentis vestris.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de unívérsis terris, et addúcám vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab unívérsis idólis vestris mundábō vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciám ut in praeceptis meis ambulétis, et iudícia mea custodiátis et operémini.

Et habitábítis in terra, quam dedi pátribus vestris, et erít mihi in pópulum, et ego vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 6-7. 8-9. 14-15. 16-17 (R.: 9 a)

- R.** Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus.
- 2** Benedícām Dóminū in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
- 3** In Dómino gloriábitur ánima mea,
áudiant mansuéti et læténtrūt. **R.**
- 6** Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.
- 7** Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióñibus eius salvávit eum. **R.**
- 8** Vallábit ángelus Dómini in circúitu timéntes eum,
et erípet eos.
- 9** Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. **R.**
- 14** Próhibe linguam tuam a malo,
et lábia tua ne loquántur dolum.
- 15** Divértete a malo et fac bonum,
inquiry pacem et perséquere eam. **R.**
- 16** Oculi Dómini super iustos,
et aures eius in clamórem eórum.
- 17** Vultus autem Dómini super faciéntes mala,
ut perdat de terra memóriam eórum. **R.**

3

*Vidi aquam egredientem de templo,
et omnes, ad quos
pervenit aqua ista, salvi facti sunt.*

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

47, 1-9. 12

In diébus illis:

Convértit me ángelus ad portam domus Dómini, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad orién-

tem; fácies enim domus respiciébat ad oriéntem, aquæ descendébant in latus templi dextrum ad meridiem altáris. Et edúxit me per viam portæ aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad oriéntem, et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

Cum egrederétur vir ad oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cùbitos, et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad génuum; et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torréntem quem non pótui pertransíre, quóniam intuméran aquæ profundi torréntis, qui non potest transvadári.

Et dixit ad me: « Certe vidísti, fili hóminis ». Et edúxit me et convértilt ad ripam torréntis. Cumque me convertísem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte.

Et ait ad me: « Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli orientális et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare et exibunt, et sanabúntur aquæ; et omnis ánima vivens quæ serpít, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens ».

Et super torréntem oriétur in ripis eius ex utráque parte omne lignum pomíferum; non défluet fólium ex eo, et non defíciat fructus eius; per síngulos menses áfferet primitíva, quia aquæ eius de sanctuário egrediéntur, et erunt fructus eius in cibum, et fólia eius ad medicinam.

Verbum Dómini.

Psalmus resp. Ps 26, 1. 4. 8 b-9 abc. 13-14 (R.: 1 a)

R. Dóminus illuminátio mea et salus mea.

¹ Dóminus illuminátio mea et salus mea, quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, a quo trepidábo? R.

⁴ Unum pétii a Dómino, hoc requíram:
ut inhábitem in domo Dómini
ómnibus diébus vitæ meæ,
ut vídeam voluntátem Dómini,
et vísitem templum eius. R.

⁸ Fáciem tuam, Dómine, requíram.

⁹ Ne avértas fáciem tuam a me,
ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus es tu, ne me reícias. R.

¹³ Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

¹⁴ Exspécta Dóminum, viríliter age,
et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum. R.

Lectio secunda

1

*Consepulti cum illo per baptísmum,
in novitate vitæ ambulemus.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

6, 3-5

Fratres:

Quicúmque baptizáti sumus in Christo Iesu, in morte ipsius baptizáti sumus.

Consepúlti ergo sumus cum illo per baptísmum in mortem, ut, quemádmodum suscitátus est Christus a mórtuis per glóriam Patris, ita et nos in novitáte vitæ ambulémus.

Si enim complantáti facti sumus similitúdini mortis eius, sed et resurrectiónis érimus. — Verbum Dómini.

2

Conformes fieri imaginis Filii eius.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános 8, 28-32

Fratres:

Scimus quóniam diligéntibus Deum ómnia coope-rántur in bonum, his qui secúndum propósitum vocáti sunt. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Filii eius, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit; et quos vocávit, hos et iustificávit; quos autem iustificávit, illos et glorificávit.

Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos?

Qui Fílio suo non pepérцит, sed pro nobis ómnibus trádidit illum, quómodo non étiam cum illo ómnia no-bis donábit? — Verbum Dómini.

3

In uno Spiritu omnes nos in unum corpus baptizati sumus.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios 12, 12-13

Fratres:

Sicut corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra cörperis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus.

Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi; et omnes unum Spíritum potáti sumus.

Verbum Dómini.

4

Quicumque baptizati estis, Christum induistis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas 3, 26-28

Fratres:

Omnes filii Dei estis per fidem in Christo Iesu. Quicúmque enim in Christo baptizáti estis, Christum induistis.

Non est Iudáeus neque Græcus, non est servus ne-que liber, non est másculus et fémina; omnes enim vos unus estis in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

5

Unus Dominus, una fides, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne am-bulétis vocatiōne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetídine, cum longanimitáte supportántes ínvi-cem in caritatē; sollíciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis. Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiōnis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Vos genus electum, regale sacerdotium.

Léctio Epistolæ primæ beati Petri apóstoli
2, 4-5. 9-10

Caríssimi:

Ad Christum accedéntes, lápidem vivum, ab homínibus quidem reprobátum, coram Deo autem eléctum, pretiósum, et ipsi tamquam lápides vivi ædificámini, domus spiritális in sacerdótium sanctum, offérre spíritales hóstias, acceptábiles Deo per Iesum Christum.

Vos autem genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus in acquisitióne ut virtútes annuntiétis eius, qui de tenebris vos vocávit in admirábile lumen suum: qui aliquando non pópulus, nunc autem pópulus Dei; qui non consecútì misericórdiam, nunc autem mi- sericórdiam consecútì. — Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

R. Allelúia. *y.* Ego sum via, véritas et vita,
dicit Dóminus;
nemo venit ad Patrem, nisi per me.
R. Allelúia.

Hoc est magnum et primum mandatum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex phariséis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait illi Iesus: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo, et in tota ánima tua, et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum. Secún- dum autem símle est huic: “ Díliges próximo tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. *y.* Unus Dóminus, una fides,
unum baptísma;
unus Deus et Pater. R. Allelúia.

*Docete omnes gentes,
baptizantes eos in Nomine Patris,
et Filii, et Spiritus Sancti.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
28, 18-20

In illo témpore:

Accédens Iesus locútus est úndecim discípulis, di- cens: « Data est mihi omnis potésta in cælo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes, baptizántes eos in Nómine Patris, et Filii, et Spíritus Sancti, docéntes eos serváre ómnia quæcúmque mandávi vobis.

Et ecce ego vobíscum sum ómnibus diébus, usque ad consummatiōnem sáculi ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. *y.* Salvátor noster Iesus Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.

Baptizatus est in Iordan ab Ioanne.

✠ Léctio sancti Evangelii secundum Marcum 1, 9-11

In diébus illis venit Iesus a Názareth Galiléæ, et baptizatus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidi apertos cælos et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Filius meus diléctus, in te compláci ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Cf. Mt 11, 25

R. Alleluia. y. Benedíctus es, Pater,
Dómine cæli et terræ,
quia mystéria Regni párvulis revelásti.
R. Alleluia.

Sinite parvulos venire ad me.

✠ Léctio sancti Evangelii secundum Marcum 10, 13-16

In illo témpore:

Offerébant Iesu párvulos, ut tangeret illos; discípuli autem comminabántur eis.

At videns Iesus, indigne tulit, et ait illis: « Sinite párvulos venire ad me, ne prohibueritis eos; tálium est enim Regnum Dei. Amen dico vobis, quisquis non re-céperit Regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud ».

Et compléxans eos benedicébat impónens manus su-per illos. — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 8, 12 b

R. Alleluia. y. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus; qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
R. Alleluia.

* Audi, Israel: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo.

✠ Léctio sancti Evangelii secundum Marcum

12, 28 b-34

In illo témpore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: "Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et diligés Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota áнима tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtute tua".

Secundum est illud: "Diliges próximo tuum tamquam te ipsum". Maius horum áliud mandátum non est ».

Et ait illi scriba: « Bene, magíster, in veritaté dixisti: "Unus est, et non est álius præter eum; et diligere eum ex toto corde, et ex toto intellectu, et ex tota fortitudine; et diligere próximo tamquam seípsum" maius est ómnibus holocaustóbibus et sacrificiis ».

Et Iesus videns quod sapiénter respondíisset, dixit illi: « Non es longe a Regno Dei ». Et nemo iam audébat eum interrogáre.

Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum
12, 28 b-31

In illo tempore:

Accéssit unus de scribis ad Iesum, et interrogávit eum: « Quod est primum ómnium mandátum? »

Iesus respóndit: « Primum est: " Audi, Israel: Dóminus Deus noster Dóminus unus est; et díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota áнима tua, et ex tota mente tua, et ex tota virtute tua ".

Secúndum est illud: " Díliges próximum tuum tamquam te ipsum ". Maius horum áliud mandátum non est ». — Verbum Dómini.

6

Alleluia

Io 3, 16

R. Alleluia. y. Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam æternam. R. Alleluia.

Nisi quis natus fuerit denuo, non potest videre Regnum Dei.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 3, 1-6

Erat homo ex pharisáis, Nicodémus nómine, prínceps Iudaeórum.

Hic venit ad Iesum nocte, et dixit ei: « Rabbi, scimus quia a Deo venisti magíster; nemo enim potest hæc signa fáccere quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo ».

Respóndit Iesus et dixit ei: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit denuo, non potest videre Regnum Dei ».

Dicit ad eum Nicodémus: « Quómodo potest homo nasci, cum senex sit? numquid potest in ventrem matris suæ iteráto introíre et nasci? »

Respóndit Iesus: « Amen, amen dico tibi: nisi quis natus fúerit ex aqua et Spíritu, non potest introíre in Regnum Dei.

Quod natum est ex carne, caro est, et quod natum est ex Spíritu, spíritus est ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia

Io 8, 12 b

R. Alleluia. y. Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
R. Alleluia.

Fons aquæ salientis in vitam æternam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 4, 5-14

In illo tempore:

Venit Iesus in civitátem Samaríæ, quæ díicitur Si-
char, iuxta prédium quod dedit Iacob Ioseph, filio suo.
Erat autem ibi fons Iacob: Iesus ergo, fatigátus ex
itínere, sedébat sic super fontem.

Hora erat quasi sexta. Venit múlier de Samaria hau-
ríre aquam.

Dicit ei Iesus: « Da mihi bóbere ». Discípuli enim
eius abierant in civitátem, ut cibos émerent.

Dicit ergo ei múlier illa samaritána: « Quómodo tu,
Iudæus cum sis, bóbere a me poscis, quæ sum múlier
samaritána? » Non enim coutúntur Iudæi Samaritánis.

Respóndit Iesus, et dixit ei: « Si scires donum Dei,
et quis est qui dicit tibi: " Da mihi bóbere ", tu fórsitan
petísses ab eo, et dedísset tibi aquam vivam ».

Dicit ei muller: « Dómine, neque in quo háurias habes, et púteus altus est; unde ergo habes aquam vivam? Numquid tu maior es patre nostro Iacob, qui dedit nobis púteum, et ipse ex eo babit et filii eius et pécora eius? »

Respondebit Iesus et dixit ei: « Omnis qui babit ex aqua hac sítiet íterum, qui autem biberit ex aqua, quam ego dabo ei, non sítiet in ætérnum; sed aqua, quam dabo ei, fiet in eo fons aquæ salientis in vitam ætérnam ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia**Io 3, 16**

R. Alleluia. **Y.** Sic Deus diléxit mundum,
ut Fílium suum unigénitum daret;
omnis qui credit in eum,
habet vitam ætérnam. **R.** Alleluia.

Qui credit habet vitam æternam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 6, 44-47

In illo tempore:

Dixit Iesus turbis: « Nemo potest venire ad me, nisi Pater qui misit me, tráixerit eum; et ego resuscitabo eum in novíssimo die.

Est scriptum in prophétis: « Et erunt omnes docíbiles Dei ». Omnis, qui audívit a Patre et dídicit, ve-nit ad me. Non quia Patrem vidi quisquam: nisi is qui est a Deo, hic vidi Patrem.

Amen, amen, dico vobis: qui credit habet vitam ætérnam ».

Verbum Dómini.

9

Alleluia**Io 8, 12 b**

R. Alleluia. **Y.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
R. Alleluia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

7, 37 b-39 a

In illo tempore:

Clamávit Iesus dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum. — Verbum Dómini.

10

Alleluia**Io 8, 12 b**

R. Alleluia. **Y.** Ego sum lux mundi, dicit Dóminus;
qui séquitur me, habébit lumen vitæ.
R. Alleluia.

Abiit et lavit et venit videns.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 9, 1-7

In illo tempore:

Prætériens Iesus vidit hóminem cæcum a nativitate.

Et interrogáverunt eum discípuli sui dicéntes: « Rabbi, quis peccávit, hic aut paréntes eius, ut cæcus nasceretur? »

Respondebit Iesus: « Neque hic peccávit, neque paréntes eius; sed ut manifesténtur ópera Dei in illo. Nos

opórtet operári ópera eius qui misit me, donec dies est; venit nox, quando nemo potest operári: quándiu in mundo sum, lux sum mundi ».

Hec cum dixisset, éxspuit in terram, et fecit lutum ex sputo, et linívit lutum super óculos eius, et dixit ei: « Vade, lava in natatória Síloæ (quod interpretátur: Missus) ». Abiit ergo et lavit et venit videns.

Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 15, 9 b. 5 b

R. Allelúia. *V.* Manéte in dilectione mea,
dicit Dóminus;
qui manet in me et ego in eo,
hic fert fructum multum. R. Allelúia.

Manete in me et ego in vobis.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 15, 1-11

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Omnem pálmitem in me non feréntem fructum tollit eum, et omnem qui fert fructum purgat eum, ut fructum plus áfferat.

Iam vos mundi estis propter sermónum quem locútus sum vobis: manéte in me, et ego in vobis. Sicut palmes non potest ferre fructum a semetípso, nisi mánserit in vite, sic nec vos, nisi in me manseritis.

Ego sum vitis, vos pálmites; qui manet in me, et ego in eo, hic fert fructum multum, quia sine me nihil potestis fáceré. Si quis in me non mánserit, missus est foras sicut palmes et áruit, et colligunt eos et in ignem mittunt, et ardent.

Si manseritis in me, et verba mea in vobis mánserint, quodcúmque volueritis pétite, et fiet vobis.

In hoc glorificátus est Pater meus, ut fructum multum afferáti, et efficiámini mei discípuli. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea.

Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectione mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione.

Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

2 Tim 1, 10 b

R. Allelúia. *V.* Salvátor noster Iesús Christus
destrúxit mortem,
et illuminávit vitam per Evangélium.
R. Allelúia.

Latus eius aperuit, et exivit sanguis et aqua.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

19, 31-35

Iudæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanerent in cruce cörpera sábbato (erat enim magnus dies illus sábbati), rogáverunt Pilátum ut frangeréntur eorum crura et tolleréntur.

Venérunt ergo mīlites, et primi quidem fregérunt crura et alterius qui crucifixus est cum eo.

Ad Iesum autem cum veníssent, ut vidérunt eum iam mórtuum, non fregérunt eius crura, sed unus mīlitum láncea latus eius apéruit, et contínuo exivit sanguis et aqua.

Et qui vidit testimónium perhíbuit, et verum est eius testimónium. Et ille scit quia vera dicit, ut et vos credatis. — Verbum Dómini.

I
IN CONFERENDA CONFIRMATIONE

Lectio prima

1

Requiescat super eum Spiritus Domini.

Léctio libri Isaiae prophétæ

11, 1-4 a

In die illa: Egrediétur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascéndet, et requiéscet super eum Spíritus Dómini: Spíritus sapiéntiae et intelléctus, Spíritus consilii et fortitúdinis, Spíritus sciéntiae et pietatis, et replebit eum Spíritus timoris Dómini.

Non secúndum visiónem oculórum iudicábit, neque secúndum audítum áurium árguet, sed iudicábit in iustitia páuperes et árguet in æquitáte pro mansuétis terræ. — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

¹ Bénedic, áнима mea, Dómino:
Dómine Deus meus,
magnificátus es vehémenter.

²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.

²⁷ Omnia a te exspéctant
ut des illis escam in tempore suo.

- ²⁸ Dante te illis, cólligent,
aperiénte te manum tuam,
implebúntur bonis. R.
²⁹ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.
³⁰ Sit glória Dómini in sǽculum;
lætetur Dóminus in opéribus suis. R.
³¹ Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quádiu sum.
³⁴ Iucúndum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. R.

2

Dedi Spíritum meum super servum meum.

Léctio libri Isaiae prophétæ

42, 1-3

Hæc dicit Dóminus:

« Ecce servus meus, suscípiam eum; élctus meus,
complácuit sibi in illo áнима mea: dedi spíritum meum
super eum, iudícium géntibus próferet.

Non clamábit neque accípiet persónam, nec audiétur
vox eius foris. Cálamum quassátum non cónteret, et li-
num fúmigans non extínguet; in veritaté edúcet iu-
dícum ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsoriū

Ps 144, 2-3. 4-5. 8-9. 10-11. 15-16 (R.: 1 b)

R. Benedícam nómini tuo, Dómine, in æténum.
² Per síngulos dies benedícam tibi,
et laudábo nomen tuum
in sǽculum et in sǽculum sǽculi.

- ³ Magnus Dóminus et laudábilis nimis,
et magnitúdinis eius non est investigátio. R.
- ⁴ Generátio generatióni laudábit ópera tua,
et poténtiam tuam pronuntiábunt.
- ⁵ Magnificéntiam glóriæ maiestatis tuæ loquéntur,
et mirabília tua enarrábunt. R.
- ⁸ Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiæ.
- ⁹ Suávis Dóminus univérsis,
et miserationes eius super ómnia ópera eius. R.
- ¹⁰ Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedícant tibi.
- ¹¹ Glóriam regni tui dicant,
et poténtiam tuam loquántur. R.
- ¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno.
- ¹⁶ Aperis tu manum tuam,
et imples omne ánimál in beneplácito. R.

3

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaíæ prophétæ

61, 1-3 a. 6 a. 8 b-9

Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit Dómi-
nus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut me-
dérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgén-
tiam et clausis apertiónem; ut prædicárem annum pla-
cábilem Dómino et diem ultiónis Deo nostro, ut con-

solárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mærórís.

Vos autem sacerdótes Dómini vocabímini, ministri Dei nostri dicétur vobis.

Dabo opus eórum in veritáte, et fœdus perpéatum fériam eis. Et scient in géntibus semen eórum; et ger- men eórum in médio populórum. Omnes qui víderint eos cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 21, 23-24. 26-27. 28 et 31-32 (R.: 23)

R. Narrábo nomen tuum frátribus meis.

²³ Narrábo nomen tuum frátribus meis,
in médio ecclésiæ laudábo te.

²⁴ Qui timétis Dóminum, laudáte eum,
univérsum semen Iacob, glorificáte eum.
Métuat eum omne semen Israel. R.

²⁶ Apud te laus mea in ecclésia magna;
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

²⁷ Edent páuperes, et saturabúntur,
et laudábunt Dóminum qui requírunt eum:
« Vivant corda eórum in sǽculum sǽculi ». R.

²⁸ Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum
univérsi fines terræ,
et adorábunt in conspéctu eius
univérsæ familiæ géntium.

³¹ Et semen meum sérviet ipsi.

Narrábitur de Dómino generatióni ventúræ,
et annuntiábunt iustitiam eius
pópulo qui nascéatur: « Hæc fecit Dóminus ». R.

Spiritum novum ponam in medio vestri.

Léctio libri Ezechiélis prophétæ

36, 24-28

Hæc dicit Dóminus:

« Tollam vos de géntibus, et congregábo vos de univérsis terris, et addúcam vos in terram vestram; et effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, et ab univérsis idólis vestris mundábo vos.

Et dabo vobis cor novum, et spíritum novum ponam in médio vestri, et áuferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum; et spíritum meum ponam in médio vestri, et fáciam ut in præcéptis meis ambuléatis, et iudícia mea custodiátiſt et operémini.

Et habitábitis in terra, quam dedi pátribus vestris, et éritis mihi in pópulum, et ego ero vobis in Deum ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 22, 1-3. 4. 5. 6 (R.: 1)

R. Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit.

¹ Dóminus pascit me, et nihil mihi déerit:
² in páscuis vínentibus me collocávit,
super aquas quiétis edúxit me,
ánimam meam refécit.
Dedúxit me super sémitas iustítiae
propter nomen suum. R.

⁴ Nam et si ambulávero in valle umbræ mortis,
non timébo mala, quóniam tu mecum es.
Virga tua et báculus tuus
ipsa me consoláta sunt. R.

⁵ Parásti in conspéctu meo mensam
advérsus eos qui tríbulant me;

impinguásti in óleo caput meum,
et calix meus redúndat. R.

Etenim benígnitas et misericórdia subsequéntur me
ómnibus diébus vitæ meæ,
et inhabitábo in domo Dómini
in longitúdinem diérum. R.

*Super servos meos et ancillas
effundam Spíritum meum.*

Léctio libri Ioélis prophétæ

2, 23 a. 26-30 a

Hæc dicit Dóminus:

« Fílii Sion, exsultáte et lètámíni in Dómino Deo vestro. Comedétis vescéntes et saturabímini; et laudábitis nomen Dómini Dei vestri, qui fecit mirabilia vobíscum, et non confundéetur pópulus meus in sempitérnum. Et sciéts quia in médio Israel ego sum, et ego Dóminus Deus vester, et non est ámplius; et non confundéetur pópulus meus in ætérum.

Et erit post hæc, effúndam spíritum meum super omnem carnem, et prophetábunt filii vestri et filiæ vestræ, senes vestri sómnia somniábunt, et iúvenes vestri visiónes vidébunt; sed et super servos meos et ancillas in diébus illis effúndam spíritum meum. Et dabo prodigia in cælo et in terra ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 103, 1 ab et 24. 27-28. 30-31. 33-34 (R.: cf. 30)

R. Emítte Spíritum tuum, Dómine,
et rénova fáciem terræ.

Bénedic, ánima mea, Dómino:
Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

- ²⁴ Quam multiplicáta sunt ópera tua, Dómine:
ómnia in sapiéntia fecísti,
impléta est terra creatúra tua. R.
- ²⁷ Omnia a te expéctant
ut des illis escam in témpore suo.
- ²⁸ Dante te illis, collígent,
aperiénte te manum tuam, implebúntur bonis. R.
- ³⁰ Emíttes spíritum tuum, et creabúntur,
et renovábis fáciem terræ.
- ³¹ Sit glória Dómini in sáculum;
lætetur Dóminus in opéribus suis. R.
- ³³ Cantábo Dómino in vita mea,
psallam Deo meo quándiu sum.
- ³⁴ Iucundum sit ei elóquium meum,
ego vero delectábor in Dómino. R.

Lectio secunda

1

*Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris
per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

5, 1-2. 5-9 a

Fratres:

Iustificáti ex fide, pacem habémus ad Deum per Dóminum nostrum Iesum Christum, per quem et accéssum habémus fide in grátiam istam, in qua stamus et gloriámur in spe glóriae Dei.

Spes autem non confundit, quia cáritas Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis. Adhuc enim Christus, cum adhuc infírmus essémus, secúndum tempus pro ímpiis mórtuus est.

Vix enim pro iusto quis móritur; nam pro bono fórsitan quis et áudeat mori.

Comméndat autem suam caritátem Deus in nos, quóniam, cum adhuc peccatóres essémus, Christus pro nobis mórtuus est. — Verbum Dómini.

2

*Spiritus testimonium reddit una cum spíritu nostro,
quod sumus filii Dei.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 14-17

Fratres:

Quicúmque Spíritu Dei agúntur, hi filii Dei sunt.

Non enim accepistis spíritum servitútis iterum in timóre, sed accepistis Spíritum adoptiόnis filiōrum, in quo clamámus: « Abba, Pater ».

Ipse Spíritus testimónium reddit una cum spíritu nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et herédes: herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. — Verbum Dómini.

3

Spiritus interpellat gemitibus inenarrabilibus.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 26-27

Fratres:

Spíritus ádiuvat infirmitátem nostram: nam quid orémus sicut opórtet, nescímus; sed ipse Spíritus interpellat gemitibus inenarrabilibus. Qui autem scrutátur corda, scit quid desíderet Spíritus, quia secúndum Deum póstulat pro sanctis. — Verbum Dómini.

Unus et idem Spiritus, dividens singulis prout vult.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 4-13

Fratres:

Divisiónes gratiárum sunt, idem autem Spíritus. Et divisiónes ministratiónum sunt, idem autem Dóminus. Et divisiónes operatiónum sunt, idem vero Deus, qui operátur ómnia in ómnibus. Unicúique autem datur manifestatió Spíritus ad utilitátēm.

Alii quidem per Spíritum datur sermo sapiéntiæ, álli autem sermo sciéntiæ secúndum eúndem Spíritum, áltéri fides in eódem Spíritu, álli donationes sanitátum in uno Spíritu, álli operatiónes virtútum, álli prophetatió, álli discréttio spirítuum, álli génera linguárum, álli interpretatió linguárum. Hæc autem ómnia operátur unus et idem Spíritus, dividens singulis prout vult.

Sicut enim corpus unum est et membra habet multa; ómnia autem membra córporis, cum sint multa, unum corpus sunt; ita et Christus. Etenim in uno Spíritu omnes nos in unum corpus baptizáti sumus, sive Iudæi sive Græci, sive servi sive líberi, et omnes unum Spíritum potáti sumus. — Verbum Dómini.

Si vivimus Spíritu, Spíritu et ambulemus

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Gálatas

5, 16-17. 22-23 a. 24-25

Fratres:

Spíritu ambuláte, et concupiscéntiam carnis non per-

fecéritis. Caro enim concupiscit advérsus spíritum, spíritus autem advérsus carnem: hæc enim ínvicem adver-sántur, ut non quæcúmque vultis illa faciáatis.

Fructus autem Spíritus est cáritas, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia. Qui autem sunt Christi Iesu, carnem cruci-fixerunt cum vitiis et concupiscéntiis.

Si vívimus Spíritu, Spíritu et ambulémus.
Verbum Dómini.

Signati estis Spíritu promissionis Sancto.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

1, 3 a. 4 a. 13-19 a

Benedictus Deus et Pater Dómini nostri Iesu Christi: elégít nos in ipso ante mundi constitutiónen. In quo et vos, cum audissétis verbum veritatis, Evangélium salútis vestræ, in quo et credéntes signáti estis Spíritu promissionis Sancto, qui est árrabon hereditatis nostræ, in redemptiónem acquisitiónen, in laudem gloriæ ipsius.

Propterea et ego áudiens fidem vestram, quæ est in Dómino Iesu, et dilectionem in omnes sanctos, non cesso grátiás agens pro vobis, memóriam fáciens in orationibus meis; ut Deus Dómini nostri Iesu Christi, Pater gloriæ, det vobis Spíritum sapiéntiæ et revelatiónis in agnitióne eius; illuminátos óculos cordis vestri, ut sciáti quæ sit spes vocatióne eius, quæ divítiae gloriæ hereditatis eius in sanctis, et quæ sit superéminens magnitudo virtutis eius in nos qui crédimus.

Verbum Dómini.

Unum corpus et unus Spiritus, unum baptisma.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Ephésios 4, 1-6

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatióne qua vocáti estis, cum omni humilitáte et mansuetudine, cum longanimitáte supportántes ínvicem in caritáte; solliciti serváre unitátem spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiónis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptísma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

R. Alleluia. *Veni, Sancte Spíritus,*
reple tuórum corda fidélium,
et tui amoris in eis ignem accénde.
R. Alleluia.

Ipsorum est Regnum cælorum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Regnum cælorum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sitiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericordiam consequéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam filii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutiómem patiúntur propter iustítiam, quóniam ipsórum est Regnum cælorum.

Beáti estis, cum maledíxerint vobis et persecuti vos fúerint, et díixerint omne malum advérsum vos, mentientes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiosa est in cælis ». — Verbum Dómini.

Alleluia

R. Alleluia. *Veni, Sancte Spíritus,*
et emitte cælitus lucis tuæ rádium.
R. Alleluia.

*Si quis vult post me venire,
abneget semetipsum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
16, 24-27

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Qui enim voluerit ánimam suam salvam fácere, perdet eam, qui autem perdiderit ánimam suam propter me, invéniet eam.

Quid enim prodest hómini, si mundum unívérsum lucréatur, ánimæ vero suæ detriméntum patiátr? aut quam dabit homo commutatióñem pro áima sua?

Fílius enim hóminis ventúrus est in glória Patris sui cum ángelis suis, et tunc reddet unicuíque secúndum opus eius ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

R. Allelúa. *y.* Veni, Sancte Spíritus,
reple tuórum corda fidélium,
et tui amórís in eis ignem accénde.
R. Allelúa.

*Super pauca fuisti fidelis,
intra in gaudium domini tui.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

25, 14-30

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis parábola hanc: « Homo pégre profíciscens vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et uni dedit quinque talénta, álli autem duo, álli vero unum, unicuíque secúndum própriam virtútem, et proféctus est. Statim abiit qui quinque talénta accéperat, et operátus est in eis, et lucrátus est ália quinque; simíliter qui duo accéperat, lucrátus est ália duo; qui autem unum accéperat, ábiens fodit in terra, et abscóndit pecúniam domini sui.

Post multum vero témporis venit dómminus servórum illórum et ponit ratióñem cum eis.

Et accédens qui quinque talénta accéperat, óbtulit ália quinque talénta, dicens: « Dómine, quinque talénta

tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum ».

Ait illi dómminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam; intra in gáudium dómini tui ».

Accéssit autem et qui duo talénta accéperat et ait: « Dómine, duo talénta tradidísti mihi, ecce ália duo lucrátus sum ».

Ait illi dómminus eius: « Euge, serve bone et fidélis, super pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam; intra in gáudium dómini tui ».

Accédens autem et qui unum taléntum accéperat ait: « Dómine, novi te quia homo durus es: metis ubi non seminásti et cógregas ubi non sparsísti; et timens ábii, et abscóndi taléntum tuum in terra: ecce habes quod tuum est ».

Respóndens autem dómminus eius dixit ei: « Serve male et piger, sciébas quia meto ubi non seminávi, et cógrego ubi non sparsi; opórtuit ergo te míttere pecúniam meam nummuláriis, et véniens ego recepísem quod meum est cum usúra ».

Tóllite itaque ab eo taléntum, et date ei qui habet decem talénta; omni enim habénti dábitur, et abundábit; ei autem qui non habet, et quod habet auferétur ab eo.

Et inútilem servum eícite in ténebras exterióres: illic erit fletus et stridor déntium ». — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Ap 1, 5 a. 6

R. Allelúa. *y.* Iesu Christe, testis fidélis,
primogénite mortuórum,
fecísti nos regnum et sacerdótes
Deo et Patri nostro. R. Allelúa.

Vidit Spiritum descendenter in ipsum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 1, 9-11

In diébus illis, venit Iesus a Názareth Galiléæ et baptizátus est in Iordáne ab Ioánne.

Et statim ascéndens de aqua vidit apertos cælos, et Spíritum tamquam colúmbam descendéntem in ipsum; et vox facta est de cælis: « Tu es Fílius meus diléctus, in te complácui ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Io 16, 13 a; 14, 26 b

R. Alleluia. ¶ Cum vénerit Spíritus veritatis, docébit vos omnem veritatem; et súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. R. Alleluia.

Spiritus Domini super me.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 4, 16-22 a

In illo témpore:

Venit Iesus Názareth, ubi erat nutritus; et intrávit secúndum consuetudinem suam die sábbati in synagógam, et surréxit légere. Et tráditus est illi liber prophétae Isaiae.

Et, ut revólvit librum, invénit locum, ubi scriptum erat: « Spíritus Dómini super me; propter quod unxit me evangelizare paupéribus, misit me prædicare annum Dómini accéptum ».

Et, cum pluciisset librum, réddidit ministro et seddit. Et ómnium in synagóga óculi erant intendéntes in eum.

Cœpit autem dícere ad illos: « Hódie impléta est hæc Scriptúra in áuribus vestris ». Et omnes testimónium illi dabant; et mirabántur in verbis grátiæ, quæ procedébant de ore ipsius. — Verbum Dómini.

6

Alleluia

R. Alleluia. ¶ Veni, Sancte Spíritus, et emítte cælitus lucis tuæ rádium.
R. Alleluia.

Qui in bonam terram, hi sunt qui verbum retinent et fructum afferunt in patientia.

† Léctio sancti Evangélii
secúndum Lucam

8, 4-10 a. 11 b-15

In illo témpore:

Cum turba plúrima conveníret, et de singulis civitáti-bus properárent ad Iesum, dixit per similitudinem: « Exiit qui séminat semen suum. Et, dum séminat ipse, áliud cécidit secus viam et conculcátum est, et vólucres cæli comedérunt illud. Et áliud cécidit super petram et natum áruit, quia non habébat humórem. Et áliud cécidit inter spinas, et simul exortæ spinæ suffocavérunt illud. Et áliud cécidit in terram bonam, et ortum fecit fructum céntuplum ».

Hæc dicens clamábat: « Qui habet aures audiéndi áudiatur ».

Interrogábant autem eum discípuli eius, quæ esset hæc parábola.

Quibus ipse dixit: « Semen est verbum Dei. Qui autem secus viam, sunt qui áudiunt, deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eórum, ne credéntes salvi fiant. Qui autem supra petram, qui cum audie-

rint, cum gáudio suscípiunt verbum, et hi radíces non habent, qui ad tempus credunt et in témpore tentatiónis recédunt.

Quod autem in spinis cécidit, hi sunt qui audiérunt, et a sollicitudínibus et divitiis et voluptátibus vitæ eúntes suffocántur, et non réferunt fructum.

Quod autem in bonam terram, hi sunt qui in corde bono et óptimo audiéntes verbum rétinent et fructum áfferunt in patiéntia ». — Verbum Dómini.

7

Alleluia**Io 14, 16**

℟. Alleluia. ¶ Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℟. Alleluia.

Confiteor tibi, Pater, quod revelasti ea parvulis.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 21-24

In illo témpore:

Exsultávit Iesus Spíritu Sancto et dixit: « Confítior tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quod abscondísti hec a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Etiam, Pater, quia sic plácuit ante te.

Omnia mihi trádita sunt a Patre meo. Et nemo scit qui sit Fílius, nisi Pater; et qui sit Pater, nisi Fílius, et cui volúterit Fílius reveláre ».

Et convérsus ad discípulos séorsum dixit: « Beáti oculi qui vident quæ vidétis; dico enim vobis: Multi prophétæ et reges voluérint vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt, et audire quæ audítis, et non audiérunt ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia**Io 16, 13 a; 14, 26 b**

℟. Alleluia. ¶ Cum vénerit Spíritus veritatis,
docébit vos omnem veritatem;
et súggeret vobis ómnia
quæcúmque díxero vobis. ℟. Alleluia.

Flumina fluent aquæ vivæ.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

7, 37 b-39

In illo témpore:

Clamábat Iesus, dicens: « Si quis sitit véniat ad me et bibat qui credit in me. Sicut dixit Scriptúra, flúmina de ventre eius fluent aquæ vivæ ».

Hoc autem dixit de Spíritu, quem acceptúri erant credéntes in eum; nondum enim erat Spíritus, quia Iesus nondum fúerat glorificátus. — Verbum Dómini.

9

Alleluia**Io 14, 16**

℟. Alleluia. ¶ Pater álium Paráclitum dabit vobis,
dicit Dóminus,
ut máneat vobíscum in ætérnum.
℟. Alleluia.

Spiritus veritatis apud vos manet.

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

14, 15-17

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Si dilígitis me, mandáta mea servábitis.

Et ego rogábo Patrem, et álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum in ætérnum, Spíritum veritatis, quem mundus non potest accípere, quia non videt eum nec scit: vos cognoscéritis eum, quia apud vos manet et in vobis erit ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia**Io 15, 26 b. 27 a**

R. Allelúia. **V.** Spíritus veritatis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus, et vos testimónium perhibébitis.
R. Allelúia.

Spiritus Sanctus docebit vos omnia.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
14, 23-26

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Si quis díligit me, sermónen meum servábit, et Pater meus díliget eum, et ad eum veniémus et mansiónem apud eum faciémus. Qui non díligit me, sermónes meos non servat. Et sermo quem audítis non est meus, sed eius, qui misit me, Patris.

Hæc locútus sum vobis apud vos manens. Paráclitus autem Spíritus Sanctus, quem mittet Pater in Nómine meo, ille vos docébit ómnia, et súggeret vobis ómnia quæ dixi vobis ». — Verbum Dómini.

11

Alleluia**Io 15, 26 b. 27 a**

R. Allelúia. **V.** Spíritus veritatis testimónium perhibébit de me, dicit Dóminus, et vos testimónium perhibébitis.
R. Allelúia.

Spiritus veritatis, qui a Patre procedit, testimonium perhibebit de me.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
15, 18-21. 26-27
In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Si mundus vos odit, scítote quia me priórem vobis ódio hábuit. Si de mundo essétis, mundus quod suum est dilígeret; quia vero de mundo non estis, sed ego elégi vos de mundo, proptére ea odit vos mundus.

Mementóte sermónis, quem ego dixi vobis: « Non est servus maior dómino suo. Si me persecuti sunt, et vos persequéntur; si sermónen meum servavérint, et vestrum servábunt ». Sed hæc ómnia fácient vobis propter Nomen meum, quia nésciunt eum qui misit me.

Cum autem vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis a Patre, Spíritus veritatis qui a Patre procédit, ille testimónium perhibébit de me. Sed et vos testimónium perhibébitis, quia ab início mecum estis ».

Verbum Dómini.

12

Alleluia**Io 16, 13 a; 14, 26 b**

R. Allelúia. **V.** Cum vénerit Spíritus veritatis, docébit vos omnem veritátem; et súggeret vobis ómnia quæcúmque díxero vobis. **R.** Allelúia.

Spiritus veritatis ducet vos in omni veritate.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
16, 5 b-7. 12-13 a
In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Nunc vado ad eum qui me misit, et nemo ex vobis intérrogat me: « Quo

vadis? " Sed, quia hæc locútus sum vobis, tristitia implévit cor vestrum.

Sed ego veritatem dico vobis: Expedit vobis ut ego vadam; si enim non abiero, Paracletus non véniat ad vos; si autem abiero, mittam eum ad vos.

Adhuc multa hábeo vobis dícere, sed non potéstis portáre modo. Cum autem vénerit ille Spíritus veritatis, ducet vos in omni veritáte ». — Verbum Dómini.

IN PRIMA COMMUNIONE PARVULORUM

Lectiones sumi possunt sive ex toto sive ex parte vel e Missa diei, vel e Missa In Initiatione christiana (supra pp. 1069-1085), vel e Missa votiva de sanctissima Eucharistia (infra pp. 1539-1557).

II. IN CONFERENDIS SACRIS ORDINIBUS

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnites, et festa Apostolorum, Missa in qua sacri Ordines conferuntur hoc modo ordinari potest:

a) ad introitum et ad communionem dicuntur antiphonæ, quæ infra ponuntur;

b) orationes seligantur quæ sunt magis aptæ ex iis quæ infra proponuntur pro Episcopo (p. 1262 vel 1263), pro sacerdotibus (p. 1275), pro ministris Ecclesiæ (p. 1280);

c) lectiones sumantur ex iis quæ pro his celebrationibus indicantur (pp. 1109-1130), cum facultate eas adhibendi, saltem ex parte, etiam diebus, quibus Missa ritualis prohibetur;

d) nisi dicenda sit præfatio magis propria, quando fit Ordinatio sacerdotum sumi potest præfatio quæ habetur in Missa chrismatis, ut infra.

Ant. ad introitum

Io 12, 26

Qui mihi minístrat me sequátur, dicit Dóminus; et ubi sum ego, illuc et miníster meus erit.

Vel (quando fit Ordinatio sacerdotum): Lc 4, 18

Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me, evangelizáre paupéribus misit me, sanare contritos corde.

Præfatio: De sacerdotio Christi et de ministerio sacerdotum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æterne Deus:

Qui Unigénitum tuum Sancti Spíritus unctióne novi et æténi testaménti constituísti Pontíficem, et ineffábili dignátus es dispositióne sancíre, ut únicum eius sacerdótium in Ecclésia servarétur.

Ipse enim non solum regálí sacerdótio pópulum acquisitiónis exórnat, sed étiam fráterna hómines éligit bonítate, ut sacri sui ministérii fiant mánuum impositióne partícipes.

Qui sacrificíum rēnovent, eius nómine, redemptiónis humánæ, tuis apparántes filiis paschále convívium, et plebem tuam sanctam carítate prævéniant, verbo nútriant, refícient sacraméntis.

Qui, vitam pro te fratrúmque salúte tradéntes, ad ipsíus Christi nitántur imáginem conformári, et constántes tibi fidem amorémque testéntur.

Unde et nos, Dómine, cum Angelis et Sanctis univérsis tibi confitémur, in exsultatióne dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sabaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ, sed et cunctæ familiæ tuæ, quam tibi offérimus étiam pro fámulis tuis, quos ad Diaconátus, vel Presbyterátus, vel Episcopátus órdinem promovére dignátus es, quásimus, Dómine, ut placátus accípias, et propítius in eis tua dona custódias, ut, quod divíno múnere consecúti sunt, divínis efféctibus exsequántur.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Ant. ad communionem

Io 17, 17-18

Pater sancte, sanctifica eos in veritáte. Sicut tu me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum, dicit Dóminus.

Lectio prima

1

Pro diaconis

Applica tribum Levi, ut ministrent Aaron sacerdoti.

Léctio libri Númeri

3, 5-10 a

In diébus illis:

Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: « Applica tribum Levi et fac stare in conspéctu Aaron sacerdótis, ut ministrent ei et excubent, et obsérvent quidquid ad cultum périnet multitúdinis coram tabernáculo testimónii, et custódiant vasa tabernáculi serviéntes in ministério eius. Dabísque dono levítas Aaron et filiis eius, quibus trádití sunt a filiis Israel ». Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 83, 3-4. 5 et 11 (R.: 5 a)

R. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

Concupíscit et déficit ánima mea in átria Dómini. Cor meum et caro mea exsultavérunt in Deum vivum. Etenim passer invénit sibi domum, et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos: altária tua, Dómine virtútum, rex meus et Deus meus. R.

- ⁵ Beáti qui hábitant in domo tua,
in perpétuum laudábunt te.
- ¹¹ Quia mélior est dies una in átriis tuis super mília,
elégi ad limen esse in domo Dei mei,
magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum. R.

2

Pro presbyteris

*Tradam spiritum tuum ut sustentent tecum
onus populi.*

Léctio libri Númeri

11, 11 b-12, 14-17, 24-25 a

In diébus illis:

Ait Móyses ad Dóminum: « Cur imposuísti pondus univérsi pópuli huius super me? Numquid ego concépi omnem hanc multitúdinem vel génuí eam, ut dicas mihi: "Porta eos in sinu tuo, sicut portáre solet nutrix infántulum, et defer in terram, pro qua iurásti pátribus eórum?" »

Non possum solus sustinére omnem hunc pópulum, quia gravis est mihi. Sin áliter tibi vidétur, óbsecro ut interfícias me, et invéniam grátiam in óculis tuis, ne tantis affíciar malis ».

Et dixit Dóminus ad Móysen: « Cóngrega mihi septuaginta viros de sénibus Israel, quos tu nosti quod se-nes pópuli sint ac magístri, et duces eos ad óstium tabernáculi fédéreris, faciésque ibi stare tecum, ut descéndam et loquar tibi, et áuferam de spíritu tuo tradámque eis, ut susténtent tecum onus pópuli, et non tu solus gravéis ».

Venit ígitur Móyses et narrávit pópulo verba Dómini, cóngregans septuaginta viros de sénibus Israel, quos stare fecit circa tabernáculum.

Descendítque Dóminus per nubem et locútus est ad eum, áuferens de spíritu qui erat in Móyse, et dans septuaginta viris. Cumque requievísset in eis spíritus, prophetavérunt. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 99, 2, 3, 4, 5 (R.: Io 15, 14)

- R. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcipio vobis, dicit Dóminus.
- ¹ Jubiláte Dómino, omnis terra,
servíte Dómino in lætítia;
introíte in conspéctu eius in exsultatióne. R.
- ³ Scítote quóniam Dóminus ipse est Deus;
ipse fecit nos, et ipsius sumus,
pópulus eius et oves páscuae eius. R.
- ⁴ Introíte portas eius in confessióne,
átria eius in hymnis,
confitémini illi, benedícite nómini eius. R.
- ⁵ Quóniam suávis est Dóminus;
in æténum misericórdia eius,
et usque in generatióne et generatióne véritas eius. R.

3

Pro episcopis et presbyteris

*Unxit me Dominus
et evangelizare pauperibus misit me,
et dare eis oleum gaudii.*

Léctio libri Isaiae prophétæ

61, 1-3 a

Spíritus Dómini super me, eo quod únixerit Dóminus me; ad annuntiándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, et prædicárem captívis indulgentiam et

clausis apertiónem; ut prædicárem annum placábilem Dómino et diem ultíónis Deo nostro; ut consolárer omnes lugéntes, ut pónerem lugéntibus Sion, et darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mærórís. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 88, 21-22, 25 et 27 (R.: cf. 2 a)

- R. Misericórdias tuas, Dómine, in æténum cantábo.
 21 « Invéni David servum meum;
 óleo sancto meo unxi eum.
 22 Manus enim mea firma erit cum eo,
 et brácchium meum confortábit eum. R.
 25 Et véritas mea et misericórdia mea cum ipso,
 et in nómine meo exaltábitur cornu eius.
 27 Ipse invocábit me: " Pater meus es tu,
 Deus meus et refúgium salútis meæ " ». R.

4

Ad omnia quæ mittam te ibis.

Léctio libri Ieremíæ prophétæ

1, 4-9

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: « Priúquam te formárem in útero, novi te; et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in géntibus dedi te ».

Et dixi: « A a a, Dómine Deus! ecce néscio loqui, quia puer ego sum ».

Et dixit Dóminus ad me: « Noli dícere: " Puer sum "; quóniam ad ómnia quæ mittam te ibis, et uni-vérsa quæcúmque mandávero tibi loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus ».

Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum, et dixit Dóminus ad me: « Ecce dedi verba mea in ore tuo ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 95, 1-2 a. 2 b-3. 10 (R.: Mt 28, 19)

R. Eúntes in mundum, docéte omnes gentes.

1 Cantáte Dómino cápticum novum,
 cantáte Dómino, omnis terra.

2 Cantáte Dómino, benedícite nómini eius. R.

Annuntiáte de die in diem salutáre eius.

3 Annuntiáte inter gentes glóriam eius,
 in ómnibus pópolis mirabília eius. R.

10 Dícite in géntibus: « Dóminus regnávit ».

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur;
 iudicábit pópulos in æquitáte. R.

*Habemus donationes secundum gratiam,
 quæ data est nobis, differentes.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Romáños

12, 4-8

Fratres:

Sicut in uno córpore multa membra habémus, ómnia autem membra non eúndem actum habent; ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter alterius membra; habéntes autem donationes secúndum grátiam, quæ data est nobis, differéntes: sive propheetiam secúndum ratíonem fídei, sive ministérium in mís-trándo, sive qui docet in doctrína; sive qui exhortá-

tur in exhortando, qui trubuit in simplicitate, qui praeest in sollicitudine, qui miseretur in hilaritate.

Verbum Domini.

2

Prædicamus Iesum Christum; nos autem servos vestros per Iesum.

Léctio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli ad Corínthios

4, 1-2. 5-7

Fratres:

Habentes administratiōnem, iuxta quod misericordiam consecuti sumus, non deficimus, sed abdicavimus occulta dedecoris, non ambulantes in astutia, neque adulterantes verbum Dei, sed in manifestatiōne veritatis commendantes nosmetip̄sos ad omnem conscientiam hominum coram Deo.

Non enim nosmetip̄sos prædicamus, sed Iesum Christum Dóminum, nos autem servos vestros per Iesum; quóniam Deus, qui dixit: «De tenebris lux splendet», ipse illúxit in cordibus nostris, ad illuminatiōnem scientiæ gloriæ Dei in fácie Iesu Christi.

Habémus autem thesárum istum in vasis fictilibus, ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis.

Verbum Domini.

3

Dedit nobis ministerium reconciliationis.

Léctio Epistolæ secundæ beati Pauli apóstoli ad Corínthios

5, 14-20

Fratres:

Cáritas Christi urget nos; aestimantes hoc, quóniam, si unus pro omnibus mórtuus est, ergo omnes mórtui

sunt; et pro omnibus mórtuus est Christus, ut et qui vivunt iam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mórtuus est et resurrexit. Itaque nos ex hoc néminem novimus secundum carnem; et si cognovimus secundum carnem Christum, sed nunc iam non novimus.

Si quis ergo in Christo nova creatura, vétera transierunt: ecce facta sunt nova; omnia autem ex Deo, qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministérium reconciliationis. Quóniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non reputans illis delicta ipsorum, et posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur, tamquam Deo exhortante per nos. Obsecramus pro Christo: Reconciliámini Deo. — Verbum Domini.

4

*In opus ministerii,
in ædificationem corporis Christi.*

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios

4, 1-7. 11-13

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambuletis vocatiōne qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum longanimitate supportantes invicem in caritate; solliciti servare unitatem sp̄iritus in vinculo pacis.

Unum corpus et unus Sp̄iritus, sicut et vocati estis in una spe vocatiōnis vestrae; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater omnium, qui super omnes et per omnia et in omnibus.

Unicuique autem nostrum data est grātia secundum mensuram donatiōnis Christi. Et ipse dedit quosdam quidem apóstolos, quosdam autem prophétas, álios vero

evangelistas, álios autem pastóres et doctóres: ad instrucciónem sanctórum in opus ministérii, in ædificationem cóporis Christi, donec occurrámus omnes in unitátem fídei et agnitionis Fílii Dei, in virum perféctum, in men-súram ætatis plenitúdinis Christi. — Verbum Dómini.

5

Pro diaconis

Habentes mysterium fidei in conscientia pura.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 3, 8-10. 12-13

Opórtet diáconos esse pudicos, non bilíngues, non multo vino deditos, non turpe lucrum sectántes, habéntes mystérium fidei in conscientia pura. Et hi autem probentur primum et deinde ministrant, nullum crimen habéntes.

Diáconi sint unius uxoris viri, qui filii suis bene præsint et suis dómibus. Qui enim bene ministráverint, gradum sibi bonum acquirent, et multam fidúciam in fide, quæ est in Christo Iesu. — Verbum Dómini.

6

Pro episcopis

* *Noli neglegere donationem quæ data est tibi impositione manuum presbyterii.*

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 4, 12-16

Caríssime:

Nemo adulescentiam tuam contémnat; sed exéplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritaté, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectioní, exhortatióni, doctrínæ.

Lectio secunda

1117

Noli neglégere donationem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositiōne manuum presbytérii. Hæc meditare, in his esto, ut profectus tuus maniféstus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrinæ, insta in illis: hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

vel

4, 12 b-16

Caríssime:

Exéplum esto fidélium in verbo, in conversatióne, in caritaté, in fide, in castitáte. Dum vénio, atténde lectioní, exhortatióni, doctrinæ.

Noli neglégere donationem quæ in te est, quæ data est tibi per prophetiam cum impositiōne manuum presbytérii. Hæc meditare, in his esto, ut profectus tuus maniféstus sit ómnibus. Atténde tibi et doctrinæ, insta in illis; hoc enim fáciens, et teípsum salvum fácies, et qui te áudiunt. — Verbum Dómini.

7

Pro episcopis

Ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum.

Léctio Epístolæ secúndæ beáti Pauli apóstoli
ad Timótheum 1, 6-14

Caríssime:

Admóneo te, ut resuscites donationem Dei, quæ est in te per impositionem manuum mearum. Non enim dedit nobis Deus spíritum timóris, sed virtutis et dilectionis et sobrietatis. Noli itaque erubescere testimó-

nium Dómini nostri, neque me vinctum eius; sed collabóra Evangélio secúndum virtútem Dei, qui nos salvos fecit et vocávit vocatióne sancta, non secúndum ópera nostra, sed secúndum propósitum suum et grátiā, quæ data est nobis in Christo Iesu ante tēmpora sāculária.

Manifestáta autem nunc per illustratióne Salvatóriss nostri Iesu Christi, qui destrúxit quidem mortem, illuminávit autem vitam et incorruptiōnem per Evan-gélium: in quo pósitus sum ego prædicátor et apóstolus et doctor. Ob quam causam étiam hæc párior, sed non confundor. Scio enim cui créddi, et certus sum quia potens est depósito meum serváre in illum diem.

Formam habe sanórum verbórum, quæ a me audísti, in fide et dilectione quæ sunt in Christo Iesu. Bonum depósito custodi per Spíritum Sanctum, qui hábitat in nobis. — Verbum Dómini.

8

Christus appellatus est a Deo pontífex iuxta ordinem Melchisedech.

Léctio Epístolæ ad Hebráeos

5, 1-10

Omnis póntifex, ex homínibus assúmptus, pro homínibus constitúitur in his, quæ sunt ad Deum, ut offérat dona et sacrificia pro peccátis; qui æque condolére possit his qui ignórant et errant, quóniam et ipse circúndatus est infirmitáte; et propter eam debet, quemámodum et pro populo, ita étiam pro semetípsso offérre pro peccátis. Nec quisquam sumit sibi illum honórem, sed qui vocátur a Deo tamquam et Aaron.

Sic et Christus non semetípsum glorificávit ut póntifex fieret, sed qui locútus est ad eum: « Filius meus

es tu, ego hódie génu te »; quemámodum et in álio dicit: « Tu es sacérdos in æténum secúndum órdinem Melchisedech ».

Qui, in diébus carnis suæ, preces supplicationésque ad eum, qui possit salvum illum a morte fácer, cum clamóre válido et lácrimis offérens, et exaudítus pro sua reveréntia.

Et quidem, cum esset Fílius, dídicit ex his quæ passus est obediéntiam, et consummátus factus est ómnibus obediéntibus sibi auctor salútis æternæ, appellátus a Deo póntifex iuxta órdinem Melchisedech.

Verbum Dómini.

9

Sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 4, 7 b-11

Caríssimi:

Estóte prudéntes et vigiláte in oratiōibus. Ante ómnia autem mútuam in vosmetípsos caritátem contínuam habéntes, quia « cáritas óperit multitúdinem peccatórum ».

Hospitáles ínvicem sine murmuratiōne; unusquísque, sicut accépit donatiōnem, in altérutrum illam administrántes, sicut boni dispensatòres multifórmis grátiæ Dei.

Si quis lóquitur, quasi sermónes Dei; si quis ministrat, tamquam ex virtúte quam largítur Deus, ut in ómnibus glorificétur Deus per Iesum Christum, cui est glória et impérium in sécula sāculórum. Amen.

Verbum Dómini.

10

Pascite qui est in vobis gregem Dei.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4
Caríssimi:

Seniores, qui in vobis sunt, obsecro consenior et testis Christi passiónum, qui et eius, quae in futuro revelanda est, gloriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providentes non coácto, sed spontáne secundum Deum, neque turpis lucri grátia, sed voluntarie; neque ut dominantes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparuerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem gloriæ corónam. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia

Io 15, 15 b

℟. Alleluia. *V. Vos dixi amicos, dicit Dóminus, quia omnia quaecumque audívi a Patre meo nota feci vobis.* *℟. Alleluia.*

Vos estis lux mundi.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthéum
5, 13-16

In illo tempore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ; quod si sal evanuerit, in quo salietur? Ad nihil valet ultra, nisi ut mittatur foras et conculcetur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscondi supra montem pósita; neque accéndunt lucernam et po-

Evangelium

1121

nunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

2

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

℟. Alleluia. *V. Eúntes docéte omnes gentes; ego vobiscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiōnem sáculi.*
℟. Alleluia.

Rogate Dominum messis, ut mittat operarios in messem suam.

✠ Léctio sancti Evangélii secundum Matthéum
9, 35-38

In illo tempore:

Circumibat Iesus civitátes omnes et castélla, docens in synagógis eórum, et prædicans Evangélium Regni, et curans omnem languórem et omnem infirmitatē. Videntes autem turbas, miséritus est eis, quia erant vexati et iacentes sicut oves non habéntes pastorem.

Tunc dicit discípulis suis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci; rogáte ergo Dóminum messis, ut mittat operários in messem suam ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

Lc 4, 18 b-19 a

℟. Alleluia. *V. Evangelizare paupéribus misit me Dóminus, prædicare captivis remissiōnem.* *℟. Alleluia.*

Elegit Iesus duodecim Apostolos et misit eos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
10, 1-5 a

In illo témpore:

Convocatis Iesus duódecim discípulis suis, dedit illis potestátem spirítuum immundórum, ut éicerent eos et curárent omnem languórem et omnem infirmitátem.

Duódecim autem Apostolórum nómina sunt haec: primus Simon, qui dicitur Petrus, et Andréas frater eius, et Iacóbus Zebedái et Ioánnes frater eius, Philíppus et Bartholomaeus, Thomas et Matthaeus publicánus, Iacóbus Alpháe et Taddáeus, Simon Cananaeus et Iudas Iscariótes, qui et trádidiit eum.

Hos duódecim misit Iesus. — Verbum Dómini.

4

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. ¶ Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas, et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

Qui voluerit inter vos primus esse erit vester servus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
20, 25-28

In illo témpore:

Ait Iesus discípulis suis: « Scitis quia príncipes géntium dominántur eórum, et qui magni sunt potestátem exércent in eos.

Non ita erit inter vos: sed quicúmque volúerit inter vos magnus fieri, erit vester míster; et quicúmque volúerit inter vos primus esse, erit vester servus.

Sicut Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre et dare ánimam suam redemptiónem pro multis ». — Verbum Dómini.

5

Alleluia

Mt 28, 19 a. 20 b

R. Alleluia. ¶ Eúntes docéte omnes gentes; ego vobíscum sum ómnibus diébus usque ad consummatiónem sáculi.

R. Alleluia.

Messis quidem multa, operarii autem pauci.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 10, 1-9

In illo témpore:

Designávit Dóminus álios septuagínta duos; et misit illos binos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus.

Et dicébat illis: « Messis quidem multa, operárii autem pauci. Rogáte ergo dóminum messis, ut mittat operários in messem suam.

Ite: ecce ego mitto vos sicut agnos inter lupos. Nolíte portáre sácculum, neque peram, neque calceaménta; et néminem per viam salutavéritis.

In quamcúmque domum intravéritis, primum dícite: « Pax huic dómui »; et, si ibi fúerit fílius pacis, requiéscet super illam pax vestra; sin autem, ad vos revertéter. In eádem autem domo manéte, edéntes et bibéntes quæ apud illos sunt; dignus enim est operárius mercéde sua.

Nolíte transíre de domo in domum; et, in quamcúmque civitátem intravéritis et suscéperint vos, manducáte quæ apponúntur vobis, et curáte infírmos, qui in illa sunt, et dícite illis: “ Appropinquávit in vos Regnum Dei ” ». — Verbum Dómini.

Alleluia**Io 15, 15 b**

R. Allelúia. **V.** Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quaecúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. **R.** Allelúia.

*Beati servi, quos, cum venerit dominus,
invenerit vigilantes.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam **12, 35-44**

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertáatur a nuptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúbere, et tránsiens ministrábit illis. Et, si vénerit in secúnda vigília et si in tértia vigília vénerit et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote quia, si sciret paterfamílias qua hora fur veníret, non sínaret perfodíri domum suam. Et vos estótate paráti, quia, qua hora non putátis, Fílius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábola, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispensátor et prudens, quem constituet dóminus supra famíliam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beáutus ille servus, quem, cum vénerit dóminus eius, invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ pòssidet constituet illum ». — Verbum Dómini.

Alleluia**Io 10, 14**

R. Allelúia. **V.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas, et cognóscent me meæ. **R.** Allelúia.

*Hoc facite in meam commemorationem. Ego autem
in medio vestrum sum sicut qui ministrat.*

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

22, 14-20. 24-30

Cum facta esset hora, discubuit Iesus et Apóstoli cum eo.

Et ait illis: « Desidério desiderávi hoc pascha manducáre vobiscum ántequam pátiar. Dico enim vobis: Non manducábo illud, donec impleátur in Regno Dei ».

Et, accépto cálice, grátiás egit, et dixit: « Accípere hoc et divídite inter vos. Dico enim vobis: Non bibam ámodo de generatióne vitis, donec Regnum Dei véniat ».

Et, accépto pane, grátiás egit et fregit, et dedit eis dicens: « Hoc est corpus meum, quod pro vobis datur: hoc fácite in meam commemorationem ».

Similiter et cálicem, postquam cenávit, dicens: « Hic calix novum testaméntum est in sanguine meo, qui pro vobis fúnditur ».

Facta est autem et conténtio inter eos, quis eórum viderétur esse maior.

Dixit autem eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos "bénéfici" vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vobis fiat sicut iúnior, et qui præcessor est sicut ministrátor.

Nam quis maior est, qui recúbit an qui minístrat? nonne qui recúbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui minístrat.

Vos autem estis qui permansístis mecum in tentatió-
nibus meis; et ego dispóno vobis, sicut dispósuit mihi
Pater meus, Regnum, ut edátis et bibátis super mensam
meam in Regno meo, et sedeáatis super thronos iudi-
cántes duódecim tribus Israel ». — Verbum Dómini.

8

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. *y.* Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus;
et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

Bonus pastor animam suam ponit pro ovibus.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
10, 11-16

In illo témporte:

Dixit Iesus: « Ego sum pastor bonus. Bonus pastor
ánimam suam ponit pro óvibus. Mercenárius et qui
non est pastor, cuius non sunt oves própriæ, videt lupum
veniéntem et dimittit oves et fugit, et lupus rapit eas et
dispérgit, quia mercenárius est et non pértinet ad eum
de óvibus.

Ego sum pastor bonus, et cognóscō meas, et co-
gnóscunt me meæ. Sicut novit me Pater, et ego agnó-
scō Patrem; et ánimam meam pono pro óvibus.

Et álias oves hábeo, quæ non sunt ex hoc ovíli, et
illas opórtet me addúcere, et vocem meam áudent, et fient
unus grex, unus pastor ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Io 12, 26 a

R. Alleluia. *y.* Si quis mihi minístrat, me sequáratur,
dicit Dóminus;
et ubi sum ego, illic et miníster meus erit.
R. Alleluia.

Si quis mibi ministrat, me sequatur.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

12, 24-26

In illo témporte:

Respóndit Iesus Andréæ et Philíppo, dicens:
« Amen, amen dico vobis, nisi granum frumenti cadens
in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet; si au-
tem mórtuum fúerit, multum fructum affert.

Qui amat ánimam suam, perdit eam; et qui odit
ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custó-
diat eam.

Si quis mihi minístrat, me sequáratur; et, ubi sum ego,
illic et miníster meus erit. Si quis mihi ministráverit,
honorificábit eum Pater ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

Io 15, 15 b

R. Alleluia. *y.* Vos dixi amícos, dicit Dóminus,
quia ómnia quæcúmque audívi a Patre meo
nota feci vobis. R. Alleluia.

Non vos me elegistis, sed ego elegi vos.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

15, 9-17

In illo témporte:

Dixit Iesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater,
et ego diléxi vos. Manéte in dilectione mea. Si præcépta

mea servavéritis, manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleáatur.

Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem sic ut diléxi vos. Maiórem hac dilectionem nemo habet, ut ániam suam quis ponat pro amíci suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dóminus eius: vos autem dixi amícos, quia ómnia quæ audívi a Patre meo nota feci vobis.

Non vos me elegístis, sed ego elégi vos, et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferátis, et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petiéritis Patrem in Nómine meo, det vobis.

Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem ».
Verbum Dómini.

11

Alleluia

Io 10, 14

R. Alleluia. **Y.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognóscō oves meas,
et cognóscunt me meæ. R. Alleluia.

*Pro eis sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi
sanctificati in veritate.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 6. 14-19

In illo tempore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pa-
ter sancte, manifestávi Nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo. Tui erant, et mihi eos dedísti;
et sermónum tuum servavérunt.

Ego dedi eis sermónum tuum, et mundus ódio eos hábuit, quia non sunt de mundo, sicut ego non sum de mundo. Non rogo ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos ex Malo.

De mundo non sunt, sicut ego non sum de mundo. Sanctifica eos in veritatē. Sermo tuus véritas est. Sicut me misisti in mundum, et ego misi eos in mundum.

Et pro eis ego sanctifico me ipsum, ut sint et ipsi sanctificati in veritatē ». — Verbum Dómini.

12

Alleluia

Lc 4, 18 a-19 a

R. Alleluia. **Y.** Evangelizáre paupéribus
misit me Dóminus,
prædicáre captívis remissióinem.
R. Alleluia.

*Sicut misit me Pater, et ego mitto vos:
Accipite Spiritum Sanctum.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

20, 19-23

Cum esset sero die illo, prima sabbatórum, et fores essent clausæ, ubi erant discípuli propter metum Iu-dæórum, venit Iesus, et stetit in médio, et dicit eis: « Pax vobis ».

Et, cum hoc dixisset, osténdit eis manus et latus. Gavísi sunt ergo discípuli, viso Dómino.

Dixit ergo eis íterum: « Pax vobis: sicut misit me Pater, et ego mitto vos ».

Et cum hoc dixisset, insufflavit et dicit eis: « Accípite Spíritum Sanctum: quorum remisérítis peccáta, remíssa sunt eis; quorum retinuéritis, reténta sunt ».

Verbum Dómini.

Alleluia

R. Allelúia. **V.** Ego sum pastor bonus, dicit Dóminus; et cognósco oves meas,
et cognóscunt me meæ. **R.** Allelúia.

Pasce agnos meos, pasce oves meas.

**† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
21, 15-17**

Cum manifestásset se Iesus discípulis suis et pran-dísset cum eis, dicit Simóni Petro: « Simon Ioánnis, díligis me plus his? »

Dicit ei: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce agnos meos ».

Dicit ei íterum secúndo: « Simon Ioánnis, díligis me? »

Ait illi: « Etiam, Dómine, tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ».

Dicit ei tértio: « Simon Ioánnis, amas me? »

Contristátus est Petrus, quia dixit ei tértio: « Amas me? » et dicit ei: « Dómine, tu ómnia scis; tu scis quia amo te ».

Dicit ei: « Pasce oves meas ». — Verbum Dómini.

Io 10, 14**III. AD MINISTRANDUM VIATICUM**

Extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ, dici potest vel Missa de Ss.ma Eucharistia (p. 1535) vel, pro opportunitate, Missa pro infirmis (p. 1429), cum orationibus quæ sequuntur.

Lectiones sumuntur ex iis quæ infra (pp. 1431-1439) vel in Ordine Unctionis infirmorum proponuntur, nisi utilitas infirmi et astantium alias lectiones seligere suadeat.

Quando tamen Missa votiva prohibetur, una e lectionibus sumi potest e textibus de quibus supra, nisi occurrat Triduum sacrum, sollemnitas Nativitatis Domini, Epiphaniæ, Ascensionis, Pentecostes, Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi vel alia sollemnitas de præcepto servanda.

Collecta

Deus, cuius Fílius nobis est via, véritas et vita,
részice cleménter fámulum tuum **N.**
et præsta, ut, tuis promissióibus se committens,
et Córpore Fílli tui recreátus,
ad regnum tuum progrediátur in pace. Per Dóminum.

Super oblata

Sacrificium nostrum, Pater sancte, intuérē benígnus,
ut Agnum tibi paschálem repræséntet,
cuius pássio paradísi iánuas reserávit, et fámulum tuum **N.**
in æténum munus per grátiam tuam introdúcat.
Per Christum.

Post communionem

Dómine, qui es salus ætérrna in te credéntium,
præsta, quæsumus, ut fámulus tuus **N.**,
cælesti pane potúque reféctus,
in regnum lúminis et vitæ secúrus pervéniat.
Per Christum.

IV. PRO SPONSIS

1. IN CELEBRATIONE MATRIMONII

Quoties Matrimonium intra Missam celebratur, dicitur, cum sacris vestibus coloris albi, Missa «Pro sponsis». Occurrente tamen dominica vel sollemnitate, dicitur Missa de die, retentis in ea benedictione super sponsam et sponsum atque, pro opportunitate, formula propria benedictionis finalis.

Cum tamen liturgia verbi celebrationi Matrimonii aptata magnam vim habeat in catechesi de ipso Sacramento et de muneribus coniugum tradenda, quando Missa «Pro sponsis» prohibetur (nisi occurrant Triduum sacrum, sollemnitates Nativitatis Domini, Epiphaniae, Ascensionis, Pentecostes et Ss.mi Corporis et Sanguinis Christi, vel aliae sollemnitates de præcepto servandæ), una e lectionibus sumi potest e textibus pro celebratione Matrimonii prævisis. In dominicis insuper temporis Nativitatis et «per annum», si Missa in qua celebratur Matrimonium a communitate parochiali non participatur, dici potest etiam integra Missa «Pro sponsis».

Si Matrimonium celebratur tempore Adventus vel Quadragesima aliisve diebus indolem pænitentialem præseferentibus, parochus sponsos moneat, ut rationem habeant peculiaris naturæ horum temporum liturgicorum.

A

Ant. ad introitum

Ps 19, 3. 5

Mittat vobis Dóminus auxílium de sancto,
et de Sion tueáur vos.

Tríbuat vobis secúndum cor vestrum,
et omne consilium vestrum confírmet.

Collecta

Deus, qui tam excellénti mystério
coniugále vínculum consecrásti,
ut Christi et Ecclésiæ sacraméntum
præsignáres in fóedera nuptiárum,

præsta, quásumus, his fámulis tuis,
ut, quod fide percípiunt, ópere persequántur.
Per Dóminum.

Vel:

Deus, qui, in humáno génere creándo,
unitátem inter virum et muliérem esse voluísti,
fámulos tuos, qui coniugáli copulándi sunt fóedere,
únus vínculo dilectiónis astringe,
ut, quos in caritáte fructificáre largíris,
ipsius caritátis testes esse concédas. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1146-1172.

Super oblata

Súscipe, quásumus, Dómine,
pro sacra connúbii lege munus oblátum,
et cuius largítor es óperis,
esto dispósitor. Per Christum.

Præfatio: De dignitate foederis nuptiarum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Sursum corda.

R. Habémus ad Dóminum.

V. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

R. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubíque grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
Qui fóedera nuptiárum blando concórdiæ iugo
et insolúbili pacis vínculo nexuísti,
ut multiplicándis adoptiónum filiis
sanctórum connubiórum fecúnditas pudica servíret.

Tua enim, Dómine, providéntia,
tuáque grátia ineffabílibus modis
utrúmque dispénsas,
ut, quod generátio ad mundi prodúxit ornátum,
regenerátio ad Ecclésiae perdúcatur augméntum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cámimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.*

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profícias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omissa Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In invitatorio, si unus ex sponsis vel ambo non communícant, omitti possunt verba Christi Córporis et Sanguinis sacraménto.

In oratione Deus, qui potestáte, possunt omitti, pro opportunitate, duæ ex tribus paragraphis Deus, qui potestáte; Deus, qui tam excellénti; Deus, per quem múlier; ea tantum retenta paragraphe, quæ respondeat lectioni Missæ.

In ultima paragrapho huius orationis, verba uncis inclusa omitti possunt, sicuti rerum adiuncta id suadere videantur, ex gr. si sponsi sint superadulti.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Dóminum, fratres caríssimi, supplíciter deprecémur,
ut super hanc fámulam suam,
quæ huic sposo nupsit in Christo,
benedictiōnem grátiae suæ cleménter effúndat,
et quos fóedare sancto coniúnxit
(Christi Córporis et Sanguinis sacraménto)
una fáciat caritaté concórdes.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosequitur:

* Deus, qui potestáte virtútis tuæ
de níhilo cuncta fecísti,
qui, dispósitis universitátis exórdiis
et hómine ad imáginem tuam facto,
inseparábile viro muléris adiutorium condidísti,
ut iam non duo essent, sed una caro,
docens quod unum placuisset institui
numquam licére disiúngi:

* Deus, qui tam excellénti mystério
coniugálem cópulam consecrásti,
ut Christi et Ecclésiae sacraméntum
præsignáres in fóedare nuptiárum:

* Deus, per quem múlier iúngitur viro,
et societas, principáliter ordináta,
ea benedictiōne donátur,
quæ sola nec per originális peccáti poénam
nec per dilúvii est abláta senténtiam:

Réspice propítius super hanc fámulam tuam,
quæ, maritáli iuncta consórtio,
tua se éxpetit benedictiōne muníri:
sit in ea grátia dilectionis et pacis,
imitatríxque sanctárum permáneat feminárum,
quarum in Scriptúris laudes prædicántur.

Confidat in ea cor viri sui,
qui, parem sóciā et gratiæ vitæ coherédem agnoscens,
eam honore débito prosequátur
eoque diligat semper amóre,
quo Christus suam diléxit Ecclésiam.

Et nunc te, Dómine, deprecámur,
ut hi fámuli tui nexi fidei mandatisque permáneant,
et, uni thoro iuncti,
morum sint integritatē conspícui;
Evangélii róbore communiti,
bonum Christi testimónium ómnibus maniféstent;
(in sóbole sint fecundi,
sint paréntes virtútibus comprobáti;
vídeant ambo filios filiorum suórum)
et, optátam demum senectútem adépti,
ad beatórum vitam et ad cælestia regna pervéniant.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Cf. Eph 5, 25. 27

Christus diléxit Ecclésiam et seípsum trádidit pro ea,
ut exhibéret sibi uxórem sanctam et immaculátam.

Post communionem

Huius, Dómine, sacrificii virtúte,
instituta providentiæ tuæ
pio favore comitare,
ut, quos sancta societate iunxisti
(et uno pane unóque cálice satiásti)
una étiam fáciás caritatem concordes.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater æternus
in mútuo vos servet amore concordes,
ut pax Christi hábitet in vobis,
et in domo vestra iúgiter maneat.

R. Amen.

Benedictiōnem habeátis in fíliis,
ab amicis solácium,
et veram cum ómnibus pacem.

R. Amen.

Caritatis Dei testes sitis in mundo,
ut, quos afflícti et egéni benígnos invénerint,
in æterna Dei tabernácula
vos grati aliquando recipiant.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedicat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

B

Ant. ad introitum

Ps 89, 14. 17

Repléti sumus mane, Dómine, misericordia tua,
et exultávimus et delectati sumus
ómnibus diébus nostris.
Sit splendor Dómini super nos
et super ópera manuum nostrarum.

Collecta

Adésto, Dómine, supplicatiōibus nostris,
et super hos fámulos tuos

grátiam tuam benígnus effúnde,
ut qui apud tua coniungúntur altária
in mútua caritáte firméntur.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1146-1172.

Super oblata

Múnera, quæ tibi, Dómine,
lætántes offérimus,
benígnus assúme,
et, quos sacraménti fédere coniunxísti,
patérna pietáte custódi.
Per Christum.

Præfatio: De magno sacramento Matrimonii.

- ¶. Dóminus vobíscum.
- ¶. Et cum spíritu tuo.
- ¶. Sursum corda.
- ¶. Habémus ad Dóminum.
- ¶. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
- ¶. Dignum et iustum est.

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grátias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens aëterne Deus:
per Christum Dóminum nostrum.

Quia novum nexuísti cum tuo pópulo testaméntum,
ut, quem mortis et resurrectiónis redemísses mystério,
divínæ in Christo fáceres natúræ consórtem
eiúsque in cælis gloriæ coherédem.
Cuius piíssimam gratiæ largitátem
in viri mulierísque significásti connúbio,
ut ad ineffábile tui amoris consílium
nos revocáret quod ágitur sacraméntum.

Et ídeo, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
te laudámus, sine fine dicéntes:
Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.

Hanc ígitur oblatiōnem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam maiestátem exórat,
quásimus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére proficias,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omisso Líbera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictionem quæ sequitur.

In oratione Pater sancte omitti potest, pro opportunitate,
una ex duabus paragraphis Pater sancte; Deus, qui, ad amoris,
ea tantum retenta paragragho quæ respondeat lectioni Missæ.

Sacerdos stans, manibus iunctis, dicit:

Super hos sponsos, qui, matrimónium ineúntes,
ad altáre accédunt,
ut (Christi Córporis Sanguínisque partícipes)
mútua semper dilectione nectántur,
Dóminum deprecémur.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos,
manibus extensis, prosequitur:

* Pater sancte,
qui hóminem ad imáginem tuam cónditum
másculum créasti et féminam,
ut vir et muller, in carnis et cordis unitáte coniúncti,
munus suum in mundo adimplérent:

* Deus, qui, ad amoris tui consilium revelandum,
in mutua dilectione sponsorum
fœdus illud adumbrari voluisti,
quod ipse cum populo tuo inire dignatus es,
ut, sacramenti significacione completa,
in fidelium tuorum coniugali consortio
Christi et Ecclesiæ nuptiale patet mysterium:
super hos famulos tuos (**N.** et **N.**)
dexteram tuam, quæsumus, propitiatus extende.

Præsta, Dómine,
ut, in huius quod ineunt sacramenti consortio,
inter se amoris tui dona communícant,
et, præsentiae tuæ signum in vicem ostendentes,
cor unum fiant et anima una.
Da etiam, Dómine,
ut domum, quam ædificant, opere quoque sustentent,
filiisque suos, evangélica disciplina formatos,
cælesti familiæ tuæ præparent cooptandos.

Hanc famulam tuam **N.**
tuis digneris benedictionibus cumulare,
ut, uxoris ac matris munera complens,
casta suam domum dilectione refoveat,
et gratia decoret affabili.

Hunc etiam famulum tuum **N.**
cælesti, Dómine, benedictione prosèquere,
ut mariti fideliis officia digne persolvat
et pròvidi patris.

Concède, Pater sancte,
ut, qui coram te coniugio copulati
ad mensam tuam accedere cipiunt,
cælesti aliquando convivium participare lætentur.
Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Io 13, 34

Mandatum novum do vobis, ut diligatis in vicem,
sicut dillexi vos, dicit Dóminus.

Post communionem

Mensæ tuæ partípices effécti,
quæsumus, Dómine,
ut, qui nuptiarum iunguntur sacramento,
tibi semper adhærent,
et tuum hominibus nomen annuntiant.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Deus Pater omnípotens gaudium suum vobis concédat
et in filiis vos benedicat.

R. Amen.

Unigenitus Dei Filius in prósperis et advérsis
vobis miseratus assistat.

R. Amen.

Spíritus Dei Sanctus caritatem suam
in corda vestra semper effundat.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adestis,
benedicat omnípotens Deus,
Pater, et Filius, **X** et Spíritus Sanctus,

R. Amen.

C

Ant. ad introitum

Ps 144, 2. 9

Per singulos dies benedic tibi, Dómine,
et laudabo nomen tuum in sǽculum sǽculi,
quia suavis es univérsis,
et miserationes tuæ super ómnia ópera tua.

Collecta

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus,
ut hi fámuli tui, nuptiárum sacramento iungéndi,
in fide quam profiténtur accréscant,
et sóbole fidéli tuam ditent Ecclésiam. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1146-1172.

Super oblatæ

Propitiáre, Dómine, supplicatióibus nostris,
et has oblationes, quas tibi pro his fámulis tuis
sancto fédere copulátis offérimus,
benígnō súscipe vultu,
ut per hæc mystéria
in mútua caritáte tuóque amóre firméntur.
Per Christum.

Præfatio: De Matrimonio ut signum divinæ caritatis.

- ¶. Dóminus vobiscum.*
- R. Et cum spíritu tuo.*
- ¶. Sursum corda.*
- R. Habémus ad Dóminum.*
- ¶. Grárias agámus Dómino Deo nostro.*
- R. Dignum et iustum est.*

Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre,
nos tibi semper et ubique grárias ágere:
Dómine, sancte Pater, omnípotens æténe Deus:
Qui hóminem pietátis tuæ dono créatum
ad tantam voluísti dignitátem extólli,
ut in viri mulierisque consórtio
veram relínquieres tui amoris imáginem;
quem enim ex caritáte creásti,
eum ad caritátis legem vocáre non désinis,
ut ætérnæ tuæ caritátis partícipem esse concédas.

Cuius connúbii sancti mystérium
dum tuæ dilectionis signum exsistit,
amórem sacrat humánum:
per Christum Dóminum nostrum.

Per quem, cum Angelis et ómnibus Sanctis,
hymnum laudis tibi cámimus, sine fine dicéntes:

Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth ...

*Quando adhibetur Canon Romanus, dicitur Hanc ígitur proprium.
Verba, quæ uncis includuntur, omitti possunt pro opportunitate.*

Hanc ígitur oblationem servitútis nostræ,
sed et famulórum tuórum N. et N.
totiúsque familiæ tuæ,
quæ pro illis tuam exórat maiestátem,
quæsumus, Dómine, ut placátus accípias:
et sicut eos ad diem nuptiárum pervenire tribuísti,
sic (tuo múnere desideráta sóbole gaudére profíciás,
atque) ad optátam sériem próvehas benígnus annórum.
(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

Oratio super sponsam et sponsum

Dicto Pater noster et omissa Libera nos, sacerdos, stans ad sponsos conversus, dicit super eos benedictiones quæ sequitur:

Précibus nostris, fratres caríssimi,
super hos sponsos
Dei benedictionem súpplices invocémus,
ut ipse suo fóveat benígnus auxílio,
quos ditávit connúbii sacraménto.

Et omnes per breve tempus in silentio orant. Deinde sacerdos, manibus extensis, prosecuitur:

Pater sancte, mundi cónditor univérsi,
qui virum atque mulierem
ad imáginem tuam creásti,

eorúmque societátem tua voluísti benedictióne cumulári,
te pro hac sposa humiliiter deprecámur,
quæ hódie viro suo nuptiárum iúngitur sacraménto.

Super eam, Dómine, eiúsque vitæ consórtem
benedictio tua copiosa descéndat,
ut, dum mútuo connúbii dono fruúntur,
familiam ornent filiis, ditent Ecclésiam.

Læti te laudent, Dómine, te mæsti requírant;
te in labóribus sibi gáudeant adéssse ut fáveas,
te séntiant in necessitátibus astáre ut lénias;
te in cœtu sancto precéntur,
tuos in mundo se testes osténdant;
et, adépti prósperam senectútem
cum hac qua circumdántur amicórum coróna,
ad cælestia regna pervéniant.

Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Missa deinde prosequitur more solito.

Ant. ad communionem

Ps 33, 1. 9

Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.
Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir, qui sperat in eo.

Post communionem

Concéde, quésumus, omnípotens Deus,
ut accépti virtus sacraménti
in his fámulis tuis sumat augmémentum,
et hóstiæ quam obtúlimus
a nobis ómnibus percipiátur efféctus.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Dóminus Iesus,
qui nuptiis in Cana adéssse dignátus est,
vobis et propínquis vestris
benedictiónem suam largiátur.

R. Amen.

Ipse, qui Ecclésiam diléxit in finem,
amórem suum in corda vestra
indesinénter effúndat.

R. Amen.

Det vobis Dóminus,
ut, eius resurrectiónis fidem testántes,
beátam spem exspectétis in gáudio.

R. Amen.

Et vos omnes, qui hic simul adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

Lectio prima

1

Masculum et feminam creavit eos.

Léctio libri Génesis

1, 26-28. 31 a

Ait Deus: « Faciámus hóminem ad imáginem et si-militúdinem nostram; et præsit píscibus maris et volatílibus cæli, et béstias universæque terræ, omníque réptili, quod movétur in terra ».

Et creávit Deus hóminem ad imáginem suam; ad imáginem Dei creávit illum: másculum et féminam creávit eos.

Benedixítque illis Deus et ait: « Créscite et mul-tiplicámini, et repléte terram, et subícite eam, et do-minámini píscibus maris et volatílibus cæli et univérsis animántibus, quæ movéntur super terram ».

Vidítque Deus cuncta quæ fécerat, et erant valde bona. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

R. Misericórdia Dómini plena est terra.

12 Beata gens, cui Dóminus est Deus,
pópulus, quem elégit in hereditátem sibi.18 Ecce óculi Dómini super metuéntes eum,
in eos qui sperant super misericórdia eius. R.20 Anima nostra sústinet Dóminum,
quóniam adiútor et protéctor noster est;21 quia in eo lætábitur cor nostrum,
et in nómine sancto eius sperávimus. R.22 Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmodum sperávimus in te. R.

2

Et erunt duo in carne una.

Léctio libri Génesis

2, 18-24

Dixit Dóminus Deus: « Non est bonum esse hómi-nem solum; faciámus ei adiutórium símile sibi ».

Formátis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ et univérsis volatílibus cæli, addúxit ea ad Adam, ut vidéret quid vocáret ea; omne enim quod vocávit Adam ánimæ vivéntis ipsum est nomen eius. Appellavítque Adam nomínibus suis cuncta ani-mántia, et univérsa volatília cæli, et omnes béstias terræ. Adæ vero non inveniebátur adiútor símilis eius.

Immísit ergo Dóminus Deus sopórem in Adam; cumque obdormísset, tulit unam de costis eius, et replévit carnem pro ea, et ædificávit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulérem, et addúxit eam ad Adam.

Dixítque Adam: « Hoc nunc os ex óssibus meis, et caro de carne mea: hæc vocábitur "Virágó", quóniam de viro sumpta est ».

Quámobrem relinquet homo patrem suum et ma-trem, et adhærébit uxori suæ, et erunt duo in carne una. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 148, 1-2. 3-4. 9-10. 11-13 (R.: cf. 12 c)

R. Laudáte nomen Dómini.

vel Allelúa.

1 Laudáte Dóminum de cælis,
laudáte eum, in excélsis.2 Laudáte eum, omnes ángeli eius,
laudáte eum, omnes virtútes eius. R.

3 Laudáte eum, sol et luna,
 laudáte eum, omnes stellæ et lumen.
 4 Laudáte eum, cæli cælórum,
 et aquæ omnes quæ super cælos sunt. R.
 5 Montes et omnes colles,
 ligna fructífera et omnes cedri,
 6 béstie et univérsa pécora,
 serpentes et vólucres pennátæ. R.
 7 Reges terræ et omnes pópuli,
 príncipes et omnes iúdices terræ,
 8 iúvenes et vírgenes,
 senes cum iunióribus,
 9 laudent nomen Dómini,
 quia exaltátum est nomen eius solius. R.

3

*Tantum dilexit Isaac Rebeccam, ut dolorem,
qui ex morte matris eius acciderat, temperaret.*

Léctio libri Génésis

24, 48-51. 58-67

In diébus illis:

Servus Abraham dixit ad Laban: « Benedíxi Dómino Deo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itinere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio eius. Quámobrem, si fáctis misericórdiam et veritátem cum dómino meo, indicáte mihi; sin autem áliud placet, et hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram sive ad sinístram ».

Responderúntque Laban et Báthuel: « A Dómino egréssus est sermo; non pòssumus extra plácitum eius quidquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram te est; tolle eam et profíscere, et sit uxor filii dómini tui, sicut locútus est Dóminus ».

Cumque vocáta veníset, sciscitáti sunt: « Vis ire cum homíne isto? »

Quæ ait: « Vadam ».

Dimisérunt ergo eam et nutrícem illius, servúmque Abraham et cómites eius, imprecántes próspera soróri suæ atque dicéntes: « Soror nostra es, crescas in mille mília, et possídeat semen tuum portas inimicórum suórum ». Igitur Rebécca et pùllæ illius, ascénsis camélis, secútæ sunt virum, qui festínus revertebátur ad dómum suum.

Eo autem témpore deambulábat Isaac per viam quæ ducit ad púteum, cuius nomen est « Vivéntis et Vidéntis »; habitábat enim in terra austráli. Et egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclináta iam die. Cumque eleváisset óculos, vidiit camélos veniéntes procul.

Rebécca quoque, conspécto Isaac, descéndit de camélo, et ait ad púerum: « Quis est ille homo, qui venit per agrum in occúrsum nobis? »

Dixitque ei: « Ipse est dóminus meus ». At illa tollens cito pállum opéruit se. Servus autem cuncta quæ gésserat narrávit Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris suæ, et accépit eam uxórem; et in tantum dilíxit eam, ut dolórem, qui ex morte matris eius accíderat, temperáret. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 144, 8-9. 10 et 15. 17-18 (R. 9 a)

R. Suávis Dóminus univérsis.

Miserátor et miséricors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiae.

Suávis Dóminus univérsis,
et miseratiónes eius super ómnia ópera eius. R.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua;
et sancti tui benedicant tibi.

- ¹⁵ Oculi ómnium in te sperant,
et tu das illis escam in témpore opportúno. R.
- ¹⁷ Iustus Dóminus in ómnibus viis suis,
et sanctus in ómnibus opéribus suis.
- ¹⁸ Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum,
ómnibus invocántibus eum in veritáte. R.

4

*Ipse coniungat vos impleatque benedictionem
suam in vobis*

Léctio libri Tobíæ

7, 9 c-10. 11 c-17

In diébus illis:

Cum hortarétur Ráguel eum discúmbere ad prándium, Tobías dixit: « Hic ego hódie non manducábo neque bibam, nisi prius petitionem meam confírmes, et promítas mihi dare Saram filiam tuam ».

Cum nutáret Ráguel et non daret peténti ullum respoñsum, dixit ei Angelus: « Noli timére dare eam isti, quóniam huic timénti Deum debétur coniux filia tua; proptérea álius non pótuit habére illam ».

Tunc dixit Ráguel: « Non dúbito quod Deus preces et lácrimas meas in conspéctu suo admiserit, et credo quóniam ídeo fecit vos venire ad me, ut ista coniunge-réetur cognatióni suæ secúndum legem Móysi, et nunc noli dúbium gérere quod tibi eam tradam ».

Et apprehéndens déxteram filiae, déxteræ Tobíæ trá-didit, dicens: « Deus Abraham, Deus Isaac et Deus Iacob vobiscum sit, et ipse coniúngat vos impleátque benedictiōnem suam in vobis ».

Et accépta charta, fecérunt conscriptiōnem coniúgii. Et post hæc epuláti sunt, benedicéntes Deum.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 32, 12 et 18. 20-21. 22 (R.: 5 b)

- R. Misericórdia Dómini plena est terra.
¹² Beáta gens, cui Dóminus est Deus, pópulus, quem elégít in hereditátem sibi.
¹⁸ Ecce oculi Dómini super metuéntes eum, in eos qui sperant super misericórdia eius. R.
²⁰ Anima nostra sústinet Dóminum, quóniam adiútor et protéctor noster est;
²¹ quia in eo lætábitur cor nostrum, et in nómine sancto eius sperávimus. R.
²² Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, quemádmodum sperávimus in te. R.

5

Consenescamus ambo pariter sani.

Léctio libri Tobíæ

8, 5-10

Sero nuptiárum Tobías dixit Saræ: « Filií sanctórum sumus et non póssumus ita coniungi sicut gentes quæ ignórant Deum ». Surgéntes autem páriter instánter orábant ambo simul, ut sánitas daréatur eis.

Dixítque Tobías: « Dómine Deus patrum nostrórum, benedicant te cæli et terræ, maréque et fontes et flúmina, et omnes creatúræ tue quæ in eis sunt. Tu fecísti Adam de limo terræ, dedistique ei adiutoriū Evam.

Et nunc, Dómine, tu scis quia non luxúriæ causa accípio sorórem meam cóniugem, sed sola posteritatis dilectione, in qua benedicátur nomen tuum in sǽcula sǽculórum ».

Dixit quoque Sara: « Miseré nobis, Dómine, miseré nobis, et consenescámus ambo páriter sani ».

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 102, 1-2. 8 et 13. 17-18 a (R.: 8 a)

R. Miserátor et misericors Dóminus.

- 1 Bénedic, áнима mea, Dómino;
et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto eius.
2 Bénedic, áнима mea, Dómino,
et noli oblívisci omnes retributíones eius. R.
3 Miserátor et misericors Dóminus,
longánimis et multæ misericórdiaæ.
13 Quómodo miserétur pater filiórū,
misértus est Dóminus timéntibus se. R.
17 Misericórdia autem Dómini ab ætérho,
et usque in æternum super timéntes eum,
et iustitia illíus in filios filiórū;
in eos qui servant testaméntum eius. R.

6

Fortis est ut mors dilectio.

Léctio Cántici canticórum 2, 8-10. 14. 16 a; 8, 6-7 a

Vox dilécti mei: Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles. Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum, respíciens per fenéstræ, prospíciens per cancelllos.

En diléctus meus lóquitur mihi: « Surge, própria, amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni, colúmba mea, in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra ».

Diléctus meus mihi, et ego illi.

Qui dixit mihi: « Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráccium tuum, quia

fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus aemulá-tio, lámpades eius lámpades ignis atque flammárum.

Aquæ multæ non potuérunt extínguere carítatem, nec flúmina óbruunt illam ». — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius Ps 127, 1-2. 3. 4-5 (R.: 4)

R. Ecce sic benedícetur homo, qui timet Dóminum.

- 1 Beátus omnis qui timet Dóminum,
qui ámbulat in viis eius.
1 Labóres mánuum tuárum manducábis,
beátus es, et bene tibi erit. R.

1 Uxor tua sicut vitis fructífera
in latéribus domus tuæ;
filii tui sicut novellæ olivárum
in circúitu mensæ tuæ. R.

- Ecce sic benedícetur homo,
qui timet Dóminum.
5 Benedícat tibi Dóminus ex Sion,
et vídeas bona Ierúsalem
ómnibus diébus vitæ tuæ. R.

7

*Sicut sol oriens, sic mulieris bonæ species
in ornamento domus eius.*

Léctio libri Sirácidae

26, 1-4. 16-21

Mulieris bonæ beátus vir; númerus enim annórum illíus duplex. Múlier fortis obléctat virum suum, et annos vitæ illíus in pace implébit.

Pars bona múlier bona, in parte timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis; dívitias autem et páuperis cor bonum, in omni témpore vultus illórum hílaris.

Grátia muléris sédulæ delectábit virum suum, et ossa illíus impinguábit disciplína illíus. Datum Dei est muller sensata et tícita, non est immutatio eruditæ ánimæ. Grátia super grátiam muller sancta et pudoráta. Omnis autem ponderatio non est digna continéntis ánimæ.

Sicut sol óriens mundo in altíssimis Dei, sic muléris bonæ spécies in ornaméntum domus eius.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 33, 2-3. 4-5. 6-7. 8-9 (R.: 2 a)

R. Benedícam Dóminum in omni témpore.

2 Benedícam Dóminum in omni témpore,
semper laus eius in ore meo.

3 In Dómino gloriábitur áнима mea,
áudiant mansuéti et læténtrur. R.

4 Magnificáte Dóminum mecum,
et exaltémus nomen eius in idípsum.

5 Exquisívi Dóminum, et exaudívit me,
et ex ómnibus terróribus meis erípuit me. R.

6 Respícite ad eum, et illuminámini,
et fácies vestræ non confundéntur.

7 Iste pauper clamávit,
et Dóminus exaudívit eum,
et de ómnibus tribulatióñibus eius
salvávit eum. R.

8 Vallábit ángelus Dómini
in circúitu timéntes eum,
et erípiet eos.

9 Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus;
beátus vir qui sperat in eo. R.

*Feriam domui Israel et domui Iuda
fœdus novum.*

Léctio libri Ieremíæ prophéta 31, 31-32 a. 33-34 a

« Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israel et dómui Iuda fœdus novum, non secúndum pactum, quod pépigi cum pátribus eórum, in die qua apprehéndi manum eórum, ut edúcerem eos de terra Áegýpti.

Sed hoc erit pactum, quod fériam cum domo Israel post dies illos, dicit Dóminus; dabo legem meam in viscéribus eórum, et in corde eórum scribam eam; et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in pôpulum.

Et non docébit ultra vir próximum suum, et vir fratrem suum dicens: " Cognósce Dóminum "; omnes enim cognóscent me, a mímino eórum usque ad máxi-
mum », ait Dóminus. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 111, 1-2. 3-4. 5-7 a. 7 bc-8. 9 (R.: cf. 1)

R. Beátus vir qui in mandátis Dómini cupit nimis.
vel Allelúa.

1 Beátus vir qui timet Dóminum,
in mandátis eius cupit nimis.

2 Potens in terra erit semen eius,
generáatio rectórum benedicéatur. R.

3 Glória et divítiae in domo eius,
et iustitia eius manet in séculum sǽculi.

4 Exórtum est in tenebris lumen rectis,
misericors et miserátor et iustus. R.

5 Iucúndus homo qui miserátor et cómodat,
dispónet res suas in iudicio,

quia in æternum non commovébitur.
 In memória æterna erit iustus,
 ab auditóne mala non timébit. **R.**
 Parátum cor eius, sperans in Dómino,
 confirmátum est cor eius, non timébit,
 donec despiciat inimícos suos. **R.**
 Distribuit, dedit paupéribus;
 iustitia eius manet in sǽculum sǽculi,
 cornu eius exaltábitur in glória. **R.**

Lectio secunda

1

*Quis nos separabit a caritate Christi?*Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

8, 31 b-35. 37-39

Fratres:

Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui Fílio suo
non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum,
quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donábit?

Quis accusábit advérsus élertos Dei? Deus qui iustifi-
cat. Quis est qui condémnet? Christus Iesus, qui mó-
rtuus est, immo qui suscitátus est, qui et est ad déxte-
ram Dei, qui étiam interpellat pro nobis.

Quis nos separábit a caritate Christi? tribulatio, an
angústia, an persecutio, an fames, an nútidas, an perí-
culum, an gládius? Sed in his ómnibus supervíncimus
per eum qui diléxit nos.

Certus sum enim quia neque mors neque vita, ne-
que ángeli neque principátus, neque instántia neque fu-

túra, neque virtútes, neque altitúdo neque profundum,
neque ália quálibet creatúra póterit nos separare a ca-
ritáte Dei, quæ est in Christo Iesu Dómino nostro.

Verbum Dómini.

2

* *Exhibete corpora vestra hostiam viventem,
sanctam, Deo placentem.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romános

12, 1-2. 9-18

Obsecro vos, fratres, per misericórdiam Dei, ut exhibá-
tis corpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem,
rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sǽculo, sed transformámini renovatió-
ne mentis, ut probétis quid sit volúntas Dei, quid bo-
num et benéplacens et perféctum.

Diléctio sine simulatióne, odiéntes malum, adhæ-
réntes bono, caritaté fraternitatis ívincem diligéntes,
honore ívincem præveniéntes, sollicitudine non pigri,
spíritu fervéntes, Dómino serviéntes, spe gaudéntes, in
tribulatióne patiéntes, oratióni instántes, necessitáibus
sanctórum communicántes, hospitalitátem sectántes.

Benedícite persequéntibus, benedícite et nolite ma-
ledícere.

Gaudére cum gaudéntibus, flere cum fléntibus, idíp-
sum ívincem sentiéntes, non alta sapiéntes sed humí-
libus consentiéntes.

Nolite esse prudéntes apud vosmetípsos. Nulli ma-
lum pro malo reddéntes, providéntes bona coram ómni-
bus homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum
ómnibus homínibus pacem habéntes. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Romáños

12, 1-2. 9-13

Obsecro vos, fratres, per misericordiam Dei, ut exhibeatis cōpōra vestra hōstiam vivēntem, sanctam, Deo placēntem, rationabile obséquium vestrum. Et nolite conformāri huic sēculo, sed transformāmini renovatiōne mentis, ut probētis quid sit volūntas Dei, quid bonum et benéplacens et perfēctum.

Diléctio sine simulaſione, odiéntes malum, adhærēntes bono, caritāte fraternitatis ínvicem diligēntes, honore ínvicem prævenientes, sollicitudine non pigrī, spíritu ferventes, Dómino serviēntes, spe gaudēntes, in tribulatiōne patiēntes, oratiōni instántes, necessitatibus sanctórum communicantes, hospitalitatem sectāntes. — Verbum Dómini.

3

Corpus vestrum templum est Spiritus Sancti.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

6, 13 c-15 a. 17-20

Fratres:

Corpus non fornicatiōni, sed Dómino, et Dóminus cōpori. Deus vero et Dóminum suscitāvit, et nos suscitābit per virtutem suam. Nescítis quóniam cōpora vestra membra sunt Christi?

Qui autem adhérēt Dómino, unus spíritus est. Fúgite fornicatiōnem. Omne peccatum quodcūmque fecerit homo, extra corpus est; qui autem fornicatūr, in corpus suum peccat.

In celebratione Matrimonii - Lectio secunda 1159

An nescítis quóniam corpus vestrum templum est Spíritus Sancti, qui in vobis est, quem habétis a Deo, et non estis vestri? Empti enim estis prétio. Glorificate ergo Deum in cōpōre vestro.

Verbum Dómini.

4

Si caritatem non habuero, nihil mihi prodest.

Léctio Epístolæ primæ beáti Pauli apóstoli
ad Corínthios

12, 31 — 13, 8 a

Fratres:

Æmulāmini charismata maióra. Et adhuc excellētiōrem viam vobis demónstro.

Si linguis hōminum loquar et angelórum, caritātem autem non hábeam, factus sum velut æs sonans aut cýmbalum tinniens.

Et si habúero prophetiām et nōverim mystériā omnia et omnem scientiam, et si habúero omnem fidem, ita ut montes tránsferam, caritātem autem non habúero, nihil sum.

Et si distribúero in cibos omnes facultates meas; et si tradídero corpus meum, ut glórier, caritātem autem non habúero, nihil mihi prodest.

Cáritas pátiens est, benígna est cáritas, non æmulatur, non agit supérbe, non inflátur, non est ambitiosa, non querit quæ sua sunt, non irritátur, non cōgitat malum, non gaudet super iniquitatem, congáudet autem veritati; omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sústinet.

Cáritas numquam écidit. — Verbum Dómini.

* *Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclesia.*

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios 5, 2 a. 21-33

Fratres:

Ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Subiécti estóte ínvicem in timore Christi. Mulieres viris suis sicut Dómino; quóniam vir caput est mulérис, sicut et Christus caput est Ecclésiae, ipse Salvátor córporis. Sed ut Ecclésia subiécta est Christo, ita et mulieres viris in ómnibus.

Viri, diligite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquae in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, se ipsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et foveat eam, sicut et Christus Ecclésiam: quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. Verúmtamen et vos singuli, unusquisque suam uxórem sicut se ipsum díligat; uxor autem tímeat virum. — Verbum Dómini.

vel brevior

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli
ad Ephésios

5, 2 a. 25-32

Fratres:

Ambuláte in dilectione, sicut et Christus diléxit nos et trádidit se ipsum pro nobis.

Viri, diligite uxóres, sicut et Christus diléxit Ecclésiam, et se ipsum trádidit pro ea, ut illam sanctificáret mundans lavácro aquae in verbo, ut exhibéret ipse sibi gloriósam Ecclésiam, non habéntem máculam aut rugam aut áliquid eiúsmodi; sed ut sit sancta et immaculáta.

Ita et viri debent diligere uxóres suas ut córpora sua. Qui suam uxórem díligit, se ipsum díligit. Nemo enim umquam carnem suam ódio hábuit, sed nutrit et foveat eam, sicut et Christus Ecclésiam; quia membra sumus córporis eius. Propter hoc relínquet homo patrem et matrem et adhærébit uxóri suæ, « et erunt duo in carne una ».

Sacraméntum hoc magnum est, ego autem dico de Christo et Ecclésia. — Verbum Dómini.

Super omnia caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epístolæ beáti Pauli apóstoli ad Colossénses

3, 12-17

Fratres:

Indúite vos sicut élécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericórdiæ, benignitatem, humilitatem, mansuetudinem, patiéntiam, supportantes ínvicem et donantes vobis ipsis,

si quis adversus aliquem habet querelam: sicut et Dominus donavit vobis, ita et vos.

Super omnia autem haec caritatem, quod est vinculum perfectiōnis; et pax Christi dominetur in cordibus vestris ad quam et vocati estis in uno corpore; et gratia estote.

Verbum Christi habitet in vobis abundanter, in omni sapientia docentes et commonentes vosmetipos psalmis, hymnis, canticis spiritibus, in gratia cantantes in cordibus vestris Deo.

Et omne quocumque facitis in verbo aut in opere, omnia in nomine Domini Iesu, gratias agentes Deo Patri per ipsum. — Verbum Domini.

7

*Omnes unanimes, compatientes,
fraternitatis amatores.*

Lectio Epistolae primae beati Petri apostoli 3, 1-9

Carissimi:

Mulieres subditae sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant; considerantes castam in timore conversationem vestram. Quarum sit non extrinsecus capillatulae aut circumdatiōnis auri aut indumenti vestimentorum cultus; sed qui absconditus cordis est homo, in incorruptibilitate mitis et quieti spiritus, qui est in conspectu Dei locuples.

Sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se, subiectae propriis viris, sicut Sarra obediens Abrahā, dominum eum vocans; cuius estis filiae beneficentes et non timentes ullam perturbationem.

Viri similiter cohabitantes secundum scientiam, qua-

si infirmiori vaso muliebri impertiētes honorem, tamquam et coherēdibus gratiæ vitae, uti ne impediāntur orationes vestræ.

In fine autem omnes unanimes, compatiētes, fraternitatis amatores, misericordes, humiles; non reddentes malum pro malo, vel maledictum pro maledicto, sed e contrario benedicentes, quia in hoc vocati estis, ut benedictionem hereditate accipiatis.

Verbum Domini.

8

Diligamus in opere et veritate.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 3, 18-24

Filioli, non diligamus verbo nec lingua, sed in opere et veritate. In hoc cognoscemus quoniam ex veritate sumus, et in conspectu eius placabimus corda nostra. Quoniam, si reprehenderit nos cor, maior est Deus corde nostro et cognoscit omnia.

Carissimi, si cor nostrum non reprehenderit nos, fiduciam habemus ad Deum; et quocumque petierimus accipimus ab eo, quoniam mandata eius custodimus, et ea quae sunt placa coram eo facimus.

Et hoc est mandatum eius, ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi et diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis. Et qui servat mandata eius in ipso manet, et ipse in eo; et in hoc cognoscimus quoniam manet in nobis, ex Spiritu, quem nobis dedit.

Verbum Domini.

9

Deus caritas est.

Lectio Epistolae primae beati Ioannis apostoli 4, 7-12

Carissimi, diligamus invicem, quoniam caritas ex Deo

est; et omnis qui díligit ex Deo natus est et cognóscit Deum. Qui non díligit non cognóvit Deum, quóniam Deus cáritas est. In hoc appáruit cáritas Dei in nobis, quóniam Filium suum unigénitum misit Deus in mun-
dum, ut vivámus per eum.

In hoc est cáritas, non quasi nos dilexérimus Deum, sed quóniam ipse diléxit nos et misit Filium suum propitiatióñem pro peccátis nostris.

Caríssimi, si sic Deus diléxit nos, et nos debémus altérutrum diligere. Deum nemo vidiit umquam. Si diligámus ívincem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis consummáta est. — Verbum Dómini.

Evangelium

1

Alleluia**Cf. 1 Io 4, 8 b. 11**

R. Alleluia. *V.* Deus cáritas est;
diligámus nos ívincem, sicut Deus diléxit
nos. R. Alleluia.

*Gaudete et exsultate, quoniam merces vestra
copiosa est in cælis.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

5, 1-12 a

In illo témpore:

Videns Iesus turbas ascéndit in montem, et, cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli eius. Et apériens os suum docébat eos dicens:

« Beáti páuperes spíritu, quóniam ipsórum est Re-
gnum cælórum.

Beáti qui lugent, quóniam ipsi consolabúntur.

Beáti mites, quóniam ipsi possidébunt terram.

Beáti qui esúriunt et sítiunt iustítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

Beáti misericórdes, quia ipsi misericórdiam conse-
quéntur.

Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt.

Beáti pacífi, quóniam fílii Dei vocabúntur.

Beáti qui persecutióñem patiúntur propter iustítiam,
quóniam ipsórum est Regnum cælórum.

Beáti estis, cum maledíixerint vobis et persecuti vos
fuerint, et díixerint omne malum advérsum vos, men-
tiéntes, propter me: gaudéte et exsultáte, quóniam
merces vestra copiosa est in cælis ».

Verbum Dómini.

2

Alleluia**1 Io 4, 12**

R. Alleluia. *V.* Si diligámus ívincem,
Deus in nobis manet,
et cáritas eius in nobis perfécta est.
R. Alleluia.

Vos estis lux mundi.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum

5, 13-16

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Vos estis sal terræ;
quod si sal evanérit, in quo saliétur? Ad níhilum valet
ultra, nisi ut mittáatur foras et conculcétur ab homínibus.

Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscondí
supra montem pósita, neque accéndunt lucérnam et po-
nunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat
ómni bus qui in domo sunt. Sic lúceat lux vestra coram
homínibus, ut vídeant vestra bona ópera, et gloríficent
Patrem vestrum qui in cælis est ». — Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 16

R. Allelúia. **y.** Qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo. R. Allelúia.

* *Ædificavit domum suam supra petram.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
7, 21. 24-29

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine" intrábit in Regnum cælórum, sed qui facit voluntátem Patris mei, qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram.

Et omnis qui audit verba mea hæc et non facit ea, símilis erit viro stulto, qui ædificávit domum suam supra arénam; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et cécidit, et fuit ruína eius magna ».

Et factum est, cum consummáisset Iesus verba hæc, admirabántur turbæ super doctrinam eius; erat enim docens eos sicut potestátem habens, et non sicut scribæ eórum. — Verbum Dómini.

vel brevior

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
7, 21. 24-25

In illo témpore:

Dixit Iesus discípulis suis: « Non omnis qui dicit mihi: "Dómine, Dómine" intrábit in Regnum cæló-

rum, sed qui facit voluntátem Patris mei qui in cælis est.

Omnis ergo qui audit verba mea hæc et facit ea, assimilábitur viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram; et descéndit pluvia et venérunt flúmina et flavérunt venti et irruérunt in domum illam, et non cécidit; fundáta enim erat supra petram ».

Verbum Dómini.

Alleluia

1 Io 4, 7 b

R. Allelúia. **y.** Omnis qui díligit ex Deo natus est, et cognóscit Deum. R. Allelúia.

Quod Deus coniunxit, homo non separat.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Mattháeum
19, 3-6

In illo témpore:

Accessérunt ad Iesum pharisæi tentántes eum et dicéntes: « Licet hómini dimíttere uxórem suam, quacumque ex causa? »

Qui respónsens ait: « Non legístis quia qui creávit ab inítio, "másculum et féminam fecit eos," et dixit: "Propter hoc dimítte hominem patrem et matrem, et adhærébit uxóri suæ, et erunt duo in carne una"? Itaque iam non sunt duo, sed una caro.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet.
Verbum Dómini.

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

R. Allelúia. **y.** Deus cáritas est; diligámus nos ín vicem, sicut Deus diléxit nos. R. Allelúia.

*Hoc est magnum et primum mandatum.
Secundum autem simile est huic.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthéum
22, 35-40

In illo témpore:

Interrogávit Iesum unus ex pharisæis Legis doctor tentans eum: « Magíster, quod est mandátum magnum in Lege? »

Ait autem illi: « “ Díliges Dóminum Deum tuum in toto corde tuo et in tota áнима tua et in tota mente tua ”. Hoc est magnum et primum mandátum.

Secúndum autem símle est huic: “ Díliges próxi-
mum tuum sicut te ipsum ”. In his duóbus mandátis univérsa Lex pendet et prophétæ ».

Verbum Dómini.

6

1 Io 4, 7 b

R. Allelúa. V. Omnis qui díligit ex Deo natus est,
et cognoscit Deum. R. Allelúa.

Non sunt duo, sed una caro.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum 10, 6-9

In illo témpore:

Dixit Iesus: « Ab initó creatúræ “ másculum et féminam fecit eos. Propter hoc relínquet homo patrem suum et matrem, et adhærébit ad uxórem suam, et erunt duo in carne una. Itaque iam non sunt duo, sed una caro ”.

Quod ergo Deus coniúnxit, homo non séparet ».

Verbum Dómini.

7

1 Io 4, 12

Allelúa

R. Allelúa. V. Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet,
et caritas eius in nobis perfécta est.
R. Allelúa.

*Hoc fecit initium signorum Iesus
in Cana Galilææ.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem 2, 1-11

In illo témpore:

Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ, et erat mater Iesu ibi. Vocátus est autem et Iesus et discípuli eius ad núptias; et, deficiénte vino, dicit mater Iesu ad eum: « Vinum non habent ».

Et dicit ei Iesus: « Quid mihi et tibi, múlier? Non dum venit hora mea ».

Dicit mater eius minístris: « Quodcúmque díixerit vobis, fácite ».

Erant autem ibi lapídeæ hýdriæ sex, pósitæ se-
cúndum purificatióñem Iudæórum, capiéntes síngulæ
metrétas binas vel ternas.

Dicit eis Iesus: « Impléte hýdrias aqua ». Et imple-
vérunt eas usque ad summum.

Et dicit eis: « Hauríte nunc et ferte architriclino ». Illi autem tulérunt.

Ut autem gustávit architriclínus aquam vinum fac-
tam, et non scíebat unde esset, minístri autem scíebant
qui hauríerant aquam, vocat sponsum architriclínus et
dicit ei: « Omnis homo primum bonum vinum po-
nit, et, cum inebríati fúerint, id quod detérius est; tu
servásti bonum vinum usque adhuc ».

Hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeae; et manifestavit gloriam suam, et credidérunt in eum discípuli eius. — Verbum Dómini.

8

Alleluia

1 Io 4, 16

R. Alleluia. **V.** Qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo. R. Alleluia.

Manete in dilectione mea.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témptore:

15, 9-12

Dixit Jesus discípulis suis: « Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manete in dilectione mea. Si præcépta mea servavéritis manébitis in dilectione mea; sicut ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in eius dilectione. Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleáatur.

Hoc est præceptum meum, ut diligatis ínvicem, sicut diléxi vos ». — Verbum Dómini.

9

Alleluia

Cf. 1 Io 4, 8 b. 11

R. Alleluia. **V.** Deus cáritas est; diligámus nos ínvicem, sicut Deus diléxit nos. R. Alleluia.

*Hoc est præceptum meum,
ut diligatis ínvicem.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

In illo témptore:

15, 12-16

Dixit Jesus discípulis suis: « Hoc est præceptum meum, ut diligatis ínvicem, sicut diléxi vos. Maiórem

hac dilectionem nemo habet, ut ánimam suam quis ponat pro amícis suis. Vos amíci mei estis, si faciétis quæ ego præcipio vobis.

Iam non dico vos servos, quia servus nescit quid facit dominus eius: vos autem dixi amicos, quia ómnia, quæ audívi a Patre meo, nota feci vobis.

Non vos me elegistis, sed ego elégi vos et pósui vos, ut vos eátis et fructum afferáti et fructus vester máneat, ut, quodcúmque petíeritis Patrem in Nómine meo, det vobis ». — Verbum Dómini.

10

Alleluia

1 Io 4, 12

R. Alleluia. **V.** Si diligámus ínvicem, Deus in nobis manet, et cáritas eius in nobis perfécta est.

R. Alleluia.

Ut sint consummati in unum.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem

17, 20-26

In illo témptore:

Sublevátis Jesus oculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego gloriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummati in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti.

Pater, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, et illi sint mecum, ut vídeant glóriam meam, quam dedísti mihi; quia dilexísti me ante constitutióne mundi.

Pater iuste, et mundus te non cognóvit; ego autem te cognóvi, et hi cognovérunt quia tu me misísti. Et notum feci eis Nomen tuum, et notum fáciám, ut diléctio qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis ».

Verbum Dómini.

vel brevior

✠ Léctio sancti Evangélii secúndum Ioánnem
17, 20-23

In illo témpore:

Sublevátis Iesus óculis in cælum, orávit dicens: « Pater sancte, non pro his rogo tantum, sed et pro eis qui creditúri sunt per verbum eórum in me; ut omnes unum sint, sicut tu, Pater, in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis sint, ut mundus credat quia tu me misísti.

Et ego glóriam, quam dedísti mihi, dedi illis, ut sint unum sicut nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me, ut sint consummáti in unum, ut cognóscat mundus quia tu me misísti et dilexísti eos, sicut me dilexísti ». — Verbum Dómini.

2. IN ANNIVERSARIIS MATRIMONII

In anniversariis Matrimonii, præsertim vero in XXV et L anniversario, dici potest, quando permituntur Missæ pro variis necessitatibus, Missa pro gratiis Deo reddendis, p. 1454, cum orationibus quæ infra ponuntur.

Eædem orationes adhiberi possunt, pro opportunitate, etiam in Missa de feria « per annum ».

A. In anniversario

Collecta

Deus, créator ómnium,
qui virum et féminam in princípio condidísti,
ut vínculum constitúerent coniugálē,
unióñem famulórum tuórum N. et N. bénedic et confírma,
ut coniunctiónis Christi cum Ecclésia imáginem
semper perfectiòrem exhibeant.
Per Dóminum.

Super oblatione

Deus, qui ex látere Christi
sanguinem et aquam manáre fecísti
ad humánæ regeneratiónis significánda mystéria,
múnera nostra in gratiárum actiόnem
pro fámulis tuis N. et N. dignáre suscípere,
et eórum coniúgium tuis donis ómnibus munerári.
Per Christum.

Post communionem

Supérno cibo potúque reféctis, Dómine,
his fámulis tuis in gáudio et caritáte corda diláta,
ut sit eórum domus sedes honestatis et pacis,
et ómnibus ad consolatiónes páteat caritatis.
Per Christum.

B. In XXV anniversario**Collecta**

Dómine, qui hos fámulos tuos N. et N.
indissolúbili matrimónii nexu coniunxísti,
et animórum communióne
dignátus es inter labóres et gáudia sustentáre,
eórum, quásimum, auge et purífica caritátem,
ut mútua (cum prole sua) sanctificatióne läténtur.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiόnem
pro fámulis N. et N. dignánter assúme,
ut exínde pacem et gáudium abundánter exháuriant.
Per Christum.

Post communionem

Deus, qui ad mensam familiæ tuæ hos cóniuges N. et N.
(cum lñberis et amícis) propítius admisísti,
da eis fórtiter et alácriter
in mútuam communiónen sic prógredi,
ut usque ad cæléste convívium,
tuo múnere, coniungántur.
Per Christum.

C. In L anniversario**Collecta**

Deus Pater omnípotens,
hos cóniuges N. et N. cleménter aspícias,
(cum sóbole sua, quam ad vitam fidémque genuérunt)
pro bonis longávæ conversatiónis opéribus,
et eórum fructíferam bénedic senectútem,

sicut eórum caritáris primítias
sacraménto mirábili confirmásti.
Per Dóminum.

Super oblata

Hæc múnera, Deus, in gratiárum actiόnem
pro fámulis tuis N. et N. dignánter assúme,
qui tot annos una simul fide sincéra vixérunt,
et ómnia bona unitatís et pacis a tua póstulant largítate.
Per Christum.

Post communionem

Mensæ tuæ pasti delíciis, te, Dómine, deprecámur,
ut hos cóniuges N. et N. in sancta senectúte custódias,
donec ambos, plenos diérum,
ad tuum admíttas cæléste convívium.
Per Christum.

V. IN BENEDICTIONE ABBATIS ET ABBATISSÆ

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Io 15, 16

Non vos me elegistis; sed ego elegi vos et pósui vos,
ut eáatis et fructum afferátis,
et fructus vester máneat, dicit Dóminus.

Vel:

Col 3, 14-15

Super ómnia caritátem habéte,
quod est vínculum perfectiónis;
et pax Christi exsúltet in córdibus vestris.

Collecta

Concéde, quásimus, Dómine, fámulo tuo N.,
quem huius communítatis N. abbátem elegísti,
ut factis et doctrína ad ea quæ recta sunt
fratrum suorum ánimos ínstruat,
quátenus aetérnæ remuneratiónis mercédem
a te, Pastóre piíssimo,
una cum ipsis lætus percípiat.
Per Dóminum.

Lectio ut infra, pp. 1177-1184.

Super oblata

Súsype, quásimus, Dómine,
múnera famulórum tuórum et præsta,
ut, seíspos in spiritálē hóstiam offeréntes,
vera humilitáte, oboediéntia et pace
iúgiter repleántur.
Per Christum.

Ant. ad communionem

Mt 20, 28

Fílius hóminis non venit ministrári, sed ministráre,
et dare ánimam suam redemptiōnem pro multis.

Vel:

Ubi cáritas est vera, Deus ibi est.
Congregávit nos in unum Christi amor.

Post communionem

Famíliam tuam, Dómine, respice propítius,
et nos, qui misterium fídei celebrávimus,
fac per sémitas Evangélii indesinénter cùrrere,
in ómnibus te glorificántes.
Per Christum.

Lectio prima

1

Inclina cor tuum ad cognoscendam prudentiam.

Léctio libri Proverbiórum

2, 1-9

Fili mi, si suscéperis sermónes meos, et mandáta
mea absconderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris
tua, inclína cor tuum ad cognoscéndam prudéntiam.

Si enim sapiéntiam invocáveris, et inclináveris cor
tuum prudéntiæ, si quæsieris eam quasi pecúniam, et sic
ut thesáuros effóderis illam, tunc intélleges timórem Dó-
mini, et sciéntiam Dei invénies; quia Dóminus dat sa-
piéntiam, et ex ore eius prudéntia et sciéntia.

Custódiet rectórum salútem, et próteget gradiéntes

simplíciter, servans sémitas iustítiae, et vias sanctórum custódiens.

Tunc intelleges iustitiam et iudicium, et æquitátem et omnem sémitam bonam.

Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 1, 1-2. 3. 4 et 6 (R.: Ps 39, 5 a)

R. Beatus vir qui pósuit Dóminum spem suam.

1 Beatus vir qui non ábiit in consilio impiórum,
et in via peccatórum non stetit,

2 et in convéntu derisórum non sedit;
sed in lege Dómini volúntas eius,
et in lege eius meditátur die ac nocte. R.

3 Et erit tamquam lignum
plantátum secus decúrsus aquárum,
quod fructum suum dabit in témpore suo;
et fólium eius non défluet,
et ómnia quaecumque fáciet prosperabúntur. R.

4 Non sic ímpii, non sic,
sed tamquam pulvis quem próicit ventus.

6 Quóniam novit Dóminus viam iustórum,
et iter impiórum períbit. R.

2

Viam sapiéntiæ monstrabo tibi.

Léctio libri Proverbiórum

4, 7-13

Princípium sapiéntiæ, pósse sapiéntiam, et in omni possessióne tua acquíre prudéntiam. Arripe illam, et

exaltábit te, glorificáberis ab ea, cum eam fúeris amplexátus; dabit cápti tuo augménta gratiárum, et coróna íclita próteget te.

Audi, fili mi, et súscipe verba mea, ut multiplicéntr tibi anni vitæ; viam sapiéntiæ monstrábo tibi; ducam te per sémitas æquitátiæ, quas cum ingrésus fúeris, non artabúntur gressus tui, et currens non habébis offendículum.

Tene disciplínam, ne dimíttas eam; custódi illam, quia ipsa est vita tua. — Verbum Dómini.

Psalmus responsorius

Ps 91, 2-3. 5-6. 13-14. 15-16 (R.: cf. 2 a)

R. Bonum est confitéri tibi, Dómine.

2 Bonum est confitéri Dómino,
et psállere nómini tuo, Altíssime,
3 annuntiáre mane misericórdiam tuam,
et veritátem tuam per noctem. R.

5 Quia delectásti me, Dómine, in factúra tua,
et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

6 Quam magníficáta sunt ópera tua, Dómine:
nimis profundæ factæ sunt cogitatiónes tuæ. R.

13 Iustus ut palma florébit,
sicut cedrus Líbani succréscet.

14 Plantáti in domo Dómini,
in átriis Dei nostri florébunt. R.

15 Adhuc fructus dabunt in senécta,
úberes et bene viréntes erunt,

16 ut annúntient quóniam rectus Dóminus,
refúgium meum, et non est iniquitas in eo. R.

Lectio secunda

1

Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Ephésios
3, 12-17

Fratres:

Obsecro vos, ego vinctus in Dómino, ut digne ambulétis vocatiōne qua vocáti estis, cum omni humiliatē et mansuetudinē, cum longanimitatē supportántes ívicem in caritatē; sollícti serváre unitatēm spíritus in vínculo pacis.

Unum corpus et unus Spíritus, sicut et vocáti estis in una spe vocatiōnis vestræ; unus Dóminus, una fides, unum baptisma; unus Deus et Pater ómnium, qui super omnes et per ómnia et in ómnibus.

Verbum Dómini.

2

Caritatem habete, quod est vinculum perfectionis.

Léctio Epistolæ beati Pauli apóstoli ad Colossenses
4, 1-6

Fratres:

Induítate vos sicut élécti Dei, sancti et dilécti, víscera misericordiæ, benignitatē, humiliatē, mansuetudinem, patiēntiam, supportántes ívicem et donántes vobis ípsis, si quis advérsus áliquem habet querélam: sicut et Dóminus donávit vobis, ita et vos.

Lectio secunda

1181

Super ómnia autem hæc caritatē, quod est vínculum perfectiōnis; et pax Christi dominéatur in córdibus vestris, ad quam et vocáti estis in uno córpore, et grati estóte.

Verbum Christi hábitet in vobis abundanter, in omni sapiētia docéntes et commonéntes vosmetípsos psalmis, hymnis, cánticis spiritalibus, in grátia cantantes in córdibus vestris Deo.

Et omne quodcumque fácitis in verbo aut in ópere, ómnia in Nómine Dómini Iesu, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. — Verbum Dómini.

3

Obœdite præpositis vestris. Orate pro nobis.

Léctio Epistolæ ad Hebræos
13, 1-2. 7-8. 17-18

Fratres:

Cáritas fraternalitatis máneat. Hospitalitatē nolite oblívisci; per hanc enim quidam nesciéntes hospitio receperunt ángelos.

Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locuti sunt verbum Dei; quorum intuēntes éxitum converſatiōnis, imitámini fidem. Jesus Christus heri et hodie idem, et in sǽcula.

Obœdite præpositis vestris et subiacéte eis; ipsi enim pervagilant pro animábus vestris quasi ratiónem redditúri; ut cum gáudio hoc fáciant et non geméntes; hoc enim non expedit vobis.

Oráte pro nobis; confidimus quia bonam consciéntiam habémus, in ómnibus bene voléntes conversári.

Verbum Dómini.

Formæ facti gregis.

Léctio Epístolæ primæ beáti Petri apóstoli 5, 1-4
Caríssimi:

Seniores, qui in vobis sunt, óbsecro consénior et testis Christi passiónum, qui et eius, quæ in futúro revelánda est, gloriæ communicátor: páscite qui est in vobis gregem Dei, providéntes non coácto, sed spontánee secúndum Deum; neque turpis lucrî grátia, sed voluntárie; neque ut dominántes in cleris, sed formæ facti gregis.

Et, cum apparérerit Princeps pastórum, percipiétis immarcescibilem gloriæ corónam.

Verbum Dómini.

Evangelium

Alleluia

Mt 23, 9 a. 10 b

R. Alleluia. *y.* Unus est Pater vester, qui in cælis est; et magíster vester unus est, Christus.

R. Alleluia.

Qui maior est vestrum erit minister vester.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum 23, 8-12

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Nolite vocári Rabbi; unus enim est magíster vester, omnes autem vos fra-

tres estis. Et patrem nolite vocáre vobis super terram; unus enim est Pater vester, cælestis. Nec vocémini magístri; quia magíster vester unus est, Christus.

Qui maior est vestrum erit miñister vester. Qui autem se exaltáverit humiliabitur, et qui se humiliáverit exaltábitur ». — Verbum Dómini.

Alleluia

Col 3, 15

R. Alleluia. *y.* Pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua et vocáti estis in uno córpore.

R. Alleluia.

Constituet eum Dominus super familiam suam.

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 12, 35-44

In illo témpore:

Dixit Jesus discípulis suis: « Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes, et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apérianter ei.

Beáti servi illi, quos, cum vénerit dóminus, invénerit vigilantes; amen dico vobis, quod præcínget se, et fáciet illos discúmbere, et tránsiens ministrábit illis. Et si vénerit in secúnda vigília, et si in tértia vigilia vénerit, et ita invénerit, beáti sunt illi.

Hoc autem scítote, quia si sciret pater famílias qua hora fur veníret, non sínaret perfodíri domum suam. Et vos estóté paráti, quia, qua hora non putádis, Filius hóminis venit ».

Ait autem Petrus: « Dómine, ad nos dicis hanc parábola, an et ad omnes? »

Et dixit Dóminus: « Quis, putas, est fidélis dispén-sátor et prudens, quem constítuet dóminus super famí-liam suam, ut det illis in témpore trítici mensúram? Beátus ille servus, quem, cum vénérerit dóminus eius invénerit ita faciéntem. Vere dico vobis: Supra ómnia quæ póssidet constítuet illum ». — Verbum Dómini.

3

Alleluia

R. Alleluia. **V.** Pax Christi exsúltet in córdibus vestris,
in qua et vocáti estis in uno córpore.

R. Alleluia.

*Ego in medio vestrum sum
sicut qui ministrat.*

† Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam 22, 24-27

In illo témpore:

Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum vi-derétur esse maior.

Iesus autem dixit eis: « Reges géntium dominántur eórum, et qui potestátem habent super eos "bénéfici" vocántur. Vos autem non sic; sed qui maior est in vo-bis fiat sicut iúnior, et qui præcéssor est, sicut mi-nistrátor.

Nam quis maior est, qui recúmbit an qui ministrat? nonne qui recúmbit? Ego autem in médio vestrum sum sicut qui ministrat ». — Verbum Dómini.

VI. IN CONSECRATIONE VIRGINUM

Hæc Missa dici potest, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

Ant. ad introitum

Ps 104, 4-5

Quérite Dóminum et confirmámini,
quérite fáciem eius semper.
Mementóte mirabílium eius quæ fecit.

Collecta

Da, quásumus, Dómine,
his famulábus tuis,
quibus virginálē infudísti propósitum,
inchoáti óperis consummátm efféctum,
et, ut perféctam tibi ófferant plenitúdinem,
inítia sua perdúcere mereántur ad finem.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1198-1229.

Super oblata

Oblátis hóstiis, quásumus, Dómine,
his famulábus tuis
perseverántiam suscépti propósiti
benignus accómoda,
ut, apértis iánuis, summi Regis advéntu,
regnum cæléste cum lètitia mereántur intráre.
Per Christum.

In Precibus eucharisticis, virginum consecratio secundum has formulas opportune commemoratur:

a) in Prece eucharistica I, dicitur Hanc ígitur proprium:
Hanc ígitur oblatiōnem servitús nostræ,
sed et famulárum tuárum,

quam tibi in die eárum consecratiónis offérimus,
quás sumus, Dómine,
placátus áccipe et propitiátus sanctífica;
ut quæ, te largiénte,
árctius se hódie Fílio tuo sociárunt,
eídem in fine téporum glorióse adveniénti
iucundánter occurrant.

(Per Christum Dóminum nostrum. Amen.)

b) in intercessionibus Precis eucharisticæ II, post verba univérso
clero additur:

Recordáre quoque, Dómine, istárum sorórum,
quas spiritálí unctióne hódie sacrásti;
ut, caritátis et fídei accénsis lampádibus,
tibi et pôpulo tuo constánter desérviant,
Christi Sponsi exspectántes advéntum.
Meménto etiam ...

c) in intercessionibus Precis eucharisticæ III, post verba pôpulo
acquisitiónis tuæ additur:

Confortáre quoque, Dómine,
in sancto propóscito dignérís
has fámulas tuas,
quæ pia devotióne Christum tuum student sectári,
evangélicæ vitæ atque fraternæ dilectionís
testimónium præbéntes.
Votis huius familiæ ...

d) in intercessionibus Precis eucharisticæ IV, mentio virginum
sacratarum inseri potest hoc modo:

... sed et totiús cleri,
et istárum sorórum,
quas hódie divíno cùltui
et hóminum servítio perpétuo dicásti,
et offeréntium,
et circumstántium ...

Ant. ad communionem

Ps 41, 2

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum,
ita desíderat ánima mea ad te, Deus.

Post communionem

Repléti, Dómine, munéribus sacris,
súpplices deprecámur,
ut famulárum tuárum N. et N. conversátio
et humánæ societátis proféctui constánter fáveat,
et ad Ecclésiæ increméntum indesínenter proficiat.
Per Christum.

Benedictio in fine Missæ

Omnípotens Pater
beátæ virginitatis propósitum,
quod pectóribus vestris infúdit,
sua protectióne inviolátum custódiat.

R. Amen.

Dóminus Iesus,
qui sacrárum vírginum corda
sponsáli sibi fóedere iungit,
mentes vestras divíni séminis verbo fecúndet.

R. Amen.

Spíritus Sanctus,
qui supervénit in Vírginem
quique corda vestra hódie suo sacrávit illápsu,
ad Dei Ecclesiáque servítium vos veheménter accéndat.
R. Amen.

Et vos omnes, qui his sacris adéstis,
benedícat omnípotens Deus,
Pater, et Fílius, ☧ et Spíritus Sanctus.

R. Amen.

VII. IN PROFESSIONE RELIGIOSA

Hæ Missæ dici possunt, cum colore albo, extra dominicas Adventus, Quadragesimæ et Paschæ, et extra sollemnitates atque ferias IV Cinerum et totius Hebdomadæ sanctæ.

1. IN DIE PRIMÆ PROFESSIONIS RELIGIOSÆ

Ant. ad introitum

Ecce vénio, Dómine,
fácer voluntátem tuam.
Deus meus, volui,
et lex tua in præcordiis meis.

Collecta

Concédé, quæsumus, Dómine,
his frátribus nostris,
quibus Christum préssius sectándi
propósitum inspirásti,
incépti itineris felícem éxitum,
ut perféctum devotiónis munus
tibi mereántur offérre.
Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1198-1229.

Super oblata

Súscipe, Dómine, quæsumus,
oblationes et preces,
quas tibi offérimus
celebrantes professiónis religiósæ primórdia,
et præsta, ut famulórum tuórum primítiae,
tua fovénte grátia,
in fructus ubérrimos convertántur.
Per Christum.

Præfatio propria, p. 1190.

Ps 39, 8-9

Ant. ad communionem

Mc 3, 35

Qui fécerit voluntátem Dei,
hic frater méus et soror mea et mater est.

Post communionem

Lætíficent nos, Dómine, sumpta mystéria
et præsta ut, eórum virtúte, hi fámuli tui
inchoáta religiónis múnera fidéliter adímpleant
et líberam tibi exhibeant servitútem. Per Christum.

2. IN DIE PROFESSIONIS PERPETUÆ

A

Ant. ad introitum

Ps 121, 1-2

Lætátus sum in his quæ dicta sunt mihi:
in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Ierúsalem.

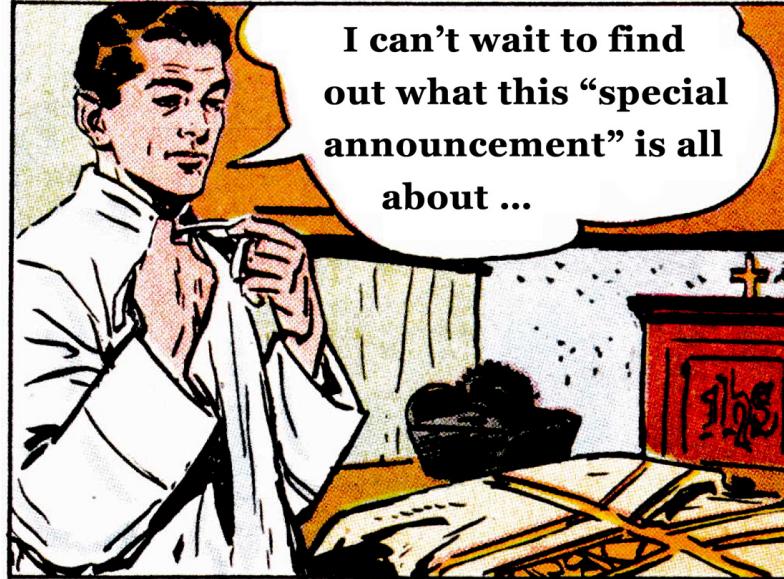
Collecta

Deus, qui in his fámulis tuis baptísmatis grátiam
tanta voluísti frondére virtúte,
ut Filii tui vestígia préssius sequi contéderent,
concéde, ut ipsi,
evangélicam perfectiōnem iúgiter sectántes,
Ecclésiæ sanctitátem adáugeant
eiúsque apostólicum confírmare vigórem. Per Dóminum.

Lectiones ut infra, pp. 1198-1229.

Super oblata

Servórum tuórum, Dómine,
múnera et vota benígnus assúme,
et evangélica profiténtes consília
tua caritaté confírma. Per Christum.

<http://www.ccwatershed.org/vatican>

A very special announcement will be made in early 2014 ...